

KURUPPAMPADY PALLIYUDE CHARITHRAM
(Malayalam)

By Rt. Rev. Gheevarghese Cor Episcopa, Athumkal

First Edition March 1981

Copies: 1000

Printed at:

P. S. S. Press, Pattal - Perumbavoor, Kerala State

Published by: Evangelistic Association of the East
Press & Publication Committee

Copy right: Publishers

270

GF08

Price. Rs. 8

ശീർഷലേഖ്യം

ഞാൻ എവിടെ നിന്ന്? എന്തിനായി? എങ്ങോട്ട്? ഈ ത്രിവിധ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് യഥാർഹവും യഥാർത്ഥമായ പ്രത്യുത്തരം നല്ലാൻ കഴിവുള്ളവനാണ് യഥാർത്ഥ മനുഷ്യൻ. മത്സ്യത്തെപ്പോലെ ജലാന്തർ ഭാഗത്തുകൂടെ ഉള്ളിയിടാനും വിഹഗത്തിനു സമം വിഹാ യസ്സിൽ പൊങ്ങിപറക്കാനും സാധിക്കുന്നത് വലിയ കാര്യമാണെ കിലും അതെന്ത്? എന്ന ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതി നേക്കാൾ മഹത്തരം ഞാനാരു? ഞാനെന്തിന് എന്നതിനു ലബ്ധ മാകുന്ന മഹത്തായ മറുപടിയാണ്, വ്യക്തിയെ സംബന്ധിച്ച് സ്വീകൃതമാകേണ്ട ഈ അഭിപ്രായം സമഷ്ടിയെ അഥവാ സമൂഹ ത്തെ സംബന്ധിച്ചും ബാധകമാണ്. അക്കാര്യത്തിന്റെ പ്രകാശന മാണ് യഥാർത്ഥമായ ചരിത്രം. മഹത്തായ പാരമ്പര്യവും മൺമ രത്തെ മഹാരഥന്മാരും ഒരിക്കലും വിസ്മൃതമാകാവുന്നവയല്ല. **“History is the torch that is meant to illuminate the past”** എന്ന ക്ലോഡ് ബവേർഡിന്റെ അഭിപ്രായം അർത്ഥവത്താണ്.

എന്തിനാണ് ചരിത്രം? അപരിഷ്കൃതർക്കുപോലും അലിഖിത ങ്ങളായ നിയമങ്ങളുണ്ട്. അതിന്റെ പരമ്പരയായിുള്ള വിജ്ഞാന മാണ് അവരുടെ ചരിത്രം. സംസ്കാരസമ്പന്നമായ സമൂഹത്തിന് ലിഖിതവും യഥാർത്ഥമായ ചരിത്രം അവശ്യമത്രെ. മുൻ ഉദ്ധ്യുത മായതുപോലെ അത് പഴമയിലേക്കുവെളിച്ചം വീശുക മാത്രമല്ല; മുൻകാലത്തുണ്ടായ വിജയങ്ങൾക്കും അപജയങ്ങൾക്കുമുണ്ടായ കാര ണങ്ങൾ മനസ്സിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടും നല്ല നാളെക്കുവേണ്ടി പരിശ്രമി ക്കുവാൻ വ്യക്തിക്ക് പ്രേരണ നല്കുന്നു. പൂർവ്വീകരണ വീരന്മാരെ ക്കുറിച്ച് വായിച്ചറിഞ്ഞ് വീരശൂരരായിതീർന്ന് രാഷ്ട്രനേതാക്കളും ഭ ക്തന്മാരെ അനുകരിച്ച് സിദ്ധന്മാരായിതീർന്ന് മതനേതാക്കന്മാരും വിരളമല്ല. പവിത്രമായ ചരിത്രമാണ് രാഷ്ട്രത്തിനും സമൂഹത്തി നും ഉത്തേജനവും ഉപദേശണയും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നത്.

ചരിത്രത്തിന്റെ ആകെത്തുക എന്താണ്? സമൂഹത്തിൽ നില യും ചിലയും സ്ഥാനവും അധികാരവും പ്രാപിച്ചവരുടെ നല്ലവഴി

ക്കോ വളഞ്ഞവഴിക്കോ ഉള്ള കാൽവസ്തുക്കളുടെ പ്രകാശനം മാത്രമാണത്രം. രാജ്യം, സമൂഹം, സഭ, കുടുംബചരിത്രങ്ങൾ എല്ലാം നേത്രസ്ഥാനത്തിരിക്കുന്നവരുടെ മഹത്തായ വീക്ഷണത്തിന്റെയോ അല്ലെങ്കിൽ കൊള്ളരുതായ്മകളുടെയോ നിദർശനം മാത്രമാണ്. അഹത്തിന്റെ പേരിൽ അയോഗ്യമായ കാൽവയ്പുകൾ നടത്തുന്ന അധികാരികൾ ഇതൊന്നോർമ്മിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ!

മനുഷ്യനെ ദൈവീകനാക്കുവാൻ തിരുവചനങ്ങൾക്ക് ശക്തിയുണ്ട്. മനുഷ്യനെ പ്രയോജനമുള്ളവനാക്കുവാൻ ചരിത്രത്തിനുള്ള സ്വാധീനവും ഏതാണ്ടതുപോലെയാണ്. എഴുത്തുകാരന്റെ വീക്ഷണത്തിലേക്ക് ആയിരങ്ങൾ അറിയാതെ ആകൃഷ്ടരായി പോകുകയാണ്. ഇത്രയേറെ ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള ഈ തൊഴിൽ എത്ര അസ്സലിപ്പിച്ചു ബുദ്ധിയോടെ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു! ഭാസ്കർ ദിവാൻപറയുന്നുണ്ട് "Anybody can make history, only a great man can write it".

ചരിത്ര നിർമ്മാണത്തിൽ സർവ്വോപരി ദീക്ഷിക്കേണ്ട പ്രധാന സുഗതി 1. അതു സത്യമായിരിക്കണമെന്നുള്ളതാണ്. സത്യം പറഞ്ഞാൽ ദോഷമുണ്ടാകുമെങ്കിൽപോലും സത്യംതന്നെ പറയണം. അതിനു മനസ്സില്ലാത്തവർ ചരിത്രരചനയ്ക്കുദ്യമിച്ചുകൂടാ. സത്യഗോപനം അക്ഷന്തവ്യമായ ഒരപരാധമത്രെ. 2. അതു മറ്റുള്ളവരുടെ കപ്പായത്തിനുള്ളിൽ ഏശാവിന്റെ വേഷത്തിനുള്ളിൽ യാക്കോബിന്റെ പോലെ യുള്ള ഒരു നിലയായിരിക്കരുത്. മറ്റു ചരിത്രങ്ങൾ കാണരുതെന്നല്ല ധനി. കിട്ടാവുന്നത്ര വസ്തുക്കൾ കിട്ടാവുന്നത്ര രേഖകളിൽ നിന്നും സംഭരിച്ചുകൊണ്ട്, അപഹരിക്കാതെ-ഉദ്ധരിച്ചു ചേർക്കണം. 3. ശ്രമകരമായ ഗവേഷണത്തിന് മണിക്കൂറുകൾ, മാസങ്ങൾ ചിലവഴിക്കണം. 4. വസ്തുതകൾ യഥാർത്ഥം നിരത്തിവെച്ചല്ലാതെ മറ്റുള്ളവരുടെ വികാരങ്ങളെ പ്രണപ്പെടുത്തുക ഒരു ചരിത്രകാരന്റെ രൂപികയ്ക്കു ചേർന്നതല്ല. സത്യമായ പ്രതിപാദനം കൊണ്ട് യോഗ്യനെ യോഗ്യനായും അയോഗ്യനെ അയോഗ്യനായും കാണാൻ കഴിവുള്ളവരാണ് പുസ്തകം വായിക്കുന്നത് എന്നോർക്കണം അവർ വിധികല്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. 5. ഭൂതകാലത്തിന്റെ കൈത്തിരിവർത്തമാനകാലത്ത് ഭാവി തലമുറയ്ക്ക് പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന പ്രക്രിയ

യാൺ ചരിത്ര നിർമ്മാണം. ഇന്നലയെ ഇന്നിനോടു ബന്ധിച്ചു നാളെയ്ക്കു കാഴ്ചപയ്ക്കുന്നതാണ് യഥാർത്ഥ ചരിത്രം.

ഇത്രയും ദീർഘമായി പറഞ്ഞ മുഖവുരയുടെ ഉദ്ദേശം ഏതാദ്യശയമായ സർവ്വചിന്താഗതികളും വൈദികവും വിശ്വാസപരവുമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഇന്നു മലങ്കരയിൽ പേരെടുത്തുപറയാവുന്ന തലയെടുപ്പുള്ള ബ. ആത്തുക്കൽ ഗീവറുഗീസ് കോർ എപ്പിസ്കോപ്പായാൽ വിരചിതമായ ഈ ചരിത്രത്തിൽ കാണിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കാണിക്കാനാണ് വിശ്വാസവൈദഗ്ദ്ധ്യം വാതോരാതെ പറഞ്ഞുനടക്കുന്നവരെ സ്പഷ്ടമായ വേദത്തെളിവു കാണിച്ചു നിശ്ശബ്ദരാക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവരിൽ പ്രധാനിയായ ബ. അച്ഛൻ ചരിത്ര നിർമ്മാണത്തിലും മികവുള്ള ഒരു പണ്ഡിതാശ്രേണുനായ വൈദികോത്തംസമാണെന്ന് ഈ കൃതി തെളിയിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് എൻ്റെ അഭിപ്രായം. കടുബതാവഴികൾ കണ്ടുപിടിക്കുക, പള്ളിയിലെ പൂർവ്വികരേഖകൾ പരിശോധിക്കുക എന്നിത്യാദി കാര്യങ്ങൾ അനേക നാളത്തെ ശ്രമംകൊണ്ടല്ലാതെ സാധ്യമല്ല. പൂർവ്വികവും സത്യ വിശ്വാസ സംരക്ഷണത്തിൽ എന്നുമെന്നും മുൻപന്തിയിൽ നില്ക്കുന്നതുമായ സുപ്രസിദ്ധമായ കറുപ്പമ്പടി പള്ളിയുടെ ചരിത്രം സർവ്വചരിത്ര ശ്രേണിയിൽ ഒരു മുതൽകൂട്ടുതന്നെയാണ്. ബ. പിതാവിൻ്റെ വിദഗ്ദ്ധമായ തൂലികാചലനം 1118 വരെ കൊണ്ടുനിറുത്താതെ 1156 (1981) വരെ നീണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ എന്നാശിച്ചുപോകയാണ്. സ്ഥലപുരാണങ്ങൾ തദ്ദേശവാസികൾക്കുപോലും നവമായ അറിവു പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. 1118 വരെയുള്ള മലങ്കരയുടെ ചരിത്രവും ചരിത്രവിദ്യാത്മികൾക്ക്-സഭാഗംഭങ്ങൾക്ക് വളരെയേറെ സഹായകമാണ്. പള്ളികളുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശം അഭിവന്ദ്യരായ പ്രധാനാചാര്യന്മാരുടെ സന്നിധിയിൽ സത്യവിശ്വാസത്തിലുറച്ചുള്ള പള്ളികളുടെ നിലപാടുപൂർവ്വികാചാരനടപടികൾ എന്നിവയിലെല്ലാം അനുവാചകർക്ക് വിജ്ഞാനം പകരുന്നതുള്ള ശ്രമത്തിൽ ബ. അച്ഛൻ നൂറുശതമാനം വിജയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബഹുമാന്യനായ ഈ വൈദിക ശ്രേഷ്ഠൻ്റെ വിജ്ഞാനനിർഭരമായ ലേഖനങ്ങൾ-വേദപുസ്തകപരം, വിശ്വാസപരം മുതലായവ പ്രത്യേകിച്ചും-എന്നേപ്പോലുള്ള അനേകർക്ക് വിജ്ഞാന വർദ്ധനവിനുപയുക്തമായിട്ടുണ്ട്. 12 വയസ്സുമുതൽ-കോടനാടു സീയോൻ ആശ്രമം മുതൽ എന്നിങ്ങനെയോടുകൂടിയുള്ള

കുറുപ്പംപടി പള്ളിയുടെ ചരിത്രം

പിറക

“പക്ഷിമൃഗാദി തിര്യക്കുകളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി വിവേചനാശക്തി ആകുന്ന വിശിഷ്ട ഗുണത്തോടുകൂടി വർത്തിക്കുന്ന മനുഷ്യർക്ക് പരിഷ്കാരം വർദ്ധിക്കുന്നതോടും അവർ തങ്ങളുടെ പൂർവ്വ ചരിത്രത്തെപ്പറ്റി ജിജ്ഞാസുകളായിതീരുന്നത് സ്വാഭാവികമാണല്ലോ” (സി. പി. തരകൻ) “ഒരു സമുദായത്തിന്റെ ഭാവിയുപാപാരങ്ങളെ നയിക്കുന്നതിന് ആ സമുദായത്തിന്റെ ഭൂതവ്യാപാരങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള വിജ്ഞാനം നേതാക്കന്മാർക്കുത്യാവശ്യമാണ്. ശരിയായ ചരിത്രവിജ്ഞാനമില്ലാതിരുന്നാൽ സാമുദായികങ്ങളായ നമ്മുടെ നടപടികളിൽ നമുക്ക് പിന്നെയും പിന്നെയും തെറ്റുകൾ വരുവാൻ ഇടയുണ്ട്. ഇങ്ങനെയിരിക്കെ, സൂക്ഷ്മമായ ചരിത്രവിജ്ഞാനത്തെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരുവൻ ചെയ്യുന്ന പ്രയത്നത്തെ ഉന്നതമായ സമുദായിക പരിശ്രമമെന്നും നാം ഗണിക്കേണ്ടതാകുന്നു”.

(ഐ. സി. ചാക്കോ)

ഓരോ മനുഷ്യനും തന്നെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതുപോലെ തന്റെ ഭവനം, സമുദായം, മുതലായവയുടെ ചരിത്രം അറിയുന്നതിനും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഞാൻ ചെറുപ്പം മുതൽ എന്റെ കുടുംബചരിത്രം അറിയുന്നതിനു ശ്രമിച്ചുവരിക ആണ്. ഇതിനായി പലരെ സമീപിക്കുകയും പല റിക്കാർട്ടുകൾ പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്റെ അമ്മൂമ്മ ഇളച്ചി, അപ്പന്റെ അമ്മാവി അച്ചാത്ത്, ആത്തുങ്കൽ ഇട്ടപ്പ് വൈദ്യന്റെ മകൾ മറിയം, എന്റെ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട മരങ്ങൾ മാത്തുകത്തനാർ, മാത്തു കത്തനാരുടെ പിതാമഹൻ ഐപ്പ് അപ്പുപ്പന്റെ ശിഷ്യന്മാർ, എന്റെ ചാച്ചയിൽപ്പെട്ട പണ്ടിക്കുടിയിൽ ഐപ്പ്, പാറപ്പാട്ട് അന്നം മുതലായവരോടും, എന്റെ പുരാതിന ഇല്ലക്കാരായ നമ്പൂരി ഇല്ലക്കാരോടും, തങ്ങളുടെ പൂർവ്വഗ്രാമത്തിൽപ്പെട്ട മറ്റു ഇല്ലക്കാരോടും സമീപവാസികളായ ജന്മിമാരോടും പള്ളിചരിത്രത്തിലും കുടുംബചരിത്രത്തിലും പഴമ നിശ്ചയമുള്ള പൊസ്റ്റാട്ടിൽ യോയാക്കി മുതലായ അയൽപക്കത്തുകാരോടും ചോദിച്ചും അവരുടേയും സ്വന്തം കുടുംബത്തിലേയും, കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിലേയും റിക്കാർട്ടുകൾ പരിശോധിച്ചും കുടുംബചരിത്രത്തിന് ആവശ്യമായ പല അറിവുകൾ ഞാൻ സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

തുടർന്ന് M.E. 1105-മുതൽ (1929) കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയുടെ ചരിത്രം ഞാൻ അന്വേഷിച്ചു തുടങ്ങി. M. E. 1033-ൽ ജാതനായ തോബ്ര ഗീവറുഗീസ് കത്തനാർ (കുറുപ്പൻ) 1049-ൽ ജാതനായ പടയാട്ടിൽ ഇസ്സഹാക്കു കത്തനാർ, പൂർവ്വകാലത്തു പള്ളിയിൽ കൈസ്താനം നോക്കിയിരുന്ന ആററുപുറം, കുറുപ്പൻ, പുത്തൻപെര, കുറിയേടം, ചിററയം, പിന്നീടു കൈസ്താനം നോക്കിയിരുന്ന തുരുത്തി, തോബ്ര, കല്ലറക്ക, പൊയ്ക്കാടൻ, ഒരുകാലത്തു നഗരകർത്താവായി വാണിരുന്ന കുളങ്ങര അകത്തുട്ടു തുടങ്ങിയുള്ളവരിൽ നിന്നും അവരുടെ ഓലകളിൽ നിന്നും മറ്റു പഴമക്കാരിൽ നിന്നും അറിവുകൾ സമ്പാദിച്ചു. കൂടാതെ 1019-ൽ ജാതനായി കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ ചിരകാലം മുതൽപിടി ജോലി ചെയ്തിരുന്ന കോതേച്ചിക്കുടി മാത്തു ആശാൻ എഴുതിവെച്ചിരുന്ന കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയുടെ ചരിത്രവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ മുതൽപിടി മാണിയിൽ നിന്നുള്ള അറിവും ഈ എഴുത്തിനു വളരെ പ്രയോജനപ്പെട്ടു. കൂടാതെ പള്ളിയിൽ നാളതുവരെ എഴുതി സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന ഓലരിക്കാർട്ടുകൾ എന്റെ എഴുത്തിനു വളരെ പ്രയോജനം നല്കിയിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ മുടക്കിരായി, കാഞ്ഞൂർ, കോതമംഗലം, കടമാറം മുതലായ പഴയ പള്ളികളിലേയും കേരളം, തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി, സഭാചരിത്രങ്ങളും, ചരിത്രങ്ങളും ഇതു എഴുതുന്നതിനു സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈ പ്രവർത്തനത്തിനു ശരീരക്ലേശം, പണനഷ്ടം, സമയനഷ്ടം, പഠിഹാസം മുതലായവ അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ നിരാശപ്പെടാറുണ്ടെങ്കിലും വിശുദ്ധ പള്ളിയിൽ ചെന്നു വി, ദൈവമാതാവിന്റേയും നിദ്രകെള്ളുന്ന പിതാക്കന്മാരുടേയും പ്രാർത്ഥനയെ ഞാൻ അർത്ഥിച്ചു ആശ്വാസപ്പെടുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. പഴയ രേഖകൾ പരിശോധിക്കുന്നതിനു കോലേഴുത്തും മലയാംതമിഴും പ്രത്യേകം പഠിക്കേണ്ടതായി വന്നു. ഈ ചരിത്രം എഴുതുന്നതിനു എന്നെ സഹായിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാവരോടും ഞാൻ നന്ദിപറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

കുറുപ്പംപടി, എന്നു്,
 25-10-1118. ആത്തുങ്കൽ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാർ.

അവതാരിക

സ്വന്തം ദേശത്തേയും പള്ളിയേയും വേരോടെ മനസ്സിലാക്കാൻ ഉള്ള റൈറ്റ് റവ. ആത്തുങ്കൽ ഗീവറുഗീസ് കോരോപ്പിസ്കോപ്പാ അ വർക്കളുടെ അമ്യേമായ ആഗ്രഹം ഒരു തപസ്യയുടെ നൈരന്തര്യത്തി ലൂടെ വിമലീകരിച്ചെടുത്ത ഗ്രന്ഥമാണിത്. പരമ്പരാഗതമായ തകാലധാരണകളും സ്ഥലപുരാണങ്ങളും മറ്റ് വാമൊഴി വഴക്കു ങ്ങളും നൽകുന്ന തന്മാത്രനിഷ്ഠമായ സങ്കല്പങ്ങൾ ആവോളം യുക്തി പരമാക്കി അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് പള്ളിയുടേയും പ്രദേശത്തി ന്റേയും ആദ്യചരിത്രം അദ്ദേഹം സംവേദിപ്പിക്കുന്നത്. ഏ. ഡി. 1300 മുതൽ അധുനാതമായ കാര്യാങ്ങൾ വരെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ.

തമിഴക-ചേര രാജാക്കന്മാരും മഹോദയപുരം പെരുമാക്കന്മാരും പാരമ്പര്യ ചരിത്ര ധാരണയിൽ കൂടികഴഞ്ഞുകിടക്കുന്നതായി കാണാം. ആധുനിക ചരിത്രപഠനങ്ങളിൽ ഇത് രണ്ടും രണ്ടാണ്. മാത്ര മല്ല ഏ. ഡി. ഒമ്പതാം ശതകം മുതൽ പന്ത്രണ്ടാം ശതകത്തിന്റെ ആ ദ്യപാദം വരെയുണ്ട് പെരുമാക്കന്മാരുടെ കാലം. അതിനുമുമ്പു ണ്തെ ബി. സി. മൂന്നാം ശതകം വരെയുള്ള സുദീർഘമായ കാലം തമിഴക മുവരചര്യുടേതായും കണക്കാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. പെരു മാക്കന്മാർക്ക് മുമ്പത്തെ മലയാള ക്രൈസ്തവ ജീവിതത്തെ അഭിവഞ്ചി പ്പിക്കുന്ന മാർ-തോമാശ്ലീഹാ കഥകളും, ക്നായിതോമാ കഥകളും മാത്രമെ നമുക്കുള്ളൂ. ഏ. ഡി. 825-ൽ സ്ഥാണുരവി പെരുമാളിൽ നിന്ന് പട്ടയം വാങ്ങി കൊല്ലം നഗരം കണ്ടു നീരേറാ മരുവൻ സ ഹീരീശൊ പണിയിച്ച തർസപ്പള്ളിയാണ് രേഖാപരമായി നമുക്കു റിവുള്ള ആദ്യത്തെ പള്ളി. ഉയർന്ന സാമ്പത്തിക രാഷ്ട്രീയ പദവി യോടെ പള്ളികേന്ദ്രമാക്കി ആളും നിലവും ആർഭടവുമായി നിലയു ള്ളപ്പിച്ച ക്രൈസ്തവരെ കുറിക്കുന്ന ആദ്യത്തെരേഖ തർസപ്പള്ളി പട്ടയ മാണു്. ഏഷ്യാമുഴുവനും വ്യാപാരശൃംഖല ഉണ്ടാക്കിയിരുന്ന 'മണി ഗ്രാമ' വർത്തകരായിരുന്നു അന്നത്തെ ക്രൈസ്തവർ. ബ്രാഹ്മണഗ്രാമ ങ്ങൾ സ്വയംപര്യാപ്ത സ്വയംശാസിത രാഷ്ട്രീയ ഘടകങ്ങളായിരുന്ന തുപോലെ ഇക്കാലത്തെ നഗരങ്ങളായിരുന്ന കൊല്ലവും, മുയിരികോ

ടം (കൊടുങ്ങല്ലൂർ) ക്രൈസ്തവ മണിഗ്രാമത്തിന്റേയും "അഞ്ചുവണ്ണ" ജ്ഞാതരുടേയും സ്വയംശാസിത കേന്ദ്രങ്ങളായിരുന്നു. പതിമൂന്നാം ശതകത്തോടെ ഇരവികോർത്താൻ എന്ന പ്രമുഖ ക്രൈസ്തവ വർത്തകൻ കൊടുങ്ങല്ലൂരിലെ നാട്ടുപ്രമാണിയായി അവരോധിക്കപ്പെടുന്നതായി കാണുന്നു. ആളം നിലവുമുള്ള ഛായാപനങ്ങളായി ഗ്രാമ പ്രാന്തങ്ങളിലേക്ക് പള്ളികൾ വ്യാപിച്ചതുടങ്ങിയത് പതിമൂന്നാം ശതകത്തോടെ ആകാം. മുഴിക്കുളം, ചെങ്ങമനാട്, ഉളിയന്നൂർ, തുടങ്ങിയ ബ്രാഹ്മണഗ്രാമങ്ങളുടെ പൂർവ്വഭാഗങ്ങളിലേക്ക് ക്രൈസ്തവ സംസ്കാരം വ്യാപിക്കുന്നതോടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതാവാം കുറുപ്പമ്പലിയിലെ പള്ളി. പാണ്ടിനാട്ടിലേക്ക് പെരിയാർ തീരത്തിലൂടെ ഉള്ള വാണിജ്യ പ്രയാണപഥം ഈ വ്യാപനത്തെ സഹായിച്ചിരിക്കാമെന്ന് ഗ്രന്ഥകാരൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത് തികച്ചും അർത്ഥവത്താണ്. തേക്കടി മൂപ്പാറ വനമന്ദിരങ്ങളിൽ "പാണ്ടിത്താവളം" "വാണിയൻതാവളം" എന്നിങ്ങനെ സ്ഥലപ്പേരുകൾ ഇന്നും അവശേഷിക്കുന്നു.

ഇത്രയും ആത്മബന്ധത്തോടെ കുറിച്ചുകൊണ്ട് ബഹുമാന്യ കോറെപ്പിസ്റ്റോപ്പായുടെ വിജ്ഞാനദാഹത്തിന്റെ മുത്തരൂപമായ ഈ കൃതി ബഹുജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ന്യൂഡൽഹി,
26-2-1981.

രാജൻ ഗുരുക്കൾ എം. എ.
ജവഹർലാൽനെഹ്രൂ യൂണിവേഴ്സിറ്റി,
ന്യൂഡൽഹി.

ഉള്ളടക്കം

ശീർഷ ലേഖ്യം

പീഠിക

അവതാരിക

അദ്ധ്യായം 1 ദേശചരിത്രം

A. D. 1300 വരെ. പേജ് 1 മുതൽ 17 വരെ.

1. പള്ളിയുടെ ചിത്രം. 2. പ്രസ്താവന. 3. കുന്നത്തുനാട് താലൂക്ക്
4. മതപ്രചരണം. 5. ബുദ്ധമതപ്രവേശനം. 6. ക്രിസ്തുമതപ്രവേശനം
- a) മാന്തോമ്മ ശ്ലീഹ. 7) ശ്രീശങ്കരാചാര്യർ. 8. കുന്നത്തുനാട് താലൂക്കിലെ ചിതറിപാർപ്പ്. ആലപ്പാറ പള്ളി, കാഞ്ഞൂർപള്ളി.

അദ്ധ്യായം 2 കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയുടെ പ്രാരംഭം

A. D. 1300 മുതൽ 1657 വരെ. പേജ് 18 മുതൽ 42 വരെ.

- 1 രായമംഗലം ദേശം 2 കുളങ്ങര അകത്തുട്ട് 3 ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കുടികയററം. പള്ളിയുടെ സ്ഥാപനം 4 കോതമംഗലം പള്ളികൾ. 5 കൂട്ടമാം 6 കുറുപ്പമ്പടി അങ്ങാടി 7 അക്ഷയാക്കന്മാരും പരദേശ മെത്രാന്മാരും 8 നെസ്തോറിയരും പറങ്കികളും 9 ഗീവർഗീസ് അക്ഷയാക്കോൻ I 10 മാർ മെനേസ്സിസ് മെത്രാൻ, ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ് 11 ഗീവർഗീസ് അക്ഷയാക്കോൻ II 12 മേക്കോട്ട് അച്ചൻ 13 തേക്കംകുടികൾ 14 തോമാ അക്ഷയാക്കോൻ (പൂർവ്വാലം) 15 അഹത്തുള്ള ബാവാ 16 കൂനൻകരിശു സത്യം 17 തോമാ അക്ഷയാക്കോൻ (ഉത്തരാലം) അഥവ 1-ാം മാന്തോമ്മ

അദ്ധ്യായം 3 എട്ടുവീടരുടെ ഭരണകാലം

പൂർവ്വാലം. (A. D. 1657 മുതൽ 1798 വരെ)

ഭാഗം 1 (A. D. 1657 മുതൽ 1700 വരെ പേജ് 42-59)

1. 1-ാം മാർത്തോമ്മ (തുടർച്ച) 2 കുറുപ്പമ്പടി പള്ളി പൊളിച്ചുപണിതു. 3 പഴേകുറിൽ ചാണ്ടിമെത്രാൻ 4 യറുശലേം പാത്രിയർക്കീസ് 5. 2-ാം മാന്തോമ്മ 6 അത്രയോസ് ബാവാ, മാർ-ബസ്സേലിയോസ്, മാർ-ഇബ്രാഹിമിയോസ് 8 തട്ടാംപുറം 9 3-ാം മാർത്തോമ്മ 10 കൈസ്സാനികളായ എട്ടുവീടുകാരുടെ ചരിത്രം ; അറ

കൽ ii ചിററയം iii മറെറക്കാടൻ iv കുറിയേടം (പാരോമാൻ) v ആ
ത്തുകൽ vi പുതുശേരി vii കുറപ്പൻ viii പുത്തൻപെരക്കൽ 11. ഇട
വകയിലെ അന്തമിദ്രം 12. 4-ാം മാർത്തോമ്മ

ഭാഗം 2 (A. D. 1700 മുതൽ 1770 വരെ പേജ്. 59—89

1 5-ാം മാർത്തോമ്മ 2 പാശ്ചാത്യമിഷനറിമാർ 3 ഇൻഡ്യൻ
സാമ്രാജ്യസ്ഥിതി 4 കേരളത്തിലെ സ്ഥിതി. മാർത്താണ്ഡവർമ്മ 5
രാജകീയ ബഹുമതികൾ 6 പള്ളിപ്പണി പുനരാരംഭിച്ചു 7 ശീര
മെത്രാന്മാർ 8. 6-ാം മാർത്തോമ്മ (മാർ ദീവനാസിയോസ് 1-ാമൻ] 9
കുറപ്പമ്പടി പള്ളിയിലെ അന്തമിദ്രം 10 943-ലെ ഭാഗളമ്പടി
11 കുറപ്പമ്പടി പള്ളിയിലെ വഴക്കിന്റെ ചരിത്രം 12. 943-ലെ
(1768) പിരിവുലിസ്റ്റ് 13 കണക്ക് എഴുതുന്നരീതി 14 ചിലകടും
ബചരിത്രം i ആറുപുറം ii പൊയ്ക്കാടനും ഉറുമിയാടനും iii കല്ലറ
കൽ തരകൻ iv അറയ്ക്കൻ (തുടർച്ച) v ആത്തുകൽ (തുടർച്ച) Vi കോ
ച്ചേരി Vii പടയാട്ടി

ഭാഗം 3 (A. D. 1770—1798 വരെ)

എട്ടുവീട്ടുകാരുടെ അനിശ്ചിത ഭരണകാലം. പേജ് 89-101

1. മരമത്തുകൾ 2. 6-ാം മാർത്തോമ്മ (തുടർച്ച) 3. രാഷ്ട്രീയ
സ്ഥിതിഗതികൾ 4. കളങ്ങര അകത്തുട്ട് (തുടർച്ച) 5. മുടക്കി
രായി പഴയകൂറുപള്ളി 6. പഴയകൂറുകാരുടെ സ്ഥിതി.

അദ്യായം 4 എട്ടുവീടരുടെ ഭരണകാലം

ഉത്തരാലം (1798—1893 വരെ)

ഭാഗം 1 (A. D. 1798—1816 വരെ) പേജ് 101-117

1. പുതിയ ഭരണസ്ഥിതി 2. ചില നടപടിക്രമങ്ങൾ
3. വലച്ചന്റേയും മെത്രാച്ചന്റേയും ചരമം 4. അഞ്ഞൂറെപള്ളി
5. പകലോമറം മെത്രാന്മാരുടെ അസ്ഥമനം 6. പഴയ സെമ്മനാരി
7. ചില കൈസ്സാനികളുടെ കടുംബചരിത്രം i തുരുത്തി ii തോമ്പ്ര
iii മരങ്ങൾ

ഭാഗം 2 (A. D. 1816 - 1825 വരെ). പേജ് 117-135

1. മാർ ദീവനാസിയോസ് 2-ാമൻ 2. മാർ പീലക്സിനോ
സ് 3. വെങ്ങോലപള്ളി 4. മാർ ദീവനാസിയോസ് 3-ാമൻ
5. പള്ളിയുടെ സ്ഥാവരവസ്തുക്കൾ 6. പുരോഗമന പ്രവർത്തികൾ

7. മരാമത്തുകൾ 8. വാർഷിക തൈട്ട് 9. കല്ലറക്കന്റെ വഴി പാട്ട് 10. ഇടവക സെൻസസ് 11. കരമുപ്പന്മാർ. 12. M. E. ആയിരത്തിനുമുമ്പുള്ള ചില നടപടികൾ ; കല്യാണരീതി ii വിവാഹവരമാനങ്ങൾ iii കുടുംബപ്രാർത്ഥന iv കഷ്ടാനവേ ആശ്ചര്യയിലെ നമസ്കാരം v പിശാചുബാധ ഒഴിപ്പിക്കൽ vi പത്തു കല്ലറകൾ vii കൂദാശകൾ viii കാസോലിക്കാ പള്ളിയുടെ കല്ലറ ix മനോഹരണ പ്രവൃത്തികൾ x ശാപദോഷങ്ങൾ xi കുർബ്ബാന.

ഭാഗം 3 (A. D. 1825-1893 വരെ) പേജ് 136 - 185

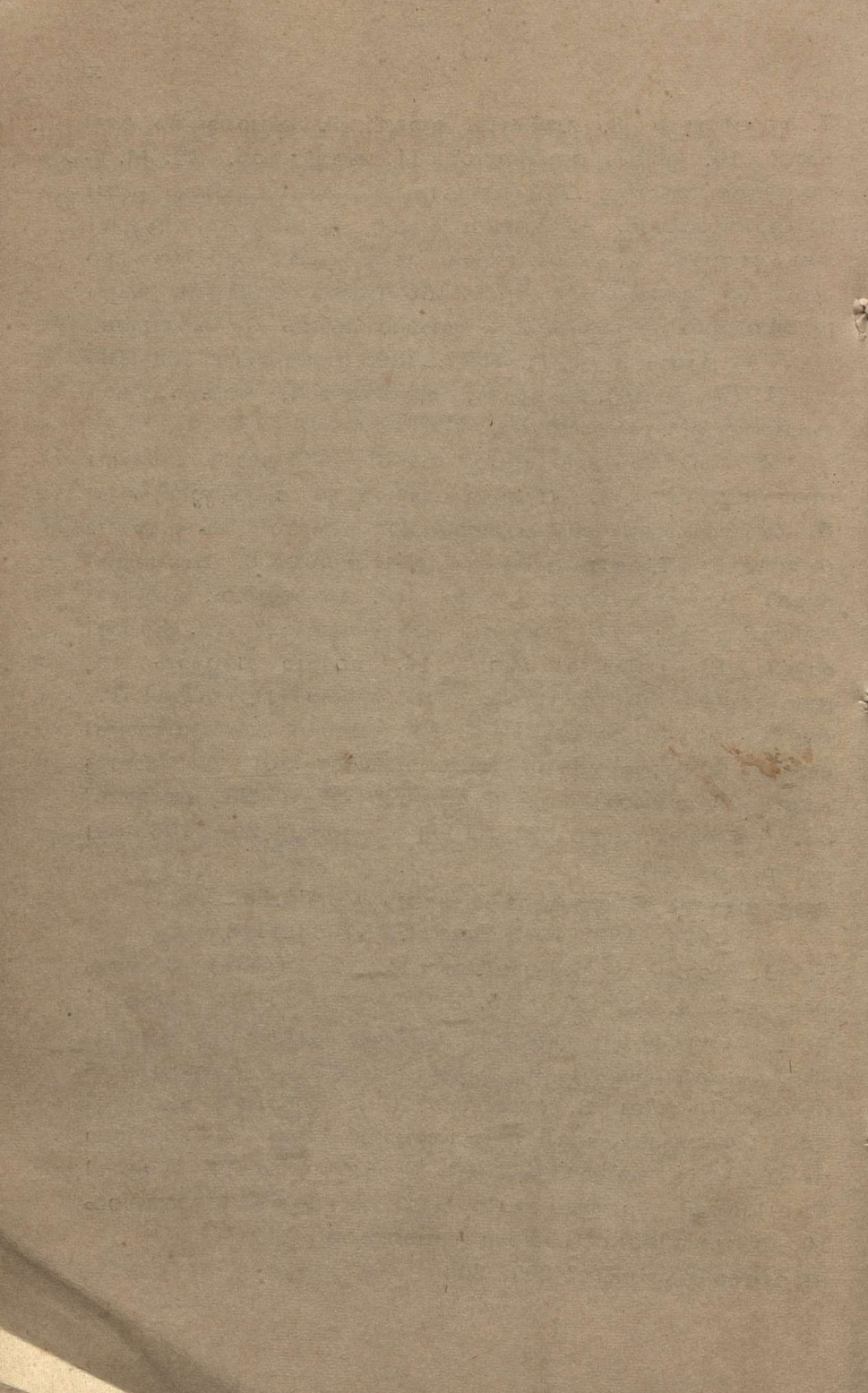
1. മെത്രാന്മാർ, പട്ടക്കാർ, ശെമ്മാശ്ശന്മാർ, കൈക്കാരന്മാർ കപ്യാരന്മാർ, ശിപായിമാർ.
2. തൊഴിയും മാർ-പീലക്ലിനോസ് 3. ചേപ്പാട്ടു മാർ-ദീവനാസിയോസ് 4. പഴയ സെമ്മനാരിയും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരും 5. ശീമമെത്രാന്മാർ 6. പാലക്കുന്നത്തു മാത്യൂസ് മാർ-അത്താനാസിയോസ് 7. യുയാക്കിൻ മാർ-കൂറിലോസ് 8. ചാലശ്ശേരി പള്ളി 9. കാട്ടുകുടിയുടെ ചരിത്രം 10. മരാമത്തുകൾ. മാർ കൂറിലോസ് തുടർച്ച. 11. യറുശലേം പാത്രിയർക്കീസ് 12. കൊച്ചി പള്ളി. 13 പുതിയ ശിമത്തേരി 14. സ്ഥാപന വസ്തുക്കൾ 15. ഇടവകയിലെ സന്ദർശനപ്പിണക്കം 16. തുരുത്തിപ്പിള്ളി പള്ളി 17. അല്ലപ്രപള്ളി 18. വേങ്ങൂർപള്ളി 19. ജോസഫ് മാർ ദീവനാസിയോസ് 20. മാർ തോമസ് അത്താനാസിയോസ് 21. ചേലാട്ടു പള്ളി. 22. യുയാക്കിൻ മാർ കൂറിലോസ് (തുടർച്ച) 23. പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവ 24. 1058-ലെ കേസ് 25. 1068-ലെ രജിസ്റ്റർ ഉടമ്പടി.

അദ്ധ്യായം 5 ആധുനികകാലം പേജ് 185-206

A. D. 1893-1948 വരെ M. E. 1068-1118

1. ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർ 2. പട്ടക്കാർ 3. കൈക്കാരന്മാർ 4. ഭരണരീതി 5. ചില കുടുംബചരിത്രം ; മററമന ii കോനേക്കാടൻ iii പുതുശ്ശേരി iv കോതച്ചിങ്ങി v ശ്രാമ്പി ക്കടി vi എമ്പാശ്ശേരി 6. ചില സംഭവങ്ങൾ 7. പള്ളിയുടെ സാമ്പത്തിക നില 8. സാമൂഹ്യനില 9. ഇടവകയുടെ വിസ്തീർണ്ണം ; കോട്ടപ്പടി പള്ളി ii പെരുമ്പാവൂർ പള്ളി iii നെല്ലിമോളം പള്ളി iv കൽക്കരിശു പള്ളി v ചെട്ടിനട പള്ളി vi ക്രാരിയേലി പള്ളി vii ആലാട്ടുപിറ പള്ളി viii ഇതര സമുദായങ്ങൾ

അവശേഷം പേജ് 207, 208

കുറപ്പിൻപടി പള്ളിയുടെ ചരിത്രം

അദ്ധ്യായം I

ദേശചരിത്രം A.D.:1300 വരെ

1. സാഷ്ടാംഗ പ്രണാമം അഥവാ പള്ളിയുടെ ചിത്രം.

“കേതിയോടെ കമ്പിടുന്ന
തരിതാക്കോലിനത്തിന്റെ
പരിതാപം വരുത്തിടും മന്തോമറിയം
അടവെങ്കിൽ ചെറിയോരു
കന്യയായിട്ടിരുന്നമ്മ
അറിവാളൻ മൗശിഹായെ ജനിച്ചു പെറ്റു
ഭൂവനങ്ങൾ പതിന്നാലും
നിറയപ്പെട്ടിരുന്നമ്മ
പുതിയ പൊൻമകനേയും മടയിൽ വച്ചു
അഴകേറും വടിവൊത്ത
കുറപ്പിൻപടി പള്ളിതന്നിൽ തന്നെ
ആലാഹായെ പെറ്റ അമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്ക”.

2. പ്രസ്ഥാവന

വളരെ പഴക്കം ഉള്ളതും, അയ്യായിരത്തിൽ പരം വീട്ടുകാരുടേയും പത്തിൽ അധികം ചെറുപള്ളികളുടേയും മാതൃപള്ളിയും ആകുന്ന കുറപ്പിൻപടി മന്തോമറിയം പള്ളിയുടെ ചരിത്രം അറിയുന്നതു് ഈ ഇട

വകയിലെ പൂർവ്വ കടംബക്കാർക്കും, ചരിത്ര അന്വേഷകന്മാർക്കും വളരെ സന്തോഷമുള്ള സംഗതി ആണെന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ഈ പള്ളിയുടെ ചരിത്രം ഉല്ലേഖനം ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പ് തൽസ്ഥാപനത്തിനുമുമ്പുള്ള ദേശകാല ചരിത്രസംഭവങ്ങൾ ചുരുക്കമായി താഴെ ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു.

3. കുന്നത്തുനാട് താലൂക്ക്

കുറുപ്പമ്പടി മത്ത്മറിയം പള്ളി ഈ ആധുനിക കാലത്തു കുന്നത്തുനാട് താലൂക്ക് രായമംഗലം പകുതി രായമംഗലം കരയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. മുൻ കാലങ്ങളിൽ കുറുപ്പിൻ പടി എന്നും കുറുപ്പമ്പടി എന്നും രേഖകളിൽ കാണുന്നതുകൊണ്ടു കുറുപ്പിന്റെ പടി എന്ന് അർത്ഥം ജനിക്കുന്നു. കർത്താക്കന്മാരുടെ ഭരണകാലത്തു അവരുടെ കോട്ടയ്ക്കു് സ്ഥാപനം ഉള്ള സ്ഥലങ്ങൾക്കു് പടിചേർത്തു് സ്ഥലനാമം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ചേനക്കരപടി, വട്ടക്കാട്ടുപടി, ഉതയംകുഴിപടി, കോട്ടപ്പടി, കളത്തിപ്പടി, മുണ്ടപ്പിള്ളിപടി, കല്ലരപടി, ഞാളൂർപടി, തട്ടായത്തുപടി മുതലായ സ്ഥലനാമങ്ങൾ ഇതിനു ദൃഷ്ടാന്തം ആണു്. കുന്നത്തുനാട് താലൂക്ക് തിരുവിതാംകൂറിൽ ലയിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് പല ഉപരാജാക്കന്മാരുടേയും ഇടപ്രഭുക്കന്മാരുടേയും കൈവശം ആയിരുന്നു. കുറുപ്പമ്പടി എന്നുള്ളതു് ഒരു കരയുടെ നാമം അല്ല. ഈ പള്ളി ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലവും അതിന്റെ പരിസരങ്ങളും ക്രിസ്തു അവതരിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് വൻ മരങ്ങളാലും കാടുകളാലും നിബദ്ധീകൃതവും ആന, കടുവ മുതലായ കാട്ടുമൃഗങ്ങളുടെ നിവാസഭൂമിയും ആയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ കുറുകാടുകൾ പോലും ഇല്ലാതിരിക്കുന്ന ചെറുമല, കല്ലുമല, പുലിമല മുതലായ കുന്നുകൾ മനുഷ്യവാസയോഗ്യമായിരുന്നില്ല. അതിന്റെ താഴ്വര പ്രദേശങ്ങൾ കൃഷിയ്ക്കു് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നുമില്ല. ഏതാനും ചെറുമരം, കാട്ടാളന്മാരും അങ്ങുമിങ്ങും കുടികൊള്ളുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ ചില കൊള്ളികളും (ശൃശാനഭൂമി) ശിലാപ്രതിഷ്ഠകളും വൻകാടുകളുടെ ഇടയിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു.

പ്രസ്ഥാവ സ്ഥലത്തുനിന്നും ആറു മൈൽ വടക്ക് പെരിയാറിന്റെ തീരത്തുണ്ടായിരുന്ന 'ഏകചക്ര' എന്ന ഗ്രാമവും വെൺപുരം എന്ന പട്ടണവും അതിലെ 24 ഇല്ലങ്ങൾ തൊട്ടുള്ള വസതികളും ഈ കാട്ടാളജാതിക്കാരുടെ കവർച്ചയ്ക്ക് പലപ്പോഴും വിഷയവീഭവിച്ചിട്ടുണ്ട് (ഉത്തര ഇൻഡ്യയിൽ ഏകചക്ര എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഗ്രാമത്തിൽ നിന്ന് വന്ന ആയുന്മാർ താമസിച്ചിരുന്ന ഈ സ്ഥലത്തിന് ഈ പേർ നല്കി എന്നു ചിലർ പറയുന്നു. മഹാഭാരതത്തിലെ ബകൻ (ബകൻ = പേങ്ങൻ) ചെറുമരിൽ പ്രധാനിയും വിജയപുരം സ്വദേശിയും ആയിരുന്നു എന്നും ഇദ്ദേഹം ഏകചക്രനിവാസികളെ അക്രമിച്ച് ഭരണം നടത്തിവന്നു എന്നും ഇതിഹാസം) ഈ ഗ്രാമം ക്രമശ്ശ പല ഉപഗ്രാമങ്ങളും ദേശങ്ങളുമായി ഭാഗിക്കപ്പെട്ടു. ഇതിന് മുൻകാലത്തു് ഇക്കാലത്തെ കോടനാട്ടു മുതൽ നേരിയമംഗലം വരെ നീളവും അതിന്റെ മുകാൽ ഭാഗം വീതിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഭൂരിപക്ഷം മനുഷ്യർ പെരിയാറിന്റെ വടക്കെ കരയിലും ശേഷം പേർ തെക്കെ കരയിലും താമസിച്ചിരുന്നു. അതിന് തൊട്ടു തെക്കെ ഭാഗങ്ങളിൽ അധികം താമസിച്ചിരുന്നതു് മലവാസികളും മല ദൈവങ്ങളും ആയിരുന്നു. മല ദൈവങ്ങളുടെ ആസ്ഥാനം പാതാളകണ്ടം എന്നു് ഇപ്പോൾ അറിയപ്പെടുന്ന ഭൂപ്രദേശം ആയിരുന്നു.

ഉത്തര ഇൻഡ്യയിൽ നിന്നും ആയുന്മാർ കൃഷിക്കായി കേരളത്തിൽ കടികയറി താമസിച്ചപ്പോൾ കേരളത്തിലെ നദീതീരങ്ങളിൽ അവർ കൂട്ടമായി (ഗ്രാമമായി) താമസിച്ചിരുന്നു. അവരാൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു് കേരളത്തെ ഭരിച്ചുവന്ന രാജാക്കന്മാർ അവരെ പൂർവ്വ നിവാസികളുടേയും അയൽ രാജാക്കന്മാരുടേയും ഉപദ്രവത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിച്ചു് ഭരണം നടത്തിവന്നു. ഗ്രാമവാസികളായ ബ്രാഹ്മണ ബാലന്മാർക്കു പഠിക്കുന്നതിനു് സഭാമാങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പൊരുന്നനദി, ചുണ്ണിആറു്, ഫുല്ലൂആറു് ഇത്യതി നാമധേയങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്ന പെരിയാറിന്റെ തീരപ്രദേശത്തു് ഒന്നിൽ അധികം ഗ്രാമങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ ഒന്നു് കൊടുങ്ങല്ലൂരും മറൊന്നു് ഏകചക്ര എന്നു പൂർവ്വനാമമുള്ള വെൺപുരവും ആയിരുന്നു. കൊടുങ്ങല്ലൂർ കേരള ചക്രവർത്തിമാരുടെ സമുദ്രതീരത്തുള്ള രാജധാനിയും തുറമുഖ പട്ടണവും ആയിരുന്നു. ഈ സ്ഥലത്തിനു് മുചി

രി, മരീചി, മുയരിക്കോട്, മുരല, മകോത, മഹോദയപുരം, തിരുവഞ്ചി തുടങ്ങിയുള്ള നാമധേയം ഓരോ കാലത്തും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഏകചക്രം പന്നിയൂർ ഗ്രാമം എന്നുപേർ. മലയാളത്തുണ്ടായിരുന്ന 64 ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് പന്നിയൂർ ഗ്രാമം. വേദനാട്, തൃശ്ശി വപേരൂർ, ഇരിങ്ങാലക്കുട, പെരുവനം, തിരുനാവ, പെരിഞ്ചെല്ലൂർ, ചൊവ്വന്നൂർ, കണ്ടയൂർ, കാവല്ലൂർ എന്നീ സഭാമഠങ്ങളിൽ വച്ച് പന്നിയൂർ സഭാമഠം വളരെ പ്രശോഭിതം ആയിരുന്നു.

ഏകചക്ര ഗ്രാമത്തിൽ നെല്ലിക്കാപറമ്പ്, പഞ്ഞലേലി (മുത്തേടം) തോട്ടുവ, താമരച്ചേരി, നിരവത്തം, എടച്ചേരി, ഉച്ചില്ലാപ്പിള്ളി, തട്ടാർചേരി, പുതുവാ, ചേലാട്, കോയിപ്പിള്ളി തൊട്ടുള്ള നമ്പൂരി (ബ്രാഹ്മണ) ഇല്ലങ്ങളും ശുഭ്ര തുടങ്ങിയുള്ള മറ്റു ജാതിക്കാരും നിവസിച്ചിരുന്നു. ഈ ബ്രാഹ്മണർക്ക് പിള്ളാലത്തു് ഓത്തു് അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. ഓടനാട് (കോടനാട്) വട്ടൂർ മുതലായ നാടുവാഴികളുടെ ഭരണത്തിനും കൊടുങ്ങല്ലൂർ തലസ്ഥാനനഗരി ആയിതീരുന്നതിനും മുമ്പ് ചേരരാജ്യം വാണിരുന്ന ചേരരാജാക്കന്മാരുടെ പ്രധാന രാജധാനി വേങ്ങപുരത്തിൽ പൂർവ്വഭാഗത്തു് കോതമണ്ഡലത്തിൽ നിന്നും ആറു മൈൽ വടക്കുള്ള 'വഞ്ചി' ആയിരുന്നു. ഇതിൽ ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ "മലനഗരം" എന്നു പേർ പറഞ്ഞിരുന്നു. അക്കാലത്തു് ചേരരാജ്യവും പാണ്ഡ്യ രാജ്യവും തമ്മിൽ കച്ചവടം നടത്തികൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നീടു് പാണ്ഡ്യ രാജ്യത്തുനിന്നും ചേരരാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായ വഞ്ചി വഴി പെരിയാറിന്റെ തീരത്തുള്ള വേണപുരം ആലുവാ പ്രദേശങ്ങൾ കടന്നു് പെരിയാറിന്റെ പതനസ്ഥലത്തു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതും പെരുനെത്തുറവന്മാരുടെ മറ്റൊരു തലസ്ഥാനനഗരിയുമായ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ കച്ചവടം നടത്തിവന്നു. ആധുനിക കാലത്തു് ഏഴാറുംകൈ, പാണിയേലി, നേരിയമംഗലം മുതലായ നാമധേയത്താൽ അറിയപ്പെടുന്ന പ്രദേശങ്ങൾ മുൻകാലങ്ങളിൽ വളരെ ഭരണത്യം പ്രാപിച്ചിരുന്നു എന്നതിനു് ഇപ്പോൾ കാണുന്ന അവശിഷ്ടങ്ങൾ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണു്.

4. മതപ്രചരണം

ഇൻഡ്യൻ നിവാസികളായ ആയ്ന്മാരുടെ മതബോധം B. C. 2-ാം നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പുതന്നെ വളരെ ക്ഷയോന്മുഖം ആയിതീർന്നു.

മതത്തേക്കാൾ തൊഴിലിനും രാഷ്ട്രീയ സംഗതികൾക്കും പ്രാധാന്യം നൽകിയതുകൊണ്ട് വണ്ണങ്ങൾ ശക്തിപ്പെടുകയും, മതപരമായ സംഗതികളിൽ വഴക്കുകൾ ഉണ്ടാകുകയും ക്രമശൂന്യ മതം ക്ഷീണിക്കുകയും ചെയ്തു. അക്കാലത്തുതന്നെ ആരാധനാരീതി അനസരിച്ച് വൈഷ്ണവർ, ശൈവർ മുതലായ വിഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടായത്. ഇപ്രകാരം അദ്ധ്യക്ഷപരമായ സംഗതികളിൽ ഭിന്നത ഉണ്ടായിപ്പോലും വണ്ണ വ്യത്യാസമെന്നെ അവരവർ തങ്ങൾക്ക് ഹിതമായ വിശ്വാസ ഉപദേശങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചുതുടങ്ങി. അവർ തമ്മിൽ ജാതിഭ്രഷ്ട് കല്പിച്ചിരുന്നില്ല. ഈ അവസ്ഥ തന്നെയാണ് കേരളത്തിലും ഉണ്ടായത്. ഗ്രാമങ്ങളിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ബ്രാഹ്മണരും ക്ഷത്രിയരും തുല്യ ബഹുമാനത്തിൽ ഇരുന്നിരുന്നു. മതപരമായും രാഷ്ട്രീയമായും ഉള്ള തർക്കങ്ങൾക്ക് നാട്ടാർ യോഗങ്ങളുടെ പ്രതിപുരുഷന്മാരും നാടുവാഴികളും ദേശവാഴികളും തുറമുഖ്യസ്ഥന്മാരും ചേർന്ന് വ്യാപൃതത്തിൽ ഒരിക്കൽ മഹായോഗം (മാമാങ്കം) കൂടി തീർത്തുവന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള യോഗങ്ങളിൽ ഭിന്നത വർദ്ധിക്കുകയും യോഗങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ നടക്കാതിരിക്കുകയും മതം ക്ഷയോന്മുഖമായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അവരവർ തങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടമായ മതം സ്വീകരിച്ചുതുടങ്ങി. ഇതിനു മുന്പുതന്നെ ജൈനമതക്കാർ കേരളത്തിൽ കടികയറി താമസിക്കുകയും മതപ്രചരണം നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതിൽ നിന്നും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഒന്നാണ് കുന്നത്തുനാടു താലൂക്കിലുള്ള കല്ലിൽ ക്ഷേത്രം.

5. ബുദ്ധമത പ്രവേശനം

ബി. സി. 1-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കേരളത്തിൽ സർവ്വത്ര വ്യാപിച്ച മതമാന്ദ്യം മറ്റുമതങ്ങൾക്ക് ഈ ഭാഗങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിന് സൗകര്യം ലഭിച്ചു. B. C 500 ൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ബുദ്ധമത തത്വങ്ങൾ B. C. 200 ൽ പ്രബലപ്പെടുകയും കേരളത്തിൽ മന്ദീഭവിച്ചു കിടന്നിരുന്ന ആയുർമതക്കാരിൽ അതു വ്യാപരിക്കുകയും ചെയ്തു. കേരള നിവാസികളായ ആയുർന്മാരുടെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ ബുദ്ധമതോപദേശങ്ങൾ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അവരിൽ അനേകരും ബുദ്ധമതത്തിൽ ചേർന്നു. ബുദ്ധമതത്തെ ജൈനമതത്തിൽ നിന്നോ, ആയുർമതത്തിലോ

വൈഷ്ണവ, ശൈവഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നോ ഭിന്നമായി അവർ കരുതിയിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ബുദ്ധമതം സ്വീകരിച്ചവരെ അക്കാലത്തെ യാഥാസ്ഥികന്മാർ 'ബൗദ്ധർ' എന്നാണ് വിളിച്ചു വന്നിരുന്നത്. ബൗദ്ധൻ എന്ന നാമധേയം പില്ലാലത്തു് ആയുർമതത്തിൽ നിന്നും പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നവരെ വിളിക്കുന്ന നാമധേയമായി ഭവിച്ചു. ഇപ്രകാരം ക്രിസ്താബ്ധാരംഭത്തിൽ ഹിന്ദുമതം ശിമലീഭവിച്ചു് ക്ഷയോമുഖമായി തീരുകയും ബുദ്ധമത പ്രവേശനത്താൽ ഈശ്വര വിശ്വാസത്തിനു് പല സംശയങ്ങൾ ജനിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇൻഡ്യയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ അവതാര സാധ്യതകളെപ്പറ്റി വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ആയുർന്മാർ പലധീര പുരുഷന്മാരും ദൈവാവതാരം എന്ന് വിചാരിച്ചു എങ്കിലും അവരിൽ നിന്നു് ശരിയായ മനസ്സുമാധാനം ലഭിക്കാതെയും ആവശ്യമായ ഉദ്ധാരണം പ്രാപിക്കാതെയും ഇരുന്നതിനാലും, പ്രസ്ഥാവകാലത്തു് ദൈവവിശ്വാസം ശിമലീഭവിച്ചു് മതബോധം കുറഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ടും കേരള നിവാസികൾ ആത്മരക്ഷക്കായി ദാഹിച്ചിരിക്കുക ആയിരുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ ആണു് ഫലസ്തീൻ ദേശത്തു് ദൈവം മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്തു എന്നറിഞ്ഞു് ഇൻഡ്യയിലേയും പേഷ്യയിലേയും മഹാഷികൾ (വിദ്വാന്മാർ) തന്നെ ആരാധിക്കുവാനായി ജറുസലേമിൽ പോയതു്.

6. ക്രിസ്തുമത പ്രവേശനം

a) മാതോമ്മശ്രീഹ. A. D. 50.

പശ്ചിമ ഏഷ്യയിൽ ഫലസ്തീൻ ദേശത്താണു് ദൈവം തമ്പരാൻ ലോകത്രാണാത്ഥം ക്രിസ്തയേശു എന്ന നാമധേയത്തിൽ മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്തതു്. മനുഷ്യാവതാരം കൊണ്ടു് സിദ്ധിക്കേണ്ട മനുഷ്യ രക്ഷക്കു് ആകാംക്ഷയോടെ നോക്കിപ്പിറഞ്ഞിരുന്ന സകല ഭൂവാസികൾക്കും ഇതു വളരെ സന്തോഷപ്രദമായിതീർന്നു. യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ 12 അപ്പസ്തോലന്മാരിൽ ഒരാളായ മാർ - തോമസ് യറുശലേമിൽ നിന്നു് ദക്ഷിണ ഇൻഡ്യയിൽ വരികയും കേരളത്തിലും പാണ്ടിപ്രദേശങ്ങളിലും മറ്റും ക്രിസ്തുവിനെ ഉൽഘോഷിക്കുകയും തൽഫലമായി ബ്രാഹ്മണർതൊട്ടുള്ള അനേകം സമുദായ ഹിന്ദു

ക്കൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനം ഏറ്റ് ക്രിസ്തീയസഭയോട് ചേർന്നിരുന്നു. കേരളത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായ കൊടുങ്ങല്ലൂർ ആണ് സെന്തോമസ് അധികമായും വേലചെയ്തത്. അവിടെ ഉദ്ദേശം 3040പേർ സ്നാനം ഏറ്റ്. തലസ്ഥാന നഗരിയിൽ ഉണ്ടായ ഈ സംഭവത്തോടുകൂടി കേരളത്തിലെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ തോമസ് മഹഷിയേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങളേയും പാറി കേട്ടുതുടങ്ങി. സ്നാനം ഏറ്റ് എന്നുപറഞ്ഞാൽ ആധുനികരീതിയുമായി പലവിധത്തിലും വ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നു. അക്കാലത്തു് ചതുർവണ്ണത്തിൽപ്പെട്ട സവണ്ണർ വിവിധ അവതാര പുരുഷന്മാരിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ ആയിരുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ളവരുടെ സാമൂഹ്യ ആചാരം, വസ്ത്രധാരണം, ശരീരാചാരം, ആരാധനാ സ്ഥലം മുതലായി ബാഹ്യമായ യാതൊരു സംഗതിയിലും വലിയ വ്യത്യാസം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ച പുരുഷന്മാർ തലമുടി വളർത്തിയും, കാതുകുത്തിയും, സ്രീകൾ തററുടത്തും, മറുകുടി പിടിച്ചും, അവണ്ണരുമായി തീണ്ടൽ, തൊടിൽ തുടങ്ങിയ ആചാരവിശേഷങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചും ആണ് ജീവിച്ചുവന്നിരുന്നതു്, ആരാധനാസ്ഥലങ്ങൾ അമ്പലങ്ങൾ തന്നെയോ അതുപോലുള്ള വേറൊരു ക്ഷേത്രം നിർമ്മിച്ചോ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. മറ്റു സവണ്ണ ശിവനെയോ വിഷ്ണുവിനെയോ ആരാധിച്ചു വന്നപ്പോൾ ക്രിസ്തുവിശ്വാസികളായ സവണ്ണർ ക്രിസ്തുവിനെ ആരാധിക്കുകയും ദ്വിജലക്ഷണമായി മാമോദീസാ സ്വീകരിക്കുകയും അപ്പവീഞ്ഞുകളെ കൊണ്ടു് പൂജനടത്തുകയും ബാഹ്യലക്ഷണമായി ഉപനയത്തിൽ കുരിശു ധരിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. കൊടുങ്ങല്ലൂർ നിന്നു് മാതേന്താമ്മാശ്ശീഹാ കേരളത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ പുററിസഞ്ചരിച്ചു് സുവിശേഷവേല നടത്തിയശേഷം ചോഴം പാണ്ട്യം ദേശങ്ങളിൽ പോയി വേലചെയ്ത ശേഷം അവിടെ നിന്നും അദ്ദേഹം കൊടുങ്ങല്ലൂർ പുറപ്പെട്ടതു് പാണ്ട്യയിൽ നിന്നും പെരിയാറിന്റെ വടക്കെ തീരം വഴിയായിരുന്നു. അപ്രകാരം അദ്ദേഹം യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ മലയുടെയും ആറിന്റെയും ഇടക്കുള്ള പന്നിയൂർ ഗ്രാമമെന്നൊ ഏകചക്ര എന്നൊ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന മലനഗരത്തിൽ അഥവാ വെൺപുരത്തിലും, ചേരരാജാവിന്റെ മലനാട്ടിലെ തലസ്ഥാന നഗരിയായ വഞ്ചിയിലും താമസിച്ചു് സുവിശേഷവേല ചെയ്തു. തൽഫലമായി മൂത്തേടം,

ചേലാട്, എടച്ചേരി, കോയിപ്പിള്ളി, പുതുവ മുതലായ ഇല്ലക്കാരിൽ ചിലർ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു. ഇപ്രകാരം കുന്നത്തുനാട് താലൂക്കിൽ ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ തന്നെ ക്രിസ്തുമതത്തിനു പ്രവേശനം ഉണ്ടായി. സെന്തോമസ് പെരിയാർതീരത്തു ചെറു വേലയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യൻ നിരണത്തു മാളിയക്കൽ തോമ എന്ന വൈദികൻ എഴുതിയിരുന്നതിൽ നിന്നും അനന്തരഗാമി സംക്ഷേപമായി എഴുതിയിരുന്ന ഓലയിലെ പകർപ്പിൽ നിന്നും ഒരു ഭാഗം താഴെ ചേർന്നു:-

“മലയാളത്തിനു തിരികെ വരുവാൻ
 താൻ കരയാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ
 മാലാഖമാരുടെ തുണയാലെ
 മലയാറ്റൂർ താൻ വന്നെത്തി
 ഇരുമാസമവിടങ്ങളിലും
 മാറ്റത്തെ താനറിയിച്ചു
 ഇരുനൂറ്റിരുപതു വിശ്വാസികളെ
 താൻ മാമോദീസാ മുക്കി”.

N. B. ഇവിടെ മലയാറ്റൂർ എന്നത് മലനഗരം ആണ്. പകർത്തിയകാലത്തു് മലനഗരം നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ പില്ലാലത്തു് അറിയപ്പെടുന്ന മലയാറ്റൂർ എന്ന നാമം ചേർത്തതായിരിക്കണം.

എ. ഡി. 1-ം 2-ം നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ കേരളത്തിൽ ശ്രീബുദ്ധന്റെ ഉപദേശങ്ങൾക്കും ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾക്കും പ്രചാരം ലഭിച്ചിരുന്നു. അപ്പോൾ ബ്രാഹ്മണമതം വളരെ മന്ദീഭവിച്ചു. കൊടുങ്ങല്ലൂർ തുറമുഖത്തു് വന്നുകൊണ്ടിരുന്ന അറബി ക്രിസ്ത്യാനികളായ കച്ചവടക്കാരുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളും പരിഷ്കാരവും കൊടുങ്ങല്ലൂർ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങി. തലസ്ഥാന നഗരിയിലെ ക്രിസ്തീയ പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഉൾഭാഗങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളിലും കരേഴ്സി കടന്നുകൂടി. വെൺപുരത്തിലെ ബ്രാഹ്മണ ക്ഷേത്രങ്ങൾക്കു പകരം ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും ചില ക്ഷേത്രങ്ങൾ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു. അതിനെ പള്ളി എന്നും വിളിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ബ്രാഹ്മണക്ഷേത്ര ആരാധനയിൽ നിന്നുള്ള ചില

ഗ്രന്ഥങ്ങളോടും വിശ്വാസോപദേശങ്ങളോടും കൂടി മുമ്പോട്ടു ഗമിച്ചു തുടങ്ങി. അതിനാൽ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ചില ഹിന്ദുക്കൾ അഞ്ചാം വേദക്കാർ, അഞ്ചാം വണ്ണക്കാർ എന്നും മറ്റും വിളിച്ചുവന്നു. ബുദ്ധ മതം ക്ഷയിച്ചപ്പോൾ അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന പലരും ഹിന്ദുമതത്തിലെ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ തർക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചിലരും ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു. തന്നിമിത്തം ചില ബ്രാഹ്മണർ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ബൗദ്ധർ എന്നും വിളിക്കാറുണ്ട്. ഇപ്രകാരം ഹിന്ദുമതം എന്ന പോലെ കേരള ക്രിസ്ത്യാനികളും വിദേശ ക്രിസ്ത്യാനികളും ഒത്തൊരുമിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുവന്നു. ഇക്കാലത്തും വിശ്വാസോപദേശങ്ങളിലല്ലാതെ സവണ്ണ ക്രിസ്ത്യാനികളും സവണ്ണഹിന്ദുക്കളും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ജാതിവ്യത്യാസമെന്നെ രണ്ടുകൂട്ടരും അവരവരുടെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ (ആരാധനാ മന്ദിരങ്ങളിൽ) സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു.

7. ശ്രീശങ്കരാചാര്യർ (A. D. 789-851)

ഇൻഡ്യയിലെ ഹിന്ദുമതത്തെ പുനർജീവിപ്പിച്ചു ഇപ്പോഴത്തെ നിലയിൽ ആക്കിത്തീർത്തതും, ഇൻഡ്യയിലെ വിവിധ സവണ്ണരെ ഏകോപിപ്പിച്ചു ഹിന്ദുമതം എന്ന നാമധേയത്തിൽ ആക്കിത്തീർത്തതും ഇദ്ദേഹം ആണ്. ഇദ്ദേഹം കന്നത്തുനാടു് താലൂക്കിൽ പെരിയാറിന്റെ തീരത്തുള്ള കാലടിയിൽ ജാതനായി. പെരിയാറിന്റെ തീരത്തുള്ള വെൺപുരം തുടങ്ങിയ ഗ്രാമങ്ങളിലെ ഹിന്ദുക്കൾ ഭൂരിപക്ഷവും ശിവാരാധനക്കാരും മിക്കക്ഷേത്രങ്ങളും ശിവക്ഷേത്രങ്ങളും ആയിരുന്നു. അതിനാൽ ഇദ്ദേഹം ഒർ ശിവഭക്തൻ ആയിരുന്നു എങ്കിലും ശിവനിലും വിഷ്ണുവിലും ഭക്തനായിട്ടാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. ഇദ്ദേഹം മൈസൂറിലും ഇൻഡ്യയിലെ മറ്റു പലഭാഗങ്ങളിലും ഉള്ള വൈദിക വിദ്യാലയങ്ങളിൽ താമസിച്ചു ചതുർവേദം, ഉപനിഷത്തുക്കൾ, സ്മൃതികൾ മുതലായ ഹിന്ദുമത ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളും ക്രിസ്തുമത സിദ്ധാന്തങ്ങളും അഭ്യസിച്ചശേഷം ഹിന്ദുമതോദ്ധാരണത്തിനായി പുറപ്പെട്ടു. ഇൻഡ്യയിലെ പ്രസിദ്ധ ഹിന്ദുമത ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരോടും മറ്റും ഇദ്ദേഹം തർക്കങ്ങൾ നടത്തി മത

ത്തെ പരിഷ്കരിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തെ വെല്ലുവാൻ മറ്റുള്ളവർ അശക്തരായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഇൻഡ്യയിൽ ചുറ്റിനടന്ന് തന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുകയും, പല സ്ഥലത്തും വൈദിക സ്ഥാപനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. തന്റെ മാതാവിന്റെ അന്തിമഘട്ടത്തിൽ കാലടിയിൽ വന്നു. മാതാവു മരിച്ചപ്പോൾ ശവദഹനത്തിനായി പരിസരങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്ന ബ്രഹ്മണർ സംബന്ധിക്കാത്തതിനാൽ ഒരു ചീതിയന്റെ സഹായത്തോടുകൂടെ ആ കമ്മം അദ്ദേഹം തന്നെ നടത്തി എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. തന്നിമിത്തം അദ്ദേഹം മലയാളത്തുള്ള സവണ്ണഹിന്ദുക്കൾക്ക് നല്ലിയ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ അവരുടെ അഭിവൃദ്ധിക്ക് സഹായിക്കുന്നതായിരുന്നില്ല. ചിലർക്ക് ചീതിയനെ കൂടാതെ ശവദഹനവും അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. മറ്റു ദേശങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെയും ശിഷ്യന്മാരുടെയും സിദ്ധാന്തങ്ങൾ പ്രയോജനം ഉള്ളവയായിരുന്നു. എങ്കിലും ഈ സ്ഥലത്തു നല്ലിയവ അത്ര പ്രയോജനപ്രദം ആയിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം സവണ്ണ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ആഭിജാത്യമുള്ളവരായും അവരാൽ നടത്തപ്പെടുന്ന ചിലകമ്മങ്ങൾ സഹലമാണെന്ന് സമ്മതി നല്കിയിരുന്നതിനാലും, ഹിന്ദുമതത്തിലെ ചില സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ഭാരമുള്ളവ ആയിരുന്നതിനാലും ചില പ്രത്യേക ഘട്ടങ്ങളിൽ ചിലർ ഹിന്ദുമതം മനസ്സാ ഉപേക്ഷിച്ച് ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചേർന്നുവന്നു. അദ്ദേഹം തൊഴിൽ അനുസരിച്ച് ജാതിക്ക് ഉൽക്കർഷാപകർഷങ്ങൾ നല്കി. അവണ്ണരെ മതത്തിന്റെ അടിഭാഗത്തേക്കു തള്ളിയിട്ടു. അവർക്കു തലപൊക്കുന്നതിനു പോലും നിർവ്വാഹം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മന്ത്രതന്ത്രാദികൾ ബ്രാഹ്മണരുടെ തനതായിതീർന്നു. ബ്രാഹ്മണവണ്ണത്തിന് പ്രത്യേകം ഉൽക്കർഷം കല്പിച്ചു. തന്മൂലം ക്രിസ്തുമതത്തിന് വളരുവാൻ ചില പ്രതിബന്ധങ്ങൾ താനെ ഉണ്ടാവിച്ചു. പിള്ളാലത്തു ഹിന്ദുമതത്തിൽ നിന്ന് തള്ളപ്പെട്ട ചിലർ ആഭിജാത്യത്തിനുവേണ്ടി ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു എങ്കിലും അതു ക്രിസ്തുമതത്തിന് ഒരു അപകർഷമായിതീർന്നു എന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു.

8. കന്നത്തുനാട് താലൂക്കിലെ ചിതറിപ്പാർപ്പ്

ക്രിസ്താബ്ദം ആദ്യന്തരങ്ങളിൽ കേരളചക്രവർത്തിമാരായി വാണിരുന്നതു് കേരളപുത്രവംശത്തിലും ചേരവംശത്തിലും ഉൾപ്പെട്ട ചേരരാജാക്കന്മാർ (പെരുമാക്കന്മാർ) ആയിരുന്നു. ഇവരുടെ ആസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഒന്ന് വെൺപുരത്തിന് കിഴക്കുള്ള വഞ്ചിയും മറെറൊന്ന് കൊടുങ്ങല്ലൂരും ആയിരുന്നു എന്നും, പാണ്ടിയും കൊടുങ്ങല്ലൂരും തമ്മിൽ ഉള്ള ഗതാഗതം പെരിയാറിന്റെ വടക്കേ തീരദേശത്തുകൂടെ ആയിരുന്നു എന്നും മുസ്ലീം പ്രസ്ഥാവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പെരുമാക്കന്മാരുടെ ഭരണം 5-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അവസാനിച്ചു എന്നു് ചിലരും, 8-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അവസാനിച്ചു എന്നു് മറ്റു ചിലരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. 9-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ അന്തഃമുദ്ര വർദ്ധിച്ചു. തന്നിമിത്തം കേരളം പല രാജ്യങ്ങൾ ആയി തീരുകയും അവ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിൽ കോലത്തുനാടു്, കോഴിക്കോടു്, ദേശിംഗനാടു്, തൃപ്പാപ്പൂർ, വേണാടു് എന്നീ രാജ്യങ്ങൾ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നു. കേരളത്തിലെ ഓരോ ചെറിയ രാജ്യങ്ങളേയും ഓരോരോ രാജാക്കന്മാർ ഭരിച്ചുതുടങ്ങി. ആ രാജാക്കന്മാരുടെ കീഴിൽ അവിടവിടെ ഇടപ്രഭുക്കന്മാരും, അവരുടെ കീഴിൽ ഓരോ ദേശത്തു് കർത്താക്കന്മാരും ചുമതലകൾ നടത്തിവന്നു. ഓരോ രാജാക്കന്മാരും ചിലപ്പോൾ ഇടപ്രഭുക്കന്മാരും അവരുടെ അധികാര അതൃത്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടു്. തന്നിമിത്തം പലപ്പോഴും രാജാക്കന്മാർ തമ്മിലും ഇടപ്രഭുക്കന്മാർ തമ്മിലും കലഹങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കയ്യൂക്കു് ഉള്ളവൻ കാര്യക്കാരൻ എന്നായിരുന്നു അവസ്ഥ.

അന്തഃമുദ്രം കൊണ്ടു് പാണ്ടി, ചോള മുതലായ അയൽരാജ്യങ്ങളുടെ ആക്രമം കൊണ്ടും രാജ്യത്തിൽ താമസിക്കുന്ന സ്രീപുരന്ധരന്മാർ ആബാലവൃദ്ധം പടയെ പേടിച്ചാണു് ജീവിച്ചുവന്നതു്. തന്മൂലം സ്ഥാവരവസ്തുക്കൾ സമ്പാദിക്കുന്നതിൽ അവർ നിരുത്സാഹികളായിരുന്നു. സ്വണ്ണം മുതലായ ജംഗമ ഉൽപ്പാദകൾ പടയെ പേടിച്ചു് ഭൂമിയിൽ കഴിച്ചിട്ടുശേഷം ഓടി രക്ഷപെട്ടു. തിരികെ ആയതു് ഏടക്കാൻ നിർവ്വാഹമില്ലാതെ വന്നതിനാൽ ആധുനിക കാ

ലത്തു ആയതു ചിലക്ഷ് ലഭ്യമായിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിലെ സ്ഥാവര വസ്തുക്കളായ നിലം പുരയിടങ്ങൾ നമ്പൂതിരിമാർക്ക് പരശുരാമനാൽ ദാനം ലഭിച്ചതാണെന്നു് അക്കാലത്തു് വിചാരിച്ചിരുന്നു. മിക്കവാറും നല്ലഭൂമികൾ അവരുടെ വക ആയിരുന്നു. നമ്പൂതിരിമാരുടെ വസ്തുക്കളെ ബ്രഹ്മസ്വം എന്നും, ഒന്നോ അതിലധികമോ ആളുകളാൽ ഭരിക്കപ്പെടുന്ന അമ്പലം വക വസ്തുക്കളെ ദേവസ്വം എന്നും, രാജാക്കന്മാർക്കായി ഒഴിച്ചിടപ്പെട്ടിരുന്ന ഭൂമികളെ സർക്കാർ വക എന്നും ആണു് ഇക്കാലത്തു് വിളിച്ചുവരുന്നതു്. ഇതുകൂടാതെ യുള്ള മറ്റുവസ്തുക്കൾ ആർക്കും അക്കാലത്തു് പ്രവേശിക്കാവുന്നനിലയിൽ ആണുകിടന്നിരുന്നതു്. നമ്പൂതിരിമാരേയും അവരുടെ വക വസ്തുക്കളേയും അമ്പലങ്ങളേയും ദേവസ്വം വക വസ്തുക്കളേയും രാജാക്കന്മാർ തുടങ്ങിയുള്ള ഭരണകർത്താക്കൾ സംരക്ഷിച്ചുവന്നു. ഇവയെ സംരക്ഷിക്കുന്നതുതന്നെ രാജധർമ്മമായിട്ടാണു് അവർ വിചാരിച്ചിരുന്നതു്. അതിലേക്കു് ജന്മിമാർ പ്രത്യേക ഭോഗം കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ശേഷിച്ച ജനങ്ങളേയും രാജാക്കന്മാരെയും രാജസമ്പത്തിനേയും ആണു് അക്രമണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതു്. എന്നാൽ പൊതുവായ യുദ്ധവേളയിൽ പല ക്ഷേത്രങ്ങളും മനകളും നശിക്കുവാൻ ഇടവന്നിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ആരു ജയിക്കുന്നുവോ അവർമൂലം സമാധാനം നടത്തുമ്പോൾ ദേവസ്വ ബ്രഹ്മസ്വ വകകളെ അന്നാദരിച്ചിരുന്നില്ല. ഇപ്രകാരം രാജ്യത്തുണ്ടായ അന്തഃമിത്രം വലിയവ്യതിയാനങ്ങൾക്കു കാരണമായി.

എ. ഡി. 6-8 വരെ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ കേരളത്തിൽ രാഷ്ട്രീയമായി ഉണ്ടായ അന്തഃമിത്രങ്ങൾ പലരുടേയും കുടിപ്പാർപ്പുകൾക്കു് സ്ഥാനഭ്രംശം ഉണ്ടായി. 5-ാം 9-ാം നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ മഹാദേവർ (കൊടുങ്ങല്ലൂർ) പട്ടണത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മേൽ പല കയ്യേറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. തദ്വസരത്തിൽ അവരിൽ പലരും കൊടുങ്ങല്ലൂർ വിട്ടു് കുന്നത്തുനാടു താലൂക്കിന്റെ ഉൾഭാഗങ്ങളിലേക്കു് മാറിതാമസിക്കാൻ ഇടവന്നു. അവർ അങ്ങും ഇങ്ങും ദൈവാരാധനയ്ക്കായി ചില പള്ളികൾ സ്ഥാപിച്ചു. 9-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ പട്ടണം തീർക്കു് ഇരയായി. അവിടെയുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾ മഹമ്മദീയരാൽ ആക്രമിക്കപ്പെട്ടു. ഇപ്രകാരം

കൊടുങ്ങല്ലൂർനിന്നു മാറിതാമസിച്ചവർ പിൻക്കാലത്തു അവരുടെ ആധാരങ്ങളിൽ "മഹാദേവർപട്ടണം മുതലായിദേശത്തു കുടിയിരിക്കും" എന്നുപയോഗിച്ചു കാണുന്നു. ഈ പ്രയോഗം 19-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ പ്രയോഗിച്ചിരുന്നു. കേരള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആസ്ഥാനം മാലിയാംകര എന്ന മഹാദേവർ പട്ടണം ആയിരുന്നതിനാൽ പാലൂർ, പറവൂർ, ചായൽ, മയിലിക്രൂപ്പ്, വെൺപുരം (ഏകചക്ര) മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നു കുടികയറി താമസിച്ചവരും തങ്ങളുടെ ആധാരങ്ങളിൽ മഹാദേവർ പട്ടണം മുതലായിദേശങ്ങളിൽ കുടിയിരിക്കും എന്ന വിശേഷണപദം തന്നെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു.

അന്തമിദ്രം മൂലമൊ യുദ്ധം ഹേതുവാലൊ കൃഷിയുടെയും കച്ചവടത്തിന്റെയും സൗകര്യം പ്രമാണിച്ചൊ പലരും ഗ്രാമരീതിയിൽ ഉള്ളജീവിതം ഉപേക്ഷിച്ചു 9-ാം ശതവഷം മുതൽ വനപ്രദേശങ്ങൾ വെട്ടിത്തെളിച്ചു അവിടവിടെ താമസമാക്കി. 9-11 വരെ ശതവഷങ്ങളിൽ പാണ്ടിരാജാക്കന്മാർ കേരളത്തെ അടിക്കടി അക്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവർ മലവഴിയാണ് ആക്രമണം നടത്തിയതു്. പെരിയാറിന്റെ തീരപ്രദേശമാകുന്ന വഞ്ചി, വേണുപുരം (നേരിയമംഗലം മുതൽ കോടനാടുവരെ) ഉൾപ്പെട്ട മലരാജ്യം പാണ്ടിക്കാരുടെ കൊള്ളയാലും സ്വദേശത്തുള്ള അന്തമിദ്രത്താലും ക്ഷയോന്മുഖമായിതീർന്നു. പാണ്ടിക്കാർ കൊള്ളനടത്തിയിരുന്നതു് പള്ളിവാസൽ കടന്നു് പെരിയാറിന്റെ വടക്കേ തീരത്തുണ്ടായിരുന്ന പാതവഴിയായിരുന്നു. തന്നിമിത്തം അവിടെ താമസിച്ചിരുന്ന നമ്പൂതിരിമാർ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ, നായന്മാർ മുതലായ ജാതിക്കാർ നാനാഭാഗങ്ങളിലേക്കു് ഓടിപ്പോയി. അവരുടെ കോട്ടകളും, കൊത്തളങ്ങളും, ഇല്ലങ്ങളും, അമ്പലങ്ങളും, പള്ളികളും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ചേരരാജ്യത്തിന്റെ ഒരു തലസ്ഥാനം ആയിരുന്ന വഞ്ചി നാമാവശേഷമായിത്തീർന്നു. തന്നിമിത്തം ഓടിപ്പോയവർ ചേരാനല്ലൂർ, ആലപ്പാറ, മുടക്കഴ, മാണിക്കമംഗലം, കാഞ്ഞൂർ, അങ്കമാലി, കാലടി, വെള്ളാരപ്പള്ളി, തൃക്കാരിയൂർ മുതലായ വനപ്രദേശത്തു താമസമാക്കി. ഓടിപ്പോയ ചിലരുടെ ഭൂമികൾ ഇക്കാലംവരെ അവരുടെ പേരിൽ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം ഓടിപ്പോയവർ ആരാ

ധനാസൂകര്യം ഇല്ലാതെ പലനാളുകൾ കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടതായി വന്നു. അവിടവിടെ പാറഎടുപ്പുകളിലും വൃക്ഷചുവടുകളിലും വെച്ച് ആരാധന നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിലേക്ക് ഉദാഹരണമാണ് വേങ്ങൂരുള്ള കുർബ്ബാനപ്പാറ. 9-11 വരെ നൂറ്റാണ്ടുകൾ കുന്നത്തുനാടു താലൂക്കിൽ പെരിയാറിന്റെ തീരപ്രദേശ നിവാസികൾക്ക് ശനിദശ തന്നെയായിരുന്നു. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ടി. സ്ഥലം ആന, കടുവ മുതലായ കാട്ടുമൃഗങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലവും വൻമരങ്ങളാൽ നിബിഡീകൃതവുമായി പരിണമിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ദേശം നിഷ്ജീവമായിത്തീർന്നു. ഓടിപ്പോയവർ അവിടവിടെ ആരാധനാമന്ദിരങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ച് ആരാധന നടത്തിവന്നു. തങ്ങളുടെയും ദൈവാലയങ്ങളുടെയും നിലനില്പിനായി ചിലർ ആയോധന പരിശീലനം ലഭിച്ചവരെ സമീപിച്ചിരുന്നു. തങ്ങളാൽ സ്ഥാപിതമായ ക്ഷേത്രങ്ങൾ പള്ളികൾ ഒന്നിലധികം ഇല്ലക്കാർ-കുടുംബക്കാർ ചേർന്നു ഭരണം നടത്തിവന്നു. തൃക്കാരിയൂർ, ആയക്കാട്, വേങ്ങൂർ, പ്രളയിക്കാട്, ഇരിങ്ങോൾ, ആലപ്പാറ, ചേരാനല്ലൂർ മുതലായ ക്ഷേത്രങ്ങളും ആലപ്പാറ, കാഞ്ഞൂർ, കോതമംഗലം മുതലായ പള്ളികളും ഇപ്രകാരം ഉണ്ടായതത്രെ.

ആലപ്പാറപള്ളി.

ഈ കുടികയററക്കാലത്തത്രെ, ഇപ്പോൾ പെരുമ്പാവൂർ എന്നു പറയുന്ന സ്ഥലത്തിനു കിഴക്കുവശമുള്ള ആലപ്പാറ ഒരു പള്ളിയും അമ്പലവും സ്ഥാപിച്ചത്. അക്കാലത്തു് ആലപ്പാറ അങ്ങാടി (ചന്ത) പ്രസിദ്ധമായിരുന്നു. അധിക വർഷങ്ങൾ കഴിയുന്നതിനു മുമ്പായി ആലപ്പാറ കമ്പോളവും പള്ളിയും അമ്പലവും മഹമ്മദീയരാൽ ആക്രമിക്കപ്പെടുകയും ചുട്ടുനശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് തൃക്കാരിയൂർ ചെന്ന് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ക്ഷേത്രം കൊള്ള ചെയ്തു. * ആലപ്പാറ പള്ളിക്കന്നും ചീയംകുളങ്ങര സമീപവും ഉള്ള പള്ളിക്കളവും അതിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ്.

* ഈ ആധുനികകാലത്തു് പള്ളിക്കന്നു് എന്നു് പൂർവ്വകാലംമുതൽ പറഞ്ഞുവരുന്ന കുന്നിൻ മുകളിൽ പൗരസ്ത്യ സുവിശേഷ സമാജം വക ഒരു ചാപ്പലും, അടുത്തു് ഒരു മഹമ്മദീയ ദൈവാലയവും, ആലപ്പാറപ്പാറമ്പിൽ മാതേന്താമ്മാ സമുദായം വക ഒരു ചാപ്പലും, ഹൈസ്കൂളും, അതിലെല്ലാം ഉപരിയായി ഒരു ഹൈന്ദവക്ഷേത്രവും നിലകൊള്ളുന്നതു് പൂർവ്വകാലസ്മരണയെ നിലനിത്തുവാൻ പര്യാപ്തമായിരിക്കുന്നു.

കാഞ്ഞൂർപള്ളി

വെൺപുരവാസികളായ നമ്പൂതിരിമാർ ചേരാനല്ലൂർ മുതലായ ഭാഗങ്ങളിലേക്ക് മാറിതാമസിച്ചു എന്ന് മുന്പു പറഞ്ഞുവല്ലോ. മുത്തേടം, പുതുമന, എടശ്ശേരി, ചേലാട് എന്നീ ക്രിസ്തീയ ഇല്ലക്കാർ, കാഞ്ഞൂർ, തൃക്കാരിയൂർ മുതലായ ഭാഗങ്ങളിൽ താമസമാക്കി. തൃക്കാരിയൂർ മുതലായ ഭാഗങ്ങളിൽ താമസിച്ചവർ കടമറം പള്ളിയിൽചെന്നു കർമ്മാദികൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വെൺപുരത്തുനിന്നു പടിഞ്ഞാറോട്ടു ഓടിപ്പോയവരും കൊടുങ്ങല്ലൂരിന്റെ നാശം നിമിത്തം വെള്ളാരപ്പള്ളി ഭാഗങ്ങളിൽ താമസിച്ചവരും ഒന്നുചേർന്നു കാഞ്ഞൂർ ഒരു പള്ളി സ്ഥാപിച്ചതു് 11-ാം ശതവർഷത്തിലായിരുന്നു. വടക്കുംപള്ളിയുടെ നാശത്താൽ അവിടെ നിന്നു് ഒരു കുരിശു് പെരിയാറിൽകൂടി ഒഴുകിവരികയും, ആയതു് കാഞ്ഞൂർ ആറിന്റെ അരികിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ കണ്ടു് ആയതു് എടുത്തു് ഒരു വീട്ടിൽ സ്ഥാപിച്ചു് ആരാധന നടത്തിവന്നു. തുടർന്നു് കന്യാസ്രീ അമ്മയുടെ നാമത്തിൽ ഒരു പള്ളി സ്ഥാപിച്ചു. അക്കാലത്തു് നെസ്സോർ ശീശ്മ മലങ്കരയിൽ കടന്നുപിടിച്ചിരുന്നില്ല. നിഖ്യസുന്നഹദോസിലെ നിശ്ചയം അനുസരിച്ചു് അന്നും അതിനുമുമ്പും മലങ്കരയിൽ ഉള്ള പള്ളികളും ജനങ്ങളും പരിശുദ്ധ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കീഴിൽ ആയിരുന്നു. അതിനാൽ കാഞ്ഞൂർപള്ളിയുടെ ഭരണം അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കീഴിലുള്ള വൈദികർ നടത്തിയിരുന്നു എങ്കിലും 17-ാം ശതവർഷത്തിലുണ്ടായ പറങ്കി ശീശ്മയ്ക്കു് വിധേയമായി. ആയതു ഇന്നിപ്പോൾ പഴക്കുറ്റുകാരുടെ കൈവശത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. 14-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ കാഞ്ഞൂർ ഇടവകയുടെ വിസ്തീർണ്ണം കിഴക്കു് മലയാറ്റൂർ-രായമംഗലം വരെയും, വടക്കു് അകപറമ്പു വരെയും, തെക്കു് പള്ളിക്കര വരെയും, പടിഞ്ഞാറു് ആലങ്ങാട്ടുവരെയും ആയിരുന്നു. കാഞ്ഞൂർപള്ളിയിൽ നിന്നു് ആദ്യം കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയും, പിന്നീടു് ഏതാനും വർഷം കഴിഞ്ഞു് മലയാറ്റൂർ പള്ളിയും സ്ഥാപിച്ചു. മലയാറ്റൂർ പള്ളി ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലം ഏകചക്ര ഗ്രാമത്തെ ഒരുകാലത്തു് ഭരിച്ചിരുന്ന ബകന്റെവക ക്ഷേത്രം ആയിരുന്നു എന്നും, ആ ക്ഷേത്രം പിൽക്കാലത്തു് പള്ളിയായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി എന്നും പരമ്പര വിശ്വസിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ കാലത്തു് കാഞ്ഞൂർ പള്ളിയിൽ പള്ളിയുടെ നാശം സംഭവിച്ചു. ഇതിനെക്കുറിച്ചു് കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ ലഭ്യമാകുന്നതു വരെ ഇവിടെ പള്ളിയുടെ നാശം സംഭവിച്ചതു് 11-ാം ശതവർഷത്തിലായിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം II

A. D. 1300 - 1657

കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയുടെ പ്രാരംഭം

1. രായമംഗലം ദേശം.

ചെരിയാറിന്റെ തീരപ്രദേശങ്ങൾ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അവിടെ താമസിച്ചിരുന്ന നമ്പൂതിരിമാർ, നായന്മാർ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ മുതലായവരിൽ ചിലർ രായമംഗലം മുടക്കിരായി എന്ന് ഇപ്പോൾ അറിയപ്പെടുന്ന ദേശങ്ങളിൽ ഉള്ള മലകളുടെ അടിവാരങ്ങളിൽ താമസമാക്കി. ഈ ദേശങ്ങളും പരിസരദേശങ്ങളും തൃപ്പാപ്പൂർ (കൊച്ചി) രാജ്യത്തിന്റെ ഭാഗമായി തീർന്നതിനാൽ തൃപ്പാപ്പൂർ രാജാവിന്റെ കീഴിൽ ഇടപള്ളി, വടൂർ ഇടപ്രഭുക്കന്മാരും അവരുടെ കീഴിൽ ചില കർത്താക്കന്മാരും ഭരണം നടത്തിവന്നു. അതായത് 12-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനം ആയപ്പോഴേക്കും കേരളം പല ചെറിയ രാജ്യങ്ങളായി തീർന്നു. ഇപ്പോൾ തിരുവിതാംകൂർ കൊച്ചി എന്നറിയപ്പെടുന്ന രാജ്യങ്ങൾ അക്കാലത്തു് വേണാട്, ദേശിംഗനാട് പെരുന്തള്ളി, മാടത്തിൻകൂർ, ചെമ്പകശ്ശേരി, തെക്കുംകൂർ, പെരുമ്പടപ്പ് (കൊച്ചി) പറവൂർ, ആലങ്ങാട് എന്നിങ്ങനെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. തുടർന്ന് പറവൂർ, ആലങ്ങാട്, ഇടപള്ളി തമ്പരാക്കന്മാർ കൊച്ചി രാജാവിന്റെ കീഴിൽ ആണ് ഭരണം നടത്തി വന്നിരുന്നതു്. ഇപ്പോൾ രായമംഗലം എന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന ദേശം ഉൾപ്പെട്ട കുന്നത്തുനാട് താലൂക്കിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങൾ കൊച്ചി, ആലങ്ങാട്, ഇടപള്ളി തമ്പരാക്കന്മാരുടെ കൈവശം ആയിരുന്നു. 15-ാം നൂറ്റാണ്ടു് ആയപ്പോഴേക്കും ഈ രേണം ശക്തിപ്രാപിച്ചു. കുന്നത്തുനാട് താലൂക്കിലെ ശേഷിച്ചഭാഗങ്ങൾ കൊച്ചി രാജാക്കന്മാരുടെ നേരിട്ടുള്ള ഭരണം

ത്തിൽ ഇടപ്രളക്കന്മാരും അവരുടെ കീഴിൽ കർത്താക്കന്മാർ നഗരാധിപത്യവും നടത്തിവന്നു. മുടക്കഴ-പ്രളയിക്കാട്ട് ദേശങ്ങൾ മുളകുന്നത്തു കർത്താവും, വടൂർ തമ്പുരാനും, വേങ്ങൂർ നെടുങ്ങപ്രദേശങ്ങൾ തട്ടായത്തുകർത്താവും, വായ്പുരദേശം തച്ചേത്തുകൈമന്മാരും, രായമംഗലം ഇരിങ്ങോല ദേശങ്ങൾ ഞാളൂർ കർത്താവും, അശമന്നൂർ പ്രദേശം അശമന്നൂർ തമ്പുരാനും, (അശമന്നൂർ മാം) വെങ്ങോല ഭാഗങ്ങൾ കളത്തികർത്താവും, പുല്ലുവഴി തുരുത്തിപ്പിളി ദേശങ്ങൾ വട്ടക്കാട്ടുകർത്താവും, കീഴില്ലം പ്രദേശം ചേന്നൂർ കർത്താവും, ചേരാനല്ലൂർ അന്ററി ദേശങ്ങൾ തൃക്കടര അകത്തുട്ട്, ചേരാനല്ലൂർ കർത്താക്കന്മാരും, കോട്ടപ്പടി കോട്ടേൽ കർത്താവും മറ്റും ആണ് നഗരാധിപത്യം നടത്തിവന്നിരുന്നത്. ഇവർക്കു രാജസ്ഥാനത്തുനിന്നും കൊല്ലം കൊലയും അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. (കുറച്ചുമുമ്പ് ക്രിമിനൽ സിവിൽ അധികാരങ്ങൾക്ക് തഹശീൽദാരു മജിസ്ട്രേട്ടും ഒന്നായിരുന്ന പ്രകാരം) കർത്താക്കന്മാരുടെ അധികാരം കടുബപരമ്പര സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു.

രായമംഗലം മുടക്കിരായി ദേശങ്ങൾ മിക്കവാറും വടക്കുപരിയാരം മുറിയിൽ പരിയാരത്തു കുന്നയ്ക്കാമനവക ആയിരുന്നു. മനയ്ക്കൽ ഉണ്ടായ പകച്ചു ദീനത്തിൽ ശക്രംകുട്ടി, ആദിത്യൻകുട്ടി എന്ന രണ്ടു പിഞ്ചു പൈതങ്ങൾ നീക്കി ശേഷം പേർ ഒക്കെയും പെട്ടുപോയി. ആ തക്കം നോക്കി അവർ രണ്ടുപേരും തൊട്ടുതിന്നു എന്നു പറഞ്ഞ് അവിടെ ഗുണദോഷം (വെളി) ഉണ്ടായിരുന്ന മ്യാൽപാഴുൽ മനയ്ക്കൽ നിന്നും, വടക്കെ പട്ടതോല മനയ്ക്കൽ നിന്നും വന്ന് അവരെ പുറത്തുതള്ളുകയും അവരുടെ വസ്തുക്കൾ കയ്യേറുകയും അന്യാധീനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. തന്നിമിത്തം രായമംഗലം ദേശവും അതിൽപ്പെട്ട വസ്തുക്കളും മിക്കവാറും കുന്നത്തൂർ ഭട്ടതിരിക്കും അതുവഴി കിടങ്ങൂർ ദേവസ്വത്തിലേക്കും ലയിച്ചു.

2. കളങ്ങര അകത്തുട്ട് കുറുപ്പ്.

രായമംഗലത്തു താമസം തുടങ്ങിയ ഹിന്ദുക്കളിൽഒരു കുറുപ്പിന്റെ വേനം പ്രമുഖത പ്രാപിച്ചു. ഈ കുറുപ്പ് ഒരു കളത്തിന്റെകരയിൽ തമസിച്ചതിനാൽ (ഈ കളം ഇപ്പോഴും ഉണ്ടു്) പില്ലാലത്തു കുറു

പ്പിന്റെ ഭവനനാമധേയം. "കളങ്ങര അകത്തുട്ട്" എന്നായിതീർന്നു. ഈ ഭവനത്തിൽ ഉള്ളവർക്ക് ആയോധന പരിശീലനം ലഭിച്ചതിനാൽ ഇവർ ആയുധാഭ്യാസം പരിശീലിപ്പിച്ചവന്നു. അക്കാലത്തു് ഇടപ്രഭുക്കന്മാർക്കും രാജാക്കന്മാർക്കും ആവശ്യമായ സൈന്യങ്ങളെ (പടയാളികളെ) പരിശീലനം ചെയ്യിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നതു് കളരിപയറുപഠിച്ചിരുന്ന ആശാന്മാർ ആയിരുന്നു. ഇവരെ പണിക്കർ (യുദ്ധം അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നവൻ) എന്നാണു് പറയുന്നതു്. തെക്കു് കടമറ്റം അടുക്കെ താമസിച്ചിരുന്ന കാരക്കുന്നത്തുപണിക്കരും, രായമംഗലത്തു താമസിക്കുന്ന കളങ്ങര അകത്തുട്ടു പണിക്കരും ആണു് (വടക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ) ഇടപ്രഭുക്കന്മാർക്കും രാജാക്കന്മാർക്കും ആവശ്യമായ സൈന്യ പരിശീലനം ചെയ്തുകൊടുത്തിരുന്നതു്. അതിനാൽ കളങ്ങര അകത്തുട്ടു് പണിക്കരുടെ അടുക്കൽ പലനായന്മാരും ക്രിസ്ത്യാനികളും സൈനിക പരിശീലനം പ്രാപിച്ചിരുന്നു. ഭരണകർത്താക്കളിൽ നിന്നു് കളങ്ങര അകത്തുട്ടു് പണിക്കർക്കു് പല വിധമായ പ്രോത്സാഹനങ്ങളും ആവശ്യമായ ഭൂസ്വത്തും നല്കിയിരുന്നു. ഇവരുടെ പടിക്കൽ പള്ളി സ്ഥാപിച്ചതിനാൽ ഈ പള്ളി ഏതൽക്കാല പയ്യന്തം കുറുപ്പിൻപടി പള്ളി എന്നു് വിളിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ പള്ളിയും ഇതിന്റെ പരിസരങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നവരും ആയോധന പരിശീലനം നല്കുന്ന കളങ്ങര അകത്തുട്ടു് കുറുപ്പിനാൽ (പണിക്കരാൽ) സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടുവന്നു. നാനാ ദേശത്തുള്ള നായന്മാരും ക്രിസ്ത്യാനികളും പ്രത്യേകിച്ചു് ഇദ്ദേശവാസികൾ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കലാണു് ആയോധനം അഭ്യസിപ്പിച്ചുവന്നിരുന്നതു്. അക്കാലത്തു് ആയുധാഭ്യാസം അഥവ കളരിപ്പയറു് മറ്റൊരാൾ വിദ്യകളെക്കാളും അഭിമാനകരവും പ്രയോജനപ്രദവും ആയിരുന്നു. തന്നിമിത്തം ഇവരെപ്പറ്റിയുള്ള ഭക്തിയും കീർത്തിയും നാനാഭാഗങ്ങളിലും പരന്നിരുന്നു. ഈ കുറുപ്പിന്റെ ഭവനത്തിനു് ഭക്തിപരമായി അകത്തുട്ടു് എന്ന കടംബ ബഹുമതിയും ശിഷ്യന്മാരാൽ വിളിക്കപ്പെട്ടുവന്നു. ഇവരെ കളങ്ങര അകത്തുട്ടു പണിക്കരച്ചൻ എന്നാണു് പില്ലാലത്തു് ബഹുമാനപുരസരം വിളിച്ചുവന്നിരുന്നതു്. ഇദ്ദേഹവും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാരും കുറുപ്പമ്പടി പള്ളി ഇടവകക്കു് ഒരു സംരക്ഷണം തന്നെ ആയിരുന്നു. പില്ലാലത്തു് ഇടവകജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നവകയ്ക്കും ആ പള്ളിയുടെ സംരക്ഷണയെ പ്രതിയും

ഇദ്ദേഹത്തിന് പള്ളിയിൽ നിന്ന് അഞ്ചുകാലം കോപ്പം അനുവദിച്ചിരുന്നു. കൂടാതെ പഠിച്ച ശിഷ്യന്മാർ വിവാഹം കഴിക്കുമ്പോൾ പള്ളിയിൽ നിന്നും 4 ചക്രം വീതം വധുവരന്മാരോടു് വാങ്ങി ഇദ്ദേഹത്തിന് ഗൃരുക്ഷണ നല്ലിയിരുന്നു. പള്ളിയെ നശിപ്പിച്ചു് കൊള്ള അടിക്കുന്നതിന് ഓരോ കാലത്തു വന്ന പടകളെ ഇവർ ആട്ടി ഓടിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ പടവന്ന ക്യാമ്പ്ചെയ്ത സ്ഥലത്തിന് പടമറംമ്യാൽ എന്നുപേർ ഉണ്ടായി.

ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കുടികയറം.

12-ാം ശതവർഷത്തിന്റെ ആദിയിൽ രായമംഗലം മുടക്കി രായി പ്രദേശങ്ങളിൽ ചില നായന്മാർ വടക്കുനിന്നും കുടികയറി താമസിച്ചതുപോലെ കാഞ്ഞൂർ മുതലായ പെരിയാറിന്റെ തീരപ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് ചില ക്രിസ്ത്യാനികൾ കൃഷിയുടെ സൗകര്യത്തെ പ്രതി ഈ ഭാഗങ്ങളിൽ താമസം തുടങ്ങി. കാഞ്ഞൂരുള്ള കിടങ്ങൂർ നിന്നും കൃഷിക്കായി വന്നതാമസിച്ച ആലക്ക എന്നു വിളിച്ചുവരുന്ന പുതുശ്ശേരി വീട്ടുകാർ രായമംഗലത്തു താമസമാക്കി. അവിടെനിന്നും കുറെ പടിഞ്ഞാറോട്ടുമാറി എടശ്ശേരി കുടുംബത്തിൽപെട്ട ഭവനവും അതിനടുത്തു പടയാറി എന്ന് ഒരുവേനവും കൃഷിക്കായിവന്ന താമസിച്ചു. പടയാറി വീട്ടുകാർ കൃഷിക്കായി എടുത്തിരുന്ന ഭാഗങ്ങൾ മിക്കവാറും വായ്ക്കര സമീപത്തുള്ള ദേശങ്ങൾ ആകുന്നു.

എടശ്ശേരി വീട്ടുകാർ:— ഇവർ പള്ളിപ്പറമ്പിന്റെ കിഴക്കുവശമാണ് താമസിച്ചിരുന്നതു്. ഭാഗം കഴിഞ്ഞശേഷം വേറെയും ചില പുരയിടങ്ങളിൽ താമസിച്ചിരുന്നു. ഈ പുരയിടങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ എടശ്ശേരികുടി എന്ന പേരുണ്ട്. ഇവർ പെരിയാറിന്റെ തെക്കുകരയിൽ നിന്നു വന്നതിനാൽ ആത്തുങ്കൽ എന്ന വിളിപേരും പില്ലാലത്തു് ഉണ്ടായി. രായമംഗലത്തു താമസിച്ച എടച്ചേരി മുത്തപ്പന്റെ സഹോദരന്മാർ കാഞ്ഞൂരും, വേങ്ങൂരും, മലയാറൂരും താമസിച്ചിരുന്നു. വേങ്ങൂർ താമസിച്ചിരുന്നവർ ആനശല്യം നിമിത്തം പാണ്ടിക്കാട്ടു താമസമാക്കി. അവരെ മനേക്കടി എന്നുപറയുന്നു. ഇഞ്ചക്കന്മാർ ഈ കുടുംബത്തിൽ പെട്ടവരാണ്. കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ 1657-ൽ കൈസ്താനി ആയിരുന്ന ആത്തുങ്കൽ (എടശ്ശേ

രി) പൗലോയുടെ പൗത്രന്റെ സന്തതികളാണ് ആത്തുങ്കൽ, മരങ്ങാട്, (അങ്ങാടിയിൽ) മുല്ലപ്പിളിമാലി വീട്ടുകാർ.

പുതുശ്ശേരി വീട്ടുകാർ കാഞ്ഞൂർ തരകന്റെ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ടവരാണ്. ഇവർക്ക് ആലുക്ക എന്ന ജന്മനാമധേയം ഉണ്ട്. രായമംഗലത്തു് ഇവർ താമസിച്ചിരുന്ന പുരയിടങ്ങൾക്ക് ആലുക്ക, പുതുശ്ശേരി നാമധേയങ്ങൾ ഉള്ളതിനാൽ ആ പുരയിടങ്ങളിൽ പിന്നീടു് താമസിച്ചിട്ടുള്ള ചില നായന്മാരേയും തട്ടാന്മാരേയും മറ്റും ഈ നാമധേയത്തിൽ വിളിക്കുന്നു. പുതുശ്ശേരി പിള്ളാലത്തു് ചേനക്കര പ്പടി മുതലായ ഭാഗങ്ങളിൽ മാറി താമസിച്ചു. M. E. 943-ൽ കൈസ്സാനി ആയിരുന്ന പുതുശ്ശേരി അവര ഈ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ടവനാണ്. അറമംകുടി, ചെറിയശ്ശേരി മുതലായ വീട്ടുകാർ ഈ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ടവർ ആണെന്നു പറയുന്നു. പുതുശ്ശേരി അവരയുടെ കുടുംബം ഇരിങ്ങോൾ താമസിച്ചു. അവർ അന്യം നിന്നുപോയി.

പടയാട്ടി വീട്ടുകാർ ഇപ്പോഴും ഈ ഇടവകയിൽ ഉണ്ട്, ഇവർ കാഞ്ഞൂർ ഭാഗത്തുനിന്നു വന്നവരാണ്. പടയാട്ടി, ഈശ്വരംകുടി, മാലിക്കുടി എന്നീ വീട്ടുകാർ പടയാട്ടി കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ടവരാണ്. ഇവർ താമസിച്ചിരുന്ന പറമ്പിനു് പടയാറ്റിപറമ്പു് എന്ന നാമധേയം ഉണ്ടായതിനാൽ അവിടെ താമസിച്ചിട്ടുള്ള ചിലർക്കു് ഈ നാമധേയം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇവർ തങ്ങളുടെ വേലക്കാരോടുകൂടെ താമസിക്കുമ്പോൾ ദൈവാരാധന നടത്തി വന്നതു് കാഞ്ഞൂർ പള്ളിയിൽ പോയി ആയിരുന്നു. അന്നു് കടമറ്റം പള്ളി ഉണ്ടായിരുന്ന എങ്കിലും ആ പള്ളിയിലേക്കു് വന്നപ്രദേശങ്ങൾ കടന്നു പോകണം. കവച്ചയും മോഷണവും ശക്തി ആയിരുന്നു. കടമറ്റം മറ്റു് ഇടപ്രദേശങ്ങളുടെ അധീനതയിലും ആയിരുന്നു. അക്കാലത്തു് കോതമംഗലം പള്ളി സ്ഥാപിച്ചിരുന്നില്ല, മാത്രമല്ല ഇവിടെ താമസിക്കുന്നവരിൽ മിക്കപേരുടേയും മാത്രപള്ളി കാഞ്ഞൂർ ആയിരുന്നു.

ഇക്കാലത്തു് കള്ളന്മാർ അകത്തുട്ടു് കുറുപ്പിന്റെ വേനത്തിൽ രണ്ടു സ്രീകൾ മാത്രമായി ശേഷിച്ചു. അവരിൽ ഒരത്തി പ്രസവിരുന്നില്ല. അവർക്കു് ധാരാളം ആസ്തി ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും മച്ചി ആയിരുന്നവർ വളരെ വ്യസനത്തോടുകൂടെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഇവിടെ

താമസിച്ചിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഉപദേശഫലമായി ദൈവമാതാവിന്റെ നാമത്തിൽ ഉള്ള കാഞ്ഞൂർ പള്ളിയിലെ ദൈവമാതാവിനെ (ദേവിയെ) ഓത്തു് തനിക്കു് “ഒരു കട്ടി ഉണ്ടായാൽ കാഞ്ഞൂർ ദേവിയുടെ നാമത്തിൽ ഒരു ക്ഷേത്രം (പള്ളി) പണികഴിപ്പിക്കാം” എന്ന് വഴിപാടുനേൻ. തൽഫലമായി അവൾ ഗർഭം ധരിച്ചു് ഒരു ആൺകട്ടിയെ പ്രസവിച്ചു. കട്ടിക്കുപ്രായമായപ്പോൾ അവളും മകനും കന്യാസ്രീ അമ്മയുടെ നാമത്തിൽ സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന കാഞ്ഞൂർ ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു് മാമോദീസാ സ്വീകരിച്ചു് ക്രിസ്ത്യാനികളായി അതോടുകൂടെ ഹിന്ദുക്കുറുപ്പും ക്രിസ്ത്യൻകുറുപ്പും തമ്മിൽ ഭാഗം കഴിഞ്ഞു. മാമോദീസാസ്വീകരിക്കാതെ ഹിന്ദുമതത്തിൽ നിന്നിരുന്ന സ്രീയുടെ മക്കൾ ആയുധാഭ്യാസ പയറിൽ ഔന്നത്യം പ്രാപിച്ചു് കളങ്ങര അകത്തുട്ടു് പണിക്കരശ്ശൻ എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നു. ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ച കുറുപ്പിൻ മാപ്പിളമാർ ഇവിടെ താമസിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളോടൊരുമിച്ചു് തങ്ങളുടെ സ്ഥലത്തു് ദൈവമാതാവിന്റെ നാമത്തിൽ ഒരു പള്ളി സ്ഥാപിച്ചു. ഇപ്രകാരം സ്ഥലത്തു താമസിച്ചിരുന്ന ധനാധ്യന്തരായ “എടശ്ശേരി, പുതുശ്ശേരി കുറുപ്പൻ, പടയാട്ടി” എന്നിങ്ങനെ നാലുവീടുകാർ ആൺ ഈ പള്ളിയുടെ പ്രാരംഭ പ്രവർത്തകർ, പള്ളിയുടെ പ്രാരംഭ പണി ഒരു ക്ഷേത്രാകൃതിയിൽ ആണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. പള്ളിയുടെ സ്ഥാപനകാലം ഭിത്തിയിൽ എഴുതി സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. അതു് 1657-ൽ പള്ളി പൊളിച്ചു് പണിതപ്പോൾ എടുത്തുവെച്ചിരുന്നു എന്നും, പിന്നീടുണ്ടായ കക്ഷിവഴക്കിൽ അതു നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നും പറയുന്നു. കോതമംഗലം വലിയ പള്ളിയും കുറുപ്പമ്പടി മത്തമറിയം പള്ളിയും സമകാലീന ശതവഷത്തിൽ ഉണ്ടായതാണു്. 1100-ൽ കാഞ്ഞൂർ കന്യാസ്രീ അമ്മ എന്നും, 1300-ൽ കുറുപ്പമ്പടി കന്യാസ്രീ അമ്മ എന്നും ഒരു ചൊല്ലുണ്ടു് ഒരു ചരിത്ര ഗവേഷകനായ ഫാദർ ബണ്ണാടു് 40-വഷം മുമ്പു് എഴുതിയ ചരിത്രത്തിൽ കുറുപ്പമ്പടി പള്ളി സ്ഥാപിച്ചിട്ടു് 600 വഷമായി എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. എന്തുതന്നെ ആയാലും കുറുപ്പമ്പടി കന്യാസ്രീ അമ്മയുടെ പള്ളി A. D. 1355-ൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു എന്ന് ഞാൻ പൂണ്ണമായി ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഈ പള്ളിയിലെ കർമ്മ നിർവ്വേധാക്കൾ കാഞ്ഞൂർ പള്ളിയിലെ അച്ഛന്മാർ ആയിരുന്നു.

4. കോതമംഗലം പള്ളികൾ

കുറുപ്പമ്പടി പള്ളി സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് പതിനഞ്ച് വഷം മുമ്പ് കോതമംഗലം വലിയ പള്ളിവെച്ചു. പെരിയാറിന്റെ തീരത്തുണ്ടായിരുന്ന വഞ്ചിയിൽനിന്നും ഓടിപോയവർ തൃക്കാരിയൂർ, കോതമംഗലം ഭാഗങ്ങളിൽ താമസമാക്കി എന്ന് മുൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇടപ്രളക്കന്മാരുടെ ഭരണത്തോടുകൂടി പാണ്ഡിയും തൃപ്പാപ്പൂർ (കൊച്ചി) ദേശവും തമ്മിൽ ഉള്ള കച്ചവടം കോതമംഗലം, കടമറ്റം വഴി ആയിതീർന്നു. അതോടുകൂടെ കടമറ്റം ഭാഗത്തു നിന്നും ചിലർ ഉഷി സൗകര്യത്തിനായി കോതമംഗലത്തു താമസമാക്കി. പെരിയാറിന്റെ വടക്കെ തീരത്തുകൂടെ ഉള്ള വഴി (റോഡ്) പാണ്ഡിക്കാരുടെ യുദ്ധം, ആനശല്യം മുതലായ കാരണങ്ങളാൽ നാശോന്മുഖമായി ഭവിച്ചു. മാത്രവുമല്ല 1341-ൽ പെരിയാറിൽ ഉണ്ടായ വെള്ളപ്പൊക്കത്തിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ തുറമുഖം മാറി ക്രമേണ കൊച്ചി തുറമുഖം ഉണ്ടായി. കൂടാതെ പാണ്ഡിയിൽ നിന്നും തൃക്കാരിയൂർ, ആലപ്പാറ (പെരുമ്പാവൂർ സമീപം) ആലുവാ വഴിയും ഒരു കച്ചവട പാത ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം കോതമംഗലം ജനവാസമായിത്തീർന്നതിനാൽ അവിടെ ഒരു കമ്പോളവും പള്ളിയും സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് തദ്ദേശവാസികൾ നിർബ്ബന്ധിതരായിതീർന്നു.

കോതമംഗലം പള്ളിയുടെ ചരിത്രം തേക്കലക്കാട്ട് യുയാക്കിൻ കത്തനാരുടെ വീട്ടിലും (യുയാക്കിൻ കത്തനാർ ആത്തുകൽ (മരങ്ങാട്ട്) ഐപ്പിന്റെ മകൾ അച്ചുണ്ണിയെ വിവാഹം കഴിച്ചിരുന്ന കോരത്തു കത്തനാരുടെ മകനാണ്) പൂർവ്വകാലം മുതൽ കോതമംഗലം ചെറിയ പള്ളിയിൽ കൈസ്സാനം ഉണ്ടായിരുന്ന ചേലാട്ടു ഭവനത്തിലും സൂക്ഷിച്ചു വരുന്നു. ഇതിൽ 1064-ൽ ജനിച്ച ചേലാട്ടു തരിയത്തു മാത്തുവിന്റെ കൈവശമുള്ള ഓലയിൽ നിന്ന് താഴെ കാണുന്ന ഭാഗം ചേർന്നു.

ഈ ഗ്രന്ഥം കോലൈഴത്തിൽ ആയിരുന്നു. ഇത് റലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് 1001-ൽ (1326) കൊടുക്കുകയും അത് പകർത്തി എടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ഗ്രന്ഥം 1001-ൽ വന്ന അത്താനാസിയോസ് ബാവായിക്ക് കോട്ടയത്തുവെച്ചു കൊടുത്തു. അതിന്റെ പകർപ്പാണ് ചേലാട്ടിൽ ഉള്ളത്.

‘‘ക്രിസ്താബ്ദം 1338 ന് കൊല്ലവർഷം 513 മകരം 1-ാം നൂ കോ
 തമംഗലം കമ്പോളം സ്ഥാപിച്ചു. ‘‘വല്ലാരക്കോട്ടനാടു് കമ്പോളം
 വയ്ക്കുന്നതിനു് പാറക്കാട്ടു കൈമ്മളം, പുതുശ്ശേരിക്കൽ വല്ലിയേടവും,
 വല്ലാരക്കോട്ടു കൈമ്മന്മാരുംകൂടി പെരുമുഴിയിൽ നിന്നു കൊണ്ടുവന്ന
 കട്ടച്ചിറ കുരിയൻ കുരിയതിനു് തിരിച്ചുകൊടുത്ത പറമ്പു്.....പാ
 ലക്കാട്ടു് പറമ്പു്.....വല്ലാരക്കോട്ടു കൈമ്മര മൂപ്പായനൈന്മാരു് ക
 ലശേഖരപെരുമാരും തമ്പുരാൻ..... കല്പനകൊടുത്തു.....പള്ളിവയ്ക്ക
 ന്നതിനു് 514- മീനം കടാതികരയിൽ നിന്നും വന്ന നെല്ലിമറ്റ
 ത്തിൽ കുരിയതു പുരവത്തും, കോര മംഗലം ദേശത്തുനിന്നും വന്ന
 നെടുഞ്ചാലിയിൽ ചുമ്മാരു കുരുവിളയും, 515 പിറന്ന ചിങ്ങമാസ
 ത്തിൽ മൈലിക്കുമ്പിൽ നിന്നുവന്ന പോത്താനിക്കാട്ടു് ഉണ്ണുപ്പു്
 ചെറിയതും, മുളത്തുരുത്തിയിൽ നിന്നും വന്ന കുന്നത്തുകുരിയതു മാ
 ണിയും.....എന്നീ നാലുപേക്കു് അനുവാദം നല്കി.....515-ാ മതു്
 ചിങ്ങം 15-ാം നൂ പൂക്കോട്ടു മലപ്പുറത്തു്.....കുന്നിളമ്മ തിരുനാമം
 ചൊല്ലി കുരിശും വച്ചു്.....കുരിയതു് കുരിയതു വഴിപാടുവച്ചു്.....
 കുന്നത്തു കുരിയൻ മറിയം വഴിപാടു വച്ചു്.

‘‘629 വൃശ്ചികം 18-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച കട്ടച്ചിറ അവരാൻ
 കുരുവിളയുടെ മകര കുട്ടത്തിയെ കെട്ടിക്കന്ന കല്യാണത്തിനു് പ
 സാരം വച്ചു് വലത്തുകൈകൊണ്ടു് വച്ചു് ഇടത്തുകൈകൊണ്ടു് എടു
 ത്തു. കാരണം ചോദിച്ചതിനാൽ സംഗതി ചോദിച്ചു് പിരിഞ്ഞാ
 രു് കൂറപ്പാല ഇത്താക്കു വക്കിയും, മുടന്തോട്ടിൽ ചാക്കോ അവരാ
 യും, കടംകുംപ്പായിൽ വക്കി വക്കിയും, ചെങ്ങനാട്ടു് ഉതുപ്പു ചാ
 ങ്ങിയും, നമ്പാണ്ടിൽ ഇട്ടുപ്പു് മാത്തനും, അതിരംപുഴ ഇട്ടീര ചാ
 ക്കോയും, ഓലിയൻ കണ്ടത്തിൽ ചാക്കോ ഉതുപ്പും, കുന്നയ്ക്കാൽ ഇട്ടീ
 ര ചാക്കോയും, മാലക്കണ്ണൻ പോത്തൻ പുരവത്തും, മാണിയാക്കൽ
 ചാണ്ടി ഇട്ടുപ്പും, കാഞ്ഞിരത്തുകൽ തൊമ്മൻ പുരവത്തും, ചാക്കോ
 യും, പുനോർക്കോട്ടു് ഇട്ടിയച്ചൻ ഉണ്ണുപ്പും, താഴത്തു് ഇട്ടിയച്ചൻ വ
 റിയതും, കരോട്ടു് ചാക്കോ ഇട്ടീരയും, നടമേൽ ചാക്കോ വക്കിയും,
 പോത്തൻ പുരവത്തും, പ്ലാക്കാടൻപിള്ളി ഇട്ടിയച്ചൻ വറിയതും,
 ഓണംതുരുത്തി കോരതു് അവരയുംകൂടി നിശ്ചയിച്ചു് പുതുശ്ശേരി
 യിൽ വലിയേടത്തെ കണ്ടു് അവസ്കരം ഒക്കേയും കേൾപ്പിച്ചാറെ

.....നിലം നിങ്ങൾക്കും തരാമെന്നു കല്പിച്ചാറെ.....ക്രിസ്താബ്ദം 1451 ധനു 18 (626) മുട്ടംതോട്ടിൽ അവര മുതൽപേരു കരിശുവച്ചു. വച്ചുകരിശു പോത്താനിക്കാട്ടു ചെറിയതു ഉണ്ണുപ്പ് പരിക്കുകൊണ്ടു്തിരികെ കല്പന വരുത്തി.....18 വീട്ടുകാർ കൂടി എടുത്ത പഴയ പണം 13400 (കോഴിക്കോടൻ പണം എന്ന് തേക്കലക്കാടു് അച്ഛന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണുന്നു. ഇതിൽ.....ഇപ്രകാരം കുത്തിട്ടിരിക്കുന്നതു് ഗ്രന്ഥത്തിൽ പൊടിവാണു്. പോത്തൻ പുരവത്തു് എന്നു പറയുന്നതു് തേക്കലക്കാടൻ ആണു്. പോത്താനിക്കാടു് ഉണ്ണുപ്പിന്റെ മക്കളെ ഇപ്പോൾ ഉണ്ണുപ്പാടൻ എന്നു പറയുന്നു. ലേഖകൻ) 630 ചിങ്ങം 17-ാം തീയതി മകരം രാശിക്കു് സ്ഥലം അട്ടിപ്പേറ്റവാങ്ങി.....കൊല്ലവർഷം 1455. ചെന്നകാലം കന്നി 13 തീ. പുതുശ്ശേരിക്കൽ വല്ലോടം മൂപ്പിലും, വല്ലാരക്കോട്ടു കൈമന്മാരും, സ്വരൂപിയിൽ കീഴിലത്തു പണിക്കരും, പാറക്കനാട്ടു സ്വരൂപിയിൽ മുത്തേടത്തുപണിക്കരും നില്ലമ്പോൾ മാർ തോമാ നാമം ചൊല്ലിവന്നവർക്കും വരുവാനിരിക്കുന്നവർക്കുംകൂടി ചാക്കൊ അവര മുതൽ പേരു കരിശുവച്ചു് പലരും കൂടി നരക്കും പള്ളിക്കും കൂടി കാഴ്ചനേർച്ചു വച്ചു് അവലും ശർക്കരയും പഴവും കൊടുത്തു് പിരിഞ്ഞു..... 1509 ചെന്ന മീനമാസത്തിൽ നാലുവീട്ടുകാർ ഇടപ്പള്ളിയിൽ ചെന്നു് അന്നു് ജാതിക്കു് കർത്തവ്യൻ ആയി വാണിരിക്കുന്ന ഇട്ടിക്കരയിതു് അർക്കദയാക്കോൻ അച്ചനെകൊണ്ടുവന്നു് ഇരുത്തി ഉണ്ടായ വഴക്കിനെ പറഞ്ഞു നിറുത്തി. അന്നു് നാലുവീടന്മാരുടെ കൈവശം വച്ചു് പുട്ടിയിരുന്ന മുതലുകളും പകുപ്പിച്ചു് രണ്ടുപള്ളികൾക്കും ഒന്നു പാലേ തിരിച്ചുവച്ചു. അവരാൽ കരുവിളയെക്കൊണ്ടു് താക്കോൽ വെച്ചിച്ചു് യോഗത്തിന്റെ പക്കൽ കൊടുത്തു് $18 + 4 = 22$ വീട്ടുനീക്കി ശേഷമുള്ള വീടുകൾ ഒന്നുപാതി ആയിതിരിച്ചു്..... യോഗം ഒന്നാക്കിതീർത്തു്.....ശവസംസ്കാരം പെൺകെട്ടുമുതലായ ആത്മീയ കർമ്മങ്ങളിൽ ചിലതു രണ്ടുപള്ളികളിലും ചിലതു് ഓരോ പള്ളിയിൽ പ്രത്യേകം നടത്തിക്കരുവണ്ണം ഏപ്പാടുചെയ്തു്'.

.....**കന്യാതിതോമായുടെ ചരിത്രം.....**ചില മെത്രാന്മാരുടെ ചരിത്രം. ഇതു് 1001-ാം മാണു് ധനുമാസം 20-ാം തീയതിക്കോട്ടയത്തു് ചെറിയ പള്ളിയിൽ വച്ചു് ബാവായിക്കു് എഴുതികൊടുത്ത കുറിയുടെ പകുപ്പു്.

1752 ന് യുനായ വഷ്. 2063-ൽ എഴുതിയ യാക്കോബിന്റെയും മററുപിതാക്കന്മാരുടേയും തക്സായും, മാമോദീസ, പെൺകെട്ട് മുതലായവ അടങ്ങിയ ഒരു തക്സായും. 1747-ൽ അബ്രാഹാം കശ്ശീശ്ശായാൽ കൽദയ സുറിയാനിയിൽ എഴുതിയ സുവിശേഷവും നടുപ്പകളുടെ പുസ്തകവും എന്നിങ്ങനെ ഉള്ള പുസ്തകങ്ങൾ ചേലാട്ടു ഭവനത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചുവരുന്നു. 26-11-1116

5. കൂട്ടുമാം

കുറപ്പൻ മുതലായ വീട്ടുകാർ സ്ഥലത്തു് ഒരു പള്ളി സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ കുളങ്ങൾ അകത്തുട്ടു് കുറപ്പു് മുതലായ ഹൈന്ദവർ സുബ്രഹ്മണ്യന്റെ ഒരു തിടമ്പു് കുളങ്ങൾ അകത്തുട്ടു് കിഴക്കുവശമുള്ള അടിയൻ പുറത്തു് സ്ഥാപിച്ചു് ആരാധന നടത്തിവന്നു. ഇതിലേക്കു് കിടങ്ങൂർ ദേവസ്വത്തിൽ നിന്നും വേണ്ടപ്രോത്സാഹനവും ലഭിച്ചിരുന്നു. കാരണം ഈ പ്രദേശം മിക്കവാറും കിടങ്ങൂർ ദേവസ്വം വകയായിത്തീർന്നിരുന്നു. കിടങ്ങൂർ അമ്പലത്തിൽ ഉത്സവം തുടങ്ങിയാൽ പെരിയാറ്റിൽ വന്നു് കളിച്ചശേഷം കിടങ്ങൂർ ദേവസ്വം വക രായമംഗലം ദേശത്തു് അടിയൻ പുറത്തുള്ള സുബ്രഹ്മണ്യനെ തൊഴുതശേഷം കിടങ്ങൂർക്കു് തിരിച്ചുപോകുമായിരുന്നു. ഈ രീതി വളരെ ക്ലേശമായിരുന്നതിനാൽ 14-ാം നൂറ്റാണ്ടിനു ശേഷം അടിയൻ പുറത്തുനിന്നും സുബ്രഹ്മണ്യന്റെ തിടമ്പു് എടുത്തു് ഇപ്പോൾ കൂട്ടുമാം ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു് പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും തുടർന്നു് ഒരു അമ്പലം പണിയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം സ്ഥലവാസികളും കൃഷിക്കാരുമായ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു് ഒരു ദേവാലയവും ഹൈന്ദവർക്കു് ഒരു അമ്പലവും ആയോധന പരിശീലനത്തിനു് ഒരു പണിക്കരശ്ശേണം സ്ഥലത്തുണ്ടായതിനാൽ പലരും കുടികയറിതാമസിക്കുവാൻ ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു. സുബ്രഹ്മണ്യനും കന്യാസ്രീ അമ്മയും (ദേവനും ദേവിയും) ആ തുളയും പെങ്ങളും ആണെന്നാണു് പല ഹൈന്ദവ സഹോദരങ്ങളുടെ വിശ്വാസം.

9-ാം ശതവർഷത്തിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ മഹമ്മദീയരാൽ ആക്രമിക്കപ്പെട്ടു. 1341-ൽ പെരിയാറ്റിൽ ഉണ്ടായ വെള്ളപ്പൊക്കത്തിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ തുറമുഖം മാറി ക്രമേണ കൊച്ചി തുറമുഖം ഉണ്ടായി

എന്നും മുമ്പും പ്രസ്ഥാവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. 15-ാം ശതവഷത്തിനു മുമ്പ് കൊടുങ്ങല്ലൂർ തുറമുഖം മുഴുവനായി നികന്നു. കൊടുങ്ങല്ലൂരിന്റെ അവസാനത്തേതും രണ്ടാമത്തേതുമായ നാശം 1503-ൽ ആണു്. 1341-ൽ കൊച്ചി അഴി ഉണ്ടായി. 15-ാം ശതവഷത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ പോർട്ടുഗീസുകാർ (പറങ്കികൾ) കച്ചവടത്തിനായി കൊച്ചിയിൽ വന്നിറങ്ങി കൊടുങ്ങല്ലൂരിന്റെ നാശം നിമിത്തം അവിടെ താമസിച്ചിരുന്ന മിക്കവാറും പേർ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലേക്കു കടികയറി താമസിച്ചു. മേൽപറഞ്ഞ സംഗതികളെ തുടർന്നു് പലസ്ഥലത്തും കമ്പോളങ്ങൾ (ചന്ത അങ്ങാടി) സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

6. കുറുപ്പമ്പടി അങ്ങാടി

അക്കാലത്തു് കുറുപ്പമ്പടിപള്ളി വളരെ ചെറുതും ക്ഷേത്രാകൃതിയിൽ പണിയപ്പെട്ടിരുന്നതും ആയിരുന്നു. പടിഞ്ഞാറെ മുറ്റത്തു് ഒരു കൽകുരിശു് ഉണ്ടായിരുന്നു. പള്ളിക്കകത്തു് കിഴക്കെഭിത്തിമേൽ (മദ്ബഹായോടു ചേർന്നു്) കന്യാസ്രീഅമ്മ യേശുക്കുഞ്ഞിനെ മടിയിൽ ഇരുത്തിഇരിക്കുന്ന ഒരു രൂപവും വരച്ചിരുന്നു. ("പുതിയാപാനകന്യേയും മടിയിൽ വച്ചു് ചിത്തു്") അമ്പലങ്ങൾ മുതലായ ആരാധനാസ്ഥലങ്ങൾ ഏതാനും യോഗക്കാർചേർന്നു നടത്തിയിരുന്നതു പോലെ കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയും പ്രാരംഭപ്രവർത്തകരായ നാലു വീട്ടുകാരുടെ ചുമതലയിൽ നടന്നുവന്നു. 14,15-ശതവഷങ്ങളിൽ ചിലരെല്ലാം ഈ ഭാഗത്തു് കുടികയറി താമസമാക്കി. (ഈ ആധുനിക കാലത്തു് മലബാർ പ്രദേശങ്ങളിൽ കുടികയറി താമസിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ) കുറിയേടവും, വാളൂർനിന്നു് അറയ്ക്കനും ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണു് താമസം തുടങ്ങിയതു്. ചോളരാജ്യത്തുനിന്നു് മലയാള ഭേശം ആക്രമിക്കുവാൻ വന്ന നാത്തുന്റെ പടയാളികളിൽ ചിലർ പുല്ലുവഴിയിൽ വന്നു താമസിച്ചു. മറെറാക്കാടൻ ഇതിൽപ്പെട്ടതാണു്.

കുളങ്ങര അകത്തുട്ടു് പണിക്കരച്ചൻ തന്റെ സ്ഥലത്തു് ആവശ്യമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തുന്നതിനു ശ്രമിച്ചുവരികയായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ ചരക്കുവാങ്ങിക്കുന്നതിനായി തന്റെ വാലിക്കോടുകൂടെ കോതമംഗലം കമ്പോളത്തിൽ ചെന്നു് പാണ്ടിയിൽനിന്നു് കച്ചവടത്തിനു വന്നിരുന്ന ഒരു ചെട്ടിയാരോടു് ഒരു കത്തു്

വീരാളിപട്ടിനു വിലചോദിച്ചു. അക്കാലത്തു് വീരാളി പട്ടിനു് നല്ല വിലയായിരുന്നു. വീരാളി പട്ടു് വാങ്ങിക്കത്തക്ക ശക്തി പണിക്കരച്ചന്തു് ഇല്ലെന്നു് ചെട്ടിയാർ ചിന്തിച്ചു് ഹാസ്യസ്വരത്തിൽ സംസാരിക്കുകയും കളിയാക്കുകയും ചെയ്തു. ആ വാഗിക്കു് തൃക്കാരിയൂർ മൂന്നാംകൂർ തച്ചേത്തുകൈമന്മാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു് പണം വാങ്ങി ചെട്ടിയാർ പറഞ്ഞ വിലകൊടുത്തു് പട്ടുവാങ്ങിച്ചു. ഈ വിധത്തിൽ പാണ്ഡി ചെട്ടിയാരുടേയും കമ്പോളത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മറ്റു കാഴ്ചക്കാരുടേയും ഹാസ്യപെരുമാറ്റത്തിൽ നിന്നു് പണിക്കരച്ചൻ രക്ഷപ്പെട്ടു. ഈ വാഗിക്കു് തന്റെ പടി മുതൽ പള്ളിവരെ ഉള്ള സ്ഥലങ്ങൾ ഒരു കമ്പോളം (അങ്ങാടി) സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി കിടങ്ങൂർ ചെന്നു് അനുവാദം വാങ്ങി വിശാലമായി ഒരു വഴി ഉണ്ടാക്കി തെക്കുവശത്തും വടക്കുവശത്തും 12 മുറി പീടികകൾ വീതം ഉണ്ടാക്കി ചുറ്റും ഉള്ള കർത്താക്കന്മാരുടെ സഹകരണത്തോടും ഇടപ്രദക്കന്മാരുടെയും രാജാക്കന്മാരുടെയും അനുവാദത്തോടും കൂടിക്കുറുപ്പവടിക്കു് ഒത്തരൂക്കങ്ങളും അളവുകളും നിശ്ചയിച്ചു. അക്കാലത്തു് പണിക്കരച്ചൻ കളരിപയറു പഠിപ്പിക്കുന്നതിൽ സുപ്രസിദ്ധനായിരുന്നു. രാജാക്കന്മാർക്കും മറ്റും വേണ്ട പടയാളികളെ അദ്ദേഹം പരിശീലിപ്പിച്ചിരുന്നതിനാൽ രാഷ്ട്രീയമായി വളരെ സ്വാധീനം സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. കച്ചവടത്തിനായി ആലങ്ങാടു്, കാഞ്ഞൂർ കമ്പോളങ്ങളിൽ നിന്നു് ചില ക്രിസ്ത്യാനികളെ കച്ചവടത്തിനായി കൊണ്ടുവന്നു് ഓരോ മുറി പീടിക അവർക്കു കൊടുത്തു. അങ്ങാടിയുടെ പടിഞ്ഞാറെ അറ്റത്തുണ്ടായിരുന്ന വീടിന്റെ മുറ്റത്തു് ഒരു മരം നാട്ടി ഒരു കൊടിക്കൂർ കെട്ടി കച്ചവടം ആരംഭിച്ചു. തന്മൂലം ആ വീടിനു് മരങ്ങാടു് എന്ന നാമധേയം ലഭിച്ചു. കല്ലുങ്ങ, ചിററായം, പടയാട്ടി, കാവാടൻ മുതലായ വീട്ടുകാർ ഇപ്രകാരം വന്നുചേർന്നതാണെന്നു് പറയപ്പെടുന്നു. ഇതിൽ കല്ലുങ്ങ അക്കാലത്തെ പ്രധാന വ്യാപാരി ആയിരുന്നു. കാഞ്ഞൂർ ഉഭയം പേരൂർ എന്നീ സ്ഥലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീടു് കുറുപ്പമ്പടിക്കു് ഒത്തരൂക്കങ്ങളും അളവുകളും മാത്രമാണു് ഉണ്ടായിരുന്നതു്. കുറുപ്പമ്പടിക്കു് ഒത്തപറ എന്നുള്ളതു് ഇക്കാലംവരെ ആധാരങ്ങളിൽ പോലും സ്ഥലം പീടിച്ചിരുന്നു. കുറുപ്പമ്പടിക്കൽ ഒരു അങ്ങാടി സ്ഥാപിച്ചു് വ്യാപാരം വർദ്ധിപ്പിച്ചു തോടുകൂടി കടികയററവും ശക്തിപ്പെട്ടു. പണിക്കരച്ചൻ മുഖാന്തിരം വാണിജ്യസൗകര്യം ലഭിച്ചതു കൂടാതെ ഇടവകയിൽപ്പെട്ടവർക്കു് മല

യാളോടായിലെ നാനം മോനം (കോലെഴുത്തു) അക്ഷരവും, ആധുനിക മലയാള ലിപികളും ഉൾപ്പെടെ ഉള്ള അക്ഷരാഭ്യാസവും ആയ ധാഭ്യോസവും ലഭിച്ചിരുന്നു.

7. അർക്കദയാക്കൻമാരും, പരദേശ മെത്രാൻമാരും

- ഇട്ടിക്കയ്യൻ അർക്കദയാക്കോൻ 1509
- ഗീവറുഗീസ് അർക്കദയാക്കോൻ 1542
- യാക്കോബ് അർക്കദയാക്കോൻ 1570

8. നെസ്തോറിയരും പാങ്കികളും (പോർട്ടുഗീസുകാർ)

മലങ്കര മഹാ ഇടവകയുടേയും പള്ളികളുടേയും പുരോഹതി മലങ്കര മഹാ ഇടവകയ്ക്ക് “ജാതിക്കേന്ദ്രം” ആയിരുന്ന പകലോമറ്റം തറവാട്ടിലെ അർക്കദയാക്കന്മാരെ ആശ്രയിച്ചിരുന്നു. മലങ്കരയിൽ നാട്ടുമെത്രാന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മത്തോമ്മാശ്രീഹായുടെ കാലം മുതൽ മലങ്കര മഹാ ഇടവകയുടെ ചുമതല പകലോമറ്റം തറവാട്ടിലെ അർക്കദയാക്കോന്മാരിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു, അക്കാലങ്ങളിലെല്ലാം അന്ത്യോഖ്യ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അനുവാദത്തോടു കൂടെ അന്ത്യോഖ്യ, അലക്സാൻഡ്രിയ, തിഗ്രീസ് മുതലായ ദേശങ്ങളിൽ നിന്നുവന്ന മെത്രാന്മാർ എപ്പോഴൊപ്പായിക്കൂടെ ചുമതലകൾ വഹിച്ചിരുന്നു. വിദേശത്തുനിന്നും മെത്രാന്മാരെ കിട്ടുക ക്ഷണസാധ്യമല്ലാത്തതിനാൽ ആവശ്യത്തിനു തക്ക പട്ടക്കാരുടെയും കിട്ടിയിരുന്നില്ല. 14-ാം ശതവർഷം വരെ അന്ത്യോഖ്യയിലെ യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അനുവാദം സിദ്ധിച്ച മെത്രാന്മാരെ ആണ് മലങ്കരയിലെ സഭ സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്. 14-ാം ശതവർഷം സാനത്തോടു കൂടെ യാക്കോബായ മെത്രാന്മാരുടെ പോക്കുവരവിനുള്ള തടസ്സം നേരിട്ടതിനാൽ 15—16 വരെ ശതവർഷങ്ങളിൽ ചില നെസ്തോറിയൻ ബിഷപ്പന്മാർ ഇവിടെ വന്നുചേരുകയും നെസ്തോറിയൻ പാഷണ്ഡത നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. മെത്രാന്മാരെ കിട്ടുവാനുള്ള പ്രയാസംകൊണ്ടും മറ്റും വിദേശത്തുനിന്നും ഏതു മെത്രാന്മാർ വന്നാലും അവരെ കക്ഷിനോക്കാതെ മലങ്കരയിലെ ആളുകൾ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു.

15-ാം ശതവർഷത്തിൽ റോമാസമുദായത്തിൽപ്പെട്ട പോർട്ടുഗീസുകാർ (പറങ്കികൾ) മലയാളത്തുവന്നു പുറജാതികളുടെ ഇടയിൽ മിഷ്യനറി വേല തുടങ്ങി. 1542-ൽ ആണ് സെന്റ് ശൗരിയാർ മലയാളത്തുവന്നു കടലോരങ്ങളിൽ മിഷ്യനറി വേല തുടങ്ങിയത്. രാജാക്കന്മാരിൽ ചിലരും ചില അക്ട്രയാക്കന്മാരും മിഷ്യനറിമാർക്കുസഹായം നിന്നതിനാൽ അവർ മലയാളത്തുള്ള ചില നസ്രാണികളുടെ ഇടയിലും വേലതുടങ്ങി. ഇപ്രകാരം നെസ്തോറിയരുടേയും പറങ്കികളുടേയും വേലയിൽ പല സംഘടനങ്ങൾ ഉണ്ടായി കുന്നായിതോമയെ പോലെ വിദേശികളുടെ ആഗമനം തങ്ങൾക്കു പ്രയോജനം എന്നു വിചാരിച്ചാണ് വിശ്വാസികൾ അവരെ സമീപിച്ചിരുന്നത്. ആയത് ഗുണത്തേക്കാൾ അധികം ദോഷം ചെയ്തു എന്നു പില്ലാലത്തു വിശ്വാസികൾക്കു ബോധ്യം വന്നിട്ടുണ്ട്. പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ വരവോടുകൂടെ ആണ് ആധുനിക രീതിയിൽ പള്ളികൾ പണിയപ്പെട്ടത്.

1500-ൽ പെരുമ്പടപ്പ് (കൊച്ചിരാജ്യം) രോമീകരണത്തോടു ഉണ്ണിരാമൻ കോതവർമ്മൻതിരുമുൽപ്പാടാണ്. ഇക്കാലത്തു ഇട്ടിക്കര്യൻ അക്ട്രയാക്കോൻ ഇടപ്പള്ളി പള്ളിയിൽ താമസിച്ചിരുന്നു. കോതമംഗലം വലിയ പള്ളിക്കാരും ചെറിയ പള്ളിക്കാരും തമ്മിൽ ഉള്ള വഴക്കം മുൾനൂട്ടുശയെ പ്രാപിച്ചിരുന്നതിനാൽ A. D. 1509-ൽ ഇട്ടിക്കര്യൻ അക്ട്രയാക്കോൻ ഈ വഴികടന്നു കോതമംഗലത്തുപോയി വഴക്കുകൾകേട്ടു തീർത്തിരുന്നു. 1504-ൽ വന്ന മാർ ദനഹ, മാർ യാക്കോബ് മുതലായ ശീമമെത്രാന്മാരുടെ ആഗമനം മലങ്കര ഇടവകയ്ക്കു നവജീവൻ നല്കി. മാർ യാക്കോബ് അക്ട്രയാക്കന്മാരോടൊന്നിച്ച് 1549 വരെ സഭാകാര്യങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മാർ യാക്കോബിനുശേഷം മാർ യൗസേഫ് 1558 വരെ സഭാകാര്യങ്ങൾ നടത്തി. 1567-ൽ ശീമയിൽ നിന്നുവരുന്ന മെത്രാന്മാരുടെ ആസ്ഥാനം അങ്കമാലിയിലായിരുന്നു. റോമാമിഷ്യനറി ആയ സെന്റ് ശൗര്യരുടെ പ്രവർത്തനം പുറജാതികളുടെ ഇടയിൽ എന്നപോലെ ചില സുറിയാനികാരുടെ ഇടയിലും ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു. അവരുടെ വൈദിക സെമ്മിനാരി മുതലായ സ്ഥാപനങ്ങൾ രാജകീയമായും ധനപരമായും ഉള്ള അവരുടെ ശക്തി ഇന്ത്യാദി സ.ഗതികൾ ആണ്

മലയാളത്തുള്ള നസ്രാണികളെ ആകർഷിച്ചത്. രാജാക്കന്മാരിൽ നിന്നു് പരങ്കികൾക്കു് കച്ചവടസൗകര്യം ലഭിച്ചിരുന്നു.

9. ഗീവറുഗീസു് അക്ദയാക്കോൻ പ്രഥമൻ

1570-1604

മാർ അബ്രാഹാം 1557-1597

ഗീവറുഗീസു് അക്ദയാക്കോൻ എന്നു പേരുള്ള ഒരാര 1570-1604. കർദ്ദകം. 15-വരേയും മറ്റൊരാര 1604. മുതൽ 1640 വരേയും സഭാകാര്യങ്ങൾ നടത്തിവന്നു. ഗീവറുഗീസു് അക്ദയാക്കോൻ പ്രഥമന്റെ കാലത്തു് മലങ്കരയിലെ പള്ളികളുടെ എണ്ണെണ്ണാപ്പൽ ചുമതലകൾ നടത്തിവന്നിരുന്നതു് മാർ അബ്രാഹാം എന്ന ശിമക്കാരൻ മെത്രാൻ ആണു്. ഇദ്ദേഹം 1557 മുതൽ 1597-വരെ അങ്കമാലിയിൽ ആസ്ഥാനം ഉറപ്പിച്ചു് ചുമതലകൾ നിർവ്വഹിച്ചുവന്നു. 16-ാം ശതവർഷത്തിനു മുമ്പുതന്നെ മെത്രാന്മാരുടെ ആസ്ഥാനം അങ്കമാലി ആയിരുന്നു ഇദ്ദേഹത്തേയും ഗീവറുഗീസു് അക്ദയാക്കോനെയും സ്വാധീനപ്പെടുത്തി മലങ്കരയിലെ നസ്രാണിസഭയെ അധീനപ്പെടുത്തുവാൻ റോമപാത്രീയർക്കിസിന്റെ (മാർപാപ്പായുടെ) കീഴിൽ ഉള്ള പരങ്കി മിഷ്യനറിമാർ ശ്രമിച്ചുവന്നു. ആയതു് 325-ൽ കൂടിയ നിഖ്യസുന്നഹദോസിന്റെ നിശ്ചയത്തിനു് എതിരാണ് നിഖ്യസുന്നഹദോസിൽ വെച്ചു് അന്ത്യോഖ്യയുടെയും കിഴക്കു് ഒക്കെയുടെയും ഭരണം അന്ത്യോഖ്യപാത്രീയർക്കിസിനു് ആയിരിക്കണമെന്നു നിശ്ചയം ചെയ്തിരിക്കെ അതിനു് വിപരീതമായി കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ചു് ഇൻഡ്യയിലും മലയാളത്തും ഉള്ള റോമപാപ്പിന്റെ പ്രവർത്തനം ഒരു കടന്നാക്രമണവും ശീശ്മക്കു ഹേവും ആകുന്നു. ഇക്കാലത്താണ് ജപമാലകളും (കൊന്ത) ബന്തിങ്ങാകളും പാശ്ചാത്യ പരിശുദ്ധന്മാരുടെ തിരുശേഷിപ്പുകളും പരങ്കികൾ മലയാളത്തു് ഇറക്കുമതി ചെയ്തു. ജപമാലകൾ തന്നെ 50000. വിതരണം ചെയ്തതായി പറയപ്പെടുന്നു. 1580-ൽ ഈശോസഭക്കാർ പള്ളികൾ ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചു വേല ചെയ്തു. ഇതൊന്നും മലയാളത്തിലെ സത്യ വിശ്വാസികൾക്കു് ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല.

മാർ-അബ്രഹാമിന്റെ കാലത്തു് അങ്കമാലി പള്ളി പറങ്കികൾ കയ്യേറും ചെയ്തതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിനു് സ്വാതന്ത്ര്യമായി താമസിക്കുന്നതിനും റമ്പാന്മാരെ താമസിപ്പിച്ചു് സുറിയാനി പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുമായി അങ്കമാലി പള്ളിയുടെ കീഴുകേരവി ഉറുമീസിന്റെ നാമത്തിൽ ഒരു പള്ളി പണിതു. അദ്ദേഹം 1597-ൽ മരിക്കുകയും അദ്ദേഹം പണിയിച്ച പള്ളിയിൽതന്നെ അടക്കുകയും ചെയ്തു.

കറുപ്പംപടി പള്ളിയോഗക്കാരിൽ പടയാറ്റിയുടെ അവകാശം അറയ്ക്കുൻ ലഭിച്ചതിനാൽ വായ്ക്കര പ്രദേശത്തുള്ള അവരുടെ വസ്തുക്കളും പള്ളിയോഗ സ്ഥാനവും അറയ്ക്കുൻ വന്നുചേർന്നു. ഇപ്രകാരം എടശ്ശേരി, പുതുശ്ശേരി, കറുപ്പൻ എന്നിവരോടു് ചേർന്നു് അറയ്ക്കുൻ പള്ളിജോലികൾ നിർവ്വഹിച്ചുവന്നു.

10. മാർ അല്ലേഗ് (മെനെസ്സിസ്) മെത്രാൻ

മാർ അബ്രഹാമിന്റെ മരണശേഷം ശീമമെത്രാന്മാരെ പറങ്കികൾ മലയാളത്തിലേക്കു് കടത്തിവിട്ടില്ല. ആരെങ്കിലും വന്നാൽ അവരെ അപായപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഗീവറുഗീസ് അക്ബയാക്കോൻ സഭാകാര്യങ്ങൾ മുറുപോലെ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പറങ്കി മെത്രാന്മാരുടെ പ്രചർത്തനം ശ്രമസാധ്യവും ആയിരുന്നു. ഇതു് തക്കത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചാൻ ധീരനായ മാർ മെനെസിസ് 1599-ൽ മലയാളത്തു വന്നുചേരുകയും പള്ളികൾ ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ചു് ജനങ്ങളെ പോർട്ടുഗീസ് (റോമാ) ഉപദേശങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുകയും ഗീവറുഗീസ് അക്ബയാക്കോനെ യെപ്പെടുത്തി കീഴു്പ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

B ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ്

മെനെസ്സിസ് മെത്രാൻ 1599-ൽ മലങ്കരയിലെ സഭയുടെ ഒരു മഹായോഗം (സുന്നഹദോസ്) ഉദയം പേരൂർ വിളിച്ചുകൂട്ടി. ഓരോ പള്ളിയിൽ നിന്നും നാലു ആത്മായക്കാരും പട്ടക്കാരും ശെമ്മാശനന്മാരും ചെല്ലണമെന്നു് ക്ഷണക്കത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അക്കാലത്തു് മിക്ക പള്ളികളിലും കൈക്കാരന്മാർ (യോഗക്കാർ) നാലുപേർ ആയിരുന്നു. അന്നു് മലയാളത്തിൽ 72 സുറിയാനി പള്ളികൾ മാത്രമാണു് ഉണ്ടായിരുന്നതു് കൂടാതെ സുറിയാനിക്കാർ ചേർന്നു കറെ ല

ത്തിൻ പള്ളികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ യോഗത്തിൽ കുറുപ്പംപടി പള്ളിയിലെ യോഗക്കാരും മനസ്സില്ലാ മനസ്സോടെ സംബന്ധിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതരായിതീർന്നു. 1599 ജൂൺ 20-ാം തീയതി മുതൽ കൂടിയ ഈ മഹായോഗത്തിൽ വെച്ചു മലങ്കര സഭയെ മാർ പാപ്പായിക്കു കീഴ്പ്പെടുത്തി നിശ്ചയങ്ങൾ ചെയ്തു. മുന്പുണ്ടായിരുന്ന പള്ളികളുടെ തുടങ്ങിയുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഭംഗീകരിക്കുകയും, പള്ളികൾക്ക് പുതുതായ ചട്ടംകെട്ടുകൾ ഉണ്ടാക്കുകയും, ലത്തീൻ രീതിയിലുള്ള ശുശ്രൂഷാക്രമങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുകയും പട്ടക്കാരുടെ വിവാഹം മുടക്കി വിവാഹം ചെയ്തിരുന്ന പട്ടക്കാരുടെ ബന്ധുസ്വന്തമാരെ പിരിച്ചയക്കുന്നതിനു് ശട്ടം ചെയ്യുകയും, ഓരോ പള്ളികൾക്കു് നാലു കൈക്കാരന്മാർ വീതം വേണമെന്നുള്ള നിശ്ചയം ദ്രവ്യപ്പെടുത്തുകയും മറ്റു പലവിധത്തിലുള്ള സമ്പ്രദായങ്ങളും രീതികളും പ്രമാണിക്കുകയും ചെയ്തു. കൂടാതെ മുൻ കാലങ്ങളിൽ ഓരോവീട്ടുകാർക്കും ഓരോ കരകളിൽ കഴിമാടങ്ങൾ (ഗിമസ്കേരി) പ്രത്യേകം ഉണ്ടായിരുന്നതു മാറ്റിക്കളഞ്ഞു. 1599-ൽ കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയും ഈ വിധത്തിൽ പറങ്കി (റോമ) ഗീസ്മക്കു കീഴ്പ്പെട്ടു എങ്കിലും ഗീസ്മ മേധാവിയായ മെനെസിസ് മെത്രാൻ ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിനു മുൻപാ പാപ്പാ ഒരിക്കലും കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു സാധിച്ചില്ല. ഗീവറുഗീസ് അക്സയാക്കോനും കൂട്ടരും മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെ ആണ് രാജബലത്താൽ റോമഗീസ്മക്കു കീഴ്പ്പെട്ടതു്. ഇതിനായി ഭഗീരഥ പ്രയത്നം ചെയ്ത മെനേസ്സിസ്സു് മെത്രാൻ പത്തുമാസം കഴിഞ്ഞു് (1600-മാച്ചിൽ) മലയാളത്തുനിന്നു് തിരിച്ചുപോയി. അന്നു മുതൽ പാശ്ചാത്യഭരണത്തിൽ നിന്നു് വേർപെടുനില്ക്കുന്നതിനു് മലങ്കരയിലെ മഹാ ഇടവക ആകാംക്ഷയോടെ കാത്തിരിക്കുക ആയിരുന്നു. അക്സയാക്കോന്റെ ആസ്ഥാനമായ അങ്കമാലി വലിയ പള്ളിയിൽ റോമാഭരണത്തിന്റെ ശക്തി കേന്ദ്രീകരിച്ചിരുന്നതിനാലും, ഉറുമീസിന്റെ നാമത്തിൽ ഉള്ള കിഴക്കെ പള്ളി അവരുടെ ദയയാ പള്ളി ആയിതീർന്നതിനാലും വലിയ പള്ളിയുടെ കിഴക്കുവശം അക്സയാക്കോൻ 'കൊല്ലം 776-ാമതു മകരം ഞായർ 29-ാം ന്' ഒരു പള്ളി പണിയിച്ചു് അവിടെ താമസമാക്കി. അദ്ദേഹം 1604 കർക്കടകം 25-ാം ന് കർത്താവിൽ നിദ്രപ്രാപിച്ചു് ആ പള്ളിയിൽ അടക്കപ്പെട്ടു. അതിനെ തുടർന്നു് 1604-ൽ ഗീവറുഗീസ് അ

കുടയാക്കോൻ രണ്ടാമൻ മലങ്കര ഉള്ള പള്ളികളിന്മേൽ ജാതിക്കു കർത്തവ്യൻ ആയിതീർന്നു.

**11. ഗീവറുഗീസ് അർക്കദയാക്കോൻ 2-ാമൻ
1604-1640**

ഗീവറുഗീസ് അർക്കദയാക്കോൻ 1-ാമൻ 1604-ൽ മരിച്ചു. തുടർന്ന് 1604-ൽ 2-ാമൻ മലങ്കര ഇടവകയുടെ ചുമതല ഭരമേറ്റു. മലങ്കര സഭ മുഴുവനും ഗീവറുഗീസ് അർക്കദയാക്കോനെ അനുസരിച്ചുവന്നു. അന്ന് മലയാളരാജ്യം പല ചെറിയ രാജാക്കന്മാർ ആണ് ഭരിച്ചു വന്നത്. അർക്കദയാക്കോൻ അച്ഛന്റെ സഭാമക്കൾ പല രാജ്യങ്ങളിലായി താമസിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും അവർ ഒറ്റക്കെട്ടായി അർക്കദയാക്കോന്റെ കൊടിക്കീഴിൽ നിന്നിരുന്നു. രാജാക്കന്മാരിൽ കോഴിക്കോടു് സാമൂതിരിപ്പാടു് പ്രമുഖൻ ആയിരുന്നു. എല്ലാ രാജാക്കന്മാരും നസ്രാണികളുടെ വേദ തലവനെ (അർക്കദയാക്കോൻ) ബഹുമാനിച്ചുവന്നു. നസ്രാണികളുടെ പ്രധാനസങ്കടങ്ങൾ അർക്കദയാക്കോൻ കേട്ടു തീരുമാനിച്ചിരുന്നു. നസ്രാണികളുടെ മേൽ ഉള്ള യാതൊരു തീരുമാനവും അർക്കദയാക്കോനോടു് ആലോചിക്കാതെ രാജാക്കന്മാരോ ഇടപ്രഭുക്കന്മാരോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. ക്രിസ്തീയ സമൂഹത്തിനൊ തങ്ങളുടെ വേദതലവനോ വല്ല ആപത്തൊ പീഡയൊ നേരിട്ടാൽ അവർ ഒന്നുചേർന്നു സങ്കടപരിഹാരം വരുത്തിയിരുന്നു. അർക്കദയാക്കോനും തന്റെ ജനങ്ങളും മെനെസ്സിസ്സ് ഉണ്ടാക്കിയ ശീശ്മയിൽ നിന്ന് ഉദ്ധാരണം പ്രാപിപ്പാൻ ശ്രമിച്ചുവരിക ആയിരുന്നു. 1632-ലെ ഇടപ്പള്ളിയോഗം ഇതിനു ദൃഷ്ടാന്തം ആണ്. അദ്ദേഹം ഒരു പൗരസ്ത്യ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പോർട്ടുഗൽ രാജാവിനോടു് ആവശ്യപ്പെട്ടതും, പൗരസ്ത്യ പാത്രീയർക്കീസുമായി എഴുത്തുകത്തു നടത്തിയതും റോമാനുകത്തിൽ നിന്ന് വേർപെടാമെന്നുള്ള ആശയിലും, പറങ്കികളുടെ ഭരണം മലയാളത്തു ശക്തി ആയിരുന്നതിനാൽ അവർ അറിഞ്ഞല്ലാതെ ഒരാളെ ഇങ്ങോട്ടു വിട്ടയക്കുകയില്ലെന്നുള്ള ബോധ്യം ഉണ്ടായിരുന്നതിനാലും ആകുന്നു.

മലങ്കര ഇടവകയിന്മേൽ അർക്കദയാക്കന്മാർക്കു് എന്ന പ്രകാരം ഇടവകയിൽപ്പെട്ട ജനങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങൾ പള്ളിയോഗം കേട്ടു തീരുമാ

നിച്ചിരുന്നു. പള്ളിയിലെ വികാരി ബ. മൂപ്പച്ചനും, കൈക്കാരന്മാരായ നാലുപേരും കൂടുന്നതാണ് പള്ളിയോഗം. അതുപോലെ കമ്മാളന്മാർ തുടങ്ങിയുള്ള പുറജാതികളുടെ സങ്കടങ്ങൾ “പള്ളിവാതുക്കൽ കേട്ട്” (പള്ളിയോഗം) തീരുമാനം എടുത്തിരുന്നു. അതിനു വിരോധമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ പള്ളിയോഗമോ, കൂടിയാൽ അതു സ്ഥലത്തെ കർത്താക്കന്മാർവഴിയോ ശിക്ഷണനടപടികൾ നടത്തിവന്നു. പള്ളിയോഗത്തിന്റെ കീഴിൽ ജോലിനടത്തിപ്പിന്നായി ശിപായിമാരും, തുപ്പുകാരും (കുപ്പാരന്മാർ) അടിച്ചതളിക്കാരും, കുഴിപ്പെട്ടുകാരും, കരമൂപ്പന്മാരും മറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഓരോ കരയിലെ ജനങ്ങളുടെ സാമൂഹ്യവും ആത്മീകവുമായ കാര്യങ്ങളുടെ റിപ്പോർട്ട് കരമൂപ്പന്മാർ പള്ളിയോഗത്തെ ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതിനാൽ ജനങ്ങളുടെ ആത്മീകവും സാമൂഹ്യവും ആയ അച്ചടക്കനടപടി സുരക്ഷിതം ആയിരുന്നു. ഒന്നിൽ അധികം പട്ടക്കാർ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ മൂപ്പച്ചൻ യോഗാധ്യക്ഷനും ശേഷം പട്ടക്കാർ കമ്മീഷൻ മാത്രവും ആയിരുന്നു. മൂപ്പച്ചനാണ് വികാരി. അദ്ദേഹവും നാലുകൈക്കാരന്മാരും കൂടുന്നതാണ് പള്ളിയോഗം. മലങ്കര ഇടവകയിലെ പള്ളികളുടെ പ്രത്യേകിച്ചു കുറപ്പംപടി പള്ളിയിലെ രേണരീതി ഇപ്രകാരം ആയിരുന്നു.

16-ാം ശതവർഷാവസാനത്തിൽ ആണ് കൂട്ടുമാം സമീപെ കല്ലറയ്ക്കനും, അതിനെ തുടന്ന് മൂലൻ ജന്മത്തിൽപ്പെട്ട പൊയ്ക്കാടനും കുടികയറി താമസിച്ചത്.

12. മേക്കോട്ട് അച്ചൻ.

കുറപ്പംപടി പള്ളിയുടെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ വിവിധ സംഗതികളാൽ പലർ കുടികയറി താമസിച്ചു തുടങ്ങി. ഇവിടെ ആഗതരായിട്ടുള്ള ചിലർ മറ്റു കർത്താക്കന്മാരേയും പടയേയും പേടിച്ചു ഓടിപോന്നിട്ടുള്ളവരാണ്. ചിലർ കളരിപയറും, ചിലർ കൃഷിസൗകര്യവും ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. അക്കാലത്തു കുറപ്പംപടി ഇടവകയുടെ വിസ്തീർണ്ണം വടക്കു വേങ്ങൂർ വാരയും കിഴക്കു കോട്ടപ്പടി വരേയും തെക്കു കീഴില്ലംവരേയും പടിഞ്ഞാറു വലമ്പൂർ, പെരുമ്പാവൂർ

വരെയും ആയിരുന്നു. വടക്കു വേങ്ങൂർ മേക്കോട്ടവരെ ആരം താമ
 സിച്ചിരുന്നു. 960 നു ശേഷം ആനശല്യം നിമിത്തം തെക്കുകരയിൽ
 പൂഴക്കാടു ആരംതാമസമാക്കി. തന്നിമിത്തം വേങ്ങൂർ ദേശം ആന,
 കടുവ മുതലായ ഭൃഷ്ടഗുണങ്ങളുടെ അധിവാസ വനപ്രദേശമായി
 തീർന്നു. വീണ്ടും 1090 നു (1915) ശേഷം വേങ്ങൂർ വനപ്രദേശം
 വെട്ടിത്തെളിച്ച് മനുഷ്യവാസയോഗ്യമാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു. 17-ാം
 ശതവഷം ആദിയിൽ ബ. മേക്കോട്ടച്ചൻ കുറുപ്പംപടി പള്ളിയിലെ
 വികാരി ആയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം അങ്കമാലി ഇടവകയിൽ മേക്കോട്ട
 നിന്നും കുറുപ്പംപടി പള്ളി നടത്തുവാൻ വേങ്ങൂർ മലയിൽ ഉള്ള ഒരു
 നല്ല വയൽ ഉൾപ്പെട്ട പ്രദേശം കൈവശമാക്കി അവിടെ താമസിച്ചു
 വന്നു. ഈ സ്ഥലത്തിനു ഇപ്പോഴും മേക്കോട്ടപാടം എന്നു പറയുന്നു.
 ഇദ്ദേഹത്തെ മേക്കോട്ടച്ചൻ, വേങ്ങൂർ ഗവീവറുഗീസു കത്തനാർ എ
 ന്നിങ്ങനെ വിളിക്കാറുണ്ട്. 1-ാം മാതോമ്മായുടെ അഡ്ം നിന്ദ്രേ
 റവീവ് ബോർഡിലെ അഞ്ചു അംഗങ്ങളിൽ ഒരാൾ ഇദ്ദേഹം ആയി
 രുന്നു. ബ. അച്ചൻ കുർബ്ബാന ചൊല്ലുന്നതിനായി അതിരാവിലെ പ
 ള്ളിയിലേക്കു പോരമ്പോൾ ആയസ്സപ്പാടു അനുസരിച്ച് പുറംകാതി
 കളോടു സംസാരിക്കാറില്ല. ഒരു ഞായറാഴ്ച ബ. അച്ചൻ കുർബ്ബാന
 ചൊല്ലുന്നതിനായി മേക്കോട്ടുള്ള തന്റെ ബംഗ്ലാവിൽ നിന്നു അതി
 രാവിലെ പള്ളിയിലേക്കു വരുമ്പോൾ മുടക്കഴ ദേശാധിപതി ആയ
 മുളങ്കുന്നത്തു കോട്ടയിലെ കൊച്ചുകുത്താക്കന്മാരും പരിചാരകരും അച്ച
 നെ തടഞ്ഞുനിർത്തി അവരോടസംസാരിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അച്ചൻ
 സംസാരിക്കാതിരുന്നതിനാൽ മൗനവൃതമനുഷ്ഠിച്ചിരുന്ന അച്ചനെ അ
 വർ തടഞ്ഞു അവരുടെ കോട്ടയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. ജനങ്ങൾ
 പള്ളിയിൽ അച്ചനെ ഉച്ചവരെ കാത്തിരുന്നിട്ടും കാണാത്തതിനാൽ
 വിവരം ഗ്രഹിച്ചവർ ആപൽ സൂചനയായി പള്ളിയിൽ കൂട്ടമണി അ
 ടിച്ചു. ജനങ്ങൾ ഒരുമിച്ചുകൂടി ആയുധാഭ്യാസികളായ പുരുഷന്മാർ
 64 കുറി തോക്കും വാളും പരിചയും എടുത്തു ആയുധപാണികളായി
 പുറപ്പെട്ടു. ഒടുവളരെ ജനങ്ങളും മറ്റു ആയുധങ്ങൾ (വാക്കത്തി മുത
 ലായവ) എടുത്തു അവരോടുകൂടെ പുറപ്പെട്ടു. മുളങ്കുന്നത്തു കോട്ട
 യിൽ പ്രവേശിച്ച് വളരെ നാശങ്ങൾ ചെയ്തു. അപ്പോഴാണ് കോട്ട
 യിലെ നാഥൻ വിവരം ഗ്രഹിച്ചതു അദ്ദേഹം പുറത്തുവന്നു ജനങ്ങ

ഒരു സമാധാനപ്പെടുത്തി. കുട്ടികൾ ചെയ്ത വികൃതികൾ പള്ളിയിലേക്ക് താഴെ പറയുന്ന പരിഹാരങ്ങൾ ചെയ്ത് ജനങ്ങളെ പിരിച്ചുവിട്ടു.

വയലും കരയും കിണറും കുളവും
പെണ്ണും ചെറുക്കനും വെള്ളിക്കയ്യും

പള്ളിയുടെ ചിന്ത അക്കാലത്തുണ്ടാക്കിയതാണ്. അതിൽ 'തരിത്താക്കോ' വാക്യസംഖ്യ 1626-ൽ ആണ് ഈ സംഭവം നടന്നത് എന്നു കാണിക്കുന്നു.

വയലും കരയും എന്നുള്ളത് പള്ളിക്കു വടക്കുവശം മുളങ്കുന്നത്തു കോട്ടവക താണിത്തറകളുടെ നിലം 16-പറ-ഇത് കോട്ടയിൽ നിന്നും പള്ളിയ്ക്കു കൊടുത്തതിനാൽ തന്നതായി തീർന്നു. അതിൽ ഇപ്പോൾ ഗവക്കോട്ടയും തെങ്ങിൻ തോപ്പും ഉണ്ട്. അതിൽ ഒരു കിണർ ഉണ്ടായിരുന്നതു നികന്നുവരുന്നു. കുളം താണിത്തറകളുടെ നിലത്തിന്റെ കിഴക്കുഭാഗത്തു കിടക്കുന്നു. ഈ കുളം 1000 (M. E.) ആണ്ടുവരെ പള്ളിയിൽ വരുന്നവർ സ്നാനത്തിന് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഉപയോഗശൂന്യമായി കിടക്കുന്നു. ഈ കുളം 940-ൽ തോട്ടു നായരെക്കൊണ്ടു നന്നാക്കിയതായി കണക്കിൽ കാണുന്നു. വെള്ളിക്കയ്യും-കൈകൊണ്ടു തടഞ്ഞതിനാൽ പ്രശ്നങ്ങൾ വിധി അനുസരിച്ചു പള്ളിയിലേക്കു തന്നതാണ്-ഇതു പിന്നീടു വെള്ളിക്കരയിൽ പണിതപ്പോൾ അതിനോടു ചേർത്തു. പെണ്ണും ചെറുക്കനും, മേലാൽ അച്ചനെ ആരും ഉപദ്രവിക്കാതിരിപ്പാൻ അച്ചന്റെ യാത്രയിൽ അകമ്പടി സേവിക്കുന്നതിന് മുളങ്കുന്നത്തുകോട്ടയിൽ നിന്നും അച്ചനു കൊടുക്കപ്പെട്ട ഒരു അഭയാസിയായാകുന്നു. പെണ്ണു അമ്മയുടെ ഭാര്യ ആണ്. ഇവരെ രണ്ടുപേരെയും അച്ചന് അട്ടിപ്പേരായി കൊടുത്തു. തേക്കുംകുടികൾ ഇവരുടെ അവകാശികളാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. തേക്കുംകുടികളെപ്പറ്റി അക്കാലത്തു അവർ നാനും മോനും അക്ഷരത്തിൽ ഓലയിൽ എഴുതിയതിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നുണ്ട്. പില്ലാത്തു തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തോടു ഈ ഭാഗങ്ങൾ ചേർപ്പെട്ടപ്പോൾ അതിനോടു എത്രത്തു നിന്ന ഈ കോട്ടയിലെ കുത്താക്കന്മാർ വടക്കൻദേശത്തേയ്ക്കു ഓടിപ്പോയി രക്ഷപെട്ടു. ഈ കോട്ടയും കൊത്തുവു പരിഹാരം

നശിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ആനശല്യം നിമിത്തം കാടായിത്തീരുകയും ഈ ആധുനിക കാലത്തു് ജനം കടികയറി താമസിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ കോട്ട മുടക്കുഴ ആനക്കല്ലിനു സമീപം ആയിരുന്നു.

13. തേക്കുംകുടികൾ.

തൊടുപുഴ മൈലിക്രൂപ്പു് പള്ളിക്കു് അരികെ വള്ളിക്കുട ഭേശശത്തിൽ ഒരു പണിക്കർവേനം ഉണ്ടായിരുന്നു. ടി വേനത്തിൽ സ്രീകുമാത്രം ആയിരുന്നു. അവർ തമ്മിൽ ശബ്ദം ഉണ്ടായി. അതിൽ ഒരു സ്രീ കുട്ടിയേയും പരിച, വാരം, നൂറുകടം (ഈ നൂറുകടം തേക്കുംകുടി പൈലിയുടെ വീട്ടിൽ ഇപ്പോഴും ഉണ്ടു്.) എന്നിവ എടുത്തുകൊണ്ടു് മൈലിക്കൊമ്പു് പള്ളിയിൽ വരികയും മാമോദീസാ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അമ്മയുടെ മരണശേഷം മകൻ കുട്ടപ്പൻ ഒരു ചീതിയനോടും ഒരു വെളുത്തേടനോടും ഒന്നിച്ചു് (ഇവർ മൂവരും അഭ്യോസികൾ ആയിരുന്നു.) മുളത്തുരുത്തിയിൽ വന്നു. വെളുത്തേടൻ അവിടെ താമസിച്ചു് സ്നാനം ഏറ്റു. (ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതികളാണു് അലക്കുകാരായ മിക്ക ക്രിസ്ത്യാനികളും ഇവരെ പാണ്ഡികൾ എന്നും പറയും) കുട്ടപ്പനും ചീതിയനും മുളത്തുരുത്തിയിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ടു് കടമറത്തു കാരക്കുന്നത്തു പണിക്കരെ കണ്ടതിൽ അവിടെ പടചേർക്കാത്തതിനാൽ കുറുപ്പമ്പടിക്കൽ വന്നു താമസമുറപ്പിച്ചു. പിന്നീടു് മുളകുന്നത്തു കോട്ടയിൽ ചെന്നു് ചീതിയൻ അകമ്പടി സേവിച്ചു. കുട്ടപ്പൻ തൃക്കാരിയൂർ സമീപം ആയക്കാടു് കോട്ടയിൽ സേവനം നടത്തിവരവെ അടുത്തുള്ള പുത്തൻപുരക്കൽ ലക്ഷ്മിയുടെ ഏകസന്താനമായ പാറ എന്ന ശുഭദ്രസ്രീയെ കല്യാണം കഴിച്ചു. കോതമംഗലം പള്ളിയിൽ മാമോദീസാ ഏല്പിച്ചു. അതിൽ ഉണ്ടായ കുട്ടിക്കു് വർക്കി എന്നുപേർ. അവർ തേക്കു ധാരാളമുള്ള കുടിയിൽ താമസിച്ചതിനാൽ തേക്കുംകുടി എന്ന പേർ ലഭിച്ചു. ചീതിയൻ മുളകുന്നത്തു താമസിക്കുമ്പോഴാണു് മേക്കോട്ടച്ചന്റെ സംഭവം നടന്നതു്. കോട്ടയിൽ നിന്നു് അച്ചൻകൊടുത്തതു് ചീതിയനേയും ഭാര്യയേയും ആയിരുന്നു. ഇവർ സ്നാനം ഏറ്റു. അച്ചൻ മരിച്ചപ്പോൾ അച്ചന്റെ പല സാധനങ്ങൾ ഇവർക്കു ലഭിച്ചു. ചീതിയനു്

മക്കൾ ഇല്ലാതെ മരിച്ചുപോയതിനാൽ അവരുടെ അവകാശം തേക്കുക
കഴിക്കു ലഭിച്ചു. ഇപ്പോഴും അച്ചന്റെ ഒരു പുസ്തകം ഇവരുടെ കൈവ
ശം ഉണ്ടു്. (ഇവർ കോട്ടപ്പടി - കൽക്കരിയ്ക്ക് - വേങ്ങൂർ ദേശങ്ങ
ളിൽ താമസിക്കുന്നു.) ഇപ്പോൾ ഈ കുടുംബത്തിൽ പ്രായമുള്ള തേ
ക്കുകുടി പൈലി മേല്ലറഞ്ഞ കുട്ടപ്പന്റെ പത്താം തലമുറയാണ്.
(29-1-1117.)

14. തോമാ അർക്കദയാക്കോൻ.

(പൂർച്ചാലം. 1640—1670.)

ഗീവറുഗീസു് അർക്കദയാക്കോൻ മരിച്ചശേഷം തൽസ്ഥാനത്തു്
തോമാ അർക്കദയാക്കോൻ ചുമതലകൾ ഏറ്റു. ഇദ്ദേഹം 1653വരെ
അർക്കദയാക്കോൻ ആയിട്ടും 1653—1670 വരെ മെത്രാനായിട്ടും ദീർ
ഘകാലം മലങ്കര മഹാ ഇടവകയുടെ ചുമതലകൾ വഹിച്ചിരുന്നു.
അക്കാലത്തു് മലങ്കരയിൽ 72 പള്ളികൾ മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നു
ള്ള എന്ന് മുസ്ലിം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

15. അഹത്തുളളാബാവാ.

ഇക്കാലത്തു് ഇൻഡ്യാ സാമ്രാജ്യം മഹമ്മദീയ ചക്രവർത്തിമാരു
ടെ ഭരണത്തിനു് വിധേയമായിരുന്നു എങ്കിലും ഭക്ഷിണഇൻഡ്യ,
പ്രത്യേകിച്ചു് മലങ്കര ഇടവക ഉൾപ്പെട്ട കേരളം ഹിന്ദുരാജാക്കന്മാ
ർക്കു് വിധേയമായിരുന്നു. പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ ശക്തി കേരളത്തിൽ
കേന്ദ്രീകരിച്ചിരുന്നതിനാലും, സമുദ്രആധിപത്യം അവരിൽ ആയി
രുന്നതിനാലും നസ്രാണികളുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരെ മലയാളത്തിലേ
ക്കു് കടത്തിവിട്ടിരുന്നില്ല. തന്നിമിത്തം മലങ്കര ഇടവക ശ്യാസം
മുട്ടി ജീവിച്ചുവന്നിരുന്നു. തങ്ങൾക്കു് മെത്രാന്മാരെ അയച്ചുതരുന്ന
തിനു് യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസന്മാർക്കു് അപേക്ഷകൾ അയച്ചു
ദൈവഗത്യ ഡച്ചുകാരുടെ വാവാട്ടുകൂടെ പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ മത
പ്രചരണശക്തിക്കും സാരമായ ഇടിവു തട്ടി. മലങ്കരയിലെ സഭാ
മക്കളുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം അന്ത്യോഖ്യായുടെ മോർ-ഇഗ്നാത്തി
യോസു് പാത്രിയർക്കീസു് ബാവാ പുറപ്പെട്ടു് വേഷപ്രശ്നനനായി
1652-ൽ മയിലാപ്പുരിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ മലങ്കരയിൽ നിന്നു്

അവിടെ ചെന്നിരുന്ന ശെമ്മാശ്ശന്മാർ വശം തോമാ അക്ബയാക്കോ
നെ മെത്രാനായി നിയമിച്ചുള്ള കല്പന കൊടുത്തയച്ചു. ബാവാ യെ
ബന്ധിതനായി പറങ്കികൾ കൊച്ചിയിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു. അദ്ദേ
ഹത്തെ വിടുവിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്നതിന് മലങ്കര മഹാഇടവകയിലെ
ജനങ്ങൾ കൊച്ചിയിൽ ചെന്നു എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ കാണുന്നതി
നുപോലും സാധിച്ചില്ല. ബാവാ യെ പറങ്കികൾ കടലിൽ കെട്ടി
താഴ്ത്തി കൊന്നുകളഞ്ഞു.

16. കൂനൻ കുരിശുസത്യം.

പരിശുദ്ധ അഹത്തുള്ളാബാവാ യെ പറങ്കികളാകുന്ന റോമാക്കാർ
അപായപ്പെടുത്തിയതിനാൽ മലങ്കരയിലെ സ്രീപുരുഷന്മാർ ആബാ
ലവൃദ്ധം ഇളകിവശായി. മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ മലങ്കര ഇടവകയുടെ
ഒരു പ്രതിഷേധയോഗം കൂടി. വഴി അകലം നിമിത്തം കുറുപ്പമ്പടി
പള്ളിയിൽ നിന്നും പോയവർ അക്കാലത്തെ രീതി അനുസരിച്ച്
പൊതുചോർ കെട്ടി നടന്നുപോയി അതിൽ സംബന്ധിച്ചു. 1653
മകരം 3-ാം തീയതി വെള്ളിയാഴ്ച അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന കുരിശി
ന്മേൽ ആലാത്തുകയർ കെട്ടി നീട്ടിയിട്ട്, കൂടിയിരുന്ന 25000-ൽ
പരം ആളുകൾ അതിന്മേൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് “മേലാൽ ഞങ്ങളും
ഞങ്ങളുടെ സന്തതിയും പറങ്കികളുമായി കൂടികഴികയില്ല” എന്ന്
സത്യം ചെയ്തു. 1599-ൽ ഉണ്ടായ റോമാ നകത്തെ 54വർഷം കഴി
ഞ്ഞു ഓടിച്ചുകളഞ്ഞു. മലങ്കര ഇടവകയിലെ ജനങ്ങളും അക്ബയാ
ക്കോനും റോമാപോപ്പിന്റെ ശീശ്മയിൽ നിന്നും സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാ
പിച്ചു. അന്നു മലയാളത്തുള്ള നസ്രാണികളിൽ ലത്തീൻ റീത്തി
നോടുചേർന്ന് 400പേർ മാത്രം ഇതിൽ സംബന്ധിക്കാതിരുന്നു.

കൂനൻ കുരിശു സത്യത്തിൽ കുറുപ്പമ്പടി ഇടവകയിൽപ്പെട്ട
എല്ലാകുടുംബങ്ങളും സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. തന്നിമിത്തം കുറുപ്പമ്പടിപ
ള്ളിയിലെ എല്ലാവീടുകാരും പറങ്കി വിശ്വാസത്തെ (റോമാ ഉപദേശ
ത്തെ) ഉപേക്ഷിക്കുകയും ദീർഘകാലമായി പരി: അന്ത്യോഖ്യാപാ
ത്രിയക്സിസിന്റെ അനുസരണത്തിൻ കീഴിൽ അങ്കമാലിയിൽ ആ
സ്ഥാനമാക്കി മലങ്കര ഇടവകയെ നയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന തോമാ
അക്ബയാക്കോനോടുള്ള അനുസരണം ദൃഢപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ

കാലഘട്ടങ്ങളിൽ ആണ് ഇടപ്പള്ളിയിൽ നിന്നും തുരുത്തിയും ആന്താറ്റു നിന്നും തോമ്പ്രയും അവരവരുടെ വേലക്കാരോടുകൂടെ ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ കടികയറിതാമസിച്ചത്. തുടന്ന് മറ്റൊന്നും വന്നു പേർ.

17. ഒന്നാം മാർത്തോമ്മ. (1-ാമത്തെ നാട്ടുചെട്ടിയാർ)
(തുടച്ച്) 1653-1670-വരെ

കുന്നൻ കുരിശുസത്യശേഷം നാലുമാസം കഴിഞ്ഞു ആലങ്ങാട്ടു വച്ച് മലങ്കരയിൽ ഉള്ള പള്ളിപ്രതിപുരുഷയോഗം കൂടി. അക്കാലത്തു ഇടപ്പള്ളി പള്ളി പരിശുദ്ധ അന്ത്യോഖ്യാപാത്രിയക്സീസിനു വിധേയമായിരുന്നു. അന്ത്യോഖ്യായുടെ മോറാൻമോർ ഇഗ്നാത്തിയോസു അഹത്തുള്ളാ യാക്കോബായ പാത്രിയക്സീസു ബാവാ യുടെ കല്പനപ്രകാരം 1653 മെയ് 22-ാം തീയതി തോമാ അക്ലയാക്കോനെ 1-ാം മാർത്തോമ്മാ എന്ന പേരിൽ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു ആക്കി.

അദ്ധ്യായം III

A. D. 1657 - 1798

ഭാഗം 1

എട്ടുവീടരുടെ ഭരണകാലം. പൂർവ്വാർത്ഥം
1657-1700

- 1-ാം മാർത്തോമ്മ (തുടച്ച്) 1670 വരെ
- 2-ാം മാർത്തോമ്മ 1670—1686
- 3-ാം മാർത്തോമ്മ 1686—1688
- 4-ാം മാർത്തോമ്മ 1688—1728

കൈസ്താനികൾ

അറക്ക, ചിററായം, മരറക്കാടൻ, കുറിയേടം (പാരോമാൻ) എടശ്ശേരി. (ആത്തങ്കൽ) പുതുശ്ശേരി, കുറപ്പൻ, പുത്തൻപെരയ്ക്ക.

1. 1-ാം മാർത്തോമ്മ (തുടർച്ച) 1640-1670

അപ്പോസ്തോലിക കാലത്തു് തിമമെയോസിനെ കശ്ശീശ്ശന്മാർ കൂടി വാഴിച്ചു. (1 തിമോ. 4:14) വി. പൗലോസ് ശ്രീഹായിക്കും കൈവെപ്പനല്ലിയതും ഇപ്രകാരം തന്നെ. (അപ്പോ. പ്ര. 13:1) ഇപ്രകാരം പ്രത്യേക ഘട്ടം ആവിർഭവിച്ചതിനാൽ പരിശുദ്ധ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കല്പനപ്രകാരം തോമാ അക്ബയാക്കോനെ 12 കശ്ശീശ്ശന്മാർ ചേർന്നു് അഭിഷേകം ചെയ്തു് മലങ്കരയുടെ മെത്രാനായി നിയമിച്ചാക്കി. മാർത്തോമ്മാ ശ്രീഹായാൽ പട്ടം ലഭിച്ചിരുന്ന പകുചോമറം തറവാട്ടിലെ അക്ബയാക്കോൻ മാർത്തോമ്മ മെത്രാൻ എന്ന പേരിൽ ആരോഹണം ചെയ്യപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു് റോമാ സമുദായത്തിൽ നിന്നു മലങ്കര ഇടവക സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ചു. ഇദ്ദേഹമാണു് മലയാളത്തിലെ ആദ്യമെത്രാൻ എന്നും, ആദ്യമായി മലയാളത്തിനു് നാട്ടുമെത്രാനെ പ്രദാനം ചെയ്തതു് പരിശുദ്ധ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ ആണെന്നും ഉള്ള കാര്യം വിസ്മയിച്ചുകൂടാ. മലങ്കര ഇടവകയുടെ ഭരണത്തിൽ മെത്രാനെ സഹായിപ്പാൻ സെക്രട്ടറി ആയി ഒരു പട്ടക്കാരനേയും അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവു് ബോഡി ആയി 4 പട്ടക്കാരേയും നിയമിച്ചു.

കടുത്തുരുത്തി കടവിൽ ചാണ്ടികത്തനാർ
കുറവിലങ്ങാട്ടു് പള്ളിവീട്ടിൽ ചാണ്ടി കത്തനാർ
വേങ്ങൂർ ഗീവറഗീസ് കത്തനാർ (മേക്കോട്ടച്ചൻ)
കല്ലിശ്ശേരി ആഞ്ഞിലിമുട്ടിൽ ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കത്തനാർ

എന്നിപരായിരുന്നു കമ്മററി അംഗങ്ങൾ. അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന കടുത്തുരുത്തി, കുറവിലങ്ങാട്ടു്, അങ്കമാലി, കല്ലിശ്ശേരി, ഇടപ്പള്ളി മുതലായ 72 പള്ളികളും പ: അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനത്തിനു് വിധേയം ആയിരുന്നു. മാർത്തോമ്മാമെത്രാനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ

മിഷ്യനറിമാർ ചിലരെ ഉപദേശിച്ചും, വശീകരിച്ചും, നിർബന്ധിച്ചും റോമാ ശീശ്മക്ക് വിധേയരാക്കി. ഇപ്രകാരം തെറ്റി റോമാ സമുദായത്തിൽ വീണ്ടും ചേർന്നവരെ പിൻകാലത്തു് പഴയകൂറ്റുകാർ എന്നും, പരിശുദ്ധ അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനത്തിൻ കീഴ് ഉറച്ചുനിന്നവരെ പുത്തൻകൂറ്റുകാർ എന്നും മിഷ്യനറിമാർ വിളിച്ചുതുടങ്ങി. മിഷ്യനറിമാർക്കു് അന്നു് രാഷ്ട്രീയ സ്വാധീനം ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ എഴുത്തുകത്തിൽ പോലും പഴയകൂർ, പുത്തൻകൂർ എന്നീ പേരുകൾ സുറിയാനിക്കാരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പിലായി. സുറിയാനിക്കാരെ വീണ്ടും റോമാനുകത്തിൻ കീഴിൽ ആക്കിത്തീർക്കുന്നതിനു് പ്രധാനമായി ഉത്സാഹിച്ചതു് റോമാസമുദായത്തിലെ ബിഷപ്പു് യോസഫ് ഡി സെൻറമേരിയ ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം ലാററിൻ ബിഷപ്പായിരുന്നു. അദ്ദേഹം 1659 ഡിസംബർ 15 മുതൽ 1663 വരെ കേരളത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമഫലമായി 1-ാം മാതേന്താമ്മയുടെ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവ് കൗൺസലിൽപ്പെട്ട കടവിൽ ചാണ്ടി കത്തനാരും പള്ളിവീട്ടിൽ ചാണ്ടി കത്തനാരും 1660-ൽ പാർട്ടി വിട്ടു് റോമാസമുദായത്തിൽ ചേർന്നു. അതോടുകൂടെ അന്നുണ്ടായിരുന്ന 72 പള്ളികളിൽ കടുത്തുരുത്തി മുതലായ 24 പള്ളിക്കാർ പരിചേരമായി സഭ വെട്ടുപോയി. എന്നാൽ 1-ാം മാതേന്താമ്മ കുറവിലങ്ങാടുദേശി ആകയാൽ കുറവലിങ്ങാടുപള്ളി അക്കാലത്തു ചേർന്നിരുന്നില്ല. കാലക്രമേണ ബാക്കിയുള്ള 48 പള്ളികളിൽ പെട്ട ചിലർ റോമാനുകത്തിനു വിധേയമായി. പരങ്കികളുടെയും അവരുടെ കൂടെ ചേർന്നവരുടെയും ശക്തിയായ ഉപദ്രവം പുത്തൻകൂറ്റുകാർ സഹിക്കേണ്ടിവന്നു.

1663-ൽ ലത്തക്കാർ കൊച്ചികോട്ട പിടിച്ചു. ഇക്കാലത്തു് ഇവിടെ ഡച്ചുകാർ ശക്തിപ്പെട്ടതിനാൽ പരങ്കികളുടെ മിഷ്യനറിമാർക്കുപോലും മലയാളത്തു താമസിക്കുന്നതിനു് അനവാദം ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. ഇപ്രകാരം അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനത്തിൻ കീഴിൽ ഉള്ള സുറിയാനിക്കാരോടുള്ള മർദ്ദനത്തിന്റെ ശക്തികുറഞ്ഞു. കമ്മലീത്ത മിഷ്യനറിമാരായ പരങ്കികളുടെ അഭാവം നിമിത്തം റോമാസമുദായത്തിന്റെ ഭരണം നഷ്ടപ്പെടാതിരിപ്പാൻ വരാപ്പുഴ മെത്രാനും കൂടെ ആയിരുന്ന യോസേഫ് ഡി സെൻറമേരിയ പകലോമറ്റം

തറവാട്ടിൽ പെട്ടതും കുറവിലങ്ങാട് ഇടവകയിൽ പെട്ടതും, മാന്തോമ്മാ മെത്രാനെ വിട്ട് റോമാസമുദായത്തിൽ ചേർന്നതും ആയ പനംകുഴി (പള്ളിവീട്ടിൽ) ചാണ്ടി കുത്തനാരെ 1663 മകരം 31-ാം നമെത്രാനായി വാഴിച്ച ശേഷം മാർ-ജോസഫ് സ്ഥലംവിട്ടു. പള്ളി വീട്ടിൽ ചാണ്ടിമെത്രാനെ അലക്സാണ്ടർ ഡി കാമ്പോ എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തെ കുറവലങ്ങാട്ട് അറിയപ്പെടുന്നത് കടുക്കശ്ശേരി മെത്രാൻ എന്നാണ്. ഇപ്രകാരം പനംകുഴി പള്ളി വീട്ടിൽ ചാണ്ടി കുത്തനാരെ മാർപാപ്പായുടെ കൊമ്മിന്ദിരി ആയ ജോസഫ് സെബസ്റ്റ്യാനി പറങ്കി ശീശ്മയിൽപെട്ട പഴയ കൂറുകാർക്ക് മെത്രാനായി വാഴിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മെത്രാനായിരുന്ന മാർ-തോമാ മെത്രാനേയും ശപിച്ചുതള്ളി.

1653 വരെ മലങ്കരയിലെ സഭ ഏക യോഗക്ഷേമമായി പകലോമറം തറവാട്ടിലെ അക്ബയാക്കോന്മാരേയും തുടർന്ന് പകലോമറം തറവാട്ടിലെ 1-ാം മാന്തോമ്മായേയും അനുസരിച്ചുവന്നിരുന്നു. എന്നാൽ അതിന് എതിരായി. 1663-ൽ അതേ കടംബത്തിൽ മറൊരാൾ സ്ഥാനി ഉണ്ടായപ്പോൾ ക്രമേണ മേൽപറഞ്ഞതുപോലെ 24 പള്ളികൾ ചാണ്ടിമെത്രാന്റെ ഭരണത്തിൽ ആയി. ഇപ്രകാരം റോമാശീശ്മക്ക് പൂർണ്ണമായി ഇടപെട്ടിട്ടില്ലാത്ത പള്ളികളിലും ജനങ്ങൾ തമ്മിൽ വിശ്വാസപരമായ സംഗതികളിൽ വഴക്കുകളും കേസുകളും ഉണ്ടായി. ചില പള്ളികൾ പൂർണ്ണമായി ഓരോകൂറിലും ചേർന്നു. ചില പള്ളികളിൽ രണ്ടുകൂറും ഉണ്ടായി. (ഇപ്പോഴത്തെ മെത്രാൻകുഴി ഞാവകുഴി വഴക്കുപോലെ) ഓരോ പള്ളികളും അതതു പള്ളിയോഗക്കാരുടെ (ഇടവകക്കാരുടെ) വക ആയിരുന്നതിനാൽ ഏതു കൂറിൽ നിന്നാലും പള്ളി ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതായി വന്നിരുന്നില്ല. ചാണ്ടിമെത്രാൻ 1676-ൽ മരിച്ചു എന്ന് ചിലർ. 1687-ൽ മരിച്ച് കുറവിലങ്ങാട്ട് പള്ളിയിൽ അടക്കപ്പെട്ടു എന്ന് മറ്റു ചിലർ പറയുന്നു.

4. യറുശലേം പാത്രിയർക്കീസ് 1665-1670.

മലങ്കരയിലെ സഭയുടെ സംരക്ഷണത്തിന് മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരെ അയച്ചു തരണമെന്ന് മലങ്കരയിൽ നിന്നും പലതവണ അന്ത്യോഖ്യാ

പാത്രിയർക്കീസിന് അപേക്ഷകൾ അയച്ചുകൊടുക്കുകയും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ അനുസരിച്ച് അപേക്ഷകൾ തക്ക അവസരത്തിൽ കിട്ടുന്നതിനും മേലധ്യക്ഷന്മാരെ അയക്കുന്നതിനും പ്രയാസങ്ങൾ നേരിട്ടു. തുടർന്ന് അന്ത്യോഖ്യാപാത്രിയർക്കീസ് മലയാളത്തുള്ള തന്റെ മക്കളെ രക്ഷിപ്പാൻ തന്റെ കീഴിൽ ഉള്ള യുഗലം പാത്രിയർക്കീസ് മോർഗ്രീഗോറിയോസിനെ മലയാളത്തിലേക്ക് അയച്ചു. അദ്ദേഹം 1665-ൽ വന്നു മത്തോമ്മാ ഒന്നാമൻ ശരിയായ പട്ടം കൊടുക്കുകയും വിശ്വാസികളെ സത്യ വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. പട്ടക്കാരുടെ വിവാഹം പൂർവ്വ കാലങ്ങളിലെപ്പോലെ നടപ്പിൽ വരുത്തി. മെനസ്സിസ്റ്റു ചട്ടഭവിപ്പിച്ച യാക്കോബായ പള്ളിക്രമങ്ങളെ പുനഃസ്ഥാപിച്ചു. ഇദ്ദേഹവും മത്തോമ്മാ മെത്രാനും ഒരുമിച്ച് പള്ളികൾ ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ച് വേണ്ട ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്തു. അതിനാൽ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഉദ്ദേശം മുഴുവനായി നടന്നില്ല. ഇവർ രണ്ടുപേരും കൂടി 1669-ൽ 2-ാം മത്തോമ്മായെ വാഴിച്ചു. 1670-ൽ 1-ാം മത്തോമ്മാ ചരമം പ്രാപിച്ചു. തന്റെ പൂർവ്വികൻ അടക്കപ്പെട്ടിരുന്ന അങ്കമാലി പള്ളിയിൽ അടക്കപ്പെട്ടു. മോർഗ്രീഗോറിയോസ് ആ മ.സത്തിൽ തന്നെ ചരമം പ്രാപിച്ച് പറവൂർ പള്ളിയിൽ അടക്കപ്പെട്ടു.

5. 2-ാം മാർത്തോമ്മ (1670-1686.)

കുറുപ്പമ്പടി ഇടവകയിൽ പെട്ടവർ തങ്ങളുടെ സഭാ തലവനായ മത്തോമ്മാമെത്രാനിൽ ദ്രവ്യവിശ്വാസമുള്ളവർ ആയിരുന്നു. കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയുടെ പണി 1657-ൽ ആരംഭിച്ചത് ഇടവകക്കാരുടെ സഹകരണം കൊണ്ടും ഇടവകയിലെ പിരിവുകൊണ്ടും പുരോഗമിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. ആത്തുങ്കൽ പൗലോ മുത്തപ്പന്റെ കാലത്താണ് പള്ളി പൊളിച്ച് പണി ആരംഭിച്ചത്. അന്ന് പള്ളിയിൽ യാതൊരു കക്ഷി വഴക്കും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എല്ലാവരും പരിശുദ്ധ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ ഉള്ള തങ്ങളുടെ മേലധ്യക്ഷന്മാരേയും അനുസരിച്ചുവന്നു. പൗലോമുത്തപ്പൻ നല്ല കായശേഷി ഉള്ളവനും സുമുഖനും ആയിരുന്നു. പള്ളിപണിക്ക് കഴുക്കോലിന്റെ ഒരുതല പൗലോമുത്തപ്പൻ പൊക്കിക്കൊടുത്താൽ

മറെറ തല 4 പേർ കൂടി പൊക്കികൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്നു. 2-ാം മാ
ത്തോമ്മ 1686 മേടം 3-ാം തീയതി ഇടിവെട്ടു് ഏറു് മരിച്ചു് നിര
ണത്തുപള്ളിയിൽ അടക്കപ്പെട്ടു.

6. അത്രയോസ് ബാവ (1676-1682)

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ആൺ അൽവായക്കാരനായ അത്രയോ
സ് ബാവ മലയാളത്തിൽ വന്നതു്. യാക്കോബായ മെത്രാപ്പോ
ലീത്ത ആയ ഇദ്ദേഹം പ്രധാനമായി താമസിച്ചിരുന്നതു് മുളത്തുരു
ത്തി പള്ളിയിൽ ആയിരുന്നു. കുറുപ്പമ്പടി ഇടവക അദ്ദേഹത്തി
ന്റെ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടിരുന്നതിനാൽ ഇടവക ജനങ്ങൾക്കു്
അദ്ദേഹത്തോടു് വളരെ ഭക്തി ആയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പ
ള്ളി റിക്കാർഡുകളിൽ ‘അത്രയോസ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവ’ എ
ന്നാണു് കാണുന്നതു്. അത്രയോസ് ബാവ മലയാളത്തിൽ പറങ്കി
കളുടെ ശല്യം ഇല്ലാതിരിക്കുന്നതിനു് പാത്രിയർക്കീസ് ആയി നിയ
മിച്ചുള്ള ഒരു ബുദ്ധ റോമിന്റെ മേലദ്ധ്യക്ഷനിൽ നിന്നും ഇദ്ദേഹം
സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. മലയാളത്തിൽ വന്നശേഷം ഇദ്ദേഹം അന്ത്യോ
വ്യയുടെ യാക്കോബായ വിശ്വാസത്തിൽ തന്നെ ഉറച്ചു നിന്നിരുന്നു.
ഇദ്ദേഹം പരമ ഭക്തനും മാഗ്ഗ്കാര്യങ്ങളിൽ വളരെ തല്പരനും ആയിര
ന്നു. ബാവ കല്ലടപള്ളിയിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കല്ല
ട ആറ്റിൽ തനിച്ചുപോയി കളിക്കുന്നതിനിടയിൽ കാൽവഴുതി ആ
റ്റിൽ വീണു് കുംഭം 19-ാം തീയതി മരിച്ചുപോയി. ഇദ്ദേഹം
1685-ൽ ആൺ മരിച്ചതു് എന്നു് ചില ലിഖിതങ്ങളിൽ കാണുന്നു.
അദ്ദേഹത്തെ കല്ലട പള്ളിയിൽ അടക്കിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ
കല്ലടമുത്തപ്പൻ എന്നാണു് ഇദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് ജനങ്ങൾ പറയു
ന്നതു്. മുത്തപ്പൻ എന്നു വിളിക്കുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം ഒരു മുപ്പച്ചൻ
ആയിരുന്നു എന്നു് ചില ചരിത്രകാരന്മാർ വിവരം ഇല്ലാതെ എഴ
ുതിയിരിക്കുന്നു. മുത്തപ്പൻ എന്ന പേരുപരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരെ
ഉദ്ദേശിച്ചു് മലയാളത്തുകാർ ബഹുമാനമായി പറയുന്നതാണു്. ഉദാ
ഹരണമായി മാർത്തോമ്മാശ്രീഹായെ മലയാറൂർ മുത്തപ്പൻ എന്നും,
കന്യാസ്രീ അമ്മയെ കൊരട്ടി മുത്തി എന്നും സാധാരണ പറഞ്ഞുവ
രുന്നു. അത്രയോസ് ബാവായുടെ ശ്രാദ്ധം അക്കാലം മുതൽ കുറുപ്പ

മ്പടി പള്ളിയിൽ കുംഭം 16-ാം തീയതി ആണ്ടുതേറ്റു ആഘോഷമായി കൊണ്ടാടിവരുന്നു. ഈ പള്ളിയിലെ ഏറ്റവും പഴക്കമുള്ളതും പ്രധാനപ്പെട്ടതുമായ ഒരു പെരുന്നാൾ കുംഭം-16 ആകുന്നു. അക്കാലത്തു് സ്വർണ്ണംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ അനുയോസു് ബാവാമുണ്ടെ ഒരു രൂപം മേമ്പട്ടിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നതു് ഇക്കാലംവരെ പെരുന്നാൾ ദിവസം തെക്കെ ത്രോണോസിന്മേൽ വെച്ചു് ധൂപപ്രാർത്ഥന നടത്തിവന്നിരുന്നു.

7. മോർ ബസു്സേലിയോസു്,

മാർ ഈവാന്റിയോസു്.

ഇവർ 1685-ൽ പാണ്ടി വഴി പള്ളിവാസൽ കടന്നു് മലയാളത്തു വന്നു. ഇവർ കോതമംഗലത്തു വന്നപ്പോൾ അയൽ പള്ളിയായ കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിലെ ജനങ്ങളും ഭക്തിപുരസ്സരം ഇവരെ ദർശിച്ചു് അനുഗ്രഹങ്ങൾ വാങ്ങി. ഇക്കാലത്തു് കുറുപ്പമ്പടി ഇടവകയിൽ എന്നപോലെ കോതമംഗലം പള്ളികളിൽപെട്ട എല്ലാവരും പരിശുദ്ധ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രീയക്രീസിന്റെ കീഴിൽ ഉള്ള ശീമമെത്രാന്മാരെയും നാട്ടുമെത്രാന്മാരെയും അനുസരിച്ചു വരുന്നവർ ആയിരുന്നു. മോർ-ബസു്സേലിയോസു് താമസംവിനാ കോതമംഗലം ചെറിയ പള്ളിയിൽവെച്ചു കാലംചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തെ ആ പള്ളിയിലെ വിശുദ്ധ സ്ഥലത്തു് അടക്കിയിരിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധ ബാവായെപ്പറ്റി കുറുപ്പമ്പടി പള്ളി ഇടവകയിലെ ജനങ്ങൾക്കു് വളരെ ഭക്തി ഉള്ളതിനാൽ ആണ്ടുതോറും ബാവാമുണ്ടെ ശ്രാദ്ധപെരുന്നാൾ ആയ കന്നി 20-ാം തീയതിയും മറ്റു അവസരങ്ങളിലും കബറികൽ ചെന്നു് നേചുകാഴ്ചകൾ അർപ്പിച്ചുവരുന്നു. മാർ-ഈവാന്റിയോസു് മലങ്കര ഉള്ള ചില പള്ളികൾ ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ചു് ജനങ്ങളെ അന്ത്യോഖ്യാപാത്രീയക്രീസിന്റെ കീഴിൽ ഉള്ള സത്യവിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മാർ ഈവാന്റിയോസു് 1693 ചിങ്ങം 3-ാം തീയതി മരിച്ചു് മുളത്തുരുത്തി പള്ളിയിൽ അടക്കപ്പെട്ടു. 2-ാം മാത്തോമ്മ മരിച്ചശേഷം 1688 വരെ ശീമക്കാരനായ മാർ ഈവാന്റിയോസു് തനിച്ചാണു് മലങ്കര ഇടവകയുടെ ചുമതലകൾ വഹിച്ചിരുന്നതു്. മാർ ഈവാന്റിയോസു് 3-ാം മാർത്തോമ്മായേയും 4-ാം മാർത്തോമ്മായേയും വാഴിച്ചു.

8. തട്ടാംപുറം

മാർ-ഇവാനിയോസ് കോതമംഗലത്തു നിന്ന് റാക്കാട്ടിനു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ മാഗ്ഗമഖ്യ ഒരു ക്രിസ്തീയ ഭവന പടിക്കൽ തന്റെ കതിരയെ കെട്ടി തണൽ ഇളച്ചു. ആ വീട്ടുകാർ ബാ.ചായുടെ ക്ഷീണം തീർന്നതിനും മറ്റുമായി വേണ്ട സഹായം ചെയ്തതിനാൽ ആ വീട്ടിലെ ഒരു ആൺപൈതലിനെ എടുത്തുപഠിപ്പിച്ച് കത്തനാർ പട്ടം കൊടുത്തു. ഈ വീട്ടുകാർ പിന്നീട് കറുപ്പമ്പടിക്കൽ വന്ന് ഒരു തട്ടാന്റെ കടിവാങ്ങി താമസമാക്കി. അതിനാൽ ഇവരെ 'തട്ടാംപുറം' എന്നു പറയുന്നു. 943-ൽ ജീവിച്ചിരുന്ന തട്ടാംപുറത്തു കോരയ്ക്കു മൂന്നു ആൺകുട്ടികൾ, അതിൽ ഒരാളാണ് തട്ടാംപുറത്തു പരേതനായ പൗലോസ് കത്തനാർ. ഒരാരം പ്രളയിക്കാട്ടു താമസിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് കോര, വർണി, പൈലികത്തനാർ എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു മക്കൾ. കോരയുടെ മകൻ ശമുവേലിന്റെ മകനാണ് മാത്തുശെമ്മാശൻ. ശമുവേൽ (ശമുയേൽ) ജോതിശാസ്രുവിശ്വേൽ ആയിരുന്നു. വർണിയുടെ പൗത്രൻ ആണ് ഇതു എഴുതുമ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഇട്ടുപ്പു കത്തനാർ. ഈ കുടുംബത്തിൽ ആരെങ്കിലും പട്ടം ഏറ്റാൽ പുത്തൻ കർബ്ബാന ചൊല്ലുന്നതിനു മുമ്പായി മുളത്തുരുത്തിയിൽ മാർ ഇവാനിയോസിന്റെ കബറിന്മേൽ ഒരു മുടം ശീല കത്തിച്ചിട്ടുവരുന്നു.

9. 3-ാം മാർത്തോമ്മ 1687.

മൂന്നാം മാർത്തോമ്മായേയും 4-ാം മാർത്തോമ്മായേയും വാഴിച്ചത് മാർ-ഇവാനിയോസ് ആണ്. മൂന്നാം മാർത്തോമ്മ അധികനാൾ ഭരിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം മരിച്ചപ്പോൾ തൽസ്ഥാനത്തു 4-ാം മാർത്തോമ്മാ മലങ്കരയുടെ മെത്രാനായി തീർന്നു. മാർത്തോമ്മാ നാലാമൻ തന്റെ എഴുത്തിൽ 5-ാം മാർത്തോമ്മ എന്നു പറയുന്നുണ്ട്. കാരണം 1-ാം മാർത്തോമ്മയുടെ ശേഷം രണ്ടാം മാർത്തോമ്മ ആയി മറ്റൊരാൾ പത്തു ദിവസം ഭരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ പ്രധാന ചരിത്രകാരന്മാർ മാർ-തോമ്മാ മെത്രാൻമാരുടെ ലിസ്റ്റിൽ പെടുത്തിയിട്ടില്ല.

10. കൈസ്താനികളായ എട്ടു വീട്ടുകാരുടെ ചരിത്രം

ഇക്കാലങ്ങളിൽ അറക്ക, ചിറ്റയം, മറൈക്കാടൻ, കുറിയേടം (പാറെമാൻ) എടശ്ശേരി (ആത്തുക), പുതുശ്ശേരി, കുറപ്പൻ, പുത്തൻപെരക്ക എന്നിങ്ങനെ എട്ടുവീട്ടുകാർ ആയിരുന്നു കൈസ്താനം നോക്കിയിരുന്നത് എന്ന് മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ആ വീട്ടുകാരുടെ ചുരുങ്ങിയ കുടുംബ ചരിത്രം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

1. അറക്കൽ

ഇവർ വടക്കുനിന്നു വന്നവരാണ്. ഇവരുടെ ജന്മപേർ വാളൂർ എന്നാണ്. വന്ന അപ്പുപ്പന്റെ 15-ാമത്തെ തലമുറയാണ് 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന മഞ്ചേരി ഐപ്പ്. വാളൂർ അറക്കൻ 4 ആൺമക്കൾ ആയിരുന്നു. രണ്ടുപേർ പോന്നതിൽ ഒരാൾ വാഴ്ത്തലയും മറൈറാൾ പടയാട്ടിയുടെ അവകാശത്തിൽ മുടക്കിരായി ഭേശത്തും താമസമാക്കി. പടയാട്ടിയുടെ അവകാശത്തിൽ താമസിച്ച ആൾ വാഴ്ത്തലയും മുടക്കിരായിലും ആയി ധാരാളം വസ്തു സ്വന്തമാക്കി. 943-ൽ ജീവിച്ചിരുന്ന അറയ്ക്കൽ പൈലി തരകൻ തന്നെ ആയിരപറക്ക് നിലം ഉണ്ടായിരുന്നു. അക്കാലത്തു് അദ്ദേഹം ഈ ഇടവകയിൽ ഒരു പ്രധാനി ആയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിനു് കാവാട്ടുതരകൻ എന്നുകൂടെ വിളിപേർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിനു് തച്ചേത്തു കൈമന്മാരുടെയും കുളങ്ങര അകത്തുട്ടു് പണിക്കരശ്ശേനേരയും സ്വാധീനമുണ്ടായിരുന്നു. പൈലിതരകൻ പിള്ളാലത്തു് പഴയകൂറിൽ ചേർന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടിപേരാണ് കാവാട്ടു് എന്നുള്ളതു്. കാവാട്ടു് പൈലിതരകൻ പഴയകൂറിൽ പ്രമാണി ആയിതീർന്നു. കുറപ്പൻ പള്ളി ഇടവകയിൽ റോമാ ശീശ്മയുടെ അധികാരം ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനും, പഴയ പള്ളിയിൽ നിന്നുമാറി കന്യാസ്രീ അമ്മയെ മറന്നു വേറെപള്ളി വയ്ക്കുന്നതിനും പ്രധാനമായി പ്രവർത്തിച്ചതു് ഇദ്ദേഹമായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വത്തും കുടുംബവും പന്നീടു് അന്യാധീനപ്പെടുന്നതിനു സ്ഥലം വിട്ടു് കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ പോയി താമസിക്കുന്നതിനും ഇട വന്നു. 943-ൽ ജീവിച്ചിരുന്ന കാവാട്ടു ശെമ്മാശൻ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബത്തിൽ പെട്ട ആൾ ആണ്. പൈലി

തരകൻമകൻ പൈലിയുടെ കാലത്താണ് സ്വത്തു അന്യാധീനപ്പെട്ടു സക്കാർ വകയും തൃക്കാരിയുൾ ക്ഷേത്രം വായലും മറ്റും ആയിവേിച്ചതു്. കാവാട്ടു മുത്തി എന്ന സുപ്രസിദ്ധ സ്രീരത്നം പൈലിതരകൻറെ ഭായ്യ ആണ്. ഈ സ്രീരത്നം തൻറെ വീട്ടിൽ നിന്നു് മുടക്കി രായി പള്ളിയിലേക്കു് പോകുമ്പോൾ ഉഴവു നടത്തുന്നവരിൽ നിന്നു് ചെളി തെറിയ്ക്കാതിരിക്കാൻ അവരുടെ വീടുമുതൽ പള്ളിവരെ പാടത്തു് നല്ല വീതിയിലും ഘനത്തിലും ഒരു നടപാത കെട്ടിച്ചിരുന്നു. ഈ അടുത്ത കാലം വരെ അതു് ഉണ്ടായിരുന്നു. പില്ലാലത്തു് അതു് വയലിനോടു് ചേർത്തു കണ്ടങ്ങര ആക്കി. പൈലി തരകൻറെ മറ്റു വീട്ടുകാർ പരിശുദ്ധ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രീയക്രീസിൻറെ കീഴിൽ പൂർവ്വ കാലം മുതൽ എന്ന പ്രകാരം യാക്കോബായ സഭയിൽ ഉറച്ചു നിന്നു. അതിൽ ഒരാളാണു് അറയ്ക്കൽ വർക്കി തരകൻ. ഇദ്ദേഹം കുറുപ്പമ്പടി വലിയ പള്ളിയിൽ കൈസ്സാനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു.

2. ചിററയം

ചിററയത്തിൻറെ ജനം ചുണ്ടനാൽ എന്നാണു്. പെരുമറ്റത്തു നിന്നും രണ്ടുബാലന്മാർ കളങ്ങര അകത്തുട്ടു് വന്നു. പണിക്കരശ്ശൻ അവരെ അടുത്തു താമസിപ്പിച്ചു് കൃഷിജോലികൾ ചെയ്യിച്ചുവന്നു. പിന്നീടു് കൃഷിചെയ്യുന്നതിനു് കളങ്ങര അകത്തുട്ടുനിന്നും നിലം കൊടുത്തു. അതിൽ ഒരാളു കിഴക്കുവശത്തും മറ്റൊ ആളെ അങ്ങാടിയിൽ പടയാറ്റി പറമ്പിലു താമസിപ്പിച്ചു. കിഴക്കുവശം താമസിപ്പിച്ചവനു് ചിററയം എന്നും, അങ്ങാടിയിൽ താമസിപ്പിച്ചവനു് "പടയാറ്റിപറമ്പിൽ താമസം" എന്നും പൂർവ്വരേഖകളിൽ കാണുന്നു. പടയാട്ടിക്ക് പണിക്കരശ്ശൻറെ സ്വാധീനത്താൽ പള്ളിയിൽ ആദ്യം വിളക്കു വയ്ക്കുപിന്നീടു പുത്തൻകൂറു ഭാഗത്തെ കപ്പിത്തവും ലഭിച്ചു. 943-ലെ വഴക്കുകാലത്തു് പുത്തൻ കൂറിൽ കപ്യാർ ആയിരുന്ന പടയാട്ടി വർക്കിയുടെ സന്തതികൾ ആണു് അങ്ങാടിയിൽ പടയാട്ടികൾ. അവർക്കു് പണിക്കരശ്ശൻറെ അകമ്പടിസേവ ഉണ്ടായിരുന്നുതിനാൽ അകത്തുട്ടു് നിന്നു് വാളും പരിചയും കൊടുത്തിരുന്നു. അകത്തുട്ടു് അടിയന്തര ആവശ്യങ്ങൾക്കു് ചിററയം ശക്തരയും, പടയാട്ടി കുടുംകം കൊടുത്തുവന്നിരുന്നു. കർത്താക്കന്മാരുടെ സ്വാധീനം

ഉള്ള ചിലർ പള്ളിയിൽ കൈസ്കാനികളായി തീർന്നപ്പോൾ അകത്തു
 ട്ടെ സ്വാധീനത്താൽ ചിററയം കൈക്കാരനായിതീർന്നു. അറയ്ക്കനും
 ചിററയവും സമീപവാസികളും പണിക്കരശ്ശേരി സ്വാധീനം ഉള്ള
 വരും ആയിരുന്നതിനാൽ പള്ളിയിലെ പഴയകൂർ-പുത്തൻകൂർ വഴക്കു
 കാലത്തു് പള്ളിയിൽ അവർക്കു പ്രാബല്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഓരോകൂറു
 കാലം അവരവരുടെ പള്ളിവക സാമാനങ്ങൾ പ്രത്യേകം, അതായതു്
 പഴയ കൂറുകാരുടേതു ചിററയത്തിന്റെ വീട്ടിലും, പുത്തൻകൂറുകാരു
 ടേതു പൊയ്ക്കാട്ടിൽ (കരവട്ടു്) മാത്തുതരകന്റെ വീട്ടിലും ആണു് സൂ
 ക്ഷിച്ചിരുന്നതു്. 943-ൽ പഴയകൂറിൽ കൈക്കാരനായിരുന്ന ചി
 ററയം വർക്കിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്താനപരമ്പരയിൽ പെട്ടവർ
 ഇക്കാലംവരെ മുടക്കിരായി (പഴയ കൂറു) പള്ളിയിൽ കൈസ്ഥാനം
 നോക്കിയിരുന്നു. വർക്കി കുറുപ്പൻ ആണ്മക്കൾ — അതിൽ വറുഗീ
 സു് നീലീശ്വരത്തു് താമസമാക്കി, പൈലി തറവാട്ടിൽ താമസിച്ചു.
 പൈലി കുറുപ്പൻ, പൈലി എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു മക്കൾ, പൈലിയും
 അദ്ദേഹത്തിന്റെ മക്കളായ പൈലിയും ഔസേഹ്യം മുടക്കിരായി
 പള്ളിയിലെ കൈക്കാരന്മാർ ആയിരുന്നു. ചിററയത്തിന്റേയും
 അറയ്ക്കന്റേയും സ്വാധീനത്തിൽ ആണു് മുടക്കിരായിപള്ളി വയ്ക്കുന്ന
 തിനു് പണിക്കരശ്ശേരി സ്ഥലംകൊടുത്തതു്. സ്ഥലം വാങ്ങിക്കുന്ന
 തിനുള്ള പണം പുത്തൻകൂറുകാർ കൊടുത്തിരുന്നു. സ്ഥലം അറയ്ക്കൽ
 (കാവാട്ടു്) പൈലിതരകന്റെ പേരിലാണു് വാങ്ങിയതു്. 1050ൽ
 ജനിച്ച ഔസേഹ്യ ഇപ്പോൾ അവരുടെ പഴയതറവാട്ടിൽ താമസി
 ച്ചുവരുന്നു.

3. മരറക്കാടൻ

ഇവർ അധികമായി താമസിക്കുന്നതു് പുല്ലുവഴിയിൽ ആണു്.
 ഇവരുടെ ജനം നൽക്കര എന്നാകുന്നു. മരറക്കാട്ടിൽ താമസിച്ചതി
 നാൽ മരറക്കാടൻ എന്നുവിളിച്ചുവരുന്നു. ഇവർ ചോളരാജാക്കന്മാരു
 ടെ പടയിൽചേർന്നു് നായക്കന്മാരോടൊന്നിച്ചു് യുദ്ധത്തിനായി ചോ
 ഉദേശത്തുനിന്നു് വന്നവരാണു്. ഇവർ തിരിച്ചുപോകാതെ വട്ടക്കാ
 ക്കാട്ടുകർത്താവിന്റെ കോട്ടയിൽ സേവനം ചെയ്തുവന്നു. അതിനാൽ
 ഈ കർത്താക്കന്മാരുടെ സ്വാധീനം ഇവർക്കു് ലഭിച്ചിരുന്നു. നൽക്കര

യിൽ നിന്നുവന്ന മൂന്നുപേർ മൂന്നുകുടിയിൽ താമസിച്ചതിനാൽ മനേ
 ഞ്ഞാൻ, പാലക്ക, മററക്കാടൻ എന്നീ വീട്ടുപേരുകളാൽ അവർ അറിയപ്പെടുന്നു. മററക്കാടൻ, നെടാംകുഴി, കോട്ടേക്കുടി, പാറയ്ക്ക, തൈ
 കൂടൻ, നങ്ങേലിമാലി, പുതുപ്പള്ളിക്കുടി, നമ്പളംപാറ, പൂണേലി,
 കവളംപാറമാലി, എന്നിത്യംഗി വീട്ടുപേരുകളാൽ അറിയപ്പെടുന്നു.
 ഇവർ കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞു മുടക്കിരായിൽ
 ഒരു പള്ളിവെച്ചു പിരിഞ്ഞുപോയശേഷം ഇവരുടെ വീട്ടിൽപ്പെട്ട
 മററക്കാടൻ ചാക്കോ ഒഴുസേഫ് കത്തനാർ 992നു മുമ്പുതന്നെ മുട
 ക്കിരായി പള്ളിയിലെ വികാരിയായിതീർന്നു. ഇവർ മുഖാന്തിരം
 മുടക്കിരായി പള്ളിയിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞു പഴയകൂറ്റിൽ പുല്ലുവഴി
 യിൽ ഒരു പള്ളി സ്ഥാപിച്ചു അവിടെ ഇപ്പോൾ മിക്കവീട്ടുകാരും
 ചേർന്നു നടന്നുവരുന്നു.

4. കുറിയേടം അഥവാ പാറോമാൻ

ഈ വീട്ടുകാർക്കു അശമന്തർ മാത്തിലെ സ്വാധീനം ലഭിച്ചിരു
 ന്നു. ആദ്യം അശമന്തർ അമ്പലത്തിനു അടുത്തു പിന്നീടു നെടുങ്ങ
 പ്രയം താമസമാക്കി. അശമന്തർ പാറയ്ക്കസമീപം താമസിച്ചതി
 നാൽ പാറോമാൻ എന്ന ഭവനനാമധേയം ലഭിച്ചു. 943-ൽ ജീവി
 ചിരുന്ന കുറിയേടം വർക്കിക്ക് 900പറ നിലം ഉണ്ടായിരുന്നതായി
 പറയുന്നു. മക്കൾ പ്രായം വരുന്നതിനുമുമ്പു ഇദ്ദേഹം മരിച്ചു
 പോയതിനാൽ വസ്തുക്കൾ പാട്ടക്കാരുടെയും മറ്റും കൈവശം ആയി
 തീർന്നു. അന്നത്തെ സ്ഥിതിക്ക് അതിനു പ്രയാസം ഇല്ലായി
 രുന്നു. വസ്തുക്കൾ കോലാഞ്ഞി, പുല്ലൻ, കിഴക്കേക്കര അകത്തുട്ടു
 എന്നിവർക്കു ലഭിച്ചു എന്ന് അവർ പറയുന്നു. കുട്ടികളുടെ കാലത്താ
 ണു നെടുങ്ങപ്ര ഒരു വലിയ കവർച്ച നടന്നതു്. ഇതിനെ പാർച്ചാ
 വിന്റെപട എന്നു സാധാരണ പറയാറുണ്ടു്. അതോടുകൂടെ പല
 വീട്ടുകാർ ദേശംവിട്ടുപോയി. അക്കാലത്തു് ആത്തുകനും കുറിയേട
 വും മിക്കവാറും അടുത്തുതാമസിച്ചിരുന്നു. രണ്ടുപേരും കുറുപ്പമ്പടി
 പള്ളിയിലെ കൈക്കാരന്മാർ ആയിരുന്നു. കുറിയേടം വർക്കിക്ക്
 ഒരു പെൺകുട്ടിയും രണ്ടു് ആൺമക്കളും ഉണ്ടായിരുന്നു. പെൺകുട്ടി
 യെ കുറുകുറിയിൽ വളപ്പിൽ കെട്ടിച്ചു. [വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുത്തു.]

മുത്തമകൻ മലയാറ്റൂർ താമസമാക്കി, ഇവർ മലയാറ്റൂർ പള്ളിയിൽ ഇതേവരെ കൈക്കാരന്മാരായിരുന്നു. ഇളയമകൻ മുടക്കിരായി പള്ളിയിൽ കൈസ്സാനി ആയിരുന്നു. വക്കിയുടെ മകൻ ചാക്കൊയുടെ സന്തതികളാണ് നെടുങ്ങപ്ര താമസമാക്കിയത്. ഇവർ തുടർച്ചയായി മുടക്കിരായി പള്ളിയിൽ കൈസ്സാനം നോക്കിവരുന്നു. 943-ൽ ജീവിച്ചിരുന്ന വക്കിയുടെ മകൻ വക്കി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ ചാക്കൊ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ വക്കി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജേഷ്ഠന്റെ പുത്രൻ ചാക്കൊ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുജന്റെ പുത്രൻ പത്രോസ് എന്നിവരാണ് കൈസ്സാനികളായിരുന്നത്.

5. ആത്തുകൽ (എടശ്ശേരി) തുടർച്ച

വെൺപുരത്ത് താമസിച്ചിരുന്ന 24 ഇല്ലക്കാരിൽപെട്ട എടശ്ശേരി ഇല്ലത്തിൽപെട്ട ഒരു നമ്പൂതിരി 1-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സ്സാനം ഏറ്റുവെൺപുരം നശിച്ചു അവിടെ താമസിച്ചവർ പലഭാഗത്തേക്ക് കുടികയറി താമസിച്ചതുപോലെ എടശ്ശേരി ക്രിസ്ത്യൻ ഇല്ലക്കാർ കാഞ്ഞൂർ ഭാഗങ്ങളിൽ താമസമാക്കി. ഇവർ അവിടെ നിന്നും മലയാറ്റൂർ, പള്ളിക്കര, മഞ്ഞപ്ര, രായമംഗലം, അങ്കമാലി മുതലായ ഭാഗങ്ങളിലേക്കും കുടികയറി താമസിച്ചു. കാഞ്ഞൂർ പെരിയാറിന്റെ തെക്കുകരയിൽ നിന്നും രായമംഗലത്തുവന്ന് താമസിച്ച എടശ്ശേരി ഇല്ലക്കാർ [ക്രിസ്ത്യൻ] നെടുങ്ങപ്ര മാറിതാമസിച്ചതോടുകൂടെ ആത്തുകൽ എന്ന ഭവനനാമധേയം നടപ്പിലായി. എടശ്ശേരി ഇല്ലക്കാരായ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആത്തുകൽ, ഇഞ്ചക്കൽ, കിലക്കൻ, മനേക്കുടി, പുത്തൂരാൻ, എടശ്ശേരി എന്നീ വിവിധ ഭവന നാമധേയങ്ങളാൽ ഇപ്പോൾ അറിയപ്പെടുന്നു. കാഞ്ഞൂർനിന്നും രായമംഗലത്തുവന്നതാമസിച്ച എടശ്ശേരി അപ്പുപ്പന്റെ മകനാണ് കുറുപ്പമ്പടി പള്ളി സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ മറ്റു മൂന്നുവീടുകാരോടുകൂടെ സഹകരിച്ച പ്രവർത്തിച്ചത്. 1657-ൽ കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിപൊള്ളിച്ച് പുതുതായി പണിതുടങ്ങിയപ്പോൾ കൈസ്സാനി ആയിരുന്ന ആത്തുകൽ പലമല മുത്തപ്പന്റെ പൗത്രനാണ് 943-ൽ ജീവിച്ചിരുന്ന എടശ്ശേരി (ആത്തുകൽ) പൈലി. ഇദ്ദേഹം നെടുങ്ങപ്ര എന്ന പരയപ്പെടുന്ന വേങ്ങൂർ മലയിൽ കൃഷിസൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി താമസിക്കുമ്പോൾ

ഴാണം പഴയകൂറുകാർ മുടക്കിരായിൽ പള്ളിവെച്ചു പിരിഞ്ഞുപോയതു്. ഈ പൈലിക്ക് മൂന്നു് ആണം രണ്ടു് പെണ്ണും ആയിരുന്നു. മൂത്തമകളെ അകപ്പറമ്പിൽ കൈപ്പറമ്പാടന്റെ വീട്ടിൽ കെട്ടിച്ചു. അവരുടെ മകളെ പറവൂർ പുത്തൻവീടന്റെ വീട്ടിൽ കെട്ടിച്ചു. ഇളയ മകൾ ഏലിയെ കോട്ടപ്പടിക്ക് പാറപ്പാടൻ മത്തായി കല്യാണം കഴിച്ചു. ഇവരുടെ സന്തതിയാണ് ഇപ്പോൾ പാറപ്പാടൻ എന്ന പറയപ്പെടുന്ന വീടുകാർ. ഏലിയുടെ അമ്മവാ മത്തായിയുടെ പുത്രനാണ് പാറപ്പാട്ടു് മത്തായി കത്തനാർ. മൂത്തമകൻ ഇട്ടൂപ്പു് കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിലെ കൈക്കാരൻ ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 6-ാമത്തെ തലമുറയാണ് ഈ എഴുത്തുകാരൻ ഗീവറുഗീസു് കത്തനാർ. ഇട്ടൂപ്പു് അകപറമ്പിൽ പൈനാടത്തു് ഇട്ടിക്കയ്യുതിന്റെ മകൾ ഇളച്ചിയെ കെട്ടി. [വിവാഹം ചെയ്തു] പൈനാടത്തു് ഇട്ടിക്കയ്യുനു് തോമ, വക്കീൽ ഇട്ടിക്കയ്യൻ, വറിയതു് എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു മക്കൾ. പൈനാടത്തു് (വയൽപറമ്പിൽ) വക്കീൽകൂട്ടർ വക്കീൽ ഇട്ടിക്കയ്യുന്റെ മക്കളാണ്. ആത്തുകൽ ഇട്ടൂപ്പു് 968-ആടക്കെ നെടുങ്ങപ്ര നിന്നു് പഴുക്കാട്ടുകരയിൽ താമസമാക്കി. ആത്തുകൽ എന്നു് ഇപ്പോൾ പേരുള്ളവർ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതികളാണ്. ഇട്ടൂപ്പിന്റെ അനുജൻ (പൈലിയുടെ രണ്ടാമത്തെ മകൻ) പൈലി കുറുപ്പമ്പടി അങ്ങാടിയിൽ മരങ്ങാട്ടു് ഐപ്പിന്റെ മകൾ അച്ചണ്ണിയെ കല്യാണം കഴിച്ചു അവിടെ താമസമാക്കി. ഈ പൈലി കുറുപ്പമ്പടിപള്ളിയിൽ കൈക്കാരനായിരുന്നു. മൂന്നാമൻ വറിയതു് പുല്ലുവഴിയിൽ മുല്ലപ്പിളിമാലിയിൽ നിന്നു് കല്യാണം കഴിച്ചു അവിടെ താമസം. നെടുങ്ങപ്ര ഉണ്ടായിരുന്ന വീടു് കാക്കതോടനുക്കൊടുത്തു. മുല്ലപ്പിളിമാലി കടുംബത്തിൽ പെട്ടവർ നെല്ലിമോളത്തു് പള്ളിയിൽ കൈക്കാരന്മാർ ആണ്.

6. പുതുശ്ശേരി

ഈ വീടുകാരെപ്പറ്റി പേജു് 22ൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. 943-ൽ ജീവിച്ചിരുന്ന പുതുശ്ശേരി അവരയുടെ കടുംബം അന്യംനിന്നുപോയി. 943-ൽ പഴയകൂർ പുത്തൻകൂർ വഴക്കുകൊലത്തു് പുതുശ്ശേരി അവര പഴയകൂറുകാർക്കു് എതിരായി ശക്തിയോടെ പോരാടുകയും പുത്തൻ

കൂറുകാരുടെ നിലനില്പിനായി വളരെ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ ഈ പള്ളി ഉള്ളിടത്തോളംനാൾ വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല. കാരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓർമ്മനിലനിൽപ്പാൽ സന്തതിപരമ്പര ഇല്ലാതായിപ്പോയതുതന്നെ.

7. കുറുപ്പൻ (തുടർച്ച)

ഇവരെപ്പറ്റി പേജ് 22-ൽ ഒരു വിശദീകരണം നല്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇവർ ഇപ്പോൾ കുറുപ്പൻ, വീപ്പനാടൻ, പരത്തുവേലി, നെല്ലാക്കാൻ, തൊറിക്കോട്ടമോളത്തു്, ഉത്താളിക്കോടൻ, പുത്തൻപുരക്കൽ (വെട്ടുവേലിക്കടി) എന്നിത്യദി ഭവനനാമധേയങ്ങളാൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഇവരുടെ എല്ലാം ജനം കുറുപ്പൻ എന്നാണ്. “കുറുപ്പനും കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിക്കും ജനം ഇല്ല” എന്നുള്ളതാണ് അവരുടെയിടയിലുള്ള ചൊടൽ. ഈ കുടുംബത്തിൽപെട്ട രണ്ടുപേർ 950 (1775) വരെ കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ കൈസ്സാനം നോക്കിയിരുന്നു. ഒരാൾ കുറുപ്പനെനും മറ്റൊരാൾ പുത്തൻപെരക്ക എന്നും ആണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. കുറുപ്പൻവീട്ടുകാർ ഈ ഇടവകയിലെ സന്താനവർഗ്ഗങ്ങളെ ഒരു കുടുംബമാണ്. ഇവർ പുല്ലുവഴി, കീഴില്ലം, ഇരിങ്ങോൾ, പ്രളയിക്കാട്ടു്, പുഴക്കാട്ടു്, വേങ്ങൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലായി 200ൽ പരം വീട്ടുകാരുണ്ട്.

8. പുത്തൻപെരക്കൽ

ഇവർ കുറുപ്പൻവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവരാണ്. പുതിയപുരയിൽ താമസിച്ചതിനാൽ പുത്തൻപെരക്ക എന്നു പറയുന്നു. 940ൽ ജീവിച്ചിരുന്ന പുത്തൻപെരക്കൽ വർണിയും, ഉതുപ്പം ജ്യേഷ്ഠാനജന്മാർ ആയിരുന്നു. പുത്തൻപെരക്കൽ ഉതുപ്പു് 943ൽ (1768) കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ കൈക്കാരനായിരുന്നു. പുത്തൻപെരക്കൽ ഉതുപ്പിന്റെയും വർണിയുടെയും കുടുംബത്തിൽപെട്ടവരെ വെട്ടുവേലിക്കടി, കരവട്ടാൻ, ഉത്താളിക്കോടൻ എന്നീ വീട്ടുപേരുകളാൽ അറിയപ്പെടുന്നു.

9. ഇടവകയിലെ അന്തഃഹിദ്രം

മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന നാലു് കൈസ്സാന വീടുകളുടെയുടെ വേറെ നാലുവീട്ടുകാരെ ചേർത്തു് 1657 മുതൽ കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയുടെ ഭരണം നട

ത്തിവന്നു എന്നും അക്കാലത്തു് കുറുപ്പമ്പടി ഇടവകയിൽപെട്ട എല്ലാ വീട്ടുകാരും അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രീയർക്കിസിന്റെ ഡെലിഗേറ്റു് ആയി ഇവിടെ വന്നിട്ടുള്ള ശീമയിലെ മെത്രാന്മാരേയും അവരാൽ വാഴിക്കപ്പെട്ട മാതേന്താമ്മാ മെത്രാന്മാരേയും അനുസരിച്ചുവന്നു എന്നും മുമ്പു് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ മലങ്കരയിൽ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രീയർക്കിസിന്റെ കീഴിൽ ഉള്ളവരെ റോമാമതത്തിൽ ചേർന്നതിന്നു വേണ്ടി നാട്ടുകാരനായ പള്ളിവീട്ടിൽ ചാണ്ടി അച്ചനെ പറങ്കികൾ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു എന്നും അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശം 1687വരെ പഴയകൂറ്റകാരുടെ മെത്രാനായിരുന്നു എന്നും പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവസാന ഘട്ടത്തിൽ ഈ ഇടവകയിൽപെട്ട ചിലർക്കും റോമാസമുദായത്തോടു് പ്രേമം ഉണ്ടായി. ഇതിൽ അറക്കൻ പ്രധാനിയായിരുന്നു. ധനസ്ഥിതികൊണ്ടും സ്വാധീനംകൊണ്ടും ഇടവകയിൽ അവർക്കു് ഒന്നാംസ്ഥാനവും ഉണ്ടായിരുന്നു. റോമാക്കാർക്കു് 1695ൽ ദീദാക്രൂസ് എന്ന ഒരു വിദേശമെത്രാനെ ലഭിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തു് പകലോമറം തറവാട്ടിൽ മത്തായി കത്തനാറെ മലങ്കരയുടെ അർക്കിയാപ്പോസ്തോസ് ആയി നിയമിച്ചുകിട്ടിയതിനാൽ പഴയകൂറ്റകാർക്കു് ഒരു നവജീവൻ ഉണ്ടായി. അദ്ദേഹം പുത്തൻകൂറ്റിൽ പലരേയും പഴയകൂറ്റിലേക്കു് ആകർഷിച്ചു. കുറുപ്പമ്പടി ഇടവകയിൽ പെട്ട അറക്കൻ മുതലായ ചില വീട്ടുകാർ അവരുടെ നില റോമാസമുദായത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചുവന്നു. അതുവരെ ഏകമനസ്സോടെ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രീയർക്കിസിന്റെ കീഴിൽ നിന്നിരുന്ന കുറുപ്പമ്പടി ഇടവകയിൽ രണ്ടുപാർട്ടി ഉണ്ടായി. ആധുനികകാലത്തു് മെത്രാന്കർഷിബാവാകർഷി എന്നുപറയുന്നപ്രകാരം പഴയകൂറ്റം പുതിയകൂറ്റം തമ്മിൽ വലിയ അന്തരം ഉണ്ടെന്നു് അക്കാലത്തു് ആരും വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. അറക്കനെ കർമ്മലീത്താ മിഷ്യനറിമാരും മത്തായി അർക്കിയാപ്പോസ്തോസും സ്വാധീനപ്പെടുത്തിയതിനാൽ പഴയകൂറ്റ ഈ പള്ളിയിൽ ശക്തിപ്പെട്ടു. മാത്രമല്ല 5-ാം മാതേന്താമ്മായുടെ പട്ടത്വത്തെക്കുറിച്ച് ചിലർ സംശയം ഉന്നയിച്ചു. ഒരു കുടുംബത്തിൽതന്നെ രണ്ടുകൂറ്റം പുറത്തു് നില്ക്കുന്നവർ ഉണ്ടായി. ഇക്കാലത്തു് കൂറ്റനോക്കാതെ തന്നെ വിവാഹം ചെയ്തുവന്നിരുന്നു. തന്നിമിത്തം ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ തമ്മിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം ഉള്ളവരായിതീർന്നു. ഈ ഭിന്നത ഉണ്ടാകുന്നതിനു് മുമ്പായി ഉദ്ദേശം 25000 പുത്തൻ ചെലവുചെ

സ്ത്രീ പള്ളിയുടെ മദ്ബഹാ വളവിന താഴെയുള്ള പണികളും, ഹൈക്കലായും മുഖവാരവും ഒഴിച്ചുള്ള പണികളും ഇടവക ഏകയോഗക്ഷേമമായിരുന്നെന്ന് നടത്തിയിരുന്നു. അപ്പോഴേക്കും പള്ളിയിൽ പഴയകൂർ, പുത്തൻകൂർ വഴക്ക് ശക്തിപ്പെട്ടതിനാൽ കൈക്കാരന്മാർ രണ്ടുഭാഗമായി തിരിയുകയും പണിനിറുത്തിവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. അക്കാലത്തു് ഒരുപറ നെല്ലിനു് രണ്ടോ മൂന്നോ പുത്തൻ കൊടുത്താൽ മതിയായിരുന്നു. ഒരു പുത്തൻ = 1½ ചക്രം; 19പുത്തൻ ഒരുരൂപാ. ഈകണക്കിനു് വഴക്ക് ആരംഭിച്ചപ്പോൾ 8000പറ നെല്ലു് (25000 പുത്തൻ) ചെലവായി.

പഴയകൂർ പുത്തൻകൂർ വഴക്ക് ശക്തിപ്പെട്ടപ്പോൾ അവർ തമ്മിൽ ഉള്ള പരസ്പര വിവാഹബന്ധം ഇല്ലാതായിതീർന്നു. കൂദാശകൾ അവരവരുടെ പാട്ടിയിൽപെട്ട പട്ടക്കാരെക്കൊണ്ടു് നടത്തി തുടങ്ങി. ഈ നില ഈ ഇടവകയിൽ മാത്രമല്ല കോതമംഗലം മുതലായി രണ്ടുപാട്ടികളും ഉള്ള പള്ളികളിലും നിലവിൽ വന്നു. അതിനാൽ മറ്റു ഇടവകയിൽപ്പെട്ടവരായി തങ്ങളുടെ പാർട്ടിയിൽപെട്ടവരോടുമാത്രം ബന്ധം പുലർത്തിവന്നു. ഇപ്പോഴുള്ള ഈ ഇടവകയിൽപെട്ട ചിലർ മറ്റു ഇടവകകളിലേക്കും മറ്റു ഇടവകകളിൽപെട്ടവർ ഈ ഇടവകകളിലേക്കും മാറിതാമസിച്ചു തുടങ്ങി. മാത്രമല്ല തങ്ങളുടെ കക്ഷി എത്ര ബലഹീനമായാലും അതുഗണ്യമാക്കാതെ അതിൽതന്നെ ഉറച്ചുനിന്നുവന്നു.

12. 4-ാം മാർത്തോമ്മ. (1688-1728)

4-ാം മാർത്തോമ്മായെകുറിച്ച് 50-ാം പേജിൽ ചുരുക്കമായി എഴുതിയിട്ടുണ്ടു്.

ഭാഗം 2

**കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിലെ അന്തമിദ്രം
A. D. 1700-1770 വരെ**

- 5-ാം മാർത്തോമ്മ (1728-1765)
- 6-ാം മാർത്തോമ്മ (1765-1808)

കൈക്കാരന്മാർ:—

I പഴയകുറ്റിൽ-

- 1) അറക്കൽ (കാവാട്ട്) പൈലിതരകൻ
- 2) കുറിയേടം (പാരോമാൻ) വക്കി
- 3) ചിററായം വക്കി
- 4) മറെറക്കാടൻ ചെറിയത്ത്

II പുത്തൻകുറ്റിൽ-

- 1) പുതുശ്ശേരി അവര
- 2) എടശ്ശേരി (ആത്തുകൽ) പൈലി
- 3) പുത്തൻപെരക്കൽ ഉതുപ്പ്
- 4) കുറപ്പൻ വക്കി
- 5) ആരപ്പുറം പൈലി
- 6) പൊയ്ക്കാട്ടിൽ (കരവട്ട്) മാത്തുതരകൻ
- 7) കല്ലറക്കൽ പൈലിതരകൻ
- 8) കോച്ചേരി ചെറിയതരകൻ

1. അഞ്ചാം മാർത്തോമ്മ 1728-1765

അഞ്ചാം മാർത്തോമ്മയുടെ കാലമായപ്പോഴേക്കും ഇടവകയിൽ ഭിന്നത വർദ്ധിച്ചു. അതുപോലെ രാജ്യത്തിൽ രാഷ്ട്രീയമായും, സാമുദായികമായും ഭിന്നതകൾ നടന്നുവന്നിരുന്നു. ഇടവകയിൽപ്പെട്ട ചില വീട്ടുകാർ രണ്ടുകൂറ്റിലും ഉൾപ്പെട്ടുനിന്നിരുന്നു. 1753-ൽ 5-ാം മാർത്തോമ്മ കോതമംഗലത്തുനിന്നു് ഈ പള്ളി സന്ദർശിച്ചതു് പുത്തൻകുറ്റുകാർക്കു് നവജീവൻ നൽകി. പള്ളിയിലെ കപ്യാർ മാത്തുപഴയതിനോടു് ചേർന്നുനിന്നതിനാൽ പടയാറിൽ വർക്കിയെ കപ്യാരായി നിയമിച്ചു.

2. പാശ്ചാത്യ മിഷ്യനറിമാർ

റോമൻ കത്തോലിക്ക സഭയിൽപ്പെട്ട മിഷ്യനറിമാർ 15-ം ശതവർഷം മുതൽ 17-ാം ശതവർഷം വരെ നടത്തിയ സുവിശേഷ യത്നങ്ങൾ അസൂൽക്കർഷത്തെ പ്രാപിച്ചിരുന്നു. അവർ ഇൻഡ്യയുടെ

പശ്ചിമ തീരത്തും പൂർവ്വതീരങ്ങളിലും പുറജാതികളുടെ ഇടയിൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദീപവും ഏന്തി ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ചു അനേകരെ ക്രിസ്തുവിലേക്കു ആകർഷിച്ചു. റോമാസഭയിലെ ജസ്പീററു, ഡൊമനിക്കൻ, അഗസ്റ്റീനിയൻ, ക്യാപ്പൂസിയൻ, ഫ്രാൻസിസ്കൻ, കർമ്മലീത്ത മിഷ്യനറിമാരാണ് സുവിശേഷവേല ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നത്. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് സമുദായത്തിൽപ്പെട്ട ഡെനീഷ് മുതലായ മിഷ്യനറി സമൂഹങ്ങൾ 1700 മുതൽ ഇൻഡ്യയിൽ കടന്നു സുവിശേഷവേല ചെയ്തുവന്നിട്ടുണ്ട്. ഇപ്രകാരം യൂറോപ്യ മിഷ്യനറിമാർ ഇൻഡ്യയിൽ സുവിശേഷ വേല ചെയ്തു പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ മലങ്കരയിലെ പൂർവ്വിക സുറിയാനിസഭയിലെ പട്ടക്കാരും ജനങ്ങളും തങ്ങളുടെ പൂർവ്വികത്വത്തിലും ആചാരമര്യാദകളിലും ദുർഭിമാനംപൂണ്ടു കിടക്കുന്നകാഴ്ചയാണ് 20-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു്.

3. ഇൻഡ്യൻ സാമ്രാജ്യസ്ഥിതി

ഇൻഡ്യയിൽ 18-ാം ശതവർഷംവരെ മുഗൾ (മുസ്ലീം) സാമ്രാജ്യം ശക്തിപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇൻഡ്യാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ചക്രവർത്തി ആയിരുന്ന അറംഗസീബ് മരിച്ചതോടുകൂടി (1707) മുഗൾസാമ്രാജ്യം ക്ഷയപ്പെട്ടു. താമസംവി ഇൻഡ്യാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പലഭാഗങ്ങളിൽ കലാപങ്ങൾ വളർന്നു സാമ്രാജ്യം ചിന്നഭിന്നമായിത്തീർന്നു; ഓരോ ഭാഗവും ഓരോ രാജാക്കന്മാർ ഭരിച്ചുവന്നു. ഇതു് ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ഉപദ്രവശക്തിയും തന്മൂലമുള്ള സുവിശേഷയത്നങ്ങൾക്കും പ്രയോജനകരമായി. മലങ്കരയുള്ള സുറിയാനിക്കാരുടെ മേൽ പറകിടകൾക്കുള്ള കയ്യേറ്റങ്ങൾ കുറഞ്ഞു. ഇൻഡ്യയിൽ കച്ചവടത്തിനായിവന്ന പറകികളെ ഡച്ചുകാർ പരാജയപ്പെടുത്തി. ഇംഗ്ലീഷുകാരും ഡച്ചുകാരും തമ്മിൽ യുദ്ധംനടന്നു. “യുണൈറ്റഡ് ഈസ്റ്റ് ഇൻഡ്യ” എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് കമ്പനി ഇൻഡ്യയിൽ 1708ൽ വ്യാപാരം ശക്തിപ്പെടുത്തി. ഇൻഡ്യയിലെ രാജാക്കന്മാർ തമ്മിൽ യുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു. ഓരോരുത്തരും വ്യാപാരികളായ ഡച്ചുകാർ, ഫ്രഞ്ചുകാർ, ഇംഗ്ലീഷുകാർ എന്നിവരെ സഹായത്തിനു് ക്ഷണിച്ചു് ഇംഗ്ലീഷുകാർ പ്രബലപ്പെട്ടു് രാജ്യങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ബങ്കാൾ ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കു് അധീനമായിത്തീർന്നു.

4. കേരളത്തിലെ സ്ഥിതി

A മാതൃഭാഷാഭാവം

കേരളത്തിലും കലാപങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചിരുന്നു. കോഴിക്കോട്ടുസാമൂതിരി മലബാർ പ്രദേശം മിക്കവാറും തന്റെ സ്വാധീനത്തിലാക്കി. ഭൂപ്രദേശം ക്രമശാലിയായ മാതൃഭാഷാഭാവം മഹാരാജാവ് പല ചെറിയ രാജ്യങ്ങളെ പിടിച്ചു തന്റെ രാജ്യം തെക്കു കന്യാകുമാരി മുതൽ വടക്കു പെരിയാർ വരെ വിസ്തീർന്നുമാക്കി. (1755-ൽ) 5-ാം മാർത്തോമ്മയും മാതൃഭാഷാഭാവവും സമകാലീനന്മാർ ആയിരുന്നു. കൊച്ചിരാജ്യത്തിന്റെ വിസ്തീർണ്ണം ചെറുതായിതീർന്നു, കുന്നത്തുനാടു താലൂക്കു 1755നുമുമ്പ് (930ൽ) തിരുവിതാംകൂറിനോടു ചേർക്കപ്പെട്ടു. ഇപ്രകാരം കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയും അതു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന രായമംഗലം ദേശവും തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തിൽ ലയിച്ചു. തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിനോടു എതിർത്തുനിന്നവരായി ഈ പള്ളിയുടെ സമീപ പ്രദേശങ്ങളിൽ താമസിച്ചിരുന്ന മുളകുന്നത്തു മുതലായ കർത്താക്കന്മാരും, വടൂർ തമ്പുരാൻ മുതലായ ഇടപ്രഭുക്കന്മാരും ദേശം വിട്ടു ഓടിപ്പോയി. മഹാരാജാവിനെ അഭയം പ്രാപിച്ച കർത്താക്കന്മാരും നമ്പൂരിമാരും മറ്റും പ്രത്യേക അവകാശ സാധ്യതകളോടുകൂടെ സ്വദേശത്തുതന്നെ പാർത്തു. കുളങ്ങര അകത്തുട്ടു പണിക്കരശ്ശേരി കുറുപ്പമ്പടി ഉൾപ്പെടെയുള്ള കമ്പോളത്തിന്റെയും പരിസരങ്ങളിലേയും നഗര കർത്തൃസ്ഥാനം ലഭിച്ചു. കൂടാതെ അദ്ദേഹത്തിനു പണിക്കരശ്ശേരി എന്ന ബഹുമതിയും പാർവ്വേലി കണക്കുരാമൻകുഞ്ഞി എന്ന സ്ഥാനവും ലഭിച്ചു. 1758-ൽ (933) മാതൃഭാഷാഭാവം മഹാരാജാവ് നാടുനീങ്ങി. തൽസ്ഥാനത്തു തിരുമനസ്സിലെ അനന്തരവനായ കാർത്തികതിരുനാൾരാമവർമ്മ (ധർമ്മരാജാവ്) രാജ്യഭാരം 973(1798) വരെ ഏറ്റെടുത്തു നടത്തി. രാജ്യത്തെ മൂന്നു ഡിവിഷനായി തിരിച്ചു ഓരോ ഡിവിഷനിലേക്കും സർവ്വാധികാര്യക്കാരനെ നിയമിച്ചു, ഓരോ ഡിവിഷനേയും പലതായി തിരിച്ചു ഓരോ ഭാഗത്തേക്കും കാര്യക്കാരനെ നിയമിച്ചു. അദ്ദേഹം കച്ചേരികൂടുന്ന സ്ഥലത്തിനു മണ്ടപത്തും വാതുക്കൽ എന്നാണ് നാമധേയം. കാര്യക്കാരന്റെ കീഴിൽ പലപ്രവർത്തികളും ഒരോപ്രവർത്തിക്കും പാർവ്വതക്കാരനും ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രവൃത്തികളെ വീണ്ടും കരകൾ (മുറികൾ) ആയി തിരിച്ചിരുന്നു.

തന്നിമിത്തം രായമംഗലം കരയും, അതിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കുറുപ്പു
 സ്ഥിപള്ളിയും കുന്നത്തുനാട് മണ്ടപത്തും വാതുക്കൽ കായ്ക്കാരുടെ
 ടേയും, അതിനകീഴെ അശമന്നൂർ പ്രവൃത്തിയിലെ പാർവ്വത്യക്കാരുടെ
 ടേയും അധികാരത്തിൻകീഴിൽ ആയിരുന്നു. സിവിൽ, ക്രിമിനൽ മുത
 ലായ സകല രക്ഷാശിക്ഷകളും മഹാരാജാവ് മേൽപറഞ്ഞ അധികാ
 റികളെക്കൊണ്ട് നടത്തിച്ചുവന്നു. പെരിയാറ്റിൽ നിന്നും കുറുപ്പുസ്ഥ
 ടി പള്ളിയുടെ പടിഞ്ഞാറു വശത്തുകൂടെ തെക്കോട്ട് കീഴില്ലം വരേ
 യും അവിടെ നിന്നു തെക്കോട്ടും ഒരു റോഡ് വെട്ടിച്ച് ചോലമര
 ങ്ങൾ വച്ചുപിടിപ്പിക്കുകയും ഇടക്കിടെ വഴിഅമ്പലങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുക
 യും ചെയ്തിരുന്നു. മുതലെടുപ്പ് വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചുകൂട്ടത്തിൽ
 വേങ്ങൂർമലയിൽ നിന്ന് തേൻ-മെഴുക് മുതലായവ ശേഖരിച്ച് ത
 ക്കന്യാനങ്ങളിൽ എത്തിക്കുവാൻ വേങ്ങൂർ വനം വിചാരിപ്പുകാര
 നായി ആത്തുകൽ (എടശ്ശേരി) പൈലിയെ നിയമിക്കുകയും അതി
 ന് ആവശ്യമായ നാടികൾ എന്ന ജാതിയെ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.
 രായമംഗലത്തു പുലിമലയിൽ നിന്നും മറ്റും ആനകളെ പിടിച്ചേ
 ളിക്കുവാൻ പൊയ്ക്കാട്ടിൽ മാത്തുതരകനെ അനക്കഴി വിചാരിപ്പുകാ
 രനായി നിയമിച്ചു.

5. രാജകീയബഹുമതികൾ.

മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവിന്റെ കാലത്തുതന്നെ ഓരോ ജാ
 തിക്കാട് സ്ഥാനമാനങ്ങൾ നല്കിയിരുന്നു. കോഴിക്കോട്ടു സാമൂതി
 റിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജ്യത്തു് ചില സ്ഥാനമാനങ്ങൾ പ്രത്യേ
 കംകൊടുത്തു് ബഹുമാനിച്ചു. ഇതെല്ലാം രാജ്യത്തു് മുതൽ എടുപ്പു്
 വർദ്ധിക്കുന്നതിനും പ്രജകളിൽനിന്നും സ്വാധീനം കിട്ടുന്നതിനും ചെ
 യ്തു ചില നയപ്രഖ്യാപനങ്ങൾ ആണെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. 100 ക
 ലിയൻ പണം തിരുമുൽക്കാഴ്ച വച്ചാൽ ആ ആൾക്കുമാത്രവും, 1000
 കലിയൻ പണം കാഴ്ചവച്ചാൽ കടുബ പാരമ്പര്യമായിട്ടും സ്ഥാനം
 ലഭിക്കുമായിരുന്നു. ഈ പറഞ്ഞ തുകയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഓ
 രോ ജാതിക്കും താഴെ പറയുന്ന സ്ഥാനമാനമാണു് കൊടുത്തതു്.

- ക്രിസ്ത്യാനിക്കു് — തരകൻ
- ഇഴുഴവർക്കു് — പണിക്കർ, തണ്ടൻ
- നായർക്കു് — പിള്ള

കുറപ്പിനു — പാർവ്വേലി കണക്കരാമൻ കഞ്ഞി
 മഹമ്മദീയക്ട് — മേത്തൻ
 ശുഭ്രക്ട് — മാടമ്പികൾ

ഇപ്രകാരം ഈ പള്ളി ഇടവകയിൽപെട്ട ചിലക്ഷ ആരംഭരക സ്ഥാനവും, കുടുംബതരകസ്ഥാനവും ലഭിച്ചു. കല്ലറക്കനു് കുടുംബ തരക സ്ഥാനം ലഭിച്ചതായി പറയപ്പെടുന്നു.

6. പള്ളിപണി പുനരാരംഭിച്ചു (1700)

കുറപ്പമ്പടിപള്ളി ഇടവകയിൽ പുത്തൻകൂർ പഴയകൂർ വഴക്കു കൾ വർദ്ധിച്ചതിനാൽ പള്ളിയുടെ പണി നിറുത്തിവച്ച കാര്യം മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂർ കൊച്ചിരാജാക്കന്മാരും സാമൂതിരിപ്പാടും തമ്മിൽ അടിക്കടി യുദ്ധം ഉണ്ടായി കൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ ദേശം ശാന്തമായിരുന്നില്ല. മറ്റു പല ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നു് പലരും ഓടി കുറപ്പമ്പടിയുടെ പരിസരങ്ങളിൽ വന്നു് രക്ഷപ്പെട്ടു. കളങ്ങര അകത്തുട്ടു് പണിക്കരശ്ശേരിന്റെ സംരക്ഷണം അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചു. അതുപോലെ യുദ്ധം, ക്ഷാമം, പകച്ചുവ്യാധി, മലമ്പനി മുതലായ രോഗങ്ങൾ നിമിത്തം പല കുടുംബങ്ങളും നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. കാക്കത്തോടൻ, പുതുശ്ശേരി മുതലായ വീട്ടുകാർ മൈലികൂമ്പിൽ നിന്നും നെടുങ്ങപ്ര വന്നു താമസിച്ചതു് ഇക്കാലത്താണു്. പടിക്കക്കടി മുതലായ ചില വീട്ടുകാർ അങ്കമാലിക്കൽ നിന്നും, മോണംകുന്നം (കോനേക്കാടൻ) മുതലായ വീട്ടുകാർ കടമറ്റത്തു നിന്നും താമസമാക്കി. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഉദ്ദേശം 120 വീട്ടുകാർ മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഇവരിൽ 20 വീട്ടുകാരോളം പഴയ കൂറിനിലും 100 വീട്ടുകാരോളം പുത്തൻകൂറിനിലുംചേർന്നു നടന്നുവന്നു. ഇവർ രായമംഗലം, പ്രളയിക്കാടു്, വേങ്ങൂർ, അശമന്നൂർ, വാങ്ങൂർ, കീഴില്ലം, വെങ്ങോല, പെരുമ്പാവൂർ, അന്ററി, ഇരിങ്ങോൾ, പുല്ലുവഴി, കോട്ടപ്പടി, വലമ്പൂർ ഭാഗങ്ങളിലായി താമസിച്ചിരുന്നു. ഇക്കാലത്തു് അറസ്സൽ തരകൻ ശക്തനായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം പള്ളിയിൽ തന്നിഷ്ടമായി ചിലതെല്ലാം പ്രവർത്തിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിൽ ഒരാൾക്കു് വരാപ്പഴ മെത്രാനെകൊണ്ടു് ശൈഖാശ്ശുപട്ടം കൊടുപ്പിച്ചു് പള്ളിയിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചതു് വഴക്കിനു് ശക്തികൂട്ടി. കുറിയേടം,

ചിററയം, മറെറക്കാടൻ, എന്നീ കൈക്കാരന്മാർ അറക്കനോടുചേർന്നിരുന്നു. ആത്തുകൽ, പുതുശ്ശേരി, കുറുപ്പൻ, പുത്തൻപെരയ്ക്ക എന്നീ വീട്ടുകാർ പരിശുദ്ധ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രീയർക്കീസിനോടുള്ള കൈവെപ്പിൽ ഉറച്ചു നിന്നു. അവരും പഴയതിൽ ചേർന്നിരുന്ന എങ്കിൽ ഇന്ന് കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ കീഴിൽ ഒറ്റവീട്ടുകാരും ഇല്ലാതെ കാഞ്ഞൂർ ഇടപ്പള്ളി മുതലായ പള്ളികളിലെപ്പോലെ റോമാശീശ് മക്കൾ വിധേയമിരിക്കുമായിരുന്നു. ഇക്കാലത്ത് പൊയ്ക്കാട്ടിൽ തരകനും, കല്ലറക്കൽ തരകനും, കോച്ചേരി തരകനും, ആറുപുറവും ധനസ്ഥിതിയിലും സ്വാധീനത്തിലും അറയ്ക്കൽ തരകനോടു ഒപ്പം നിന്നിരുന്നു. കുറുപ്പമ്പടിപള്ളിക്കു് എട്ടു കൈക്കാരന്മാർ എന്ന പാരമ്പര്യം അനുസരിച്ചു് പുത്തൻകൂറു കൈക്കാരന്മാർ ഇവരെ കൂട്ടുകൈക്കാരന്മാരായിചേർത്തു മുടങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന പണി പുനരാരംഭിച്ചു. ഇടവക ജനങ്ങളിൽ ഒട്ടധികംപേർ പരിശുദ്ധ അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനത്തോടും പരിശുദ്ധ കന്യാസ്രീഅമ്മയുടെ പള്ളിയോടും വളരെ ഭക്തിയുള്ളവരും സാമ്പത്തിക കഴിവുള്ളവരും ആയിരുന്നു. രണ്ടുകൂറും പുറത്തുള്ള കൈക്കാരന്മാർ ഇടവകയുടെ നാനാഭാഗങ്ങളിലായി താമസിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഇടവക ജനങ്ങളുടെ സ്വാധീനം അവർ ആർജ്ജിച്ചിരുന്നു. ഓരോ കൈക്കാരന്മാരും താമസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലവും അടുത്തുള്ളകരകളും താഴെ ചേർന്നു.

- 1) അറക്കൻ — വായ്പര — മുടക്കിരായി
- 2) ചിററയം — രായമംഗലം — മുടക്കിരായി
- 3) കുറിയേടം — നെടുങ്ങുപ്ര — അശമന്തൂർ
- 4) മറെറക്കാടൻ — പുല്ലുവഴി — കീഴില്ലം — ചേനക്കരപ്പടി
- 5) ആത്തുകൽ — നെടുങ്ങുപ്ര — അശമന്തൂർ — പുഴുക്കാട്
- 6) പുതുശ്ശേരി — ചേനക്കരപ്പടി — പുല്ലുവഴി
- 7) പുത്തൻപെരക്ക — കീഴില്ലം — പുല്ലുവഴി
- 8) കുറുപ്പൻ — കീഴില്ലം — ഇരിങ്ങോൾ
- 9) പൊയ്ക്കാടൻ — രായമംഗലം — അങ്ങാടി
- 10) കല്ലറക്ക — രായമംഗലം
- 11) ആറുപുറം — പ്രളയിക്കാട്
- 12) കോച്ചേരി — ഇരിങ്ങോൾ — അമ്പുറി

ഇടവക രണ്ടുപാർട്ടി ആയതോടുകൂടെ പള്ളിസാധനങ്ങൾ രണ്ടു കൂറുകാരും കൈവശമാക്കി അവരവരുടെ കൈവശം കിട്ടിയത് സൂക്ഷിച്ചുവന്നു. അവരവരുടെ ഭാഗത്തു് വരുന്നതും, പിരിക്കുന്നതും അതതുഭാഗക്കാർ കണക്കെഴുതി സൂക്ഷിച്ചു് ചെലവുചെയ്തുവന്നു. പഴയ കൂറിലെ പള്ളിസാധനങ്ങൾ ചിററയത്തിന്റെ വീട്ടിലും, പുത്തൻ കൂറിലെ പള്ളിസാധനങ്ങൾ പൊയ്ക്കാട്ടിൽ (കരവട്ടു്) മാത്തുതരകന്റെ വീട്ടിലും സൂക്ഷിച്ചുവന്നു. കരവട്ടു് മാത്തു അക്കാലത്തു് താമസിച്ചിരുന്നതു് പള്ളിക്കും അങ്ങാടിക്കും തൊട്ടുപടിഞ്ഞാറുവശമുള്ള വീട്ടിൽ ആയിരുന്നു. ആ വീടു് പിന്നീടു് പൊളിച്ചുകളഞ്ഞു. കിണർ ഇന്നുവരെ ആ സ്ഥാനത്തു് ഉണ്ടായിരുന്നു.

പുത്തൻകൂറുകാർ കരവരിഇട്ടും തങ്ങളുടെ കൈവശം വരുന്ന പണം എടുത്തും ആണു് പള്ളിപണി പുനരാരംഭിച്ചതു്. ഇതിന്റെ പ്രധാന ചുമതല വഹിച്ചിരുന്നതു് പൊയ്ക്കാട്ടിൽ മാത്തുതരകൻ ആയിരുന്നു. മദ്ബഹാ വളവിനു് മേലെയുള്ള പണിയും, മുഖവാരവു, ഹയിക്കലായും പുത്തൻകൂറുകാർ തന്നിച്ചാണു് പണിയിച്ചതു്. ഈ അവസരത്തിൽ പഴയകൂറുകാർ യാതൊരു പണിയും പള്ളിയിൽ നടത്തിയില്ല. പുത്തൻകൂറുകാർ തന്നിച്ചു പണിയിച്ച പണിക്കു് ഉദ്ദേശം 36000 പുത്തനിൽ കൂടുതൽ ചെലവുവന്നിരുന്നു. രണ്ടുകൂറുകാരും തമ്മിൽ അടിക്കടി കേസുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. വലിയ ത്രോണോസു് പുത്തൻകൂറുകാരുടെ ചുമതലയിൽ മാത്രം പണിയപ്പെട്ടതിനാൽ അതിൽ പുത്തൻകൂറുകാർ തന്നിച്ചും ചെറിയ ത്രോണോസിൽ ഓരോ കൂറുകാരും തവണമാറിയും കുർബ്ബാന ചൊല്ലിവന്നു. തുടൻ വലിയ ത്രോണോസു് പഴയകൂറുകാർ കയ്യേറിയതിനാൽ വീണ്ടും ശക്തിപ്പെട്ടു.

7. ശീമമെത്രാൻമാർ

4-ഉം, 5-ഉം മാർത്തോമ്മാ മെത്രാന്മാരുടെ കാലത്തു് പഴയകൂറും പുതിയകൂറും തമ്മിൽ യോജിക്കുന്നതിനു് പല സ്ഥലത്തും വെച്ചു് ആലോചനായോഗങ്ങൾ നടന്നിട്ടുണ്ടു്. അക്കാലത്തു് പഴയകൂറുകാർക്കു് നാട്ടുമെത്രാൻമാർ ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ അവരിൽ പല ശീശ്മകൾ കടന്നുകൂടിയിരുന്നതിനാലും അവർ മിക്കവാറും മാർ-പാപ്പായുടെ കല്പനകളെ അനുസരിച്ചു വന്നതിനാലും മാർ പാപ്പായുടെ

അംഗീകരണം മാർത്തോമ്മാ മെത്രാന്മാർക്കു ലഭിച്ചാൽ പഴയകുറിനേയും പുതിയകുറിനേയും യോജിപ്പിച്ചു മലങ്കരസഭയെ ഒന്നായിഭരിച്ചു പഴയകുറുകാരെ റോമാ നകത്തിൽ നിന്നും വേർപെടുത്താമെന്നു ഉദ്ദേശിച്ചു അംഗീകരണത്തിനായി ചില കത്തുകൾ മാർപാപ്പയ്ക്കു അയക്കുകയും സഭാനേതാക്കന്മാരെ വിളിച്ചു പലആലോചനകൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ ഉദ്ദേശം ഗ്രഹിച്ചിരുന്ന പാശ്ചാത്യ മിഷ്യനറിമാരുടെ (പറങ്കികളുടെ) ശക്തിയേറിയ കത്തിരിപ്പുകൾ നിമിത്തം ഇതൊന്നും നടന്നില്ല. ഇതിനിടയിൽ സ്ഥാനസാധുത്വത്തിനുവേണ്ടി 5-ാം മാർത്തോമ്മ പരിശുദ്ധ അന്ത്യോഖ്യാസിംഹാസനത്തിലേക്കു എഴുതിയയച്ചു. അവിടെനിന്നും മാർ ഈവാനിയോസു മെത്രാപ്പോലീത്ത വന്നു. അദ്ദേഹം പോകുന്നതിനു മുമ്പു മാർ ബസ്സേലിയോസു മപ്രീയാനയും (കാതോലിക്കാ) മാർ ഗ്രീഗോറിയോസും, യൂഹാനോൻ റമ്പാൻ മുതലായവരും 1751-ൽ വന്നുചേർന്നു. ഇവരിൽ മാർ ബസ്സേലിയോസു മലങ്കരയിലെ സഭയിൽ 13വർഷം ഭരണം നടത്തിയിട്ടു നിര്യാതനായി. 5-ാം മാർത്തോമ്മായുടെ കാലത്തു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് മിഷ്യനറിമാർ (ഡച്ചുകാർ) അദ്ദേഹത്തോടു തങ്ങളുടെ സഭയിൽ ചേരുവാൻ ഗുണഭോഷിച്ചു. പറങ്കികളെപ്പോലെ (റോമാക്കാരെപ്പോലെ) മലങ്കരയുള്ള യാക്കോബായക്കാരുടെ മേൽ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർക്കും ഇക്കാലം മുതൽ ഒരു ഉളിഞ്ഞുനോട്ടം ഉണ്ടായി.

8. 6-ാം മാർത്തോമ്മ (1765-1808)

അഞ്ചാം മാർത്തോമ്മ ആറാം മാർത്തോമ്മായെ 1761-ൽ (936-ൽ) വാഴിച്ചശേഷം 1765-ൽ കാലംചെയ്തു. 6-ാം മാർത്തോമ്മായുടെ ഭരണം 1765 മുതൽ 1808-വരെ ആണ് (940—983) ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തു ഈ ഇടവകയിൽ ഉണ്ടായ സ്ഥിതിഗതികളെ പരിഗണിച്ചു മൂന്നുഘട്ടങ്ങളായി തിരിക്കാം. 1) കൈസ്താനികളുടെ വിപ്ലവ ഭരണകാലം. (1770 വരെ) 2) അനിശ്ചിത കൈസ്താനികളുടെ ഭരണകാലം. (1770—1793) 3) സുനിശ്ചിത കൈസ്താനികളുടെ ഭരണകാലം. ഇതിൽ 1770 വരെ ഉള്ള അന്തഃമിത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞുവരിക ആണല്ലോ ഇതുതന്നെ തുടർന്നു ചിന്തിക്കാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

9. കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിലെ അന്തഃമുഖം (തുടർച്ച)

പഴയകുറുകാരും പുത്തൻകുറുകാരും തമ്മിൽ ഉള്ള വഴക്ക് ഇക്കാലത്തു് ശക്തിപ്രാപിച്ചു. പുത്തൻകുറുനിൽ എട്ടുപേരും പഴയകുറുനിൽ നാലുപേരും കൈക്കാരന്മാരായിതീർന്നു. പുത്തൻകുറുകാരുടെ ശക്തിപ്രബലപ്പെട്ടു എന്നു കണ്ടപ്പോൾ പഴയകുറുകാർ സ്ഥലം നഗരാധിപനായിരുന്ന കളങ്ങര അകത്തുട്ടു് പണിക്കരശ്ശനെ ഉള്ളാലെ സ്വാധീനം പിടിച്ചു. അക്കാലത്തു് ഇടവക സ്വത്തിന്മേൽ കൈക്കാരന്മാരെ കവിഞ്ഞു് മറ്റൊരുത്തർക്കും യാതൊരു അധികാരവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പള്ളിയുടേയും സ്വത്തിന്റേയും ക്രയവിക്രയ അധികാരം കൈക്കാരന്മാരിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. തന്മൂലം കൈക്കാരന്മാരുടെ നില ഏതോ അതായിരുന്നു ഇടവകയുടെ നില എന്നു് മുന്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇവർക്കു് കുടുംബപരമ്പരാഗതമായ കൈസ്സാനമാണു് ഉണ്ടായിരുന്നതു് പുത്തൻകുറുകാർ മുൻകൈക്കാരന്മാർ നാലുപേരുടെ കൂടെ, മറ്റു നാലുപേരെകൂടെ കൈസ്സാനത്തിൽ ചേർത്തു എങ്കിലും പള്ളിയുടെ ക്രയവിക്രയ അധികാരം അതിനുമുമ്പു് ഉണ്ടായിരുന്ന അറക്കൻ പൈലി തരകൻ, മറ്റൊരാട്ടിൽ ചെറിയതു്, കുറിയേടം (പാറേമാൻ) വർക്കി, ചിറയം വർക്കി, കുറുപ്പൻ വർക്കി, ആത്തുകൽ (എടശ്ശേരി) പൈലി പുത്തൻ പെരയ്ക്കൽ ഉതുപ്പു്, പുതുശ്ശേരി അവര എന്നീ കൈക്കാരന്മാരിൽതന്നെ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു.

940-ൽ ആറുപുറം പൈലിയും, പുത്തൻപെരയ്ക്കൽ വർക്കിയും തന്നാണ്ടുഭരണം നടത്തിവന്നു. വഴക്കുകൾ ശക്തിപ്പെട്ടിരുന്നു എങ്കിലും ധനു 25 ക്രിസ്തുമസ്സു് ആഘോഷപൂർവ്വം നടത്തുകയും പള്ളിപണി പൊയ്ക്കാട്ടിൽ ഇട്ടിമാത്തു നടത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. തങ്ങളുടെ സങ്കടാവസ്ഥകൾ പുത്തൻകുറു കൈക്കാരന്മാർ മാവേലിക്കര ചെന്നു് വലിയ സർവ്വാധികാര്യക്കാരെക്കണ്ടു് അറിയിച്ചു. 943 മേടമാസത്തിൽ പഴയതും പുതിയതും തമ്മിൽ ഉള്ള വഴക്കുകൾ ശക്തിപ്പെട്ടു് കേസുകൾ ഉത്ഭവിച്ചു. കളങ്ങര അകത്തുട്ടു് പണിക്കരശ്ശനിൽ നിന്നും ശരിയായ തീരുമാനം ലഭിക്കാത്തതിനാൽ കുന്നത്തുനാടു് മണ്ഡപത്തും വാതുക്കൽ കയ്യക്കാരരുടെ അടുക്കൽ പരാതിപ്പെടുകയും, തൽഫലമായി 943 കർക്കടകം 29-ാം തീയതി ശരിയായ തീരുമാ

നം ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. അക്കാലത്തു് പള്ളിക്കായും സംബന്ധിച്ചു് ആലുവായിലും മറ്റും പോയിതാമസിക്കുമ്പോൾ കൈക്കാരന്മാരുടെകൂടെ ശിപായി ആയി പോയിരുന്നതു് നെടുങ്ങപ്ര ചുട്ടി പൈലി ആയിരുന്നു. കേസിലെ തീരുമാനം അനുസരിച്ചു് പഴയ കുറ്റം പുതിയ കുറ്റം തമ്മിൽ ഉള്ള ഭാഗം നടന്നു. മാമോദീസാ കല്ലു് ഒഴികെ ബാക്കി ഉള്ളതെല്ലാം ഭാഗിച്ചു എന്നാണു് കേൾക്കുന്നതു്. രൂപങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതു് ഭാഗിച്ചു് പഴയ കുറ്റക്കാർ കിഴക്കെ പള്ളിയിലേക്കു് കൊണ്ടുപോയി. പുത്തൻ കുറ്റക്കാരുടെതു് മാർ-കുറിലോസിന്റെ ഭരണകാലത്തു് പള്ളിയിൽനിന്നും എടുത്തു് പള്ളി മേടയുടെ തട്ടിൽ പുറത്തു് അങ്ങും ഇങ്ങും ഇട്ടിരിക്കുന്നു. മാർ അന്ത്രയോസു് ബാവായുടെ വെള്ളികൊണ്ടുള്ള രൂപം ഇപ്പോഴും മേമ്പുട്ടിൽ സൂക്ഷിക്കുകയും കുംഭം 16 പെരുന്നാളിനു് എടുത്തു് തെക്കേ ത്രോണോസിന്മേൽ വയ്ക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു.

10. 943-ലെ (1768) ഭാഗളമടവടി

ഓലയിൽ നിന്നുള്ള പകർപ്പു്.....ഇപ്രകാരം കുത്തു് ഇട്ടിരിക്കുന്നതു് ഓലയിൽ പൊടിഞ്ഞു് പോയതാണു്.

943-ാം ആണ്ടു് കർക്കടകമാസം 30-ാം തീയതി കുന്നത്തുനാടു മണ്ഡപത്തുവാതുക്കൽ ശ്രീപണ്ഡാരകാര്യം ചെയ്യാർക്കു മുന്മാകെ.....അശമന്തർ പ്രവൃത്തിയാൽ കുറ്റമടവടി പള്ളിയുടെ മുതൽ പൊന്നുകൊണ്ടും വെള്ളികൊണ്ടും ഭരണിപാത്രംകൊണ്ടും.....ചെപ്പതികൊണ്ടും ശീലപെഞ്ചനാദികൊണ്ടും പുജപത്രംകൊണ്ടും മറ്റു എപ്പേർപെട്ടുകൊണ്ടും പവുതിചെയ്തു.....കൊടുത്താൽ പഷേകു

N. B. ഭാഗളമടവടിയിൽ പഴയ കുറ്റക്കാരുടെ അവകാശം തീറെഴുതി വാങ്ങിയ എടശ്ശേരി പൈലി എന്ന ദേഹം പള്ളി പൊളിച്ചു പണിതകാലത്തു് കൈക്കാരൻ ആയിരുന്ന ആത്തുങ്കൽ പൗലോയുടെ പൗത്രനാണു്. എടശ്ശേരി എന്നുള്ളതു് ഞങ്ങളുടെ ജന്മപേരാണ്. എടശ്ശേരി പൈലിയുടെ മകൻ ഇട്ടുപ്പിന്റെ മകൻ ഇട്ടക്കയ്യന്റെ മകൻ ഇട്ടുപ്പിന്റെ മകൻ വക്കിയുടെ മകൻ ഇട്ടുപ്പു് സുവിശേഷകന്റെ മകനാണു് ഈ എഴുത്തുകാരനായ ആത്തുങ്കൽ ഗീവറുഗീസു് കത്തനാർ.

ററിൽ കൈക്കാരൻ അറയ്ക്കൽ പൈലിയം, കുറിയേടത്തു വർഷിയം മരൊക്കാട്ടു ചെറിയതും, ചിറേത്തു വർഷിയം.....ഇപ്പടിക്ക് കുറുപ്പു നടിപള്ളിയുടെ മുതൽ പൊന്നുകൊണ്ടും വെള്ളികൊണ്ടും ഭരണി പാത്രംകൊണ്ടും..... ശീലപെഞ്ചനാദികൊണ്ടും പൂജപാത്രംകൊണ്ടും മറുപുപ്പേർപെട്ടതുകൊണ്ടും പവുതിചെയ്തു..... ദ്രവ്യവും പകത്തു കൊടുത്തു മേൽ ചോദ്യമില്ലാത്തവണ്ണം പള്ളിയും ഒഴിവു തീരാല എഴുതികൊണ്ടാൻ പുത്തൻകുററിൽ കൈക്കാരൻ പുതുച്ചേരി അവരയും, പുത്തൻപെരയ്ക്കൽ ഉതുപ്പം, എടച്ചേരി പൈലിയം, കുറുപ്പൻ വർഷിയം ശേഷം പേരു്.....

വേറൊരു ഓലയിലെപകർപ്പ്

“943-ം ആണ്ടു കർക്കടക മാസം 29-യീയതി കുറുപ്പുനടി പള്ളിയിൽ പുത്തൻകുറുകാരും പഴയ കുറുകാരും ടി പള്ളിക്കായും കൊണ്ടു തമ്മിൽ വാദിച്ചു മണ്ഡപത്തും വാതുക്കൽ ആവലാതി ചെയ്തു മറു നാലു എടവകക്കാരെയും സജ്ജനങ്ങളേയും വരുത്തിച്ചു കേട്ടതീർത്തു മുതൽക്കായ്ങ്ങളെ പാത്രികഭാഗം പവുപ്പിച്ചു പള്ളിപണി ആദിയായിട്ടു രണ്ടുകുറുകാരുംകൂടി ചെലവിട്ടവകയ്ക്കു വിലമുറിഞ്ഞ പുത്തൻ 25000. ഇതിൽ പാതികൊടുത്ത പുത്തൻ 12500 പള്ളിയുടെ വകയ്ക്കു അടിയറതീർന്നവകരാശിപണം 800”.

11. കുറുപ്പുനടി പള്ളിയിലെ വഴക്കിന്റെ ചരിത്രം

താഴെ കാണുന്ന ചരിത്രം ഓലയിൽ കോൽതമിഴിൽ എഴുതി കുറുപ്പുനടി പള്ളിയുടെ മേമ്പുട്ടിൽ സൂക്ഷിച്ചുവരുന്നു. ഞാടൻ കോലെഴുത്തു ലിപികൾ പഠിച്ചതിനാൽ ഓലയിൽ നിന്നും ഇപ്പോഴത്തെ മലയാള ലിപിയിൽ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

“തമ്പുരാൻ തുണയ്ക്ക”

മിചിയ കാലം 1768-ാമതു കൊല്ലം 943-മാണ്ടു മീനമാതം 8-ാതീയതി അത്തമിച്ചു ര.ത്തിരിയിൽ പഴയ കുറുകാരൻ പള്ളിയിൽ വന്നു വലിയ തൊറനോതിന്മേൽ ഇട്ടുവരിച്ചു കുറുവാൻ ചൊ

ലുവാനായി നില്ക്കുമ്പോൾ 9-ാംതി ഞായറാഴ്ച കാലത്തു് പുത്തൻകൂ
 റുകാൽ കുറുവാന ചൊല്ലുവാൻ ചെന്നു് തൊറണോതു് ഒഴിച്ചുതരണ
 മെന്നു് പറഞ്ഞതിനു് ചേഴംകുറുവാന ചൊല്ലി ഒഴിച്ചുതരാമെന്നു് പറ
 ണതു് താമസിച്ച് നേരംവൈകി ചൊല്ലുകകൊണ്ടു് പുത്തൻകൂറു
 കാറൽ മുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഈ അവസ്ഥ പള്ളിക്കും കമ്പോളത്തി
 നും നകരകർത്താവായി വാഴിച്ചുവരുന്ന പാറുവേലി പണിക്കരോടു്
 കളങ്ങര അവത്തുട്ടു് ചെന്നുപറഞ്ഞാറെ പഴേ കൂറുകാരെ വരുത്തി
 ചോതിച്ചു കൊള്ളാമെന്നും ഇനി കിറിയ ചൊല്ലു എന്നുപറഞ്ഞു.
 പിറെ ദിവസം കുറുവാനചൊല്ലി. 16-തീ ഞായറാഴ്ച കാലത്തു്
 പുത്തൻ കൂറുകാറൽ ഇടുവിരിച്ച് കുറുവാനചൊല്ലുവാനായി നിക
 ന്നോൾ പഴേ കൂറുകാറൽ കളങ്ങര അകത്തുട്ടു് ചെന്നു് പാറുവേലീ
 പണിക്കരോടു് പോതിപ്പിച്ച് മേലാളെകൊടുത്തു് പള്ളിവാതുക്കൽ ഇ
 രത്തി വലിയ തൊറണോതിന്മേൽ ഇടുവിരിച്ച് കിടന്നതു് പഴേ...
 കൂററിൽ കപ്പിയാരെക്കൊണ്ടു് എടുപ്പിച്ച് താഴത്തെ ചെറിയതൊറ
 ണോതിന്മേൽ വപ്പിച്ച് പഴേകൂറുകാരെ നടത്തിക്കുകയും ചെയ്തു.
 പുത്തൻകൂറുകാറൽ മുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. അതിനുചേഴം കുന്നത്തുനാ
 ടു് മണ്ടപത്തും വാതുക്കൽ ചെന്നു് ചങ്കരന അണ്ണായികാരിയക്കാറൽ
 അങ്ങത്തെ അടുക്കൽ തങ്കടം പോതിപ്പിച്ചാറെ പഴേകൂറുകാറരേയും
 വരുത്തി രണ്ടുകൂറും പുറത്തുനിന്നും പുറത്തുവകയിൽ കൂട്ടുന്ന മാപ്പ
 ളമാൽ പലരേയും വരുത്തി തച്ചെനങ്ങളേയും വരുത്തി കാരിയം
 കേട്ടാറെ പൊതുവായിട്ടു് ഉള്ള മുതൽകാരിയങ്ങൾ രണ്ടുകൂറും പു
 രത്തു് ഇരിപ്പുള്ളതിനു്..... തീരാഴികകൊണ്ടു് ഇനിയും തച്ചെനങ്ങ
 ളെ വരുത്തി കേട്ടിട്ടു് വേണമെന്നും പറഞ്ഞു് പിരികയും ചെയ്തു.
 പഴേ കൂറുകാറൽ പള്ളിനടുപ്പം പുത്തൻകൂറുകാറൽ മുടങ്ങിപ്പാർ
 ത്തും വന്നു. ഇങ്ങനെ പാർക്കുമ്പോൾ ചങ്കരനണ്ണായി കാരിയക്കാറൽ
 അങ്ങന്നുമാറി പള്ളിക്കര മേനായ പള്ളിവീട്ടിൽ കോവിന്ദപിള്ള
 കാരിയക്കാറൽ അങ്ങന്നു ഏറു് മണ്ടപത്തും വാതുക്കൽ വന്നാറെ
 പുത്തൻകൂറുകാറൽ ചെന്നു് തങ്കടം പറഞ്ഞതിനു ചേഴം പഴേകൂറു
 കാറരേയും മറെറട വകക്കാരെയും തച്ചെനങ്ങളെയും വരുത്തി കാരിയം
 കേട്ടാറെ പഴേ കൂറുകാറൽ മതുവവളച്ചിടത്തോളം ഉള്ളപണി രണ്ടു
 കൂറും ഒന്നായി നടന്നുവരുമ്പോൾ പണിയിച്ചതെന്നും മതുവവളച്ച
 തിപിന്നെ ഒള്ളപണി ഒക്കെയും രണ്ടുകൂറുകാരും ഒന്നിച്ചു നടന്നുവരു
 മ്പോൾ പുത്തൻകൂറുകാറൽ തന്നെ ചെലവിട്ടു് പണിയിച്ചതെന്നും

രണ്ടുകൂറുകാക്കും സമ്മതം വരികകൊണ്ടു് പണിച്ചെലവുകൾക്കു് പണിയിച്ചിട്ടുള്ളതിനു് 25000 പുത്തൻ ചെലവുണ്ടെന്നും, പുത്തൻ കൂറുകാരുടെ പണിയിച്ച മതുവ വളവിനമേലേ പണിയും അ യിക്കാലയും മുഖേന പണിക്കുംകൂടി 36000 പുത്തൻ ചെലവുണ്ടെന്നും എല്ലാവരുംകൂടി നിശ്ചയിച്ചു. ആയതു് രണ്ടുകൂറുകാരുടെ പോതിക്കു കയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ പുത്തൻകൂറുകാരുടെ വലിയ തോറണോതി ന്നേലും പഴയ കൂറുകാരുടെ ചെറിയ തോറണോതിനേലും കിറിയ ചൊല്ലി വരികകൊണ്ടല്ലോ തമ്മിൽ പിണങ്ങി വന്നതു് എന്നും ത മ്മിൽ പിണങ്ങി വരാതെ രണ്ടുകൂറുകാരും ഒന്നുപോലെ നടന്നു് ചെ ലവിട്ടു നടന്നുകൊള്ളണമെന്നും പുത്തൻകൂറുകാരുടെ 36000 പുത്തൻ അധികം ചെലവിട്ടിരിക്കുന്നതിനു് പഴയ കൂറുകാരുടെ ഇനി പണി വാനുള്ളതിനു് പുത്തൻകൂറുകാരുടെ പോതിപ്പിച്ചു് ചെലവിട്ടു് മുപ്പ ത്താറായിരം പുത്തനും ചെലവിട്ടാൽ പിന്നെ വേണ്ടുന്ന പണിക്കു് ഒന്നുപോലെ ചെലവിട്ടു് നടന്നുകൊള്ളത്തക്കവണ്ണം പറഞ്ഞുവെച്ചാറെ പഴയ കൂറുകാരുടെ തക്കമെന്നുംകൂടി പണിച്ചെടുത്തതിനു പാതി 12500 പുത്തനും തരുവിച്ചാൽ പള്ളിവയ്ക്കുന്നതിനു് നിലവും തന്നാൽ ഞങ്ങൾ മാറി വേറെ പള്ളിവെച്ചുകൊള്ളാമെന്നും പഴയകൂറുകാരുടെ ത ക്കും പോതിപ്പിക്കുകകൊണ്ടു് പുത്തൻകൂറുകാരുടെ ഏറിയകൂറുകാരുടെ ആകുകകൊണ്ടു് രണ്ടു കൂറുകാരുടെകൂടി ചെലവിട്ടു് പണിയിച്ചിരിക്കു ന്ന വിലയിൽ പാതി 12500 പുത്തനും പുത്തൻകൂറുകാരുടെ പഴയ കൂറുകാർക്കു് കൊടുക്കണമെന്നുംകൂടിയചനങ്ങളും കൊയിന്മേലേ ക ല്ലനകൊണ്ടും പന്തീരായിരത്തി അഞ്ഞൂറു പുത്തനും 944.0മാണ്ടു് ചി ങ്ങമാതം മുതൽ വൃശ്ചികമാതംവരെ നാലുതവണ ആയിട്ടു് കൊടുക്കു ത്തക്കവണ്ണം 943-ാം ആണ്ടു് കർക്കടകമാസം 30 തീയതി പുത്തൻകു റു കൈക്കാരനു് കൈചീട്ടു് എഴുതി പഴേകുറുറിൽ കൈക്കാരൻ്റെ കൊടുത്തു. കുറുപ്പമ്പടി വലിയ പള്ളിക്കും മറ്റും പഴയകുറുകാർ ക്കു് ചോത്തിയം ഇല്ലാതാവണ്ണം പഴേകുറുറിൽ കൈക്കാരനു് പുത്തൻ കൂറുറിൽ കൈക്കാരൻ്റെ തീയെഴുതിത്തന്നു. വയ്ക്കുന്ന പള്ളിക്കു് പു ത്തൻ കൂറുകാർക്കു് ചോത്തിയം ഇല്ലാതാവണ്ണം തീറ്റം എഴുതി പഴേ കൂ റുകാർക്കു കൊടുത്തു. 800 രാചി പുത്തൻ കൂറുകാരുടെ 500 രാചി പഴേകുറുകാരുടെ പണ്ടാരവകയ്ക്കു് അടി അറവും തീർന്നു. അശമന്തർ പിറവത്തിക്കാരുടെ രാമനണ്ണായിയെ മേലാളായിട്ടു് മണ്ടപത്തും വാ

തൃക്കൽ നിന്നും കല്പിച്ചയച്ചു. രണ്ടുകൂറു പുറത്തും പൊതുവിൽ ഇരുന്ന മുതൽ കാര്യങ്ങളും ശീല പെഞ്ചനാദികളും കൊണ്ടുവന്നുവെച്ചു. ഇനി ഒന്നും രണ്ടുകൂറും പുറത്തു് ഇരിപ്പില്ലെന്നു് പള്ളിനടയിൽ രണ്ടുകൂറുകാരും തത്തിയം ചെയ്തു. പകത്തുകൊടുത്തു, കൈചീട്ടും എഴുതികൊടുത്തു. പവുതി തീറ്റു് എഴുതീട്ടു് അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും കൊടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. രണ്ടുകൂറുകാരുംകൂടി പള്ളിപണി ആതി ആയിട്ടു് ചെലവിട്ട വകക്കു് വിലമുറിഞ്ഞ പുത്തൻ 25000 ഇതിൽ പാതിപാകം പഴേകൂറുകാരക്കു് കൊടുക്കേണ്ടും പുത്തൻ 12500. പുത്തൻകൂററിൽ കൈക്കാരൽ പുതിച്ചേരി അവര മുതൽ പേർ 944-ാ മാണ്ടു് ചിങ്ങമാതം മുതൽ വൃശ്ചികമാതംവരെ 4 മാതംകൊണ്ടു് കൊണ്ടു് കൊടുക്കത്തക്കവണ്ണം എഴുതികൊടുത്ത കൈച്ചീട്ടു് ഒന്നിൽ കൊടുക്കേണ്ടുംപുത്തൻ 12500 ഇതിൽ ചിങ്ങമാതം 4 തീയതി മുതൽ വൃശ്ചികമാസം 25 തീയതി വരെ തീയതി 15.ൽ പഴെ കൂററിൽ കൈക്കാരൽ അറക്കൽ പൈലി തരകൻ മുതൽ പേർ നാലും ടിയിൽ കപ്യാര മാത്തു മകനുംവചം പുത്തൻ കൂററിൽ കൈക്കാരൽ പുതുച്ചേരി അവരയും ആറുപുറത്തു് പൈലി മുതൽ പേർ നാലും കല്ലറക്ക പൈലി തരകനും കരവട്ട മാത്യുവുംകൂടി കൊടുത്തൻ പുത്തൻ 6659. നീക്കികൊടുക്കേണ്ടുംപുത്തൻ 5841 മകരമാതം 20 തി ഞായറാഴ്ച നാൾ പുത്തൻ 5841-ം നെരത്തികൊടുത്താറെ തവണമുടക്കം വന്നിരിക്കുകൊണ്ടു് പണംവാങ്ങിയതുമില്ല. അവത്തമണ്ടപത്തും വാതുക്കൽ പോതിച്ചിച്ചാറെ കുപമാതം 4 തീ. പണം വാങ്ങിക്കത്തക്കവണ്ണം കാര്യക്കാരൽ അങ്ങു് പഴേകൂറുകാരക്കു് താതനം തന്നതു് കൊണ്ടുവന്നുകൊടുത്തു. 944-ാമാണ്ടു് ചിങ്ങമാതം 4 തീ. കുപമാതം 4 തീയതി വരെ കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിക്കാര്യംതീർന്നു കൈച്ചീട്ടു് എഴുതികൊടുത്ത വകക്കു് പഴെകൂററിൽ കൈക്കാരൽ അറക്കൽ പൈലി തരകൻ മുതൽപേർ നാലും കല്ലറക്കൽ പൈലി തരകൻ മുതൽപേർ നാലും ടിയാൻ കപ്യാരമാത്തുമകനും വചം പുത്തൻ കൂററിൽ കൈക്കാരൽ പുതുച്ചേരി അവരയും ആറുപുറത്തു് പൈലി മുതൽപേർ നാലും കല്ലറക്കൽ പൈലി തരകനും കരവട്ട മാത്യുവും കൂടി കൊടുത്തൻ പുത്തൻ 6659. നീക്കികൊടുക്കേണ്ടും പുത്തൻ 5841. മകരമാതം 20. തീ. ഞായറാഴ്ചനാൾ പുത്തൻ 5841-ം നെരത്തിക്കൊടുത്താറെ തവണമുടക്കം വന്നിരിക്കുകൊണ്ടു് പണം വാങ്ങിയതുമില്ല. അവത്തമണ്ടപത്തും വാതുക്കൽ പോതിച്ചിച്ചാറെ കുപമാതം 4. തീ.

പണം വാങ്ങിക്കത്തക്കവണ്ണം കാര്യക്കാറൽ അങ്ങനും പഴേകൂറു കാരർക്കു താതനം തന്നതു കൊണ്ടുവന്നുകൊടുത്തു. 944-ാം മാണ്ടു ചിങ്ങമാതം 4. തീ. കുംഭമാതം 4. തീ. വരെ കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിക്കായും തീൻ കൈച്ചീട്ടു എഴുതികൊടുത്ത വകക്കു പഴേ കൂറിൽ കൈക്കാററെ അറക്കൽ പൈലി തരകൻ മുതൽപേർ നാലും ടിയാൻ കപ്യാർ മാത്തുവും വചം പുത്തൻ കുറിയിൽ കൈക്കാറൻ പുതുച്ചേരിയും ആറുപുറത്തു പൈലി മുതൽപേർ നാലും കല്ലറക്കൽ പൈലി തരവനും കരോട്ടു മാത്തുവും കൃടികൊടുത്തൻ പുത്തൻ 12500. കൈച്ചീട്ടു തന്നതുമില്ല. പണം തവണ ഇരിക്കുകൊണ്ടു പഴേകൂറുകാറൽ പള്ളിവച്ചില്ല എന്നു പറഞ്ഞു പെലേനപഴേ കൂറുകാറൽ പള്ളിയിൽ നടന്നു വരുമ്പോൾ മണ്ടപത്തും വാതുക്കലും. തർവ്വാതികാരിയക്കാറൽ അങ്ങത്തെ അടുക്കലും പോതിപ്പിച്ചാറെ പഴേകൂറുകാററെ പള്ളിയിൽ നിന്നു ഇറക്കി പള്ളിയിലെപ്പിച്ചു തരാഴിക കൊണ്ടു 944-ാം ആണ്ടു തന്നമാതം 7-ാം തീ. തമ്പികമാറൻ ചെമ്പകരാമൻപിള്ള വലിയതർവ്വാതികാരിയക്കാറൽ അങ്ങത്തെ അടുക്കൽചെന്നു തങ്കടം പോതിപ്പിച്ചു. അങ്ങത്തെതാതനം തർവ്വാതികാരിയക്കാറൽ അങ്ങത്തേക്കുതന്നതു കൊടുത്തു. തറവാതികാരിയക്കാറൽ അങ്ങത്തെ താതനം മണ്ടപത്തും വാതുക്കൽ കാര്യക്കാറൽ അങ്ങത്തേക്കു തന്നതു മണ്ടപത്തും വാതുക്കൽ കൊടുത്തു. മണ്ടപത്തും വാതുക്കൽ അങ്ങത്തെ താതനം പിറവിറത്തിയക്കു തന്ന ചെറിയ കണ്ടുട്ടക്കാറനേയും കൂട്ടി അയച്ചു പിറവിറത്തിക്കാറൽ അങ്ങനും ചെറിയകണ്ടുട്ടിക്കാറനും പള്ളിവാതുക്കൽവന്നു 13-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച പഴേകൂറുകാറെ പള്ളിയിൽ നിന്നും ഇറക്കുകയും ചെയ്തു.

N. B. ആധുനികകാലംവരെ മെത്രാന്മാരും, വല്ലച്ചന്മാരും, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അയക്കുന്ന കല്ലനകൾക്കു താതനം [സാധനം] എന്നാണു പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നതു.

12. 943-ലെ പിരിവുലിസ്റ്റാ

പഴയകൂറുകാർക്കു 12500. പുത്തൻ കൊടുക്കുന്നതിനും പള്ളിപണി കളുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കുമായി പുത്തൻകൂറുകാർ അവരുടെ ഇടയിൽ ഒരു

കരവരി (പിരിവ) നടത്തി. കൂടാതെ വടക്കും പുറത്തു കുറിയതിന്റെ കൂടെ ഒരു നെൽപത്തം (ചിട്ടി) ചേർന്നു നടത്തി. ഇതു ചേർന്നു നടത്തിയതു കല്ലറക്കൽ പൈലി തരകൻ മുതലായി പള്ളിക്കു തെക്കുഭാഗത്തുള്ളവരും, വടക്കുഭാഗത്തുള്ള പൊയ്ക്കാടനും ആത്തുക്കനുംകൂടി ആയിരുന്നു. പള്ളി ഇടവകയിൽ രണ്ടുകുറ്റുകാരും 945 വരെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ഇവരിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷം പേർ പുത്തൻകൂറ്റിൽ (യാക്കോബായക്കാർ) ആയിരുന്നുവെന്നും മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ചിലർ രണ്ടുകുറ്റം പുറത്തു ചാഞ്ചാടി നിന്നിരുന്നു. ഒരു കുടുംബത്തിൽ പെട്ടവർ തന്നെ രണ്ടു കക്ഷികളായി പിരിഞ്ഞിരുന്നു. കാളാപറമ്പൻ ആദ്യം പുത്തൻകൂറ്റിൽ ആയിരുന്നു. എങ്കിലും പഴയതിൽ കൈസ്സാനം കിട്ടിയതിൽ പഴയകൂറ്റിൽ ചേർന്നു പത്തൻകൂറ്റിൽ 83 വീട്ടുകാർ മാത്രമേ കരവരി ഇട്ടതിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. സംബന്ധിച്ചവരിൽ റൊക്കംകൊടുത്തവർ പള്ളിയിലെ കൈക്കാരന്മാർ കൈച്ചീട്ട് എഴുതികൊടുത്തു. ലിസ്റ്റിൽ പെട്ടവരിൽ 13 പേർ ഒഴിച്ചു ബാക്കി ഉള്ളവരെല്ലാം അധികം താമസിയാതെ സംഖ്യ കൊടുത്തുതീർത്തു. അന്നു കരവരി ഇട്ടതിൽ സംബന്ധിച്ച പിതാക്കന്മാരുടെ ലിസ്റ്റ് എന്റെ കൈവശം കിട്ടിയതിൽ ആദ്യത്തെ കുറെ ആളുകളുടെ പേരു മാത്രമേ ഉള്ളൂ. അതിൽ തന്നെ കുറെ നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ട് (ദ്രവിച്ചപോയിട്ട്) ഉണ്ടു്. രണ്ടായിരം പുത്തൻവീതം രണ്ടുവീട്ടുകാരും ആയിരം പുത്തൻ വീതം നാലുവീട്ടുകാരും മാത്രമേ എടുത്തിട്ടുള്ളൂ. ഈ രണ്ടുവീട്ടുകാർ അന്നു പുത്തൻകൂറ്റിൽ പ്രബലകക്ഷികൾ ആയിരുന്നു. ബാക്കി ഉള്ളവരുടെ സംഖ്യ അതിൽ കുറവാണ്. കിട്ടിയിരിക്കുന്ന ഒരു ലിസ്റ്റ് താഴെ ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു. * ഈ അടയാളം താമസിച്ചുകൊടുത്തവരും, :: ഈ അടയാളം വാശത്തം ചെസ്തിട്ട് മുഴുവൻ കൊടുക്കാതിരുന്നവരും ആകുന്നു.

നമ്പർ	പേരു്	കര	പുത്തൻ
1.	* പൊയ്ക്കാട്ടിൽ മാത്തുതരകൻ	രായമംഗലം	2,000
2.	കല്ലറക്കൽ പൈലി തരകൻ	„	2,000
3.	പുത്തൻപെരയ്ക്കൽ ഉതുപ്പ്	കീഴില്ലം	1,000
4.	* കോച്ചേരി ചെറിയ തരകൻ	ഇരിങ്ങോൾ	1,000
5.	* പുത്തൻപെരയ്ക്കൽ വക്കി	കീഴില്ലം	1,000

6.	ആത്തുങ്കൽ പൈലി	നെടുങ്ങപ്പ	1,000
7.	പുതുശ്ശേരി അമ്പര	ഇരിങ്ങോൾ	790
8.	മാലിക്കുടി കോരത്ത്	ഇരിങ്ങോൾ	800
9.	ഉതളക്കോട്ടു പൗലോ	പുല്ലുവഴി	155
10. *	ആറുപുറം പൈലി	മുടക്കിരായി	150
11.	കണ്ണോത്തുകുടി കോര	ഇരിങ്ങോൾ	120
12.	കഴിക്കാട്ടുകരുവിള	തുരുത്തിപ്പിള്ളി	100
13. *	തുരുത്തിവടക്കി	,,	100
14.	നെല്ലാൽ അമ്പര പുല്ലുവഴി		100
15.	കോച്ചേരി തൊമ്മൻ	ഇരിങ്ങോൾ	75
16.	പുരവത്തു ചുമ്മാരു	,,	60
17.	പൊയ്ക്കാട്ടിൽ ഉറുമി...	പെരുമ്പാവൂർ	55
18. ::	പുതുശ്ശേരി വടക്കി	നെടുങ്ങപ്പ	50
19.	കയിനിക്കുടി ഉറുമി മാത്തു	മുടക്കിരായി	25
20.	ഇരുശ്ശാലൻകുടി ഇട്ടൂപ്പ്	,,	30
21. ::	മനേക്കുടി വടക്കി	പുഴക്കാട്	22
22.	മരങ്ങാടൻ വടക്കി	പെരുമ്പാവൂർ...(പൊടിപ്പ്)	

940-നും 945 നും ഇടയിൽ പുത്തൻകൂറിൽ ചേർന്ന നടന്നുവന്ന വേറെ ചില പിതാക്കന്മാരുടെ പേരുവിവരം താഴെ ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു.

1. അറയ്ക്കൽ വടക്കി തരകൻ	2. ആത്തുങ്കൽ വടക്കി
3. ഉതളക്കോട്ടുവടക്കി	4. എമ്പാശ്ശേരി പൈലി
5. കുറുപ്പൻ ചെറിയ	6. കുറുപ്പൻ വടക്കി
7. കിടങ്ങേത്തു ചാക്കോ വടക്കി	8. കീച്ചേരി ചാക്കോ
9. ചാമക്കാട്ടു വടക്കി	10. ചുട്ടിപൈലി
11. തട്ടാംപുറത്തു കോരത്ത്	12. തോമ്പ്ര കുരുവിള
13. പാറക്കാട്ടു തൊമ്മൻ	14. പടയാട്ടിൽ ചെറിയത്ത്
15. പടയാട്ടിൽ വടക്കി	16. പൊയ്ക്കാട്ടിൽ ഇട്ടീര
17. പുത്തൻപെരയ്ക്ക തൊമ്മൻ	18. പൊയ്ക്കാട്ടിൽ ഇട്ടി മാത്യു
19. മരങ്ങാട്ട് ഐപ്പ്	20. മറമനപൈലി
21. മാണിയാട്ടുകുറിയൻ	22. വടക്കുംപുറത്തു കുറിയത്ത്

അക്കാലത്തു് പേരുകൾ എഴുതുന്ന രീതി

പള്ളോതു് = പയലോസു്

വറുക്കി = വർക്കി

പയലി = പൈലി

അന്നു് ഒരു പറ നെല്ലിന്നു് മൂന്നുപുത്തനും (4½ ചക്രം ഏകദേശം 2½ അണ) ഒരു പലം ചെമ്പിന്നു് രണ്ടുപുത്തനും വില ആയിരുന്നു. ഒരു ഉൽകാശു് എന്നു പറയുന്നതു് 9 പണമിട.

കരവരി ഇട്ടതിൽ പിന്നീടു് കൊടുത്തവർ പലിശയോടുള്ള കൊടുത്തുതീർത്തു. ചിലർ 52 കൊല്ലം കഴിഞ്ഞാണു് തീർത്തതു്. ചിലതു് ഉപേക്ഷിച്ചു് ഡയറി എഴുതിയിട്ടുണ്ടു്. പഴയകൂറുകാക്കു കൃത്യസമയത്തു് പണം കൊടുക്കുന്നതിന്നു് തികയാത്തതിനാൽ 6-ാം മാത്തോമ്മായോടു് (വലിയ മാർ ദീവന്നാസിയോസിനോടു്) കല്ലറക്കൽ പൈലി തരകൻ 4000 പുത്തൻ കടം വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടുവന്നതു് പലിശ സഹിതം പിന്നീടു് തീർക്കുകയാണു് ചെയ്തതു്.

13. അന്നത്തെ കണക്കു് രീതി

അക്കാലത്തുള്ള കണക്കെഴുത്തിന്നേറിയം പലിശകൂട്ടുന്നതിന്നേറിയം രീതി അറിയുന്നതിന്നു് ചില പകർപ്പുകൾ താഴെ ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു.ഇപ്രകാരം കുത്തു് ഇട്ടിരിക്കുന്നതു് ഓലയിൽ പൊടിഞ്ഞുപോയ ഭാഗങ്ങളാണു്. അന്നത്തെ പള്ളികണക്കുകളും, ഡയറി നിശ്ചയങ്ങളും, മറ്റു പല റിക്കാർട്ടുകളും ഓലയിൽ എഴുതി സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. ആയതു് മിക്കവാറും ഇപ്പോൾ പള്ളിയുടെ മേമ്പുട്ടിൽ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

1. 946 ഇടവം

“കറുപ്പംമ്പടി പള്ളികാര്യത്തിൽ പണംകൊടുത്ത വക വരവേണ്ടും വകക്കു് എഴുതിയ കണക്കു്.

944-ാമാണ്ടു് വൃശ്ചിക മാസം മാർ-ദീവന്നാസിയോസു് മെത്രാപ്പോലീത്തായോടു് കല്ലറക്കൽ പൈലി കടംവാങ്ങിച്ചു് പള്ളികായ്

ത്തിനു കൊടുത്തപ്പുത്തൻ 4000നു പലിശ മുതൽ ഉൾപ്പെടെ മേടമാസ
 ത്തിൽ കൊടുത്തപ്പുത്തൻ 5200.....ഏരിയ വിട്ടതായിട്ടും പ്രമാണ
 വും പണ്ടെഴുത്തു തന്നതായിട്ടും എന്റെ പേരിൽ വരി ഇട്ടവകയിൽ
 കൊടുപ്പാനുള്ള പണവും കൂടി മേടമാസം 4. തീ. പള്ളികായ്ത്തിൽ
 നിന്നും എഴുതിതന്ന പണം പിരിക്ക.....5266. ഇതിൽ കല്ലറ
 ക്കൽ പൗലോ പേരിൽ നിന്നും മരങ്ങാടൻ വർക്കി പേരിൽ നിന്നും
പുത്തൻ 1100 നീക്കി 4166 ക്ക് ഇടവമാസം 1 ക്ക് പലിശ മു
 തൽകൂട്ടി പുത്തൻ 4207 ൽ. ഇതിന്നു ഇടവമാസം 1 ക്ക് പിരിവു
 പുത്തൻ 261 ൽ. നീക്കി നീക്കിപിരിയേണ്ടു പുത്തൻ 3946 ൽ
 പലിശകൂടിയ പുത്തൻ..... മിഴുനം 1 ക്ക് പിരിവു പുത്തൻ 100.
 നീക്കി..... കർക്കമാസം 1 ക്ക് പലിശ മുതൽ കൂടിയ പുത്തൻ
 3926½ പിരിവുപുത്തൻ 3401. ക്ക് കന്നിമാസം 1 ക്ക് പലി
 ശ മുതൽ കൂടിയ പുത്തൻ 3425. ഇതിൽ കന്നി 1ക്ക് പിരിവു പു
 ത്തൻ 400 നീക്കി പുത്തൻ 3025 ക്ക് തുലാമാസം മുതൽ മകരമാസം
 വരെ മുതൽ പലിശകൂടിയപ്പുത്തൻ 3156½ ഇതിൽ.....”

2. പേരാനം. 994 മേടം

“946-ാം ആണ്ടു വൃശ്ചിക മാസം 7. തീ. കൈച്ചീട്ട് എഴുതി
 തന്നതാക ആറുപുറം പൈലി തരേണ്ട പുത്തൻ 60 ക്ക് 94-ാം ആ
 ണ്ടുവരെ മുതലിൽ അധികം പലിശ കൂടുകയാൽ ഏറ്റിച്ചുപടി തരേ
 ണ്ടും പുത്തൻ 120 ടി ആണ്ടു പുതുശ്ശേരി വർക്കി കൈച്ചീട്ട് എഴുതി
 തന്നതാക തരേണ്ടു പുത്തൻ 50 ക്ക് 46-ാമാണ്ടു മുതൽ 94-ാം ആണ്ടു
 വരെ മുതലിൽ അധികം പലിശ കൂടുകയാൽ ഏറ്റിച്ചുപടി തരേ
 ണ്ടും പുത്തൻ 100. ടി ആണ്ടു പുത്തൻപെരയ്ക്കൽ വർക്കി കൈച്ചീട്ട്
 എഴുതിതന്നതാക തരേണ്ടു പുത്തൻ 100 ക്ക് മുതലിൽ അധികം പ
 ലിശ കൂടുകയാൽ ഏറ്റിച്ചുപടി തരേണ്ടു പുത്തൻ 200. ടി യാണ്ടു
 പൊയ്ക്കാട്ടിൽ മാത്തു കൈച്ചീട്ട് എഴുതിതന്ന വകയിൽ തരേണ്ടു പു
 ത്തൻ 100 ക്ക് 46-ാം ആണ്ടുമുതൽ 47 കന്നിവരെ മുതൽ പലിശ കൂ
 ടി തരേണ്ടു പുത്തൻ 735 ക്ക് കന്നിമാസത്തിൽ തന്ന പുത്തൻ നീക്കി
 മുതൽ 335 ക്ക് 47 മുതൽ 94-ാമാണ്ടു വരെ മുതലിൽ അധികം പലി
 ശ കൂടുകയാൽ ഏറ്റിച്ചുപടി തരേണ്ടു പുത്തൻ 670. ടി യാണ്ടു തു
 രത്തി വർക്കി കൈച്ചീട്ട് എഴുതി തന്നതാക തരേണ്ടു പുത്തൻ 120

കുറുപ്പു തന്ന പുത്തൻ 109 നീക്കി 11 ക്ക് എടുത്തുപടി തരേണ്ടു പുത്തൻ 22 ടി യാണ്ടു മനേക്കടി വക്കി കൈച്ചീട്ടു എഴുതിതന്നതാകെ തരേണ്ടു പുത്തൻ 22 ക്ക് തന്നപുത്തൻ 9. നീക്കിതരേണ്ടു പുത്തൻ 13 ക്ക് എടുത്തുപടി തരേണ്ടു പുത്തൻ 26, കോച്ചേരി ചെറിയ തു 47-ാം ആണ്ടു പലിശ തരേണ്ടു നെല്ലു 30 പറയും ആറുപുറം ചെലവി പള്ളിക്കായ്ത്തിൽ അളക്കാഴികയാൽ 94-ാം ആണ്ടു പള്ളിക്കായ്ത്തിൽ നിന്നും തരേണ്ട നെല്ലു 30 പറ. കോച്ചേരി ചെറിയ തിന്റെ പണം തരാഴികയാൽ പണം പിരിക്കേണ്ടതിനു പണ്ടാരവകയിൽ ആവലാതി ചെയ്തു നടന്നവകയ്ക്ക് ചെലവുചെന്നതു പലിശ കൂടാതെ മുതൽ ചക്രം 460½. ആകെപേരു 6-ാം. പേരിൽ തരേണ്ടു പുത്തൻ 1138-ാം കൂടെവരേണ്ടു ചക്രം 460½ വരേണ്ടു നെല്ലു 30 പറ.

3. 995. കർക്കടകം

“46-ാം ആണ്ടു പുത്തനും പഴയതും തമ്മിലുള്ള പവുതികാരിയത്തിനു പണം കൊടുക്കേണ്ട വകയ്ക്ക് കുടിവരി ഇട്ടവകയ്ക്ക് പണം പിരിഞ്ഞു വരായ്കകൊണ്ടു കല്ലറക്കൽ ചെലവി തരകൻ കടം വാങ്ങിച്ച തന്നവകയ്ക്ക് കൊടുത്തതു നീക്കി കൊടുപ്പാനുള്ള പണത്തിനു എഴുതിന ചീട്ടുവക പണം തരകൻ പിരിക്കുന്നതിനു ചെല്ലുന്ന ചെലവും, പണം പിരിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ പിരിച്ചു തരാമെന്നു യോഗക്കാർ ചീട്ടു എഴുതികൊടുത്ത വകയിൽ തരകൻ പിരിച്ചുപറിയ തുക നീക്കി പൊയ്ക്കാട്ടിൽ ഇട്ടിമാത്തു തരകൻ, പുത്തൻ പെരയ്ക്കൽ വക്കി തരകൻ കൊടുപ്പാനുള്ള പണവും പള്ളിക്കായ്ത്തിൽ വെച്ചു നിലം എഴുതി തരികകൊണ്ടു പുതിശ്ശേരി വക്കിയുടേയും ആറുപുറത്തു ചെലവിയുടേയും, മനേക്കടി വക്കിയുടേയും പണം പിരിച്ചു കൊടുപ്പാൻ ഗതി ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു ഈ വക പണവും പണം പിരിക്കുന്ന വകയ്ക്ക് ചെലവു ചെന്ന പണവും ചെലവി തരകനു മുൻ ചെല്ലേണ്ട പലിശ നെല്ലിൽ പററിയ നെല്ലു 30 പറയ്ക്ക് പുത്തൻ 90. 95-ാമാണ്ടു കൊടുക്കത്തക്കവണ്ണം ഖരാറു കൈച്ചീട്ടു എഴുതി കൊടുത്ത പുത്തൻ 1820 ക്ക് 96 ചിങ്ങം വരെ പലിശകൂടിയ പുത്തൻ 1929. കൊടുത്ത പുത്തൻ 441. നീക്കി പുത്തൻ 1488 ക്ക് കൊടുത്ത ചക്രം 2232.

14. ചില കൂടുബന്ധങ്ങളുടെ ചരിത്രം

പുത്തൻകൂറുകാരും പഴയകൂറുകാരും തമ്മിൽ പിരിഞ്ഞപ്പോൾ പുത്തൻകൂറിൽ ഉറച്ചുനിന്ന ചിലരുടെ പേരുവിവരം മുകളിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. എല്ലാവരുടേയും ഒരു ലിസ്റ്റ് കിട്ടിയിട്ടില്ല. കിട്ടിയവരിൽ ചിലവീടുകളിൽ പ്രായമുള്ളവരിൽ നിന്നും, ചിലകുടുംബങ്ങളിൽ സൂക്ഷിക്കുന്ന ഓലകളിൽ നിന്നും, പള്ളി റിക്കാർട്ടുകളിൽ നിന്നും കിട്ടിയ വിവരങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ആണ് താഴെകാണുന്ന ചുരുങ്ങിയ വിവരം ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. ചിലരുടെ കുടുംബചരിത്രം ഞാൻ വിശദമായി എന്റെ നോട്ടബുക്കിൽ കുറിച്ചു ഇട്ടിട്ടുണ്ട്. ആയതു് മുഴുവൻ ചേർക്കുവാൻ പരിതസ്ഥിതി അനുവദിക്കുന്നില്ല.

കുറപ്പമ്പടി ഇടവകയിൽപ്പെട്ട വീടുകാരുടെ കുടുംബചരിത്രം പരിശോധിച്ചതിൽ മുൻകാലങ്ങളിൽ സാമ്പത്തികമായും സാമൂഹ്യമായും ഉന്നതനിലയിൽ ഇരുന്നിരുന്ന ചിലർ പില്ലാലത്തു് ക്ഷീണിച്ചവരായും, ചിലർ ദത്തതാമസിക്കുന്നതായും ചിലർ നാമാവശേഷമായതായും, ചിലരുടെ പൂർവ്വികനാമധേയം മാറി വേറെ നാമം ഉപയോഗിക്കുന്നതായും കാണുന്നു. അതുപോലെതന്നെ മുൻകാലങ്ങളിൽ സാമ്പത്തികമായും മറ്റും ക്ഷീണിച്ചിരുന്നവർ പില്ലാലത്തു് പലവിധത്തിലും ഭൂമിപ്രാപിച്ചുകൊണ്ടു. ചിലർ അടിക്കടി ക്ഷീണിച്ചും ഭൂമിപ്രാപിച്ചുകൊണ്ടു. ഇതെല്ലാം മായതന്നെ. അതിനാൽ ഈ ഇടവകയിൽപ്പെട്ട ആരുംതന്നെ തങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ വലിയവരെന്നോ, പൂർവ്വികരെന്നോ നടിക്കേണ്ടതില്ല. എല്ലാവരും സ്വന്തമുള്ളവരും സഹോദരങ്ങളും ആകുന്നു. ആക്കെങ്കിലും സാമ്പത്തികമായിട്ടൊ മറ്റൊ വല്ല കുറവും ഉണ്ടെങ്കിൽ അവർ നിരാശപ്പെടുകയോ, കുറഞ്ഞവരെന്നു് വിചാരിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ട ഗതി കേടുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നില്ല. ഓരോ കാലത്തും അവരവരുടെ ശക്തിയനുസരിച്ചു് പരിശുദ്ധ കന്യാസ്ത്രീ അമ്മയുടെ കുറപ്പിൻപടി പള്ളിയ്ക്കുവേണ്ടി ബുദ്ധിമുട്ടുകയും സഹായിക്കുകയും തന്മൂലം അവർ അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ചിലർ ഇടവകമാറുകയും, ദൂരദേശങ്ങളിൽ പോയി താമസിക്കുകയും, ചിലർ സഭ വിട്ടുപോവുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവരുടെ എല്ലാം മാതൃഇടവക കുറപ്പമ്പടി മൺതമറിയം പള്ളിയാകുന്നു. അതിനാൽ ഈ പള്ളിയിൽ അത്തരുകാലത്തു്

ചുമതല വഹിക്കുന്നവർ മേല്പറഞ്ഞ സംഗതികളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ മറുത്തുവരോട് സമഭാവനയിൽ പെരുമാറുകയും, തങ്ങളെ ദൈവം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന പള്ളി (ഇടവക) ജോലി ദൈവനാമ മഹത്വത്തിനും, ഇടവകയുടെയും പള്ളിയുടെയും അഭിവൃദ്ധിക്കും ആയി - എല്ലാവർക്കും പ്രയോജനപ്രദമായി സ്വാർത്ഥരാഹിത്യത്തോടുകൂടെ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. ഈ പള്ളിയിൽ യോഗ്യമല്ലാത്ത രീതിയിലോ, സ്വാർത്ഥ ഉദ്ദേശത്തിലോ ആരെങ്കിലും ചുമതലകൾ വഹിക്കുകയോ, പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനനുസരിച്ച് അതതു കാലത്തോ പിറ്റേകാലത്തോ കഴിവുപ്രകാരം അനുഭവിച്ചതായി - അനുഭവിക്കുന്നതായി കാണുന്നു എന്നുള്ള മുഖവുരയോടുകൂടെ ഏതാനും ചില കടംബങ്ങളുടെ ചരിത്ര സംക്ഷേപം താഴെ ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു.

1. ആറുപുറം പൈലി

ഇദ്ദേഹം കടമറം പള്ളി സ്ഥാപിച്ച ആറുപുറം കടംബത്തിൽ പെട്ട ഭേദമാണ്. കടമറത്തു് മൂവാറ്റുപുഴ ആറിന്റെ പുറത്തു് (തീരത്തു്) താമസിച്ചതിനാൽ ആറുപുറം എന്ന നാമധേയം ഉണ്ടായി. ഇവർക്കു് കടമറത്തു് കൈസ്സാനവും കഴിമാടവും ഉണ്ടായിരുന്നു. കഴിമാടം എന്നുപറയുന്നതു് മുൻകാലങ്ങളിൽ ഓരോ കരയിൽ ഓരോ വീട്ടുകാർക്കു ശവസംസ്കാരം ചെയ്യുന്നതിുള്ള സ്ഥലം ആകുന്നു. കടമറത്തു നിന്നും ആറുപുറം കടംബത്തിൽപെട്ട ജ്യേഷ്ഠാനജന്മാരായ രണ്ടുപേർ പോന്നതിൽ ഒരാൾ കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിക്കു വടക്കുവശവും മറ്റൊരു മലയാറ്റൂരും താമസിച്ചു. പള്ളിക്കു വടക്കുവശം താമസിച്ചിരുന്ന കടംബം പിന്നീടു് ധനസ്ഥിതിയിൽ നല്ലനില പ്രാപിച്ചു. അവർ അവിടെ നിന്നും പുല്ലുവഴിയിൽ മാറി താമസിച്ചു. പഴയകൂർ പുത്തൻകൂർ വഴക്കുകാലത്തു് ആറുപുറം പുത്തൻകൂറിൽ കൈക്കാരനായിരുന്നു. ഇവരുടെ പുരയിടത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ചിലരെ ആറുപുറം എന്നുവിളിക്കാറുണ്ടു്. പഴയകൂർ പുത്തൻകൂർ വഴക്കുകാലത്തു് ആറുപുറം പൈലി പള്ളിക്കുവേണ്ടി വളരെശക്തമായി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അക്കാലത്തു് പള്ളിയിലെ പല റിക്കാർട്ടുകളിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെപേർ സ്ഥാനം പിടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പുല്ലുവഴിയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ആറുപുറം പൈലിയും കല്ലറക്കൽ പൈലിതരകനും 959ൽ തന്നാണ്ടു കൈക്കാരന്മാർ ആയിരുന്നു.

960-ന ശേഷം ആറുപുറം പൈലിയം മറ്റു കൈക്കാരന്മാരും തമ്മിൽ ഒരു വെൺകൽ പാത്രം സംബന്ധിച്ചു വഴക്കുണ്ടായതിനാൽ അദ്ദേഹം കൈസ്താനം വെച്ചു ഒഴിഞ്ഞു. ആറുപുറം പൈലിയുടെ ഭവനം പിള്ളാലത്തു് പൊളിച്ചു് ചെറുതായി പണിതിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ആ വീട്ടിൽ ഭത്തു താമസം ആണ്.

2. പൊയ്കാടനും ഉറുമിയാടനും

ഇവർ അങ്കമാലിയിൽ നിന്നു വന്നവരാണ്. ഇവരുടെ ജന്മം മൂലൻ എന്നാണ്. വന്ന ആൾ കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയുടെ പടിഞ്ഞാറു വശം അങ്ങാടിയിൽ താമസിച്ചിരുന്നു. പള്ളിയുടെ മതിലിനു പുറത്തു് കാണുന്ന കിണർ ഇവരുടെ ആയിരുന്നു. ഇവിടെ വന്നശേഷം ഇവരെ പൊയ്ക്കാടൻ എന്നു പറയുന്നു. 17-ാം ശതവർഷത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന വർക്കിക്ക് ഉറുമീസ്, മാത്തു എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു മക്കൾ. മുത്തമകൻ ഉറുമീസ് ഇരിങ്ങോൾ താമസമാക്കി. പൊയ്ക്കാട്ടിൽ ഉറുമീസിന്റെ മക്കളെ സാധാണ ഇപ്പോൾ വിളിച്ചു വരുന്നത് ഉറുമിയാടൻ എന്നാണ്. 968 മുതൽ പെരുമ്പാവൂർ പള്ളി ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ ഉറുമീസിന്റെ കുടുംബത്തിൽപെട്ട പൊയ്ക്കാടൻ തുടച്ചുയായി പള്ളിയിൽ കൈസ്താനം നോക്കിയിരുന്നു. അവരുടെ കൈസ്താനകാലത്തെപ്പറ്റി പിന്നീടു പറയുന്നതാണ്. ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഉറുമിയാട്ടു് അച്ഛൻ എന്നു പറയുന്ന പൊയ്ക്കാട്ടിൽ പൗലോസ് കത്തനാർ ഈ കുടുംബത്തിൽപെട്ട ദേഹമാണ്. ഇദ്ദേഹം പെരുമ്പാവൂർ പള്ളി വികാരിയാണ്.

തറവാട്ടിൽ താമസിച്ചിരുന്ന പൊയ്ക്കാട്ടിൽ മാത്തുവിനു് വർക്കി, മാത്തു എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു മക്കൾ. 943-ൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ആനക്കുഴി വിചാരിപ്പു് മാത്തു മാത്തുതരകൻ ഇദ്ദേഹമാണ്. ഇദ്ദേഹത്തിനു് മക്കൾ ഇല്ലാത്തതിനാൽ സ്വത്തു് വർക്കിയിൽ ലയിച്ചു. വർക്കിക്ക് ഇട്ടിമാത്തു, പുരവത്തു് കത്തനാർ, വർക്കി എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു മക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവരുടെ കാലത്താണ് കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ പഴയകൂർ - പുത്തൻകൂർ വഴക്ക് ശക്തിപ്പെട്ടതു്. ഈ കുടുംബത്തിൽ പെട്ട എല്ലാവരും പുത്തൻകൂറിൽ ഉറച്ചുനിന്നതിനാൽ വഴക്കുകാലത്തു് പള്ളിവക പുത്തൻകൂറുകാരുടെ ജംഗമങ്ങൾ ഇവരുടെ വീട്ടിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. ഇട്ടിമാത്തു കല്ലറക്കൽ വർക്കിയുടെ മക്കളെ കല്യാ

ണം കഴിച്ച് വർക്കിക്ക് ആൺമക്കൾ ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ അവിടെ താമസിച്ചിരുന്നു. വർക്കിക്ക് പൈലി എന്നൊരു മകൻ ഉണ്ടായപ്പോൾ കുറുപ്പമ്പടി അങ്ങാടിയിൽ കിഴക്കു - താഴെ ഒരു പുര പണിതു് അവിടെ താമസമാക്കി. വർക്കി തറവാട്ടിൽ താമസിച്ചിരുന്നു. അങ്ങാടിയിൽ പടിഞ്ഞാറേ അറ്റത്തു് കുരവട്ടു താമസിച്ചിരുന്ന വർക്കിതരകന്റെ മക്കളെ കുരവട്ടെ പൊയ്ക്കാടൻ എന്നും, അങ്ങാടിയുടെ കിഴക്കു് താഴെത്തു താമസിച്ചിരുന്ന ഇട്ടിമാത്തുവിന്റെ മക്കളെ താഴത്തെ പൊയ്ക്കാടൻ എന്നും പറഞ്ഞുവരുന്നു. പൊയ്ക്കാട്ടിൽ മാത്തു മാത്തുതരകന്റെയും, പുരവത്തു് കത്തനാരുടെയും, ഇട്ടിതരകന്റെയും കാലത്തു് പൊയ്ക്കാട്ടിൽ കുടുംബം കുറുപ്പമ്പടി ഇടവകയിൽ സാമ്പത്തികമായും, സ്വാധീനംകൊണ്ടും വളരെ നല്ലനില പ്രാപിച്ചിരുന്നു. അക്കാലത്തു് കല്ലറക്കണം പൊയ്ക്കാടണം ഒരേനിലയിൽ എത്തിയിരുന്നതിനാൽ "കല്ലറക്കണം പൊയ്ക്കാടണം" എന്ന ഒരു പ്രശസ്തി അവർക്കു ലഭിച്ചിരുന്നു. താഴത്തെ ഇട്ടിമാത്തുവിന്റെ മക്കളിൽ വർക്കി കിഴക്കെ ഇരിങ്ങോളം, ചെറിയാൻ മാത്തു പുഴക്കാട്ടം, കോര താഴത്തെ അങ്ങാടിയിലും താമസിച്ചിരുന്നു. പൊയ്ക്കാട്ടിൽ കുടുംബം ഭാഗംചെയ്തു് പല ഭവനമായി തീർന്നതിനാൽ ആ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട ഏതെങ്കിലും ഒരാൾ തുടർച്ചയായി പള്ളിയിൽ കൈസ്സാനം നോക്കിയിരുന്നു. ഈ കുടുംബത്തിൽ കൈക്കാരന്മാരായിരുന്നവരുടെയും പട്ടക്കാരന്മാരുടെയും ചരിത്ര ശകലങ്ങൾ പിന്നീടു് പറയുന്നതാണ്.

3. കല്ലറക്കൽ തരകൻവീട്ടുകാർ. ജനം മൂലൻ.

ത്രിശിവപേരൂർ നിന്നു് ചില നമ്പൂരി കുടുംബങ്ങൾ അങ്കമാലി അടുത്തു് നായത്തോട്ടു് താമസിച്ചിരുന്നു. അവിടെ നിന്നു് ഒരു നമ്പൂരിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയും രായമംഗലത്തുവന്നു് താമസിക്കുകയും കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ വന്നു് ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ച ആൾക്കു് ഗീവറഗീസ് എന്ന പേർ. ഗീവറഗീസ് എന്നപദം ലോപിച്ചാണു് വർക്കി. ഇവർ ആദ്യം താമസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തിനു് ഇപ്പോഴും മനയത്തുകുടി എന്നാണു് പേരു്. പില്ലാലത്തു് കല്ലറക്കൽ എന്ന നാമധേയം ഈ കുടുംബത്തിനു് ലഭിച്ചു. ഈ കുടുംബത്തിൽ ധാരാളം സമ്പത്തു് ഉണ്ടായി

രുന്നതിനാൽ ചിലപ്പോൾ കവർച്ചകൾ വിധേയമായിട്ടുണ്ട്. ഈ കടംബപരമ്പരയിൽ പെട്ട ഒരോ പുതുപ്പള്ളിയിൽ പോയി താമസിച്ചു. അവരെ കൊച്ചുപാറാട്ട് എന്നു പറയുന്നു. പാറാട്ടമെത്രാൻ ഈ കടംബത്തിൽ പെട്ട ഭേദമാണ്. ഒരോ കാഞ്ഞിരപ്പള്ളിയിൽ താമസം. അവരെ ഇപ്പോഴും കല്ലറക്കൽ എന്നുതന്നെ പറയുന്നു. ഒരോ തറവാട്ടിൽ തന്നെ താമസിച്ചിരുന്നു. ഈ കടംബത്തിൽ ചിലപ്പോൾ ആൺമക്കൾ ഇല്ലാത്തതിനാൽ ചിലർ ഭത്തുതാമസിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ തുടർച്ചയായി ഏക ആൺമാത്രം ആയിരുന്നിട്ടുണ്ട്. തന്നിമിത്തം കടംബസ്വത്തു വർദ്ധിച്ചുതന്നെ വന്നു.

17-ാം ശതവർഷത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന കല്ലറക്കൽ പൈലിയുടെ മകൻ വർക്കിക്ക് ആൺമക്കൾ ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ മകളുടെ ഭർത്താവായ പൊയ്ക്കാട്ടിൽ ഇട്ടിമാത്തു കല്ലറക്കൽ താമസിച്ചിരുന്നു. പൈലി എന്ന ഏകമകൻ ഉണ്ടായപ്പോൾ പൊയ്ക്കാട്ടിൽ ഇട്ടിമാത്തു കുറുപ്പമ്പടി താഴത്തെ അങ്ങാടിയിൽ പുരപണിയിച്ച് അവിടെ താമസമാക്കി. വർക്കിയുടെ മകൻ പൈലി തരകൻ 943-ൽ പഴയകൂർ - പുത്തൻകൂർ വഴക്കുകാലത്തു പുത്തൻകൂറിൽ നിന്നുകൊണ്ടു കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിക്കു വേണ്ടി വളരെ ശ്രമം ചെയ്തിരുന്നു. പൈലി എന്ന പേർ പൗലോസ് എന്നും അക്കാലത്തു റിക്കാർട്ടുകളിൽ എഴുതാറുണ്ട്. കല്ലറക്കൽ പൈലി തരകൻ പണംകൊണ്ടും സ്വാധീനം കോണ്ടും കുറുപ്പമ്പടി ഇടവകയിൽ മാത്രമല്ല യാക്കോബായ സഭയിൽ പൊതുവെ ഖ്യാതി സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. 6-ാം മാതേന്താമ്മയും (വലിയ മാർ ദീവന്നാ സിയോസ്) പൈലി തരകനും ചാർച്ചക്കാർ ആയിരുന്നു. 6-ാം മാതേന്താമ്മ നയനരോഗ ചികിത്സ വിദഗ്ദ്ധൻ ആയിരുന്നു. പൈലി തരകനെ കണ്ണുചികിത്സ അഭ്യസിപ്പിച്ചതു 6-ാം മാതേന്താമ്മയാണ്. കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ നിന്നും പഴയകൂറുകാരെ പിരിച്ചുവെട്ടുന്നതിനു പുത്തൻ തികയാത്തതിനാൽ കല്ലറക്കൽ പൈലി തരകൻ 6-ാം മാതേന്താമ്മയോടു ^{നല്ല} ആറായിരം പുത്തൻ കടംവാങ്ങിച്ച് കൊണ്ടു വന്നു പണം തികയ്ക്കുകയാണ് ചെയ്തതു്. ഈ കടം പിന്നീടു പല ശയോടുകൂടെ ആറാം മാതേന്താമ്മാ മെത്രാൻ പള്ളിയിൽ നിന്നും കൊടുത്തുതീർത്തു. പൈലി തരകനു് ആൺമക്കൾ ഇല്ലാത്തതിനാൽ അങ്കമാലിയിൽ അമ്പാട്ടു് പൈലി, തരകന്റെ മകളെ വിവാഹം ചെയ്തു ഭത്തുതാമസിച്ചു. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ ഉള്ള കല്ലറക്കൽ തരകൻ വീട്ടുകാർ അമ്പാട്ടു് കടംബത്തിൽ പെട്ടവരാകുന്നു. ഈ അമ്പാട്ടു്

പൈലിയുടെ സഹോദരപുത്രൻ ആണ് അമ്പാട്ടമെത്രാച്ചൻ. കല്ലറക്കൽ ഭത്തു താമസം അമ്പാട്ടു പൈലിതരകൻ 979-ൽ ഒരു മകൻ ജനിച്ചു. കോര എന്ന പേർ ഇട്ടു. M. E. 943-ൽ ജീവിച്ചിരുന്ന പൈലി തരകൻ 996-ൽ മരിച്ചു. 996 മുതൽ 1026 വരെ കല്ലറക്കൽ താമസം അമ്പാട്ടു പൈലി തരകൻ, പരേതനായ പൈലി തരകൻ പകരം കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ കൈക്കാരൻ ആയിരുന്നു. പൈലി തരകൻ 1026-ൽ മരിച്ചതിനാൽ മകൻ കോരതരകൻ 1026 മുതൽ കൈസ്സാനം നോക്കിയിരുന്നു. പൈലി കോര തരകൻ പൈലി, വട്തി എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു ആൺമക്കൾ. ഇതിൽ പൈലിയുടെ മകൻ കോരയുടെ മകനാണ് ആളോത്തുമാലൽ കണ്ണമ്പറലോ. ഈകടു.ബം പിന്നീടു സാമ്പത്തികമായും മറ്റും വളരെ ക്ഷീണിച്ചു. രണ്ടാമൻ വട്തിക്ക് പൈലി, ^{ഭാ.ര} വട്തി എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു ആൺമക്കൾ. ഇതിൽ പൈലിയുടെ മകൻ ആണ് എം. എൽ. എ. കോര തരകൻ. വട്തിയുടെ മകൻ ^{ഭാ.ര} വട്തി കല്ലറക്കൽ വലിയവീട്ടിൽ (തറവാട്ടിൽ) താമസിക്കുന്നു. ഇവരുടെ കുടുംബത്തിൽ പെട്ട ആരെങ്കിലും ഒരാൾ തുടച്ചുയായി ഇക്കാലംവരെ കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ കൈസ്സാനം നോക്കിയിരുന്നു. അതിനാൽ പള്ളിയുടെ സംക്ഷിപ്ത ചരിത്രത്തിൽ ഇവരെപ്പറ്റിയും സംക്ഷിപ്തമായി താഴെ വിവരിക്കുന്നതാണ്.

4. അറക്കൽ വർക്കിതരകൻ.

അറക്കൽ കുടുംബത്തെപ്പറ്റി മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അറയ്ക്കൽ പൈലിതരകൻ കുടുംബവും റോമാ ശീശ്മക്ക് വിധേയമായി എങ്കിലും, അറക്കൽ കുടുംബത്തിൽപെട്ട ബാക്കി വീട്ടുകാർ പരിശുദ്ധ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ കീഴിലുള്ള യാക്കോബായ സഭയിൽ (പുത്തൻകൂറ്റിൽ) ഉറച്ചുനിന്നു. അതിൽ ഒരാളാണ് 941-ൽ ജീവിച്ചിരുന്ന അറക്കൽ വട്തിതരകൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ വട്തി 1004 വരേയും; വട്തിചാക്കോ, 1044 വരേയും; വട്തി വർക്കി 1048 വരേയും; മാത്തുള്ള 1063 വരേയും; പിന്നീട് 1064-മുതൽ ഐയ്യപ്പം, തുടർന്ന് വർക്കിമാത്തുള്ളയും കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ അറയ്ക്കൽ കുടുംബത്തിൽ നിന്നുള്ള കൈക്കാരന്മാർ ആയിരുന്നു. അറയ്ക്കൽ കുടുംബത്തിൽ അറക്ക, മഞ്ചേരി, മേയ്ക്കാലി മുതലായ

വീട്ടുകാർ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ മേയ്ക്കമാലി വീട്ടുകാർ മേയ്ക്കമാലിയിൽ ഭത്താമനം സിദ്ധ വെട്ടിക്കൽ കൂട്ടത്തിൽ തൊമ്മൻ സന്താനങ്ങളാണ്. കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ കൈക്കാരനായിരുന്ന ആത്തുകൽ ഇട്ടുപ്പിന്റെ (ഈ എഴുത്തുകാരന്റെ അപ്പന്റെ അപ്പപ്പൻ) മകൾ അച്ചാരണിയെ വിവാഹം ചെയ്തിരുന്ന മേക്കമാലിൽ മത്തായി, 1082-നു ശേഷം കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ കൈക്കാരനായിരുന്നു.

5. ആത്തുകൽ കുടുംബം

എടശ്ശേരി വന്നു ജന്മനാമുള്ള ആത്തുകൽ കുടുംബത്തെപ്പറ്റി മുൻപ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മുൻകാലങ്ങളിൽ (എന്റെ ഓർമ്മയിൽ) കല്യാണം വിളിച്ചുചൊല്ലുമ്പോൾ വേനനാമധേയത്തേക്കാൾ പ്രാധാന്യം ജന്മനാമം ആയിരുന്നു. 943-ൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ആത്തുകൽ (എടശ്ശേരി) പൈലിയുടെ മകൻ ഇട്ടുപ്പ് പൂക്കുട്ട് താമസിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം വിവാഹം ചെയ്തിരുന്നതു് അകപ്പറമ്പിൽ പൈനാടത്തു് ഇട്ടിക്കയ്യന്റെ മകൾ എളച്ചിയെ ആയിരുന്നു. ഇട്ടുപ്പിനു് കുടുംബവകയായി പൂക്കുട്ടു് നെടുങ്ങപ്രയം ധാരാളം നിലംപുരയിടം ഉണ്ടായിരുന്നതു കൂടാതെ വേങ്ങൂർ 40പറക്കു് നിലം സ്രീധനമായി ലഭിച്ചിരുന്നു. എടശ്ശേരി എന്നു് ജന്മനാമുള്ള ആത്തുകൽ കുടുംബത്തിന്റെ വംശാവലി 1949ൽ ഞാൻ അച്ചടിച്ചുപ്രസദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇട്ടുപ്പു് M. E. 1006 വരേയും, ഇട്ടുപ്പിന്റെ മകൻ ഇട്ടിക്കയ്യൻ 1051 വരേയും, ഇട്ടിക്കയ്യന്റെ മകൻ ഇട്ടുപ്പ് 1075 വരേയും, ഇട്ടുപ്പിന്റെ പുനർവിവാഹത്തിലെ മകൻ ഇട്ടിക്കയ്യൻ 1084 വരേയും കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ കൈക്കാരനായിരുന്നു. അക്കാലമായപ്പോഴേക്കും ഈ വേനം സാമ്പത്തികമായി വളരെ അധഃപതിച്ചതിനാൽ ഇട്ടിക്കയ്യൻ കൈസ്താനം വെച്ചാഴിയുകയാണു് ചെയ്തതു്.

1006 വരെ ജീവിച്ചിരുന്ന ഇട്ടുപ്പിന്റെ മകൾ അച്ചണ്ണിയെ, അങ്ങാടിയിൽ നിന്നും മാറി അല്ലപ്ര താമസിച്ചിരുന്ന മരങ്ങാട്ടു് വക്കിയുടെ മകൻ ഐപ്പു് വിവാഹം ചെയ്തു. പത്തുപറയ്ക്കു് നിലം സ്രീധനമായി കൊടുത്തിരുന്നു. അല്ലപ്ര ഉള്ള മരങ്ങാടൻമാർ ഇവരുടെ മക്കൾ ആണു്. 1055 വരെ ജീവിച്ചിരുന്ന ഇട്ടിക്കയ്യന്റെ മകൾ എളച്ചാരെ അകപ്പറമ്പിൽ മങ്ങാട്ടുപള്ളി പൗലോസു് വിവാഹം ചെയ്തു.

യ്ക്കു. അവർക്കു ഏക സന്തതി ആയിരുന്ന മകളെ വയൽപറമ്പിൽ വക്കീൽ കുഞ്ഞുപാക്കൊ വിവാഹം ചെയ്തു. ഇവരുടെ മകനാണ് ചാണ്ടി വക്കീൽ. ഇട്ടിക്കയ്യൻ്റെ മകൾ ഇത്താണ്ടയെ പാത്തിക്കൽ മാത്തു വിവാഹം ചെയ്തു. ഇവരുടെ പൗത്രനാണ് ബ: പാത്തിക്കൽ അച്ഛൻ. 1074 വരെ കൈസ്സാനംനോക്കിയിരുന്ന ഇട്ടൂപ്പ് ആദ്യ വിവാഹം ചെയ്തിരുന്നതു് നെടുങ്ങപ്ര പുതുശ്ശേരി വക്കീയുടെ മകൾ മറിയത്തിനെ ആണ്. പുതുശ്ശേരി വർക്കിയുടെ സഹോദരിയെ മററമനയിൽ വിവാഹം ചെയ്തിരുന്നു. അവരുടെ പൗത്രനാണ് കുറുപ്പമ്പടി പള്ളി വികാരി ബ: മററമന അച്ഛൻ. പുതുശ്ശേരി വർക്കിയുടെ പൗത്രനാണ് ബഹുമാനപ്പെട്ട പുതുശ്ശേരിയിൽ അച്ഛൻ. പുതുശ്ശേരിയിൽ നിന്നു വിവാഹം ചെയ്ത ആത്തുകൽ ഇട്ടൂപ്പിൻ്റെ മകൻ വക്കി തങ്കളത്തു പുത്തേത്തു പൈലിയുടെ മകൾ എളച്ചിയെ വിവാഹം ചെയ്തു. എളച്ചിയുടെ പിത്ര സഹോദരൻ ബ. പുത്തേത്തു് അച്ഛൻ കോതമംഗലം പള്ളിയിലെ വികാരി ആയിരുന്നു. ആത്തുകൽ വക്കിയുടെ മകൻ ഇട്ടൂപ്പ് ഈ എഴുത്തുകാരൻ്റെ പിതാവാണ്. ഈ കുടുംബത്തിലെ ചില ചരിത്രഗകലങ്ങൾ കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയുടെ ചരിത്രത്തിൽ അങ്ങും ഇങ്ങും നിലകൊള്ളുന്നു.

6. കോച്ചേരി

പഴയകൂർ പുത്തൻകൂർ വഴക്കുകാലത്തു് ജീവിച്ചിരുന്ന രണ്ടു വ്യക്തികളാണ് കോച്ചേരി ചെറിയതരകനും കോച്ചേരി തൊമ്മനും. കൂടാതെ 978-ൽ കോച്ചേരി വക്കി എന്ന ഒരാൾ ജീവിച്ചിരുന്നു. ഇവരുടെ എല്ലാം മക്കൾ കുറുപ്പമ്പടി ഇടവകയിൽ രായമംഗലം, ഇരിങ്ങോൾ, പ്രളയിക്കാട്, അശമന്തർ ഭാഗങ്ങളിലായി താമസിച്ചിരുന്നു. കോച്ചേരികളും, കോച്ചേരി പാടം എന്നും മറ്റും അറിയപ്പെടുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ ഇവരുടെ വക ആയിരുന്നു. പഴയകൂർ പുത്തൻകൂർ വഴക്കുകാലത്തു് 948-ൽ കരവരി ഇട്ടതിൽ കോച്ചേരി ചെറിയ തരകൻ 1000 പുത്തനും, കോച്ചേരി തൊമ്മൻ 75 പുത്തനും കൊടുത്തു. കരവരി ഇട്ടതിൽ കിഴ്ശിഖ വരുത്തിയവരുടെ പണം പിരിക്കുന്നതിനു് 947-ൽ കോച്ചേരി ചെറിയ തരകനേയും ആറുപുറം പൈലിയേയും ചുമതലപ്പെടുത്തി. 973 വരെ ജീവിച്ചിരുന്ന ചെറിയ തരകനു് ആൺമക്കൾ ഇല്ലാത്തതിനാൽ മകളെ അറയ്ക്കുവ

റമ്പിൽ മാത്തു വിവാഹം ചെയ്തു ഭത്താമസിച്ചു. മാത്തുവിന്റെ മകൻ ചെറിയാൻ-ചെറിയാന്റെ മകൻ മാത്തുവിനു് ചെറിയ, മാത്തു എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു ആൺ മക്കൾ ഇതിൽ മാത്തു ഇപ്പോൾ കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിലെ കൈക്കാരൻ ആണ്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മകനാണ് ഡോക്ടർ കെ. എം. ചാക്കോ.

7. പടയാട്ടിൽ വർക്കിയുടെ കുടുംബം

പഴയകൂർ പുത്തൻകൂർ വഴക്കോലത്തു് കപ്യാർമാത്തു പഴയതിൽ ചേർന്നതിനാൽ അതിനുപകരം പടയാറ്റിൽ വർക്കിയെ പുത്തൻകൂറ്റിൽ കപ്യാരായി നിയമിച്ചു. 1018ലെ അവരുടെ ഒരു ഓലയിൽ അവരുടെ റിക്കാർട്ടിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു. "കുറുപ്പമ്പടിക്കൽ അങ്ങാടിയിൽ പടയാറ്റിപറമ്പിൽ നസ്രാണി കോരതു വർക്കി". ഇവരുടെ ജനം കരയാറ്റിൽ എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. 943ൽ ജീവിച്ചിരുന്ന കപ്യാർ വർക്കിയുടെ നാലു് ആൺമക്കളിൽ 1) ഇത്താപ്പിരി താണിയേലിമാലിൽ താമസിച്ചിരുന്നു. 2) രണ്ടാമൻ വർക്കി ചിറയുടെ കരയിൽ താമസിച്ചതിനാൽ ചിറങ്ങരപടയാട്ടി എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു. ഇദ്ദേഹവും പള്ളിയിൽ കപ്യാർ ആയിരുന്നു. 3) തറവാട്ടിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കോരതു് പാറക്കുമാത്തു കത്തനാരുടെ ജ്യേഷ്ഠന്റെ മക്കളെ വിവാഹം ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹവും കപ്യാർ ആയിരുന്നു. 4) നാലാമത്തെയാൾ വട്ടൂർ താമസിച്ചു. ഈ കുടുംബം അന്യം നിന്നുപോയി.

മൂന്നാമൻ വർക്കി കോരതിനു് വർക്കി, പൈലി, മാത്തുള്ള, ഇത്താപ്പിരി കത്തനാർ (1-ാമൻ) എന്നിങ്ങനെ നാലു മക്കൾ. നാലാമൻ ഇത്താപ്പിരി കത്തനാർ അവിവാഹിതൻ ആയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം 1017 മുതൽ പള്ളിയിൽ വികാരി ആയിരുന്നു. 1063-ൽ മരിച്ചു. ഒന്നാമൻ വർക്കി പള്ളിയിൽ കപ്യാർ ആയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിനു് കോര, മാത്തുള്ള, പൗലോസ്, ഇത്താപ്പിരി കത്തനാർ (2-ാമൻ) എന്നിങ്ങനെ നാലു മക്കൾ.

ഇതിൽ 1-ാമൻ കോരതിന്റെ മകനാണ് പരേതനായ അറയ്ക്കൽ അച്ഛൻ.

വർക്കിയുടെ മകൻ കോരതിന്റെ 2-ാമത്തെ മകൻ പൈലിയുടെ മക്കളെ തുമ്മാരട്ടെ പടയാട്ടി എന്നു പറയുന്നു. ഇവർക്കും കപ്പിതപം

ഉണ്ടായിരുന്നു. മൂന്നാമത്തെ മകൻ കപ്യാർ മാത്തുള്ളകുട് കോര, മത്തായി ഇത്താപ്പിരി മൂന്നു മക്കൾ ഇതിൽ ഒന്നാമത്തെ മകൻ കപ്യാർ കോരയുടെ മകനാണ് ഇപ്പോഴത്തെ കപ്യാർ പടയാട്ടിൽ വർക്കി ഇദ്ദേഹത്തിന് ആൺമക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു മകളെ താണിയേലിമാലി വർക്കിമാത്തു വിവാഹം ചെയ്തു. ഈ വർക്കി മാത്തു കുറുപ്പമ്പടി എം. ജി. എം സണ്ടേസ്കൂളിന്റെ സ്ഥാപകനും, ഹെഡ് മാസ്റ്ററും, കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിലെ കൈക്കാരനും സാമൂഹ്യ പ്രവർത്തകനും ആയിരുന്നു. അങ്കമാലി ഭദ്രാസന ഇടവകയുടെ പൗലോസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ആഗ്രഹപ്രകാരം തിരുമേനിയോടൊന്നിച്ചു കോട്ടപ്പടി, ചേലാടു മുതലായ അയൽ പള്ളികളുടെ വഴക്കുകൾ തീർക്കുന്നതിനു അദ്ദേഹം ചെയ്ത ശ്രമങ്ങൾ സ്തുത്യർഹം തന്നെ.

വർക്കിയുടെ മകൻ ഇത്താപ്പിരി കത്തനാക്ഷ് (2-ാമൻ) 1045. മുതൽ കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ വികാരിത്വം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിനു ഇസ്സാക്ക കത്തനാർ, വർക്കി എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു ആൺമക്കൾ. ഇതിൽ വർക്കി വേങ്ങൂർ താമസം. ഒന്നാമത്തെ മകൻ ഇസ്സാക്ക കത്തനാർ, 1049 കർക്കടകം 21-ാം തീയതി ജനിച്ചു. ഇദ്ദേഹം കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിലെ വികാരി ആണ്. ഇദ്ദേഹം ഈ എഴുത്തുകാരന്റെ മല്ലാമ്പാരിൽ ഒരാളും, ഈ ചരിത്രം എഴുതുന്നതിന് എനിക്കു പ്രോത്സാഹനം തന്ന ആളും ആകുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന് ധാരാളം വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികൾ ഉണ്ടു്. വേദപുസ്തകത്തിൽ നല്ല പാണ്ഡിത്യവും ഉണ്ടു്.

ഭാഗം 3.

എട്ടുവീട്ടുകാരുടെ അനിശ്ചിത

കൈസ്താന ഭരണകാലം.

A. D. 1770-1798 ന് M. E. 945-973.

മുൻ കൈക്കാരന്മാരിൽ നാലു വീട്ടുകാർ പഴയകൂറിൽ (റോമാ സമുദായത്തിൽ) ചേർത്തിനാൽ, വേറെ നാലു വീട്ടുകാരുടെ ചേർത്തു് പള്ളിഭരണം നടത്തിവന്നു. പഴയകൂറുകാരുടെ ഓഹരികൊടു

ഇത് അവരെ പള്ളിയിൽ നിന്നും പിരിച്ചുവിട്ടശേഷം കുറച്ചു വർഷം കൂടെ മുൻപറഞ്ഞ 4+4 വീട്ടുകാർ തന്നെ കൈസ്ഥാനജോലി ചെയ്തുവന്നു. അവരുടെ പേരു വിവരം മുകളിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അക്കാലത്തെ ദേശകാല സ്ഥിതിഗതികൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

1. മരാമത്തുകൾ

945-ാം ആണ്ടു് (1769) കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ പുത്തൻകുറുകാക്ക് ഒരു ശുഭവേദം ആയിരുന്നു. അമ്പതുവർഷക്കാലമായി പള്ളിയിൽ രണ്ടുകക്ഷികൾ ഉണ്ടായിരുന്നതിൽ പഴയകുറുകാർ 945 ധനു 13-ാം തീയതി ഇറങ്ങിപ്പോവുകയും പള്ളിമുഴുവനായി പുത്തൻകുറുകാരായ യാക്കോബായക്കാക്ക് ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. സാധുവായ കൈവെപ്പു് ഇല്ലാതിരുന്ന 6-ാം മാന്തോമ്മാക്ക് ശീമബാവന്മാർ 945-ൽ മാർ ദിവന്നാസിയോസു് എന്ന പേരിൽ കൈവെപ്പു് നല്കി. കാസാ സംബന്ധിച്ചു് പഴയകുറുകാർ കൊടുത്തിരുന്ന കേസിലും പുത്തൻകുറുകാർ വിജയംപ്രാപിച്ചു. മാന്തോമ്മാവമ്മ മഹാരാജാവു് 5-ാം മാന്തോമ്മയുടെ എന്നപ്രകാരം രാമവമ്മ (ധമ്മരാജാവു്) 6-ാം മാന്തോമ്മയുടെ സമകാലീനൻ ആയിരുന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തോടുത്താണ് മോണംകുന്നും മുതലായ ചിലവീട്ടുകാർ പ്രളയിക്കാട്ടു് താമസമാക്കിയതു്.

പള്ളി യാക്കോബായക്കാക്ക് ഒഴിഞ്ഞുകിട്ടിയശേഷം അവരുടെ ചിന്ത പള്ളി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ ആയിരുന്നു. 945-ൽ വെള്ളിക്കാസ പണിയിക്കുകയും 947-ൽ മദ്ബഹായുടെ കേടുപാടുകൾ പോക്കുകയും, ഓടുമേയുകയും, പള്ളിക്കു് ഒരു പെട്ടകം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു.

2. ആറാം മാർത്തോമ്മ (വലിയ മാർ ദിവന്നാസ്യോസു്)

ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയും ഈ പള്ളിയിൽ പതിഞ്ഞിരുന്നു. മെത്രാപ്പുലർ പള്ളിയിൽനിന്നും ചെല്ലേണ്ട ഇനങ്ങൾ പിരിക്കുന്നതിനു് തിരുമനസ്സിലെ ചെറിയ കച്ചുകുട്ടനെ അയച്ചിരുന്നു. ഈ ജോലി നിർവ്വഹിച്ചവനതു് കടച്ചൂർ മാത്തനാണ്. തിരുമനസ്സിലെ സാധനം എത്തിക്കുന്നതും ഈ മാത്തൻ തന്നെയായിരുന്നു. ഇക്കാല

ത്തു കല്ലന എന്നു പറയുന്നതിനു് അക്കാലത്തു് സാധനം എന്നാണു് പറയുക. മല്ലാനച്ചൻ, മുപ്പച്ചൻ മുതലായവരുടെ കല്ലനകൾക്കും സാധനം എന്നാണു് റിക്കാർട്ടിൽ കാണുന്നതു്. മാത്തനം കൂടെയുള്ളവരും പള്ളിയിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ ചെലവുകൾ പള്ളിയിൽ നിന്നുതന്നെ വഹിച്ചിരുന്നു. അക്കാലത്തു് മലങ്കരയിൽ ഒരു മെത്രാൻ മാത്രം ആയിരുന്നതിനാലും, അദ്ദേഹം ജാതിക്കു് കർത്തവ്യൻ ആയിരുന്നതിനാലും അക്കാലങ്ങളിലെ മെത്രാന്മാർ രാജകീയ പ്രൗഢിയിലാണു് പെരുമാറിയിരുന്നതു്. 953-ൽ തിരുമേനി ഈ പള്ളിയിൽ എഴുന്നള്ളിയിരുന്നു് പള്ളിക്കായ്ക്കങ്ങളിൽ ആവശ്യമായ ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്തു. തിരുമേനിയുടെ എഴുന്നള്ളത്തിനു് തോരണങ്ങൾ തൂക്കുകയും, വാദ്യമേളങ്ങൾ നടത്തുകയും, പാവം വിരിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്തു. ഇക്കാലത്തു് കപ്പിത്തം നോക്കിയിരുന്നതു് പടയാറ്റിൽ വെക്കിയാണു്.

ശീമക്കാരൻ മാർ ഈവാനിയോസും, മലങ്കരയുടെ മാർ ദീവന്നാസിയോസും യോജിച്ചു് സഭാകാര്യങ്ങൾ നടത്തിവന്നു. സുറിയാനി പട്ടക്കാരുടെ വിവാഹം പുനസ്ഥാപിക്കുന്നതിനു് ശീമയിൽ നിന്നുവന്ന തിരുമേനിമാർ ശ്രമിച്ചതിന്റെ ഫലമായി വടക്കുള്ള ചില കത്തനാരന്മാരെക്കൊണ്ടു് (പട്ടക്കാരെ) വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു. കാട്ടുമങ്ങാടൻ മെത്രാൻപട്ടം ഏറ്റെടുത്തു ഇക്കാലത്താണു്. തൽഫലമാ അഞ്ഞൂറു് ഒരു മെത്രാനും മെത്രാസന ഇടവകയും ഉണ്ടാകുന്നതിനു് ഇടയായി.

3. രാഷ്ട്രീയ സ്ഥിതിഗതികൾ

മാത്താണുവമ്മ മഹാരാജാവു് രാജ്യം പിടിച്ചടക്കി എങ്കിലും രാമവമ്മ മഹാരാജാവിന്റെ കാലത്താണു് രാജ്യത്തു് പരിപൂർണ്ണ സമാധാനം ഉണ്ടായതു്. 966-ൽ (1791) ഉണ്ടായ ടിപ്പുവിന്റെ ആക്രമണം കുന്നത്തുനാടു താലൂക്കിൽ ഉള്ളവരെ യേവിഹ്വലരാക്കിത്തീർത്തു. അതിനെ തുടർന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരു പറഞ്ഞു് പല കവച്ചക്കാർ കുറുപ്പമ്പടി ഇടവകയിൽപ്പെട്ട പല വീടുകളും കവച്ചുചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അതിനാൽ അടുത്തകാലംവരെ ടിപ്പു എന്നു കേട്ടാൽ കുട്ടികൾക്കൂടെ ഭയപ്പെടുമായിരുന്നു.

മാത്തൂരുകന്റെ കാലത്തു് വാടമുറിച്ചു് വടക്കുനിന്നു് ആനകളെ കടത്തി വിട്ടതിനാൽ വേങ്ങൂർ മച പ്രദേശത്തു് താമസിച്ചിരുന്ന

ന്ന ജനങ്ങൾ തെക്കെ കരകളിലേക്ക് അതായത് നെടുങ്ങപ്ര, പൂക്കോട്, മുടക്കുഴ മുതലായ ഭാഗങ്ങളിലേക്ക് മാറിതാമസിച്ചു. അതിനാൽ വേങ്ങൂർ പ്രദേശം ഈ എഴുത്തുകാരന് ഓർമ്മയ്ക്കുന്ന കാലം വരെ കാട്ടാന, കുടുവ, പന്നി, മാൻ മുതലായ കാട്ടുമൃഗങ്ങളുടേയും വൻമരങ്ങളുടേയും വാസസ്ഥാനമായിത്തീർന്നു. ടിപ്പുവിന്റെ ആക്രമണം കഴിഞ്ഞ് ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തോടുകൂടെ ഇക്കാലം (1118) വരെ സമാധാനപരമായി ജീവിക്കുന്നു എന്ന് പറയാം. തന്നിമിത്തം ജനപ്പെരുപ്പം, സ്ഥിരതാമസം, സ്ഥിരഭവനങ്ങൾ, വിദ്യാഭ്യാസം മുതലായ സംഗതികളിൽ വളരെ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചുവരുന്നു. അക്കാലത്തെ കണ്ടെഴുത്തു് സമയത്തു് പലരും കരത്തെ യേനു് തങ്ങൾ ഭവനമായി കൈവശം വച്ചിരുന്ന നിലം പുരയിടങ്ങൾ ജന്മിമാരുടേയും ദേവസ്വങ്ങളുടേയും പേരിൽ ആക്കിത്തീർത്തു. ഇപ്രകാരം ചില നമ്പൂരിമാർ ജന്മിമാരായി-ധനാധ്യന്തരായിത്തീർന്നു. കണ്ടെഴുത്തു നടത്തിയ വർഷം വല്ലവരോടും വിരോധം ഉണ്ടായാൽ കരംകൊടുത്തു ഭാരപ്പെടുവാൻ വണ്ടി അവരുടെപേരിൽ നിലങ്ങളും പുരയിടങ്ങളും എഴുതിത്തള്ളിവിട്ടിരുന്നു. തൽഫലമായി പലരും ധനവാന്മാരായിത്തീർന്നു. ചിലരുടെ വസ്തുക്കൾ ദേവസ്വങ്ങളുടേയും ജന്മിമാരുടേയും പേരിൽ മനപൂർവ്വം എഴുതിപ്പോയി 943-ൽ ജീവിച്ചിരുന്ന അറക്കൽ പൈലിതരകന്റെ വസ്തുക്കൾ ഇപ്രകാരം അന്യാധീനപ്പെടുപോയതായി പറയുന്നു.

4. കുളങ്ങര അകത്തുട്ട് ഭവനം (തൂടച്ച)

കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയുടെ ചരിത്രത്തിൽ കുളങ്ങര അകത്തുട്ട് ഭവനത്തിന് പ്രഥമ സ്ഥാനമാണുള്ളതു്. ഈ ഭവനത്തെപ്പറ്റി 2-ാം അദ്ധ്യായം 2-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനു പുറമെ അതിനുശേഷമുള്ള ചുരുങ്ങിയ ചരിത്രം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

കുറുപ്പമ്പടി മത്തമറിയം പള്ളിക്കും ഇടവകക്കാർക്കും പലവിധത്തിൽ സങ്കേതമായിരുന്ന കുളങ്ങര അകത്തുട്ട് ഭവനത്തിൽ 943-ൽ ജീവിച്ചിരുന്ന പണിക്കരശ്ശൻ പഴയകുറുപ്പമ്പടം പാർട്ടിപ്പേർന്നു പ്രവർത്തിച്ചു. അതിനെതുടർന്ന് ഇ ഭവനത്തിന് സാരമായ ക്ഷീണം വേിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആയുധാഭ്യാസം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതു് ഒരു കുളരിയിൽ വച്ചു ണു്. ഈ കുളരി ഇപ്പോഴും സൂക്ഷിച്ചുവരുന്നു. ആ

യുധാഭ്യസനം നിറുത്തിയപ്പോൾ തങ്ങളുടെ ഉടവാൾ പരവേതാ വിഷയമാക്കി കളരിയിൽവെച്ച് പൂജനടത്തിവരുന്നു. ഈ കുടുംബത്തിൽ M. E. 900-നുമുമ്പ് സ്ത്രീകൾ ഇല്ലാതിരുന്നപ്പോൾ "ആയക്കുന്നത്തു നായർ പ്രഭു" വിന്റെ വീട്ടിൽ നിന്നും ഒരു സ്ത്രീയെ ദത്തെടുത്തു. (അടുത്തകാലംവരെ മരുമക്കത്തായ ക്രമമാണല്ലോ ഈ ദേശത്തു നായന്മാർക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നതു്.) ഇവരുടെ സന്തതിയാണു് ഇപ്പോഴുള്ള കുളങ്ങര അകത്തുട്ടുകാർ. 943ൽ ഇവർ പഴയകൂറുകാർക്ക് അനുകൂലം നിന്നതിനാൽ കുറുപ്പമ്പടിയിൽ ഉള്ളവരുടെ പ്രാബല്യം കുറയുന്നതിനു് ഇടവന്നു. രണ്ടുപള്ളിയിൽ (മുടക്കിരായി-കുറുപ്പമ്പടി) നിന്നും ഇവർക്ക് അഞ്ചുകാലം കോപ്പം ലഭിച്ചിരുന്നതുകൂടാതെ ഓരോ മണവാളനിൽനിന്നു് 4ചക്രം (1പണം) വീതം ദക്ഷിണയും ലഭിച്ചിരുന്നു.

950-ൽ ഈ ഭവനം നാലായി ഭാഗംകഴിച്ചു. (1) ഒരാം തറവാട്ടിലും (2) മറേറയാൾ കീഴക്കെ കോതമംഗലത്തു് നെല്ലിക്കുന്നേലും (3) ഒരാം തങ്കളത്തു് കവളംകഴിയിലും (4) വേറൊരാം വെങ്ങോല ഉദയംകഴിയിലും താമസമാക്കി. ഇവർ പിരിയുന്നതിനുമുമ്പ് കടമറം, എളമ്പ്ര, തൃക്കാരിയൂർ, പായിപ്ര, മേതല, വേങ്ങൂർ, രായമംഗലം, വെങ്ങോല മുതലായ ദേശങ്ങളിൽ ഒട്ടധികം വസ്തുക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതിൽ നെല്ലിക്കുന്നേൽ ഭവനം അന്യംനിന്നു. ടി. വക സ്വത്തു് മിക്കവാറും പൂഞ്ഞാറി തമ്പുരാനും ലഭിച്ചു.

കുളങ്ങര അകത്തുട്ടു് തറവാടു് വീണ്ടും 1015-ൽ തറവാടു്, പുരവത്തി, പുത്തൻമം എന്നിങ്ങനെ മൂന്നായി തിരിഞ്ഞു. പുരവത്തിൽ നിന്നാണു് വേങ്ങൂർ നെല്ലിപ്പിള്ളി പിരിഞ്ഞുപോയതു്. എളമ്പ്രുള്ള കവളംകഴി അകത്തുട്ടുകാരും പിരിയുകയുണ്ടായി. ഈ പിരിച്ചിലിനുമുമ്പു് തച്ചേത്തു മൂന്നാംകൂറ കൈക്കൽ കുളങ്ങര അകത്തുട്ടു് നാരായണി കുഞ്ഞമ്മക്കു് സംബന്ധം ആയിരുന്നു. നാരായണിക്കു് ലക്ഷ്മി, സുഭദ്ര, ഇച്ചപ്പിള്ള എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു മക്കൾ. ലക്ഷ്മി 1001-ൽ ജനിച്ചു. ലക്ഷ്മിയുടെ കാലത്തു് വീണ്ടും 1051-ൽ മൂന്നായി പിരിഞ്ഞു. 1) തറവാടു് 2) വടക്കഞ്ചേരി അകത്തുട്ടു് (പായിപ്ര) 3. കൂരാളികോട്ട (മേതല). ലക്ഷ്മി കുഞ്ഞമ്മയ്ക്കു് പാപ്പി പാറ എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു മക്കൾ. 1085-ൽ വീണ്ടും ഇവർ തമ്മിൽ പിരിഞ്ഞു. പാപ്പിയുടെ ശാഖതാവടിനു് തെക്കു് 1070 ൽ

പണിചെയ്ത കരവട്ടെ വീട്ടിലും, പാറുവിന്റെ ശാഖ തറവാട്ടിലും താമസിക്കുന്നു. ആധുനികകാലത്തു് കരവട്ടെ അടുത്തടുതൽ ധന സ്ഥിതിയിലും അഭിമനേത്തിലും പ്രബലതയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു.

ഇപ്രകാരം പലപിരിച്ചിലുകളാലും, സർവ്വേശ്വരൻ സ്വത്തും പ്രതാപവും മാറിമാറി ഓരോരുത്തർക്കു് കൊടുക്കുന്ന എന്നതിന്റെ ലക്ഷ്യമായും അനേകനാരം പ്രാവേത്തിൽ ഇരുന്ന കളങ്ങര അകത്തുട്ടു് തറവാട്ടു് - അനേകം ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും നായന്മാരുടെയും ഭക്തി ഹേതുവായിരുന്ന ഈ ഭവനം-പല രാജാക്കന്മാരേയും ഇടപ്രഭുക്കന്മാരെയും സഹായിച്ചിരുന്ന ഈ ഗൃഹം - ഇപ്പോൾ ഇതിൽ പല ശാഖകളും വളരെ ക്ഷീണിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടു്. ശ്രാമ്പി (മാളിക) ആയിരുന്ന തറവാട്ടു് പെക്കംകുറച്ചു് ചെറുതാക്കി മേഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആയുധാഭ്യാസകളരി ആയി ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആലയം ഉടവാൾ വച്ചു് ഒരു പുജാഗൃഹമായി മാറിയിരിക്കുന്നു.

5. മുടക്കിരായി പഴയകുറുപ്പള്ളി (കുറുപ്പമ്പടി)

അറക്കൽ പൈലിതരകൻ മുതൽപേർ കുറുപ്പമ്പടി പഴയ പള്ളിയിൽ നിന്നും മാറി 945-ൽ കിഴക്കെ പള്ളി (മുടക്കിരായിൽ) റോമായിൽ ചേന്നു് പഴയകുറുക്കാക്കു് വച്ച സംഗതി മുഖ്യം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. വലിയ പള്ളിയിലെ (തലപള്ളി) പ്ലാലെ പുത്തൻ പള്ളിയിലും അറക്ക, പാരോമാൻ, മറിക്കാടൻ, ചിററയം എന്നിവരോടുകൂടെ നാലുപേരെകൂടെ ചേർത്തു് കൈസ്സാനകമ്മറി രൂപീകരിച്ചിരുന്നു. 992-ൽ മറൈക്കാട്ടു് യൗസേഫ് കത്തനാർ ടി പള്ളിയിൽ വികാരി ആയിരുന്നു. ഈ പള്ളിയുടെആദ്യത്തെആധാരങ്ങൾഅറക്കൽപൈലി പൈലിയുടെ പേരിൽ ആണു് കാണുന്നതു്. ഈ ഇടവകയിൽ അന്റണി, പുല്ലുവഴി, മുടക്കിരായി, രായമംഗലം, അശമന്നൂർ, നെടുങ്ങപ്ര എന്നീ കരകളിലെ പഴയകുറുക്കാർ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ സ്ഥലവാസികൾ 140 വർഷക്കാലം ഒരുമിച്ചുകൂടി കഴിഞ്ഞശേഷം 1905-ൽ പുല്ലുവഴിയിൽ ഒരു പള്ളിയും, 1938-ൽ മലേക്കടികളുടേയും എലവും കടികളുടേയും മറ്റും ഉത്സാഹത്താൽ അന്റണിയിൽ കയ്യത്താലിയിൽ ഒരു പള്ളിയും വെച്ചിട്ടുണ്ടു്. 1942-നു് കൊല്ലവർഷം 1117-ൽ മേടം 27-ാം നു് നെടുങ്ങപ്ര കപ്പേളയിൽ പഴയകുറുക്കാക്കു് കുർബ്ബാന ആ

രംഭിച്ചു. അന്നേദിവസംതന്നെയാണ് പൗരസ്ത്യ സുവിശേഷ സമാജത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ പണിയിച്ചിട്ടുള്ള വേങ്ങൂർ (നെടുങ്ങപ്ര) പള്ളിയിൽ നവ പുജാർപ്പണം നടത്തിയത്.

6. പഴയകുറുകാരുടെ സ്ഥിതി

A. D. 325-ലെ നിഖ്യസുന്നഹദോസ് നിശ്ചയപ്രകാരം പരിശുദ്ധ അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനത്തിന് വിധേയമായിരുന്ന മലങ്കരയിലെ സഭ, അതിന് എതിരായി 1599-ൽ റോമാ പാത്രീയക്കീസിന് വിധേയമാക്കപ്പെട്ടു. എങ്കിലും അമ്പതുവർഷം കഴിഞ്ഞു മലങ്കരയിലെ സുറിയാനിസഭ മുഴുവനായി 1653 ൽ അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനത്തിൽ പുനരെകപ്പെട്ടു. അതിനാൽ പരിശുദ്ധ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രീയക്കീസിന്റെ കല്പന അനുസരിച്ച് മലങ്കരയിലെ സഭക്ക് മാർ റോമാ എന്നപേരിൽ ഒരു നാട്ടുമെത്രാൻ വാഴിക്കപ്പെട്ടു. ഇപ്രകാരം മലങ്കരസഭ മുഴുവനായി പരിശുദ്ധ അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനത്തിന് വിധേയമായെങ്കിലും, റോമാസമുദായത്തിലെ മിഷ്യനറിമാരുടെ പ്രേരണയാൽ കറേപ്പേർ റോമാനുകത്തിൽ വീണ്ടും കടുങ്ങിപ്പോയി. ഇവരെയാണ് പഴയകുറുകാർ എന്നു പറയുന്നത്. പഴയകുറുകാരെ ഭരിക്കുന്നതിന് ചാണ്ടിമെത്രാൻ എന്ന ഒരു നാട്ടുമെത്രാനെ പറങ്കികളുടെ മാർ-ജോസഫ് വാഴിച്ചു നിയമിച്ചു. ഇദ്ദേഹം 1663-1687 വരെ മലങ്കരയിൽ റോമാനുകത്തിൽപ്പെട്ട പഴയകുറുകാരെ ഭരിച്ചിരുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി മുൻ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പ്രതിവാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചാണ്ടിമെത്രാനശേഷം റോമാസമുദായം ഒരു നാട്ടുമെത്രാനെ പഴയകുറുകാർക്കു കൊടുത്തിരുന്നില്ല. അതിനാൽ 1687-ന് (832ന്) ശേഷം മലയാളത്തുള്ള റോമൻ കത്തോലിക്കരുടെ (പഴയകുറുകാരുടെ) ഇടയിൽ പല ശീശ്മകളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അക്കാലങ്ങളിലുള്ള പഴയകുറുകാരുടെ ചുരുങ്ങിയചരിത്രം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

ചാണ്ടിമെത്രാൻ 1687-ൽ (862) മരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം ഈ ഇരുപതാം ശതവഷ് വരെ പറങ്കിശീശ്മയിൽപ്പെട്ട പഴയകുറുകാർക്കു ഒരു നാട്ടുമെത്രാനെ ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. തന്നിമിത്തം മലങ്കര ഉള്ള പഴയകുറുകാരും പറങ്കികളും തമ്മിൽ അടിക്കടി

കലഹങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവരിൽ ചിലർ പുത്തൻകുറിലേക്ക് പുനരുകയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ പലവിധ ശീശ്മകളിൽ പ്രത്യേകിച്ച് നെസ്സോറിയൻ ശീശ്മയിൽ ചെന്നുചാടി നടന്നു തിരിയുന്നതിനും ഇടവന്നു. നാട്ടുമെത്രാന്മാരെ കൊടുത്താൽ പറകകിളുടെ (മാർ-പാപ്പായുടെ) ഭരണത്തിൽ നിന്ന് മലയാളത്തുള്ള ജനങ്ങൾ സ്വതന്ത്രരായിത്തീരും എന്നുള്ളതായിരുന്നു പാശ്ചാത്യമിഷ്യനറിമാരുടെ ഭയം. ചാണ്ടിമെത്രാന്റെ ശേഷം റഫായേൽ എന്ന ഒരു യുവേഷ്യനെ (കുപ്പായക്കാരനെ) മെത്രാനായി പഴയകുറുകാക്കുലഭിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണം നാട്ടുകാർക്കു തൃപ്തികരം ആയിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം 1695-ൽ മരിച്ചശേഷം ദീദാക്കൂസ് എന്ന ഒരു വിദേശിയെ മെത്രാനായി ലഭിച്ചു. ആദികാലം മുതൽ ശതവർഷങ്ങളായി പൗരസ്ത്യ ശീമമെത്രാന്മാരാൽ ഭരിക്കപ്പെട്ടു അവരോടുകൂടെ സമ്പർക്കം പുലർത്തിയും പോന്ന മലയാളത്തുള്ള സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ശീമദേശത്തെ മെത്രാന്മാരും അവരുടെ രീതിയും ആണ് താല്പര്യമായിരുന്നത്. അതിനാൽ പഴയകുറുകാരും ശീമയിൽ നിന്നുവരുന്ന മെത്രാന്മാരെ കിട്ടുന്നതിന് തല്പരരായിരുന്നു. അതിനായി പരദേശത്തുള്ള സുറിയാനി സഭാപിതാക്കന്മാർക്കു അവർ പലപ്പോഴും അപേക്ഷകൾ അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തൽഫലമായി മാർ-ശിമദാൻ എന്ന ഒരു നെസ്സോറിയൻ ബിഷപ്പ് മലയാളത്തുവരികയും തുടർന്ന് പഴയകുറുകാരുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം മാർ-ആൺജലിയൂസ് എന്ന വിദേശിവാഴിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മാർ-ശിമദാനെ പറകിടം അപായപ്പെടുത്തി. മാർ-ആൺജലിയൂസ് പറകിശീശ്മയിൽപ്പെട്ടു. മാർ-ജോൺ റിബയിറോയും, മാർ-ആൺജലിയൂസും മലയാളത്തു പഴയകുറുകാരുടെ സമകാലീന മെത്രാന്മാർ ആയിരുന്നു. ജോൺ റിബയിറോ കൊടുങ്ങല്ലൂരും, ആൺജലിയൂസ് വരാപ്പുഴയും താമസിച്ചു ഭരണം നടത്തി.

കൂടാതെ 1709-ൽ മാർ-ഗബ്രിയേൽ എന്ന ഒരു നെസ്സോറിയൻ മെത്രാൻ മലയാളത്തുവന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന് കമ്മലീത്താ മിഷ്യനറിമാരുടെ പീഠകൾ ധാരാളം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അമ്മീറ ഉപയോഗിച്ച് കർബ്ബാന ചൊല്ലുന്നവരെ പത്തീറ ഉപയോഗിച്ച് കർബ്ബാന ചൊല്ലിക്കുന്ന പറകി സമ്പ്രദായം ഇദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ടും ചെയ്യിച്ചു. എങ്കിലും നെസ്സോറിയ വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരപിത്തനായിട്ടാണ് ഇ

ദേഹം കാലം കഴിച്ചത്. മാർ-ഗബ്രിയേലിന്റെ കാലത്തു് പഴയ കൂറ്റം പുതിയകൂറ്റം ഒന്നായിനടക്കുന്ന ചില പള്ളികളിലെ പഴയകൂറ്റം കാലം, പറങ്കിശീശ്മയിൽ (പഴയകൂറ്റിൽ) പെട്ട ചില പള്ളിക്കാൾ. നെസ്സോറിയൻ ശീശ്മയിൽചെന്നു ചാടിയിരുന്നു. 1663 നുശേഷം മലയാളത്തെ നാട്ടുമെത്രാനായ മാർ-തോമാമെത്രാനെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞു് ഒരു സമുദായമായി വർത്തിച്ചിരുന്ന പഴയകൂറ്റക്കാർ വിവിധ ശീശ്മയിൽപെട്ട മാർ-ജോൺ റിബയിറൊ, മാർ-ആൺജലിയൂസ്, മാർ-ഗബ്രിയേൽ എന്നിങ്ങനെ മൂന്നുപേരുടെ കക്ഷികളായിതീർന്നു. ഈ മെത്രാന്മാർ പരസ്പരം ശാപോച്ചാരണം നടത്തിയും നടത്തിച്ചു. ഭരണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ആൺജലിയൂസ്, ജോൺ റിബയാറൊ എന്നിവരുടെ കാലശേഷം പഴയകൂറ്റക്കാരിൽ ഒരു കൂട്ടർ വരാപ്പുഴ മെത്രാന്റേയും, മറൊറാൽ കൂട്ടർ കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാന്റേയും ഭരണത്തിൽ ആയിതീർന്നു. എന്നാൽ നാട്ടുമെത്രാനായ മാർതോമാ മെത്രാന്റേയുടെ ഭരണം പുത്തൻകൂറ്റക്കാർക്കു് അഭിവൃദ്ധികരമായതിനാൽ പഴയകൂറ്റക്കാർ ഒരു നാട്ടുമെത്രാനെ കിട്ടുന്നതിനായി രണ്ടുപേരെ റോമിലേക്കയച്ചു. അവർ പോകുന്നതിനുമുമ്പു് പഴയകൂറ്റം പുതിയകൂറ്റം യോജിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി 6-ാം മത്തേമ്മയും ആയി ആലോചന നടത്തി. മാർ-പാപ്പായുടെ അംഗീകരണം വാങ്ങി മലങ്കരയുടെ നാഥനായി മാർ തോമായെ സ്വീകരിക്കാമെന്നു് പറഞ്ഞു് ഇവർ (കരിയാറിൽ മല്ലാൻ യൗസേഫ് കത്തനാൾ, പാരോമാക്കൻ തോമാ കത്തനാൾ) 1787ൽ ശ്രമം നടത്തി പുറപ്പെട്ടു. രണ്ടുസഭകളും തമ്മിൽ യോജിക്കുന്നതു് മലങ്കരയിലെ സഭക്കു് അഭിവൃദ്ധി ഹേതു എന്നുവിചാരിച്ചു, ഇപ്രകാരമുള്ള യോജിപ്പോടുകൂടെ പറങ്കി (റോമാ) ശീശ്മയിൽ നിന്നു് വേർപെട്ടു് പഴയകൂറ്റക്കാരെ പുനാരെകൂട്ടപ്പെടുത്താം എന്നുകരുതിയും ആറാം മാർത്തോമ്മ ഇരിനു് സമ്മതിച്ചു പാക്കു കരിയാറിൽ മല്ലാൻ മെത്രാൻപട്ടം ഏല്ക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടെയാണു് യാത്രക്കു് പുറപ്പെട്ടതു്. മാർ-പാപ്പയുടെ അംഗീകരണം 6-ാം മാർത്തോമക്കു് വാങ്ങിക്കൊണ്ടെന്നു് പറഞ്ഞു് കരിയാറിൽ അച്ചൻ തന്റെ യാത്രക്കു് കുറെ പണം മാർത്തോമ്മായോടു് വാങ്ങിയിരുന്നു. പോർട്ടുഗലിൽ ചെന്നശേഷം കരിയാറിൽ മല്ലാനെ മലങ്കരമെത്രാൻ ആക്കുന്നതിനു് പലശ്രുപാർശകൾ ചെയ്തു. മല്ലാൻ എത്തിരായി അ

നേകം എഴുത്തുകൾ മലയാളത്തുനിന്നു പോർട്ടുഗൽ റാണിക്കും മാർ പാപ്പായിക്കും ചെന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. മല്ലാനലഭിച്ച ശുപാർശയുടെ ശക്തികൊണ്ടു് അദ്ദേഹം മെത്രാനായി പട്ടംകെട്ടപ്പെട്ടു. അവർ മലയാളത്തിലേക്കു് തിരിച്ചു് ഗോവയിൽ വന്നപ്പോൾ കരിയാറിൽ മെത്രാൻ മരിച്ചുപോയതിനാൽ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന പാരോമോക്കാനെ 1787-ൽ [962] ഗവർണ്ണറോരാക്കി (അക്രൈയാക്കോൻ തുല്യം) അയച്ചു. കരയാറിമെത്രാനെ പറങ്കികൾ അപായപ്പെടുത്തി എന്നു കാരണം പറഞ്ഞു് മലങ്കരയുള്ള പഴയകുറ്റിലെ 84 പള്ളികൾ അങ്കമാലി വലിയ പള്ളിയിൽകൂടി പറങ്കിഭരണത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു് പാരോമോക്കാനു് ഗവർണ്ണറോരെ അനുസരിച്ചു് പടിവാല എഴുതി. ഇപ്രകാരം മലയാളത്തുള്ള പഴയകുറ്റുകാർ 1787-ൽ സ്ഥലത്തുള്ള ഏക പ്രധാന വൈദികന്റെ കീഴിൽ സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. തന്നിമിത്തം ഗവർണ്ണറോരുടേയും പള്ളിക്കാരുടേയും പേരിൽ പറങ്കികൾ നഷ്ടവ്യവഹാരം കൊടുത്തു. കേസു് പറങ്കികൾക്കു് അനുകൂലമായി വിധിച്ചതിനാൽ ഗവർണ്ണറോർ ഉറപ്പുടെ പള്ളിക്കാർ പിഴ കെട്ടിവയ്ക്കേണ്ടതായിവന്നു. ഗവർണ്ണറോർ 1799-വരെ മലങ്കരസഭയെ ഭരിച്ചു. പള്ളിക്കാർ എത്രതന്നെ ശ്രമിച്ചിട്ടും ഇദ്ദേഹത്തിനു് മെത്രാൻപട്ടം കിട്ടിയില്ല. കൂടാതെ ഇതിനെല്ലാം ഉത്സാഹിച്ചിരുന്ന മാത്തുരതരകനു് തിരുവിതാംകൂറിൽ കുത്തകകൊണ്ടും മറ്റുവിധത്തിലും സ്വാധീനം ലഭിച്ചിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹംമൂലം പഴയകുറ്റുകാർക്കു് രാഷ്ട്രീയമായ ആനുകൂല്യങ്ങൾ ലഭിച്ചിരുന്നു. മാത്തുരതരകൻ വലിയ മാർ ദീവന്നാസിയോസിനെ [6-ാം മാത്തോമ്മായെ] പഴയകുറ്റുകൃമന്ത സാിപ്പിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും അതിനായിട്ടു് പുത്തൻകുറ്റുകാരേയും മാർ ദീവന്നാസിയോസിനേയും പീഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു എന്നുള്ളതു് ചരിത്രസത്യം മാത്രമാകുന്നു. ഗവർണ്ണറോരിനു് മെത്രാൻപട്ടം കിട്ടാത്തതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹപ്രകാരം കൽദായ പാത്രിയർക്കീസിൽനിന്നും മെത്രാൻപട്ടം സ്വീകരിച്ച പാണ്ടാരിമാർ- പൗലോസു് 1799-മുതൽ പഴയകുറ്റു സുറിയാനിക്കാരെ ഭരിച്ചതുടങ്ങി. ഇദ്ദേഹത്തിനു് മാർ-പാപ്പായുടെ അംഗീകാരം ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ഇദ്ദേഹത്തെ ശീശ്മക്കാരനായി പറങ്കികൾ ഗണിച്ചിരുന്നു. ഇപ്രകാരം പഴയകുറ്റുകാർ വീണ്ടും കൽദയ ശീശ്മയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതിനു് ഇടയായി. ഇപ്രകാരം യാക്കോബായസഭയെ വിട്ടുപോയ കുറ്റുവടി കിഴക്കെ (മുടക്കിരായി) പള്ളിക്കാ

രും ശീശ്മയിൽ അകപ്പെട്ടു. ഗവണ്ണദോർ മരിച്ചു അങ്കമാലി കീഴെ പള്ളിയിൽ മദ്ബഹായുടെ വടക്കൈവാതുക്കൽ അടക്കപ്പെട്ടു.

ഇതിനെതുടന്നു് ഇരുപതാം ശതവർഷം വരെള്ള മലയാളത്തിലെ പഴയ കുറുകാരുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ ചുരുക്കമായി താഴെ ചേർത്തുകൊള്ളട്ടെ.

പാരമോക്കൻ തോമാഗവണ്ണദോറിന്റെ കാലശേഷം പഴയ കുറിയിൽ ചില ശീശ്മകൾ ഉണ്ടായി. പാണ്ടാരിമാർ പൗലോസിന്റെ ശീശ്മ കൂടാതെ പഴയ കുറുകാർ വരാപ്പുഴ ഭാഗത്തിലും കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഭാഗത്തിലും ചേന്നു നടന്നുവന്നിരുന്നു. കാരണം പഴയ കുറുകാർക്കു് പൗരസ്ത്യ രീതിയിലുള്ള ഒരു മെത്രാന്റെയൊ, നാട്ടുമെത്രാന്റെയൊ ഭരണം ലഭിച്ചില്ല. തന്നിമിത്തം ഓരോ പള്ളിക്കാരും തിങ്ങുകു് ഇഷ്ടമായവിധം ചേർന്നുവന്നു.

1825-നു ശേഷം (M. E. 1000) രാഷ്ട്രീയമായ ചില മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ഓരോ സാമ്രാജ്യത്തിൽപ്പെട്ട റോമാസഭയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സംരക്ഷണാധികാരം അഥവാ പത്രവാദോ (Royal Patronage) അതതു രാജ്യത്തെ ഭരണകർത്താക്കന്മാർക്കു് (രാജാക്കന്മാർക്കു്) മാർ പാപ്പ നൽകിയിരുന്നു. 16-ാം ശതവർഷം മുതൽ മലയാളത്തുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെമേൽ പോർട്ടുഗൽ രാജാവിനാണു് അധികാരം ഉണ്ടായിരുന്നതു്. ഈ അധികാരം നിമിത്തം പോർട്ടുഗൽ രാജാവു് നിശ്ചയിക്കുന്നവരെ മലയാളത്തിന്റെ മെത്രാനായി മാർ പാപ്പ അംഗീകരിച്ചുവന്നു. 1830 അടുക്കെ ഉണ്ടായ പോർട്ടുഗലിലെ രാഷ്ട്രീയ വിപ്ലവം നിമിത്തം പോർട്ടുഗൽ ഭേശത്തു് മാർ പാപ്പയുടെ അധികാരം നഷ്ടപ്പെട്ടു. തന്നിമിത്തം പോർട്ടുഗലിനു് കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചി (മലയാളത്തു്) ഭാഗങ്ങളിലുള്ള പത്രവാദ അധികാരം മാർ പാപ്പ എടുത്തുകളഞ്ഞു. അതുകാണ്ടു് മലയാളത്തുള്ള പഴയ കുറുകാർ രണ്ടായി പിരിഞ്ഞു, ചിലർ മാർ പാപ്പയുടെ ഭാഗത്തും, ചിലർ പത്രവാദ(പോർട്ടുഗൽ) കീഴിലും ഉൾപ്പെട്ടു. ഇവർ പരസ്പരം ശീശ്മ ഉള്ളരായി ഗണിച്ചുവന്നു. പത്രവാദയിൽപ്പെട്ടവർ മാർ പാപ്പയുടെ കല്പനകളെ അനുസരിച്ചുവന്നില്ല. പത്രവാദയിൽപ്പെട്ടവരെ മാർപാപ്പയെ അനുസരിക്കുന്നർ ശീശ്മക്കാരായി ഗണിച്ചുവന്നു. ഇപ്രകാരം മലങ്കരയിൽ ഉള്ള പഴയ കുറിയിലെ ഒട്ടധികം

പള്ളികൾ മാർ പാപ്പയെവിട്ട് പത്രവാദശീശ്മയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതിന് ഇടവന്നു. കുറുപ്പമ്പടി കീഴക്കെ (മുടിക്കരായി) പള്ളിമുതലായ ഭട്ടയികം പള്ളികൾ ഈ ശീശ്മയിൽ ആയിരുന്നു. ശീശ്മയിൽ പെട്ടവരെ ഭരിക്കാൻ ശരിയായി ഒരു മെത്രാനെ കിട്ടാതിരുന്നതിനാൽ അവരുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം 1861ൽ (1036) റോക്കോസ് എന്ന ഒരു കൽദായ മെത്രാൻ മലയാളത്തുവന്ന് ഭരണം തുടങ്ങി. കൂടാതെ പത്രവാദയിൽപ്പെട്ടവരുടെ ഗവണ്ണദോരായിരുന്നത് ഇഗ്നാത്തിയോസ് സാന്റിമാൻ ആയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം 1864വരെ ഇവരെ ഭരിച്ചു. 1864നുശേഷം കുറുപ്പമ്പടികീഴക്കെ (മുടക്കിരായി) പള്ളി പത്രവാദ ഉപേക്ഷിച്ച് വരാപ്പുഴ കീഴ് നിന്നു. 1870 മുതൽ ലെയോനാട്ട് മെത്രാപ്പോലീത്ത റോമിൽ നിന്നു കിട്ടിയ അനുവാദം അനുസരിച്ച് മലയാളം ഭരിച്ചുവന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തു പിന്നീടും മാർ പാപ്പായിക്ക് എതിരായി പലവഴക്കുകളും പിരിച്ചിലുകളും ഉണ്ടായി കൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങനെ ഉള്ളവരെ അപ്പഴപ്പോൾ മഹറോൻ ചൊല്ലുകയും, തന്നിമിത്തം പുരോഗമനതടസ്സം നേരിടുകയും ചെയ്തു. 1874ൽ (1049) ബാബേലിൽ നിന്നുവന്ന മാർ പാപ്പ മേല്യൂസ് മെത്രാൻ 1882 വരെ ലെയോനാട്ട് മെത്രാൻ എതിരായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈയവസരം മാർ മേല്യൂസിനെ സഹായിപ്പാൻ മാർ യാക്കോബ് എന്ന ഒരു കൽദായമെത്രാൻ ഇവിടെ വന്നിരുന്നു. ഇതോടുകൂടെ തൊണ്ടനാട്ട് അന്തോണി അച്ചൻ മേല്യൂസിൽ നിന്ന് മെത്രാൻപട്ടം ഏറ്റെടുക്കുകയും പാലാ മുതലായ പള്ളികൾ ഭരിച്ചു തുടങ്ങി. തന്നിമിത്തം ലെയോട്ടാന മെത്രാനും കക്ഷികളും, മേല്യൂസ് മെത്രാനും കക്ഷികളും തമ്മിൽ ചില പള്ളികളുടെ ഭരണത്തിന്മേൽ കേസ്സുകൾ ഉണ്ടായിച്ചു. ഇപ്രകാരമുള്ള ഭിന്നതകൾ മാറുന്നതിന് ഒരു നാട്ടുമെത്രാനെ കൊടുക്കണമെന്ന് കാണിച്ച് പല ഹർജികൾ പഴയ കൂറ്റുകാർ മാർ പാപ്പായിക്ക് അയച്ചു. അവയിൽ ഒന്ന് 1875-ൽ (1050) അയച്ച അപേക്ഷ ആണ്. ഇതിൽ പല പള്ളിക്കാർ ഒപ്പ് ഇട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിനെ തുടർന്ന് 1876-ൽ വീണ്ടും ഒരു അപേക്ഷ കൊടുത്തു. ഇതിൽ 120 ൽ പരം പള്ളിക്കാർ ഒപ്പിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ കുറുപ്പമ്പടി പഴയ കൂറ്റു പള്ളിയിൽ നിന്ന് വികാരി നൽക്കര യൗസേഫ് കത്തനാർ ആണ് ഒപ്പിട്ടിരിക്കുന്നത്.

പഴയകൂറ്റു കത്തനരന്മാർക്കും മറ്റും 1874 (1040) വരെ ഇംഗ്ലീഷ് പാിക്കാൻ അനുവാദം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അനുവാദം

വാങ്ങി യാക്കോബായ സഭയിൽപെട്ട മഞ്ചയിൽ തോമസ് മാസ്റ്ററുടെ അടുക്കൽ ചില പട്ടക്കാരുടെ ശൈശവശിക്ഷയും ഇംഗ്ലീഷ് പഠിച്ചു. അക്കാലം മുതലാണ് പഴയകൂറുകാർ സെമ്മനാരിയിൽ ഇംഗ്ലീഷ് പഠനം ആരംഭിച്ചത്.

വീണ്ടും നാട്ടുമെത്രാനെ കിട്ടുന്നതിന് പല അപേക്ഷകൾ അയച്ചതിന്റെ ഫലമായി 1887-ൽ (1062) ലത്തീൻകാരിൽ നിന്ന് പഴയകൂറുകാരെ വേർതിരിച്ച് അവർക്ക് തൃശ്ശൂർ, കോട്ടയം എന്നു രണ്ടു വികാരിയേറ്റുകൾ (ദ്രോസന ഇടവകകൾ) സ്ഥാപിച്ചു. ഓരോ വികാരിയേറ്റുകൾക്കും ലത്തീൻ റീത്തിൽപെട്ട ഓരോ വികാരി അപ്പോസ്റ്റോലിക്കാമാരെയും, സ്വജാതിയിൽപ്പെട്ട ഓരോ വികാരി ജനറാളന്മാരെയും നാലുപട്ടക്കാർ വീതമുള്ള ഓരോ ആലോചനാ സംഘത്തെയും കൊടുത്തു. ഇതനുസരിച്ച് മുടക്കിരായി പഴയകൂറുപള്ളി കോട്ടയം ദ്രോസന ഇടവകയുടെ ലവീഞ്ഞുമെത്രാന്റെ കീഴിൽ ആയിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം IV

എട്ടുവിടരുടെ ഭരണകാലം (ഉത്തരാർദ്ധം)

A. D. 1798-1893, M. E. 973-1068

ഇനി ഓരോ കാലത്തെ മെത്രാന്മാരുടെ ഭരണകാലത്തെ ആസ്പദമാക്കി ചരിത്രം തുടരുന്നതാണ്.

ഭാഗം. 1 (1798-1816) 973-991

മെത്രാന്മാർ:-

- 6-ാം മാന്തോമ്മ (തുർച്ച) 983 വരെ
- 7-ാം മാന്തോമ്മ 983 - 984
- 8-ാം മാന്തോമ്മ 984 991
- 9-ാം മാന്തോമ്മ 991

പട്ടക്കാർ:-

പൊയ്ക്കാട്ടിൽ പുരവത്തുകുത്തനാർ(945-983), തോടത്തി വർക്കി കുത്തനാർ തോടത്തി വറിയതു കുത്തനാർ, (വേറേയും ചില പട്ടക്കാർ ഉണ്ടായിരുന്നു)

കൈക്കാരന്മാർ:-

പൊയ്ക്കാട്ടിൽ ഇട്ടി മാത്യു, പിന്നീട് പൊയ്ക്കാട്ടിൽ വർക്കി, അറയ്ക്കൽ വർക്കി, കല്ലറയ്ക്കൽ പൈലി തരകൻ, പൊയ്ക്കാട്ടിൽ ഉറുമി വർക്കി പിന്നീട് ഉറുമി, തോട്ട്ര പൈലി തരകൻ, മരങ്ങാട്ടു ഐപ്പ്, തുരുത്തി വർക്കി (983-995) ആത്തുകൽ ഇട്ടുപ്പ് 1004 വരെ.

കപ്യാർ:-

പടയാറ്റിൽ വർക്കി, പടയാറ്റിൽ ഇത്താപ്പിരി.

ശിപായി:-

ചട്ടിപൈലി (945) എമ്പാശ്ശേരി ഇട്ടി (ഇട്ടീര 983)

1. കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിലെ പുതിയ ഭരണസമിതി

കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിലെ ഭരണ സമിതിയിൽ 18-ാം ശതവർഷത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ ചില മാറ്റങ്ങൾ വരികയും ശരിയായ ക്രമീകരണങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. മുസ്ലീം കൈക്കാരന്മാരായിരുന്ന എട്ടു വീട്ടുകാരിൽ പുതുശ്ശേരി, കുറുപ്പൻ, ആറുപുറം, പുത്തൻപെരയ്ക്ക, കോച്ചേരി എന്ന അഞ്ച് വീട്ടുകാർ ചില സാങ്കേതിക കാരണങ്ങളാൽ പിന്മാറി. തൽസ്ഥാനങ്ങളിൽ അറക്ക, തോട്ട്ര, തുരുത്തി, ഉറുമിയാടൻ, മരങ്ങാടൻ എന്നിങ്ങനെ അഞ്ചു വീട്ടുകാർ മുൻ കൈസ്സാനികളായ കല്ലറയ്ക്ക, പൊയ്ക്കാടൻ, ആത്തുക എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു വീട്ടുകാർ രോടൊരുമിച്ച് കൈസ്സാനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഈ എട്ട് കുടുംബങ്ങളിൽ നിന്നും 968-മുതൽ 1068വരെ നാലു തലമുറക്കാലം പള്ളിയിൽ കൈസ്സാനം നോക്കിവന്നു. ഇവരിൽ രണ്ടു പേർ വീതം ആണ്ടുഭരണം തന്നാണ്ടു കൈക്കാരന്മാർ ആയിരുന്നു. തന്നാണ്ടുകാരിൽ ഒരാരം സെ കൂട്ടറിയുടെ നിലയിലും മറെറു ആരും ഖജാൻജിയുടെ നിലയിലും പ്രവ

ത്തിച്ചവന്നു. പള്ളിയിലെ വരുമാനം സെക്രട്ടറിയും വജാൻജിയും കൂടെ തന്നാണ്ടു വികാരിയുടെ അറിവോടുകൂടെ എടുത്തു് സെക്രട്ടറി കണക്കിൽ എഴുതി വജാൻജി പണം സൂക്ഷിക്കുന്നു. എട്ടു കൈക്കാരന്മാർക്കും വികാരിക്കും കൂടി ഒരു മുറി ഉണ്ടു്. അതിനു് ഒമ്പതു താക്കോലുകൾ. വിലപിടിച്ച പള്ളിസാമാനങ്ങളും കൂടുതൽ ഇരിപ്പുള്ള പണവും ഒമ്പതു താക്കോലുകൾ ഉള്ള മേമ്പുട്ടിൽവെച്ചു് പൂട്ടി സൂക്ഷിക്കുന്നു. സെക്രട്ടറിമാർ കണക്കിൽ വിദഗ്ദ്ധന്മാർ ആയിരുന്നു. റിക്കാർട്ടുകളും കണക്കും എഴുതുന്നതു് സെക്രട്ടറി ആണു്. തന്നാണ്ടു ഭരണത്തിലെ കൂട്ടുകെടുത്താനത്തിനും ഇന്ന ഇന്നു വീട്ടുകാർ എന്നു് നിജപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. 1068 വരെ താഴെ കാണുന്ന മുറപ്രകാരം ഭരണം നടത്തി.

വജാൻജി സെക്രട്ടറി തന്നാണ്ടുഭരണവർഷം.

1) പൊയ്ക്കാടനും,	അറയ്ക്കനും,	968, 972, 976, 980	
			ഇപ്രകാരം നന്നാലുവർഷത്തിൽ ഒരുവർഷം തന്നാണ്ടുഭരണം.
2) കല്ലറയ്ക്കനും,	ഉറുമിയാടനും,	969, 973,	etc.
3) തോമ്പ്രയും,	മരങ്ങാടനും	970, 974,	„
4) തുരുത്തിയും,	ആത്തുകനും,	971, 975, 979	etc. മുറപ്രകാരം

943-ൽ നൂറിൽപരം വീട്ടുകാർ മാത്രം ആയിരുന്ന ഇടവക 973ൽ 250ൽ പരം വീട്ടുകാർ ആയി. ഇക്കാലത്തു് പള്ളി ശിപായി ആയിരുന്നതു് എമ്പാശ്ശേരി ഇട്ടി (ഇട്ടീര) ആയിരുന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്തായിക്കുള്ള എഴുത്തുകൾ കൊണ്ടുപോയി കൊടുക്കുന്നതും മറ്റും ഇട്ടിയാണു്. മാർ ദീവന്നാസിയോസിന്റെ കാലത്തു് ഇടവക പലവിധത്തിൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചു. ഇപ്പോൾ നിലവിലിരിക്കുന്ന പല നടപടികളും അക്കാലത്തു് നടപ്പിലായതാണു്. ഇടവകയിൽ മൂപ്പച്ചൻ ആയിരുന്നു വികാരി. വികാരിയുടെ അധ്യക്ഷതയിൽ കൈക്കാരന്മാർ മാത്രം (പള്ളിയോഗം) കൂടി സംഗതികൾ ആലോചിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുവന്നു. വികാരിയുടെ അസാന്നിദ്ധ്യത്തിലും കൈക്കാരന്മാർ മാത്രംകൂടി സംഗതികൾ ആലോചിച്ചു് തീരുമാനിക്കാറുണ്ടു്. കൈക്കാരന്മാർ തമ്മിൽ വിശ്വാസവും യോജിപ്പും ഉണ്ടായി

രന്നു. പള്ളിയോഗത്തിന്റെ അപേക്ഷ അനുസരിച്ച് ആവശ്യമുള്ള വക്ക് മെത്രാപ്പോലീത്ത പട്ടം കൊടുത്തുവന്നു. പട്ടക്കാരുടെ വരുമാനങ്ങൾ കമ്മഹീസായി ജനങ്ങൾ കൊടുക്കുന്ന മനപൂർവ്വ ദാനങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു. യോഗത്തിലെ തർക്കസംഗതികൾ ചിലപ്പോൾ മെത്രാപ്പോലീത്ത കേട്ട് തീരുമാനിച്ചിരുന്നു. പള്ളിയോഗത്തിന്റെ കീഴിൽ ഓരോ കരയിൽ ഓരോ കരമുപ്പന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ മീതുകത്തു മുതലായ പള്ളിവരുമാനങ്ങൾ പിരിച്ച് ഏല്പിക്കുക, സഭാചട്ടം കെട്ടുകൾക്ക് എതിരായിട്ടുള്ള ജനങ്ങളുടെ നടപടികളെപ്പറ്റി പള്ളിയോഗത്തിൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുക, വീടുകളിൽ വച്ചു നടത്തുന്ന അടിയന്തരങ്ങളിൽ ഹാജരായി വേണ്ട ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്യുക എന്നിത്യാദി സംഗതികൾ നിർവ്വഹിച്ചുവന്നു. കൈസ്താനത്തിലെ തന്നാണ്ടുമാറുന്നത് വി. മാതാവിന്റെ വാങ്ങിപ്പനാളായ ചിങ്ങം 15-ാം തി. ആണ്. അന്ന് ഒരുവർഷത്തെ കണക്കുകൾ കേട്ട് പാസാക്കി വന്നു. അത്യാവശ്യ ഘട്ടത്തിൽ കന്നി 14-ാം തി. വരെ നീണ്ടുപോയിരുന്നു. അപ്രകാരം കന്നി 14-ാം തി. തന്നാണ്ടുമാറാൻ ഇടവന്നിട്ടുണ്ട്. 950 വരെ പള്ളിക്കു വസ്തുവായി താണി അകത്തുട്ട് 16 പറക്ക് നിലമാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നതായി രേഖകാണുന്നുള്ളു. ഇത് പള്ളിയുടെ തനതായിരുന്നു. 943-ൽ എടുത്ത പിരിവും, നെൽ ചിട്ടിയും, അതാതു കാലത്തു ഓരോ ആവശ്യത്തിനു എടുക്കുന്ന പിരിവിൽ വരുന്ന ബാക്കി സംഖ്യയും പള്ളിയിലെ മറ്റു വരുമാന മാർഗ്ഗങ്ങളും, പണംകൂടെ നെല്ലാക്കി പിടിപ്പതു പണയം വാങ്ങി പലിശക്കുകൊടുത്ത് വർദ്ധിപ്പിച്ചു പള്ളിയുടെ സാമ്പത്തികനില കൈക്കാരന്മാർ മെച്ചപ്പെടുത്തി വന്നിരുന്നു. നെല്ല് പലിശ സഹിതം അളക്കാതെ കുടിശിവ വരുത്തിയാൽ പണയം വച്ചിരിക്കുന്ന സാധനം പള്ളിയിലേക്ക് തീരായി കരുതി മുതൽ കൂട്ടിയിരുന്നു. ഈ ഇടവകയിൽ പെട്ട മിക്കവീടുകാരും, കുളങ്ങൾ അകത്തുട്ട്, നരമംഗലത്തു ഇല്ലത്തു, പാറുട്ടമന, ചെമ്മായത്തു വായ്കർ മുതലായ പലരും പണയം വച്ച് കണക്കോല എഴുതികൊടുത്തു നെല്ല് പലിശക്കുവാങ്ങി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഇവരിൽ ചിലർ നിലമായിരുന്നു പണയം വച്ചിരുന്നതു്. നെല്ല് പലിശസഹിതം തീക്കാൻ കഴിവില്ലാതെ വരുമ്പോൾ അവർ വച്ചിരിക്കുന്ന നിലം പണയമായിട്ടോ, കാണമായിട്ടോ, തീരായിട്ടോ എഴുതികൊടുത്ത് സംഗതികൾ അവസാനിപ്പിച്ചുവന്നു. ഈ രീതി 1058-വരെ വളരെ ഭംഗിയായി നടന്നി

രന്നു. അക്കാലത്തു് ഇന്നത്തെപ്പോലെ മുതൽപിടിയും കണക്കും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്നാണ്ടുകാർ തന്നെ മറ്റുകൈക്കാരന്മാരുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടെ ഓരോ കൊല്ലവും മാറിമാറി സംഗതികൾ നിർവ്വഹിച്ചുവന്നു. പള്ളിവക കണക്കിന്മേലൊ മുതലുകളിന്മേലൊ അക്കാലത്തെ കൈക്കാരന്മാർ യാതൊരു വഞ്ചനയും ചെയ്തിരുന്നില്ല, കഴിവുള്ളിടത്തോളം പള്ളിയെ സഹായിച്ചുവന്നു. അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതു് ഒരു അനുഗ്രഹമായിട്ടാണു് അവർ കരുതിയിരുന്നതു്. തങ്ങളുടെ കുടുംബജോലി ശരിയായി നോക്കാതെ കൈക്കാരന്മാർ പള്ളിക്കൊയ്യങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ പലകുടുംബങ്ങളും കാലക്രമേണ ക്ഷീണിച്ചുവന്നിരുന്നു. പള്ളിയിലെ ആത്മീക പ്രവർത്തനം കൊണ്ടു് കുടുംബം, ധനം, ശരീരം എന്നിവ ക്ഷീണിച്ചാലും സ്വസ്തീയ ലോകത്തിൽ ഇരട്ടി പ്രതിഫലവും കുടുംബത്തിനു് അനുഗ്രഹവും ലഭിക്കും എന്നായിരുന്നു അവരുടെ ചിന്ത. തന്നാണ്ടുകൈക്കാരന്മാർ രാവിലെ പള്ളിയിലേക്കു് പോരുമ്പോൾ ഉച്ചക്ഷേണത്തിനായി വീട്ടിൽനിന്നും അരികൊണ്ടുവന്നു് അടുത്തവീട്ടിൽ കൊടുത്തു് പാകപ്പെടുത്തി ഭക്ഷണം കഴിച്ചുവന്നു. നെല്ലും പണവും വെച്ചുതന്നുസരിച്ചു് പള്ളിക്കു് വസ്തുക്കൾ സമ്പാദിക്കുകയും, മരമത്തു് ചെയ്യിക്കുകയും, പള്ളിസാമാനങ്ങൾ വെച്ചുപിടിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. പിടിഅരി, പിടിനെല്ലു് (മീതു്കത്തു്) പസാരം, കഴിപ്പണം മുതലായ ഇനങ്ങൾ അന്നും പള്ളിയുടെ വരുമാന മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആണു്. പസാരം ഒക്കുന്നപുത്തൻ 6000 മുതൽ കീഴോട്ടും, കഴിപ്പണം 251 പുത്തൻ മുതൽ കീഴോട്ടും ഉള്ള തുകകൾ അവനവന്റെ ശക്തിയനുസരിച്ചു് കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. M. E. ആയിരമാണ്ടോടുകൂടെ പള്ളിയോഗം അന്ത്രാളമുറിയിൽ ആണു് കടികൊണ്ടിരുന്നതു്. ഇതു് മേമ്പുട്ടു് മുറിയുടെ കിഴക്കെ മുറിയാണു്. വികാരി തെക്കുവശത്തു് ജനൽപടിയിൽ ഇരിക്കും. കൈക്കാരന്മാർ മുറിയുടെ കിഴക്കെ അരികിൽ നാലുപേരും, പടിഞ്ഞാറെ അരികിൽ നാലുപേരും ഇരിക്കും. കൂട്ടുകൈസ്സാനം അന്നുസരിച്ചു് രണ്ടുപേർക്കു് വീതം ഇരിക്കാകുന്ന കാലില്ലാത്ത നാലുപലക കഷണം ഉണ്ടു്. അതിൽ ഒരേണ്ണം ഇപ്പോഴും പള്ളിമുറിയിൽ സൂക്ഷിച്ചുവരുന്നു. കണക്കുകൾ കൂട്ടുന്നതു് കവടി (എലഞ്ഞി) നിരത്തിയാണു്. ഈ രീതി ഇപ്പോഴത്തെ കത്തികൂട്ടു രീതിയേക്കാൾ എളുപ്പമാണു്. എത്രവലിയ സംഖ്യകളും, ഭിന്നസംഖ്യകളും കൂട്ടിപ്പുറപ്പെടും, കണക്കുകൂട്ടുന്ന

തിൽ ആതുരൻ സമർത്ഥൻ ആയിരുന്നു- എന്നാണ് പരമ്പര അറിയപ്പെടുന്നത്. ചക്രം എണ്ണുന്നതും, കലിപണം എണ്ണുന്നതും മറ്റും പലകയിൽ നിരത്തിയാണ്. ഒരു പലകയ്ക്ക് ചെറിയ ചെറിയ കഴികൾ കാണുന്നു. അന്ന് വെള്ളി ഒറ്റചക്രം നടപ്പിൽ ആയിരുന്നു.

943 ലെ പിരിവിൽ ചിലർ കുടിശിവ വരുത്തിയ കായ്ക്കും മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ആ കുടിശിവ പിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയും പള്ളിയുടെ മറ്റു സംഗതികളെ കുറിച്ചും ആലോചിച്ചു തീരുമാനിക്കാൻ യോഗക്കാർ 978 ധനുമാസത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അടുക്കൽ പോയിരുന്നു. സംഗതികളുടെ നടത്തിപ്പിനായി മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സാധനം വാങ്ങി മേടം- 13 തി: വലിയ സർവ്വാധികാരടൊട അടുക്കൽ പരാതിപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തീരുമാനം ഇടവത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ അറിയിക്കുകയും തിരുമേനി പള്ളിയിൽ എഴുന്നള്ളിയിരുന്നു വേണ്ട തീരുമാനങ്ങൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം മെത്രാപ്പോലീത്ത ഇടവം 22-തി: പറവൂർ ന്യൂണ്ടി. 973-ൽ രാമവർമ്മ മഹാരാജാവ് നാടു നീങ്ങിയതിനാൽ അന്ന് ബാലരാമവർമ്മയായിരുന്നു രാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്നത്. ബ്രീ: റെസിഡൻ്റ് മെക്കാളിയും മെത്രാപ്പോലീത്തായും തമ്മിൽ കൂടിക്കാഴ്ചക്ക് കല്പന വരുത്തുവാൻ യോഗക്കാർ 978 കുംഭം 16-തി: പെരുന്താല കഴിഞ്ഞു എറണാകുളത്തിനുപോയി. കൈക്കാരനായിരുന്ന പൊയ്ക്കാട്ടിൽ ഇട്ടിമാത്യ 978- മീനം 4-തി: മരിച്ചു. തൽസ്ഥാനത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ വർക്കി കൈസ്സാനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. മെത്രാപ്പോലീത്ത പറവൂർ നീങ്ങിയപ്പോൾ തിരുമേനിയുടെ അനുയാത്രക്ക് പള്ളിയിൽ നിന്നു് ആവശ്യമായ ചെലവുകൾ ചെയ്യുന്നതിനു് പൊയ്ക്കാട്ടിൽ പുരവത്തു കത്തനാരെ ആണ് ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്.

2. പള്ളിയിലെ ചില നടപടികൾ

982- കന്നി 2-തീയതിയിലെ വരിദാല(ഇപ്പോൾ ഡയറി നിശ്ചയം എന്നുപറയുന്നതിനു് അക്കാലത്തു് വരിദാല എന്നാണ് പറയുന്നതു്.)

“കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിക്കാര്യത്തിൽ പതിവിൻപടി ചെലവും ക, ത്തനാരന്മാരു്, കൈക്കാരു്, കപ്യാരു്, പതിവിൻപടി വരവും ചെലവും നടത്തിവരേണ്ടവകകു് യോഗത്തിൽനിന്നു് ഏഴുതീയ വരിദാല. കത്തനാരച്ചന്മാർക്കു് ബുധനാഴ്ച കുർബ്ബാനകു് അറക്കവെക്കി നടക്കുന്ന വട്ടോളി കണ്ടത്തിലെ പാട്ടത്തിൽ കൊടുക്കേണ്ട നെല്ലു് 32-പറ: ശനിയാഴ്ച കുർബ്ബാനകു് പൊയ്ക്കാട്ടിൽ ചെറിയാൻ മാത്യു നടക്കുന്ന കാമ്പുറവും മണ്.ലോടിയിലേയും പാട്ടത്തിൽ കൊടുക്കേണ്ട നെല്ലു് 32 പറ മാമോദീസ 2-ചക്രം, പെങ്കെട്ടു് 4-ചക്രം, പത്താരത്തിൽ ഓഹരി ഇല്ലാത്തതിനാൽ കമ്പസാരത്തിനു് ചക്രം 1, മൂന്നമ്മലിനു് ചക്രം 18, തീനം കുടിക്കും ചക്രം 15, കുർബ്ബാനകു് ചക്രം 3, ചാത്തം ചക്രം 4, മൂന്നനോവിലെ നേർച്ചക്കു് അച്ചന്മാർ എടുക്കേണ്ട അരി ഒരേ പറ, കപ്പിയാക്കു് ആണ്ടിൽ 32 പുത്തൻ നെല്ലു് 2പറ, വീടൊന്നക്കു് ചാത്തത്തിനു് ആണ്ടൊന്നക്കു് ചക്രം 2, പുലകളിക്കു് ചക്രം 2, മൂന്നമ്മൽ ചക്രം 1, മാമോദീസ ചക്രം 1, പിള്ളേക്കു് ചോറിനു് ചക്രം 1, പള്ളിക്കും കുരിശിനും ചുറ്റി മുറം ദിവസവും അടിക്കുന്നതിനും, മതിക്കകത്തു് കാട്ടം കുറിയും വരാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും മറ്റും നെല്ലു് അഴുവനു് 18പറ, അമ്പതുനോവിലെ കഞ്ഞിക്കു് ഇലയും തടയും ഉണ്ടാക്കണം.”

അക്കാലത്തു് ഇടവകയിൽപ്പെട്ട ചിലർ മന്ത്രവാങ്ങേൾ ചെയ്യിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അപ്രകാരം ഉള്ളവരെ പള്ളിയോഗം വിളിച്ചു് ഗുണദോഷിക്കുകയും, തക്ക പ്രായശ്ചിത്തങ്ങൾ ചെയ്യിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ആത്മിക കാര്യങ്ങളിൽ പള്ളിയോഗം(ചർച്ചകമ്മറ്റി) വളരെ നിഷ്കർഷയോടെ പെരുമാറി. മാമ്മലശ്ശേരിയിൽ കൊനാട്ടു ഉണ്ണിട്ടൻ കത്തനാർ ജീവിച്ചിരുന്നതും ഇക്കാലത്താണു്.

3. വല്ലച്ചന്റേയും മെത്രാച്ചന്റേയും ചരമം

983 മേടം 9തീ: ഈ ഇടവകക്കു് ഒരു ദുഃഖദിനം ആയിരുന്നു. പ്രായാധിക്യത്താൽ പരവശതയിൽ കിടന്നിരുന്ന വല്ലച്ചൻ (പുരവത്തു കത്തനാർ) മരിച്ചതു് ഈ ദിവസം ആയിരുന്നു.

മാർ ദീവന്നാസിയോസു് നിരണത്തു താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവിടെ വച്ചു് മീനം 25 തീ: കാലം ചെയ്തു. മെത്രാച്ചന്റേ മരണവൃത്താന്തം 15-ാമത്തെ ദിവസം ആണു് (മേടം 9) ഇവിടെ

അറിഞ്ഞതും. രണ്ടു സംഭവങ്ങൾ ഏകോപിച്ച് ഇടവക ജനങ്ങളെ വ്യസനാക്രാന്തരാക്കി. ദുഃഖ സൂചകമായി ഘണ്ഡാരവം മുഴങ്ങി. കതിനാവെടികൾ സങ്കടകരമായ വിധം ശബ്ദിച്ചു. ബലിപീഠങ്ങളിൽ ദിവ്യപൂജകൾ പരേതർക്കുവേണ്ടി അർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. തിരുമനസ്സിലെ രേണം സുദീപ്തം ആയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം പഴയ കൂറുകാരെ പറങ്കി ശീശ്മയിൽ നിന്നും വേർപെടുത്തി. യാക്കോബായ സഭയിൽ പുനരുകൃഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതിന് ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും അന്നത്തെ പഴയ കൂർ പ്രമാണികളായിരുന്ന യൗസേഫ് മല്ലാൻ, തോമാ അർക്കദയാക്കോൻ, മാത്തുരരകൻ എന്നിവരുടെ ശക്തി നിമിത്തം സാധിച്ചില്ല. തിരുമേനിയെ പറങ്കി ശീശ്മയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിന് ചതുരപായങ്ങൾ അവർ ഉപയോഗിച്ചു. കൂടാതെ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് പാതിരിമാർ സ്നേഹം ഭാവിച്ച് അവരുടെ സഭയിൽ ചേർക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങളും ചെയ്തു. ഈ രണ്ടു സംഗതികളും ഒരു അന്ത്യോഖ്യാസിംഹാസന ഭക്തനായിരുന്ന വന്ദ്യ തിരുമേനിയെ നിഷ്ഫലപ്പെട്ടു. സുറിയാനിക്കാരുടെ 3000 പൂവരഹാൻ ഗവണ്മെന്റിൽ വട്ടിക്കിട്ടത് ഈ തിരുമേനി ആണ്. വട്ടി എന്ന തമിഴ് പദത്തിന് പലിശ എന്ന് അർത്ഥം. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രാദ്ധം ആണ്ടുതോറും മീനം 25തീ: ഈ പള്ളിയിൽ അടുത്ത കാലംവരെ കഴിച്ചുവന്നിരുന്നു. ടി ആവശ്യത്തിലേക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിക്ഷ്യൻ കല്ലറയ്ക്കൽ പൈലി തരകൻ പ്രത്യേകം നില വച്ചിരുന്നു. ഇവർ തമ്മിൽ ചാർച്ചക്കാരും ആയിരുന്നു.

4. അഞ്ഞൂറുപള്ളി

വലിയ മാർ-ദിവനാസിയോസ് എന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന 6-ാം മാന്തോമ്മായുടെ കാലത്തു് ശീമക്കാരൻ മാർ-ഇവാന്റിയോസും, മാർ-ദിവനാസിയോസും, യോജിച്ചാണ് മലങ്കരയിലെ സഭാകാര്യങ്ങൾ നടത്തിവന്നതു്. സുറിയാനി പട്ടക്കാരുടെ വിവാഹം പുനസ്ഥാപിക്കുന്നതിന് ശീമക്കാർ ശ്രമിച്ചതിന്റെ ഫലമായി മലങ്കരയിൽ വടക്കുള്ള ചില പട്ടക്കാരെക്കൊണ്ടു് വിവാഹം ചെയ്യിപ്പിച്ചു.

1751-ൽ (926) ശീമയിൽ നിന്നു് പാരിശുദ്ധ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവ അയച്ച മാർ ബന്ദുസിലിയോസ് മപ്രിയന, മാർ-ഗ്രീഗോറിയോസ്, യൂഹാനോൻ റമ്പാൻ എന്നിവരിൽ

യുഹാനോൻ റമ്പാനെ 1752-ൽ(927)മാർ-ബസ്സേലിയോസ് മപ്രിയാ നമലങ്കരയുടെ മാർ-ഇവാന്റിയോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാൻ പട്ടം കൊടുത്തു. മാർ-ഗ്രിഗോറിയോസും മാർ-ഇവാന്റിയോസും ചേർന്നാണ് 6-ാം മാർത്തോമ്മായിക്ക് മാർ-ദീവന്നാസിയോസ് എന്ന പേരിൽ സ്ഥാനപുർത്തികരണം നല്പിയത്. മാർ-ഗ്രിഗോറിയോസ് കൊച്ചിയിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ കാട്ടുമങ്ങാട്ട് ഗീവറുഗീസ് റമ്പാനെ മാർ-കൂറിലോസ് എന്ന പേരിൽ 1772-ൽ (947) മെത്രാൻ ആയി അഭിഷേകം ചെയ്തു. ആയത് മലങ്കരയിലെ നാട്ടുമെത്രാനായ മാർ-തോമ്മായിക്ക് തീരെ ഇഷ്ടമായില്ല തന്നിമിത്തം മാർ-കൂറിലോസ് തിരു-കൊച്ചിവിട്ടു ബ്രി. മലബാറിൽ തൊഴിയുർ എന്ന ദേശത്തു് ഒരു പള്ളി പണിചെയ്തു് അവിടെ താമസിച്ചു് ഒരു ഇടവക രൂപീകരിച്ചു. ഇതിനു് അഞ്ഞൂർ പള്ളി എന്നും പറയുന്നു. മാർ-കൂറിലോസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനെ മെത്രാനായി പിന്നീടു വാഴിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തെ കൂറിലോസ് രണ്ടാമൻ എന്നും ഇവരെ കാട്ടുമങ്ങാട്ടു ബാവന്മാർ എന്നും ഇക്കാലത്തു പറയുന്നു. കൂറിലോസ് 2-ാമൻ ചീരൻ പീലക്ലിനോസിനെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു. അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെ ഇവർ ഒരു സ്വതന്ത്രസയോയി നിലകൊള്ളുന്നു.

5. പകലോമാറം മെത്രാൻമാരുടെ അസ്തമനം

6-ാം മാർ-ശോമ 7-ാം മാർ-തോമായെ 971-ൽ വാഴിച്ചു. 6-ാം മാർ-തോമ മരിച്ചശേഷം തൽസ്ഥാനത്തേക്ക് 7-ാം മാർത്തോമ്മ 983-ൽ ആരോഹണം ചെയ്യപ്പെട്ടു. അക്കാലത്തു് പുലിക്കോട്ടിൽ റമ്പാച്ചൻ ഈ പള്ളിയിൽനിന്നും ചെലവിനു് കൊടുത്തയച്ചു. 7-ാം മാർത്തോമ്മ അധികനാൾ ഭരിച്ചില്ല. 15 മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം മരിച്ചു് കോലഞ്ചേരി പള്ളിയിൽ അടക്കപ്പെട്ടു. 7-ാം മാർത്തോമ്മ ബോധരഹിതനായി കിടക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈവെപ്പിച്ചു് 8-ാം മാർത്തോമ്മ വാഴിക്കപ്പെട്ടു. തന്നിമിത്തം കൈവെപ്പു് സംബന്ധിച്ചു് മലങ്കര സഭയിൽ ഇദ്ദേഹത്തിനു് എതിരായി ഒരു കക്ഷി ഉണ്ടായി. അതിലെ നായകത്വം വഹിച്ചിരുന്നതു് പുലിക്കോട്ടു റമ്പാച്ചൻ ആയിരുന്നു. 8-ാം മാർത്തോമ്മയും റമ്പാച്ചനും തമ്മിൽ രസക്ഷയമായിരുന്നതിനാലും റമ്പാച്ചൻ കായ്ശേഷി ഉള്ള ആൾ ആയിരുന്നതിനാലും വേണ്ടവിധത്തിൽ ഭരണം നടത്തുവാൻ മെ

ത്രാച്ചന സാധിച്ചില്ല. എങ്കിലും പള്ളിക്കാർ 8-ാം മാന്തോമ്മായെ അനുസരിച്ചുവന്നു. ഇദ്ദേഹം 987-ൽ ഈ പള്ളിക്കു ഒരു കല്ലന അയച്ചു. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അശക്തിനിമിത്തം അഞ്ഞൂർ (ഔഷിയൂർ) ഇടവകയുടെ മാർ-ഫീലക്സിനോസിനെ കൊണ്ടുവരുന്നതിന് കറപ്പുവെടി മുതലായ എല്ലാപള്ളിക്കാരും വടക്കെ ദിക്കിനുപോയി. അദ്ദേഹത്തെ തൃശൂർവരെ കൊണ്ടുവന്നു. തൃശൂർവെച്ച് റസിഡൻറായി കൂടികാഴ്ച നടത്തി. തക്കങ്ങര വീണ്ടും ശക്തിപ്പെട്ടതിനാൽ അതു തീർക്കുന്നതിന് എല്ലാ പള്ളി പ്രതിപുരുഷന്മാരും കൊല്ലത്തു കൂടണമെന്ന് റസിഡൻറ് കണ്ണിൽ മണ്ടേണ്ടയുടെ താല്പര്യം അനുസരിച്ച് 988 ഇടവത്തിൽ കല്ലറക്കൽ പൈലി തരകൻ മുതൽപേർ കൊല്ലത്തു പോയി 8-ാം മാന്തോമ്മായിക്ക് മെത്രാൻ സ്ഥാനോചിതമായ ജോലി നിർവ്വഹിക്കാൻ പാടില്ലെന്ന് ഉത്തരവായതിനാൽ ഭഗ്യാത്മാവി ആയി ജീവിച്ചു. 991 മീനം 12-ാം നു 8-ാം മാന്തോമ്മ മരിച്ചു തൽസ്ഥാനത്തു പകലോമറം തറവാടുബന്ധത്തിൽപ്പെട്ട ഐച്ച കത്തനാർ 9-ാം മാന്തോമ്മ എന്നപേരിൽ പ്രവേശിച്ചു എങ്കിലും അദ്ദേഹം ഉടനെ സ്ഥാനത്യാഹം ചെയ്യേണ്ടതായി വന്നു. കടമറം ഇടവകയിൽപ്പെട്ട ഇദ്ദേഹം സ്ഥാനത്യാഗത്തിനുശേഷം ഒരു പട്ടക്കാരനായി കടമറത്തുതന്നെ ആയുഷ്കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വടി, മുടി മുതലായ അംശ സാധനങ്ങൾ പുലിക്കോട്ട മാർ-ദീവന്നാസിയോസിനു ലഭിച്ചു. ദീർഘകാലം നിലനിന്നുവന്ന പകലോമറം തറവാട്ടിലെ പിന്തുടർച്ച ഇപ്രകാരം അസ്തമിച്ചു. പിന്നീട് അത്തുകാലത്തു മലങ്കര സഭയിലെ പ്രതിപുരുഷന്മാർ തെരഞ്ഞെടുത്തു മെത്രാൻ പട്ടം ഏറ്റവർ ഭരണം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്.

6. പഴയ സിമ്മനാരി

998-ൽ കോട്ടയം പഴയ സിമ്മനാരിക്ക് അടിസ്ഥാനം ഇട്ടതു പുലിക്കോട്ടിൽ റമ്പാൻ ആണ്. അവിടെ 990-ൽ പഠിത്തം ആരംഭിച്ചു. എന്നാൽ കോട്ടയം സിമ്മനാരിയിലെ പണികൾ പൂർത്തിയാക്കിയതു എന്നത്ര മാർ ദീവന്നാസിയോസിന്റെ കാലത്താണ്. എന്നത്ര മാർ ദീവന്നാസിയോസ് പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് മിഷനറിമാരെ കൂട്ടുപിടിച്ചു അവിടെ വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പിൽ ആക്കുകയും, ഇടവകതോറും വിദ്യാഭ്യാസ പ്രചരണാർത്ഥമുള്ള വേലകൾ നടത്തിക്കൊ

യും ചെയ്തു. സിമ്മനാരിയിൽ സുറിയാനി പഠിത്വത്തോടുകൂടെ എബ്രായ, ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷകളും പഠിപ്പിച്ചു തുടങ്ങി. സിമ്മനാരി പണിയുടെ ആവശ്യത്തിന് ഈ പള്ളിയിൽ നിന്നും ആവശ്യമായ സഹായസഹകരണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. 995-ൽ 330 ചക്രം കൊടുത്തതു കൂടാതെ തിരുമനസ്സിലെ കല്പന അനുസരിച്ച് വീടൊന്നു ക്കൂടിയെന്നു ചക്രം 473 ചക്രം മാസം തോറും കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

7. കൈസ്താനികളുടെ കുടുംബചരിത്രം

കൈസ്താനികളായ എട്ടു വീടുകാരിൽ കല്ലറക്ക, പൊയ്ക്കാടൻ, ഉറമിയാടൻ, അറക്ക, അത്തുക എന്നീ അഞ്ചു വീടുകാരുടെ ചരിത്രം ചുരുക്കമായി മുൻപ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ബാക്കി ഉള്ള തുരുത്തി, തോമ്പ്ര, മരങ്ങാടൻ എന്നീ മൂന്നു വീടുകാരുടെ ചുരുങ്ങിയ വിവരം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

A. തുരുത്തി

ഇവർ പാലൂർ നിന്ന് ചാവക്കാടുവരികയും അവിടെ നിന്ന് ഇടുപ്പള്ളിയിൽവന്നു താമസിക്കുകയും, ഇടുപ്പള്ളിയിൽ നിന്നും വെങ്ങോല തുരുത്തിപ്പിള്ളി ഭാഗത്തു് ഉദയംകുഴി പണിക്കരുടെ സഹായത്തോടുകൂടെ കുടിയേറി താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവരുടെ ജന്മം ചാവക്കാടു് എന്നാണു്. ഇവരുടെ കൂടെപോന്നവരായ ഇവരുടെ ചില വേലക്കാരുടെ ജന്മവും ചാവക്കാടു് എന്നുപറയാറുണ്ടു്. ഇവരുടെ സാക്ഷാൽ വീടുപേരു് തുരുത്തി എന്നാണു്. കൊടിയേറ്റിരിക്കടി, ആയത്തുകടി ചേട്ടാകളത്തുംകര, തണ്ടക്കോട്ടിൽ എന്നിത്യംതി വീടുപേരുകളാൽ ഇവർ അറിയപ്പെടുന്നു. കുടിയേറി താമസിച്ച വർഷം തത്തലായംനിന്നു വിവാഹം ചെയ്തു, ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പൗത്രൻ വർഷംകു് (1) വർഷം തരകൻ(കൊടിയേറ്റിരിക്കടി-988) (2) മത്തായി(തുരുത്തി) എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു ആൺമക്കൾ. വർഷം തരകൻ് പൈലി (ആയത്തുകടി)ഇട്ടിയച്ചൻ(ഇട്ടീര)(ചേട്ടാകളത്തുംകര),വർഷം(തണ്ടക്കോട്ടിൽ) മത്തായി എന്നിങ്ങനെ നാലുആൺമക്കൾ ഇതിൽ ആയത്തുകടി പൈലിക്ക് ഏഴു ആൺമക്കൾ. രണ്ടാമൻ പൈലി കത്തനാർ തുരുത്തിപ്പിള്ളിപള്ളിയിൽ 1036-ൽആയി. നാലാമൻ തോമസ് കത്തനാർകുറിയോസ് ബാവായുടെ കൂടെ പാണിയേലിക്കുപോയി പണിപിടിച്ചു്

മരിച്ചു കുറുപ്പമ്പടി പള്ളി ശകക്കോട്ടയിൽ അടക്കി. 6-ാമൻ മാത്തു വിന്റെ മകൻ തോമസ് കത്തനാരുടെ മകനാണ് ഇപ്പോഴത്തെ പൗലോസ് കത്തനാർ. ഏഴാമൻ പത്രോസ് ആത്തുങ്കൽ ഇട്ടിക്കരയിന്റെ (ഈ എഴുത്തുകാരന്റെ അപ്പുപ്പന്റെ അപ്പുപ്പൻ ഇട്ടിക്കരയിന്റെ) മകൾ മറിയത്തിനെ കല്യാണം കഴിച്ചു. ചേട്ടാകുളത്തുംകര ഇട്ടീരക്കു വർണി, പൈലി രണ്ടു ആൺമക്കൾ. പൈലിക്കു അബ്രാഹാം കത്തനാർ, വർണി, പൈലി, ഹാബേൽ എന്നിങ്ങനെ നാലു മക്കൾ. ഇതിൽ അബ്രാഹാം കത്തനാരുടെ മകനാണ് കണ്ടനാടുദ്രോസന ഇടവകയുടെ ഔഗേൻ മാർ തിമമെയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത. വർണി മുണ്ടക്കമാലിക്കുടിയിൽ കെട്ടി ഭയ്തു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മകളാണ് വയൽപ്പറമ്പിൽ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തന്റെ അമ്മ.

തുരുത്തി വർണിയുടെ പൗത്രൻ വർണി കുറുപ്പമ്പടിപ്പള്ളിയിലെ കൈക്കാരൻ ആയിരുന്നു. ഈ കുടുംബത്തിൽ നിന്നും തുടർച്ചയായി 1068-വരെ കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ കൈസ്സാനം നോക്കിയിരുന്നു.

കൊട്ടിശ്ശേരിക്കുടിയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന ഒരു ഓലയിൽ നിന്നും അക്കാലത്തു പണം പലിശക്കു കൊടുക്കുന്നതിനു എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്ന രീതി അറിയുന്നതിനു താഴെ ചേർക്കുന്നു.

“കൊല്ലം 978-ാമതു ചിങ്ങപ്പയററിൽ എഴുതിയ കണക്കോലക്കാര്യമാവിതു. മകോതേവരു പട്ടണത്തു വെങ്ങോല ദേശത്തു കിടയിരിക്കും എടുപ്പള്ളിയിൽ വറിയതുവർണിയാൽ അപ്പാടുപള്ളി 1650 പുതുപ്പണം കടം കൊണ്ടാൻ മുറിയമംഗലത്തു ചോരൻ മാതേവൻ കൊണ്ടാൻ കൊണ്ടവർ കയ്യാലും അന്മാക്കുമെ ഈ പുതുപ്പണം 1650-നും പലിശ കണ്ടതു 41-പറ ഡങ്കഴി 2½. ഈ ആണ്ടുവരെ കൊടുത്തിരിപ്പു ചോരൻ മാതേവൻ ഇന്മാക്കുമെ ഈ പുതുപ്പണം 1650-നും കാൽ പലിശകൊണ്ടുള്ള നെല്ലു 41½-പറയും ആണ്ടുവരെ വാങ്ങികൊടുത്തു വറിയതു വർണി കൈപ്പട”.

ചാവക്കാട്ടു നിന്നുവന്ന മറുപില വീട്ടുകാരുടേയും ജന്മം ചാവക്കാട്ടു എന്നാകുന്നു. ജന്മനാമധേയം പലവിധത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടു. ഏതെങ്കിലും ദേശത്തുനിന്നും പുറപ്പെട്ടാൽ ചിലർ അവരുടെ ജന്മനാമം ആ ദേശ നാമത്തിൽ പറയപ്പെടുന്നു. ചിലർ ഏതെ

കിലും പ്രസിദ്ധ ഇല്ലങ്ങളുടേയോ കർത്താക്കന്മാരുടേയോ അരികെ നിന്നു പുറപ്പെട്ടാൽ ആ പേര് ഉപയോഗിക്കുന്നു. മറ്റുചിലർ തങ്ങൾ ഏതു നമ്പൂരിയുടെ അഥവാ നായന്മാരുടെ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ടിരുന്നുവോ ആ കുടുംബനാമധേയം ജനനാമമായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. തെക്കിനയം, കാളംപറമ്പൻ, മുട്ടത്താൻ, കീച്ചേരി, ചാമക്കാടൻ എന്നീ വീട്ടുകാരും ചാവക്കാട്ടു നിന്നു വന്നവരാകയാൽ അവരുടെ ജനം ചാവക്കാടൻ എന്നാണ്.

B. തോമ്പ്ര

ഇവരുടെ ജനം കിടങ്ങയം എന്നാണ്. ഇവർ കുന്നുകളത്തുനിന്നും കൂനൻ കുരിശുസത്യ കാലത്തു തുരുത്തിപ്പിള്ളി (വെങ്ങോല) ഭാഗത്തു കുടികയറി താമസിച്ചു. ഞാളൂർ കർത്താക്കന്മാരുടെ സഹായം ഇവർക്കു ലഭിച്ചിരുന്നു. ഇവർ വട്ടക്കാട്ടുപടിയിൽ തോമ്പ്ര എന്ന കുടിയിൽ താമസിച്ചതിനാൽ തോമ്പ്ര എന്ന പേർ ഉണ്ടായി. ഇവരുടെ സന്താനം അവിടെനിന്നും പല സ്ഥലങ്ങളിൽ കുടികയറി താമസിച്ചു. ഇപ്പോൾ തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി, മലബാർ, ഇൻഡ്യയുടെ മറ്റു ഭാഗങ്ങൾ, സിങ്കപ്പൂർ, ജപ്പാൻ ഭേഗങ്ങളിൽ ആയി 300-ൽ പരം വീട്ടുകാർ ഉണ്ടു്. ചേന്നംകുടി-മുണ്ടയ്ക്കുമാലിക്കുടി മണ്ണുപ്പിള്ളി ഉഴിഞ്ഞിനാട്ടു്-പടിഞ്ഞാറെ പുത്തൻപുര- തോട്ടുകൽ, കിഴക്കേക്കുടി കുഞ്ഞിട്ടിക്കുടി മുതലായ വീട്ടുപേരുകളാൽ ഇവർ അറിയപ്പെടുന്നു. ഇവർ ജനപ്പെരുപ്പമുള്ള ഒരു കുടുംബം ആകുന്നു. ഇത്രയും ജനപ്പെരുപ്പമുള്ള മറ്റൊരു കുടുംബവും ഈ ഇടവകയിൽ ഇല്ല. ഇവർ കഴിഞ്ഞാൽ കുറുപ്പൻ, തുരുത്തി, മറ്റമന മുതലായ ചില വീട്ടുകാരും ജനപ്പെരുപ്പമുള്ളവർ ആകുന്നു. 960 അടുക്കെ പ്രബലനായി തീർന്ന തോമ്പ്ര പൈലി തരകനാണ് തോമ്പ്രകളിൽ ആദ്യത്തെ കൈക്കാരൻ. പൈലി തരകന്റെ പൗത്രന്റെ മകനാണ് കുറു അച്ചൻ. കുറു അച്ചന്റെ മകന്റെ പൊയ്ക്കാട്ടിൽ ചാക്കോ വിവാഹം ചെയ്തു. ചാക്കോയുടെ മകനാണ് ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന പി. സി. കുരുവിള മാസ്റ്റർ. ഈ ചരിത്രം ഏഴുതുന്നതിൽ കുറു അച്ചനിൽ നിന്നു് പല നിട്ടേഴങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പൈലി തരകന്റെ കുടുംബത്തിൽനിന്നും 1068-വരെ തുടർച്ചയായി കൈസ്സാനം നോക്കിയിരുന്നു, ഇവരുടെ കുടുംബത്തിൽപെട്ട പല പട്ടക്കാരും കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ തവണനടത്തിയിരുന്നു. കുമരക്കിള്ളി, കരുപ്പക്കാടൻ, മറ്റമന പുനോർപ്പിള്ളി,

ഓലപ്പുര, പാത്തിക്ക, തണ്ണിപ്പക്കാടൻ, കിടങ്ങയം മുതലായ വീട്ടുകാരും കിടങ്ങയം ജന്മത്തിൽപ്പെട്ടവരാണ്. അവർ പരസ്പരം ബന്ധമുള്ളതായി അറിയപ്പെടുന്നില്ല. തോന്ത്രകളുടെ വംശാവലി താഴെ ചേർക്കുന്നു. വട്ടക്കാട്ടുപടിയിൽ താമസിച്ച വർക്കി തത്തളായൽ നിന്നു വിവാഹം ചെയ്തിരുന്നു. ഇപ്രകാരം തോന്ത്രയും തുരുത്തിയും തമ്മിൽ പെൺവഴിയിൽ ബന്ധപ്പെട്ടവരാണ്. വർക്കിയുടെ മൂന്നു ആൺമക്കളിൽ ഒരാളുടെ വീട്ടുപേരു് ചേന്നംകുടി. അടുത്തമകൻ താമസിച്ചിരുന്ന വീടിനു് കഞ്ഞിട്ടിക്കുടി എന്നും, ഇളയമകൻ താമസിച്ചിരുന്ന വീടിനു് മന്നാലിക്കുടി(പാർവ്വേലിക്കുടി) എന്നും പറയുന്നു.

C. മരങ്ങാടൻ

ഇതു് ഒരു കുടിപ്പേരു് ആണ്. കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയുടെ തെക്കു വശത്തു് ഒരു അങ്ങാടി (വ്യാപാരകേന്ദ്രം) സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ അതിന്റെ ഉൽഭാടനത്തിനു് അങ്ങാടിയുടെ പടിഞ്ഞാറെ അറ്റത്തു് ഒരു കൊടിമരം നാട്ടി അതിൽ കൊടികൂറ ഉയർത്തികെട്ടി. കൊടിമരം നാട്ടിയ സ്ഥലത്തിനു് സമീപം ഉണ്ടായിരുന്ന വീടിനു് തന്നിമിത്തം മരംനാട്ടി എന്ന പേർ സിദ്ധിച്ചു എന്നും ആയതു് മരങ്ങാട്ടു് എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഈ വീട്ടുകാരിൽ പലർ പില്ലാലത്തു് പല സ്ഥലത്തേക്കു് കുടികയറി താമസിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

കൊല്ലവർഷം പത്താം ശതവർഷത്തിന്റെ ആദിയിൽ അങ്ങാടിയിലുള്ള മരങ്ങാട്ടുവേനത്തിൽ വർക്കി, ഐപ്പു്, എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു് ആൺമക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതിൽ വർക്കി പെരുമ്പാവൂരും (അല്ല പ്ര) ഐപ്പു് അങ്ങാടിയിൽ താവട്ടിലും താമസമാക്കി.

പെരുമ്പാവൂർ താമസിച്ച വർക്കിക്കു്, വർക്കി, ഐപ്പു്, മത്തായി എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു ആൺമക്കൾ ഇവരിൽ 1-ാമൻ വർക്കി പെരുമ്പാവൂർ കുന്നത്തുതാലൂക്കു് കച്ചേരിയിൽ മുതൽപിടി ആയിരുന്നു. 2-ാമൻ ഐപ്പു് ആത്തുകൽ (എടശ്ശേരി) പൈലി ഇട്ടുപ്പിന്റെ മകൾ അച്ചണ്ണിയെ 2100 പുത്തൻ ഒത്തു് വിവാഹം ചെയ്തു. സ്രീധനമായി ആത്തുകൽ കുടുംബത്തിൽനിന്നും പത്തുപറയ്ക്കു് നിലംകൊടുത്തിരുന്നു. ഐപ്പിനു് വർക്കി എന്ന ഒരു ആണം അഞ്ചു പെൺമക്കളും

ഉണ്ടായിരുന്നു. പെൺമക്കളിൽ മറിയത്തിനെ അന്ററി കീച്ചേരി പെലിയും, കുഞ്ഞുച്ചാരെ മററക്കാട്ടിൽ കുഞ്ഞിപാവം, അന്നത്തിനെ നീലാങ്ങൽ പെലിയും, ഏലിയെ പണ്ടിക്കുടിയിൽ വക്കിയും അച്ചുണ്ണിയെ ആലിയാട്ടുകുടിയിൽ മത്തായിയും വിവാഹം ചെയ്തു. ആലിയാട്ടുകുടി മത്തായിയുടെ പൗത്രൻ ആണ് ഇപ്പോഴത്തെ ആലിയാട്ടുകുടി മത്തായി മാസ്റ്റർ. 3-ാമൻ മത്തായിയുടെ മകൻ കുഞ്ഞുപൗലോ ആത്തുകൽ ഇട്ടുപ്പു് ഇട്ടിക്കയ്യൂതിന്റെ മകൾ അന്നത്തിനെ കല്യാണം കഴിച്ചു.

അങ്ങാടിയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന മരങ്ങാട്ടു ഐപ്പു് പള്ളിയിൽ കൈക്കാരൻ ആയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിനു് അഞ്ചു പെൺമക്കൾ മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതിൽ ഒരത്തിയെ ഈ പള്ളിയിലെ പട്ടക്കാരൻ ആയിരുന്ന പാറയ്ക്കാട്ടു മാത്തുള്ള കുത്തനാരുടെ ജ്യേഷ്ഠൻ കെട്ടി. ഇവർക്കു പെൺമക്കൾ മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതിൽ ഒരത്തിയെ ഈ പള്ളിയിലെ കപ്യാർ പടയാട്ടിൽ വക്കിയുടെ മകൻ കപ്യാർ കോരതു കെട്ടിത്താമസിച്ചു. ഈ കോരതിന്റെ മകനാണ് പടയാട്ടിൽ ഒന്നാമത്തെ ഇത്താപ്പിരി കുത്തനാർ.

മരങ്ങാട്ടു് ഐപ്പിന്റെ അഞ്ചു പെൺമക്കളിൽ അച്ചുണ്ണിയെ ഏടശ്ശേരി എന്നു ജന്മനാമമുള്ള ആത്തുകൽ പെലിയുടെ മകൻ (ആത്തുകൽ ഇട്ടുപ്പിന്റെ അനുജൻ) കുഞ്ഞുപൗലോ കെട്ടി മരങ്ങാട്ടു് (അങ്ങാടിയിൽ) തത്താമസം. അമ്മായപ്പൻ ഐപ്പു് മരിച്ചപ്പോൾ കൈസ്സാനം ആത്തുകൽ പൗലോയിക്കു് ലഭിച്ചു. പൗലോ 997-1006 വരെ കൈക്കാരൻ ആയിരുന്നു. പള്ളിറിക്കാർട്ടുകളിൽ ആത്തുകൽ, എന്നും മരങ്ങാട്ടു് എന്നും ഭവനനാമങ്ങൾ ഇദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. പെലി-പൗലോസു് എന്നിങ്ങനെ പേരുകളും ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നു. മരങ്ങാട്ടു് തത്താമസിച്ച ആത്തുകൽ പൗലോസിനു് ഐപ്പു് എന്ന ഒരു ആൺകുട്ടിയും രണ്ടുപെൺമക്കളും ആയിരുന്നു. പെൺ മക്കളിൽ മാത്തിരിയെ കോട്ടപ്പിക്കൽ തേലക്കാട്ടുവക്കിയു് ഏലിശബായെ പെരുമ്പാവൂർ തോമ്പ്ര ചാണ്ടിയും വിവാഹം ചെയ്തു. പള്ളി കൈക്കാരന്മാരും ജേഷ്ഠാനുജന്മാരുമായ ആത്തുകൽ ഇട്ടുപ്പും, ആത്തുകൽ (മരങ്ങാട്ടു്) പെലിയും 1006-ൽ മസൂറി ദീനത്തിൽ മരിച്ചു. പെലിയുടെ കൻ ഐപ്പു് പള്ളിയിൽ കൈക്ക

രൻആയിരുന്നു. ഐപ്പിൻ പൈലി എന്ന ഒരു ആൺകുട്ടിയും, നാലു പെൺമക്കളും ആയിരുന്നു. പെൺമക്കളിൽ അച്ചണ്ണിയെ കോതമംഗലത്തു് തേക്കലക്കാട്ടു് കോരതുകത്തനാദം, മറിയത്തിനെ മേയ്ക്കമാലിൽ ഇട്ടിമാത്തുവും, അന്നത്തിനെ വെങ്ങോല കളപ്പുര (കൊല്ലംകുടി) മാത്തുവും, ഏലിയെ ചേലാടുകരയിൽ അതിരമ്പുഴ അമ്പരയും വിവാഹംചെയ്തു. ആത്തുകൽ കുടുംബത്തിലെ കൈക്കാരന്മാർ കണക്കിൽ സമർത്ഥനായിരുന്ന പ്രകാരം ഐപ്പി കണക്കു വിഷയത്തിൽ സമർത്ഥനും, ഒരു നാട്ടു് അധ്യാപകനും ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ പാലക്കാപ്പിള്ളി അന്നത്തെ പള്ളിയോഗക്കാരെയും ജീവനക്കാരെയും സ്മരിച്ചും, കളിയാക്കിയും ഒരു ഗീതം നിമ്മിച്ചതിൽ പൂർവ്വഭാഗം ഇപ്രകാരമാകുന്നു.

“മരങ്ങാട്ടു് ഐപ്പെ, അതിവിരുതി!
 മതിലേന്മെ പൂച്ചെ, കൊച്ചുപാക്കൈ!
 കാര്യം പറയാൻ കല്ലറക്ക
 അത്ഥം തിരിക്കാൻ ആത്തുക.....”

ഐപ്പിന്റെ മകൻ പൈലി 1066- 1086 വരെ കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ കൈക്കാരനായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിനു് മാത്തുകത്തനാർ, അബ്രാഹാം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു ആൺമക്കളും, രണ്ടു പെൺമക്കളും ആയിരുന്നു. പെൺമക്കളിൽ അന്നത്തിനെ അന്ധുറിയിൽ നടക്കൽ പൈലിയും മറിയത്തിനെ ചീരകത്തോട്ടത്തിൽ ആദായിയും വിവാഹം ചെയ്തു. ഈ മറിയത്തിന്റെ മകനാണു് കുറുപ്പമ്പടി എം. ജി. എം. ഹൈസ്കൂളിലെ ഇപ്പോഴത്തെ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ പി. എ. പൗലോസ് കത്തനാർ B. A. L. T.

പള്ളിയിൽ പെരുന്നാൽ ദിവസങ്ങളിൽ കുർബ്ബാനയും ധൂപപ്രാർത്ഥനയും കഴിഞ്ഞു് ഭണ്ഡാരത്തിൽ വഴിപാടു ഇടുന്നതു് പട്ടക്കാർ കഴിഞ്ഞാൽ കൈക്കാരന്മാർ ആയിരുന്നു. കപ്യാർ പള്ളിയോഗത്തിന്റെ അനുവാദം വാങ്ങിയശേഷം ഭണ്ഡാരം (തളികപെട്ടി) വയ്ക്കുന്നു. കൈക്കാരന്മാരിൽ ആദ്യം വഴിപാടു ഇടുന്നതിനുള്ള അവകാശം മരങ്ങാട്ടേക്കും ആയിരുന്നു. എന്നാൽ ഒരു ദിവസം പട്ടക്കാർ വഴിപാടു ഇട്ടു കഴിഞ്ഞശേഷം ജനങ്ങളിൽ ചിലർ വഴിപാടു ഇട്ടു.

ഉടനെ മരങ്ങാട്ടു പൈലി കൂടാനായി തളികപെട്ടി പൊത്തിപ്പിടി ചു. ഉടനെ തന്റെ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട ജേഷ്ഠസഹോദരൻ ഇടുപ്പ് സ്നേഹസ്വരത്തിൽ ശാസിച്ചതനുസരിച്ച് കൈ എടുക്കുകയും ഭണ്ഡാരത്തിൽ മുറുക്ക് വഴിപാടു ഇടുകയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം ആ പാരമ്പര്യം വ്യത്യസ്തപ്പെടുത്തി. 1086- മുതൽ പൈലിയുടെ മകൻ മരങ്ങാട്ടു അബ്രാഹാം മാസ്റ്റർ കൈക്കാരനായിരുന്നു. ഇവരുടെ വംശാവലി ഞാൻ 1947-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച "ആത്തുങ്കൽ കുടുംബം" എന്ന ലഘു കൃതിയിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

ഭാഗം 2 (1816-1825) 991-1000

മെത്രാൻമാർ:-

- പുലിക്കോട്ട് ജോസഫ് മാർ -ദിവന്നാസിയോസ് or ദിവന്നാസിയോസ് 2-ാമൻ 990—992
- മാർ- പീലക്സിനോസ് (തൊഴിയൂർ) 992
- പുന്നത്രമാർ- ദിവന്നാസിയോസ് or ദിവന്നാസിയോസ് 3-ാമൻ 993—1000

പട്ടക്കാർ:-

- തട്ടാംപുറത്തു് പൗലോസ് കത്തനാർ 990—1025
- അരീക്കൽ (തോടത്തി) വറിയതുകത്തനാർ 988—1037
- തേക്കലക്കാട്ട് ചെറിയതുകത്തനാർ 993—1037

കൈക്കാരൻമാർ:-

- പൊയ്ക്കാട്ടിൽ വർക്കി. അറക്കൽ വർക്കി.
- കല്ലറക്കൽ പൈലി. ഉറുമിയാടൻ ഉറുമി, വർക്കി തോമ്പ്ര പൈലി. മരങ്ങാടൻ ഐപ്പ്, പൈലി.
- തുരുത്തി വർക്കി, ആത്തുങ്കൽ ഇടുപ്പ്

1. മാർ ദിവന്നാസിയോസ് 2-ാമൻ

9-ാം മാർത്തോമ്മായുടെ കാലത്തോടുകൂടെ പകലോമരം മെത്രാന്മാരുടെ പിന്തുടർച്ചരേണം അവസാനിച്ചു. പകലോമരം തറവാ

ട്ടിൽപെട്ട കുറവിലങ്ങാടുള്ള അക്രമയാക്കോന്റെ കുടുംബം 5-ാം മാർത്തോമ്മയുടെ ശേഷം മുഴുവനായി പഴയകൂറിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടും, ആ താവഴി ഉള്ള മാർ-തോമാ മെത്രാന്മാരുടെ ബന്ധുക്കൾ പറങ്കി ശീശ്മയിൽ പെട്ടിരുന്നതിനാലും, പകലോമറ്റം താവട്ടിൽ പെട്ടവരെ മെത്രാന്മാരായി വാഴിച്ചാൽ പറങ്കി ശീശ്മയിലേക്ക് ജനങ്ങളെ വഴിനടത്തു, എന്നു വിചാരിച്ചു, താവഴി ആയി ഒരു കുടുംബത്തിൽ തന്നെ മെത്രാൻ ആയിരിക്കുന്നത് ശരിയല്ലാത്തതിനാലും, എട്ടും, ഒൻപതും മാർത്തോമാ മെത്രാന്മാർ പകലോമറ്റം താവട്ടിൽ പെടാതെ പെൺവഴിക്ക് ആയിരുന്നതിനാലും പകലോമറ്റം താവട്ടിനെ മുഴുവനായി മലങ്കരയിലെ സഭ ഉപേക്ഷിച്ചു.

8-ാം മാർത്തോമ്മ അശക്തൻ ആയിരുന്നതിനാൽ സെമ്മനാരിയിലെ പഠിതപത്തിനായി വട്ടിപ്പണ. വാങ്ങിക്കാൻ തൊഴിയൂർ ഇടവകയുടെ മാർ-പീലക്ലീനോട്ട് പുലിക്കോട്ട് യൗസേഫ് റമ്പാച്ചൻ

8-ാം മാർത്തോമ്മയുടെ അന്ത്യത്തിൽ മാർ ദിവന്നാസിയോസ് എന്ന സ്ഥാനപ്പേരിൽ മെത്രാൻപട്ടം ഏറ്റ. ഇദ്ദേഹത്തെ അനുസരിച്ച് കെള്ളണമെന്ന് തിരുവിതാംകൂർ - കൊച്ചി ഗവൺമെന്റുകൾ ഒരു വിളംബരം പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഇപ്രകാരം തിരുവെഴുത്തു വിളംബരം നടപ്പിലായി. മാർ ദിവന്നാസിയോസ് ദ്വിതീയന്റെ സ്ഥാനാരോഹണം മലങ്കരയുള്ള എല്ലാ പള്ളിക്കാക്കും സന്തോഷപ്രദമായിരുന്നു. കീഴ്നടപ്പ് അനുസരിച്ച് തിരുമേനിയെ മോതിരം ഇടുവിക്കുന്നതിനായി ഈ പള്ളിയിൽ നിന്നും 991-ൽ യോഗക്കാർ പോയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് ഈ പള്ളിയുടെ തെരട്ട് കോട്ടയം സെമിനാരിയിൽ തിരുമുന്മാരെ പള്ളിയോഗം ഹാജരാക്കി. ഇക്കാലം മുതൽക്കാണ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർക്ക് കോട്ടയത്ത് ആസ്ഥാനം ഉണ്ടായത്. തിരുമനസ്സിലെ ഭരണകാലം എസ്.പം ആയിരുന്നു. തിരുമേനി കാലംചെയ്തു എന്ന് 992 വൃശ്ചികത്തിൽ ഈ പള്ളിയിൽ അറിവുകിട്ടി. (N. B. ഇടവഴിക്കന്റെ ചരിത്രത്തിൽ 993-ൽ മരിച്ചതായി കാണുന്നു.)

2. മാർ പീലക്സീനോസ്:-

മാർ ദിവന്നാസിയോസ് 2-ാമൻ കാലംചെയ്തശേഷം അദ്ദേഹത്തിനു മെത്രാൻപട്ടം കൊടുത്ത തൊഴിയൂർ മാർ പീലക്ലീനോസ്

മലങ്കരമെത്രാനായി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. 993 തൃലാമാസത്തിൽ പുനരത്ര ഗവൗൺ കത്തനാറെ മാർ ദിവന്നാസിയോസ് എന്നപേരിൽ (3-ാമൻ) അദ്ദേഹം വാഴിച്ചിട്ട് അദ്ദേഹം തന്റെ ആസ്ഥാനമായ തൊഴിയൂർ തിരിച്ചുപോയി.

3. വെങ്ങോലപള്ളി:-

990-ൽ കല്ലിട്ട് പണി ആരംഭിച്ച വെങ്ങോലപള്ളി 993-ൽ കൂദാശചെയ്തതായി പറയപ്പെടുന്നു. 1010 വരെ ഈ പള്ളി, പള്ളിക്കര പള്ളിയുടെ കരിശുപള്ളി ആയിരുന്നു, പട്യാട്ട്, കാടുവെട്ടി, കൊല്ലേലി എന്നീ വീട്ടുകാർ ആണ് ഈ പള്ളിയുടെ പ്രാരംഭപ്രവർത്തകർ. ഈ പള്ളി ഒരു ഇടവകപള്ളി ആയതോടുകൂടെ ആ ഭാഗങ്ങളിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിലെ ചില വീട്ടുകാർ ആ പള്ളിയിൽചേർന്നു നടന്നുവരുന്നു.

4. മാർ ദിവന്നാസിയോസ് 3-ാമൻ:-

ഇദ്ദേഹം 993 തൃലാ. 26 തീ. തൊഴിയൂർ മാർ-പീലക്സീനോസിനാൽ സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്യപ്പെട്ടു എന്ന് മേൽപ്രസ്ഥാവിച്ചിട്ടുണ്ട്. തിരുമേനിയെ മോതിരം ഇടുവിക്കുന്നതിനായി പള്ളിയോഗത്തിൽനിന്നും തട്ടാംപുറം പൗലോസ് കത്തനാർ ഉറപ്പടെ നാലുപേരെ കോട്ടയം സിമ്മനാരിയിലേക്കയച്ചു. തിരുമേനി നയജ്ഞനും കൂമ്ബുലി ഉള്ളവനും ആയിരുന്നു. ദിവന്നാസിയോസ് 2-ാമന്റെയും മറ്റും സഹവാസം കൊണ്ട് ഭരണത്തിന്റെ നല്ലരീതികൾ അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. കടമററത്തു തേക്കിലക്കാട്ടു ചെറിയതു കത്തനാറെകൂടെ വികാരിയായി നിയമിച്ചതരണമെന്നു കാണിച്ച് പള്ളിയോഗം ഒരു യോഗകുറി എഴുതി ഉമ്മട്ടിവർണ്ണിയുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തയച്ചു. (ഉമ്മട്ടി വർണ്ണി 1001 വരെ പള്ളിയിൽ ശിപായി ആയിരുന്നു) തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് യോഗകുറി അനുസരിച്ച് ചെറിയതു കത്തനാറെ 993 കർക്കടം 15 തീ. ഈ പള്ളിയിലെ ആഴ്ച വികാരിയായി നിയമിച്ചു. തിരുമേനി പല പ്രാവശ്യം ഈ പള്ളിയിൽ എഴുന്നള്ളിയിട്ടുണ്ട്. 994-ൽ ഇവിടെ എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുമ്പോൾ പഴയ കുറ്റുകാരിൽ നിന്ന് അക്കാലത്തു അദ്ദേഹത്തിനുവിട്ടുകിട്ടിയപിറവംപള്ളിക്കു കല്പനയായു. 997 മേടത്തിലും

അദ്ദേഹം ഈ പള്ളിയിൽ വന്നിരുന്നു. 998-ൽ ഇവിടെ ഏഴു നെള്ളിയിരുന്നതിന് 1062 ച.ക്ര. ചെലവുവന്നിട്ടുണ്ട്. 943-ൽ കരവരി ഇട്ടതിൽ കൊടുത്ത തീക്കാത്തവരെപ്പറ്റിയുള്ള അവസാന തീരുമാനം അദ്ദേഹം ഇവിടെ താമസിക്കുമ്പോഴാണ് ഉണ്ടായത്.

5. പള്ളിയുടെ സ്ഥാവരവസ്തുക്കൾ:-

താണി അകത്തുട്ടെ തനതു വസ്തുക്കൂടാതെ 993 ആയപ്പോഴേക്കും പള്ളിക്കു് തീറായും, കാണമായും, പണയമായും ഉള്ള വസ്തുക്കൾ (നിലങ്ങൾ) വർദ്ധിച്ചു. 987-ൽ ആണ് കൊററയംപിള്ളിൽ നിന്നും വടശ്ശേരിക്കണ്ടം ഉൾപ്പെട്ടനിലം 1375 പുത്തൻ കൊടുത്തു് പള്ളിയിലേക്കു് പണയം വാങ്ങിച്ചതു്. വസ്തുക്കൾ അന്യഥാ നഷ്ടപ്പെടാതിരിപ്പാനും പാട്ടം ശരിയായി പിരിയുവാനും വിശ്വസ്തരായവരെ തന്നെ വസ്തുക്കൾ പാട്ടത്തിനു് ഏല്പിച്ചിരുന്നു. ആന, പന്നി മുതലായ കാട്ടുമൃഗങ്ങളുടെ ശല്യം, വസ്തുവിന്റെ തെളിവില്ലായ്മ എന്നീ കാരണങ്ങളാൽ അക്കാലത്തു് പാട്ടം കുറവായിരുന്നു. 993-നു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന വസ്തുക്കളുടേയും പാട്ടക്കാരുടേയും ഒരു ലിസ്തു് താഴെ ചേർക്കുന്നു.

നിലം	പറ	പാട്ടക്കാരൻ	പാട്ടം
താണി അകത്തുട്ടു്	16	പൊയ്ക്കാട്ടിൽ കഞ്ഞിക്കോര കപ്യാർ വർക്കി	18 14
തോബ്രപടവു് വടശ്ശേരിക്കണ്ടം,		പൊയ്ക്കാട്ടിൽ വർക്കി	7.5
ചെമ്പകശ്ശേരിക്കണ്ടം കൊററയംപള്ളികണ്ടം	17	കല്ലറയ്ക്കൽ പൈലി	67.7½
മാമുട്ടി പടവു്	13	കല്ലറയ്ക്കൽ പൈലി	54
കാമ്പരം	10	പൊയ്ക്കാട്ടിൽ വർക്കി	26
മുഴിപ്പാടം	11	പൊയ്ക്കാട്ടിൽ വർക്കി	40
എലിഞ്ഞിക്കോടി, മണലോടി വട്ടോളിക്കണ്ടം കോട്ടപ്പാടം	11	ചെമ്മായത്തു വാര്യർ മണ്ണായത്തു കഞ്ഞൻനായർ ആത്തുകൽ ഇട്ടുപ്പു്	33
		ആകെ പാട്ടം	329.7½

993-ൽ ആകെ പാട്ടം വരവ് തുലാം മുതൽ കുംഭം

വരെ	501 . 1
വാശി	24 . 1 $\frac{3}{4}$
ആകെ പാട്ടം	525 . 2 $\frac{3}{4}$

N. B. മേൽകാണിച്ചതിൽ ചില തുകകൾ എഴുതിയിട്ടില്ലാത്തതു് ഓലയിൽ നഷ്ടപ്പെട്ട ഭാഗമാണു്. വസ്തുക്കളിൽ ചിലതു് ചേരാനല്ലൂർ പ്രവൃത്തിയിൽ (ഇപ്പോൾ വേങ്ങൂർ പകുതി) ഉൾപ്പെട്ടതും ആകുന്നു.

6. ഇടവകയിലെ ചില പുരോഗമന പ്രവർത്തികൾ

അക്കാലങ്ങളിൽ ഈ ഇടവകയിൽ ഓരോ വീട്ടുകാർക്കും ഇന്നു കഴിക്കാണം എന്നുണ്ടായിരുന്നു. കഴിക്കാണം കുറച്ചുകൊടുപ്പാൻ യോഗത്തിന്റെ അനുവാദം ആവശ്യമായിരുന്നു. ഒരൊരു മരിച്ചാൽ പട്ടക്കാരൻ വീട്ടിൽ ചെന്നു് ശുശ്രൂഷനടത്തി ശവം എടുക്കുന്നതിനു മുമ്പായി ഏതു ധനവാനായിരുന്നാൽപോലും കഴിപണത്തിനു് അവിടെ വെച്ചുതന്നെ പണയം കൊടുക്കുകയും 40 ദിവസത്തിനകമായി കഴിപ്പണം കൊടുത്തു് പണയം എടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. ഈ രീതി കുറഞ്ഞുപോയതു് 1058-ലെ വഴക്കോടുകൂടെ ആണു്.

അക്കാലത്തു് കല്യാണത്തിനു് നല്ല നല്ല തുകകൾ ഒത്തിരുന്നു. ഒത്തതുക അനുസരിച്ചാണു് പള്ളിക്കു പസാരം കൊടുത്തിരുന്നതു്. ഇതിൽ ചില തുകകൾ താഴെചേർക്കുന്നു.

തുരുത്തി മത്തായിയുടെ മകൾക്കു് പുത്തൻ	4200
കല്ലറക്കൽ പൗലോന്റെ ,, ,,	6000
കോച്ചേരി ഉതുപ്പിന്റെ ,, ,,	2400
വെളിയത്തു വക്കിയുടെ ,, ,,	3000

ഈ ഇടവകയിൽ സഭാ ചട്ടം കെട്ടുകൾ അനുസരിച്ചു് നടക്കാത്തവർക്കും, അസന്മാർഗ്ഗികൾക്കും, പള്ളിയോഗം കർശനമായ ശിക്ഷകൾ കല്പിച്ചിരുന്നു. “ഞായറാഴ്ച കർബ്ബാനമറന്നു് കന്നുകാലി പൂട്ടിയ” പലരേയും ശിക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഏവംവിധങ്ങളായ ശിക്ഷണ നടപടികളാൽ ജീവിതവിശുദ്ധിയിൽ ജനങ്ങൾ കൂടുതൽ നിഷ്കഷ്ഠയോടെ പെരുമാറിവന്നു.

തരമടുത്തി ജീവിച്ചിരുന്നതു് ഇക്കാലത്തു് ആണു്. അവരുടെ വക നിലം പള്ളിക്കു് കൊടുക്കുകയും അവരെ പള്ളിയിൽ നിന്നു് രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. മുത്തിയുടെ നിലത്തിനു് രക്ഷാഭാഗം ആണ്ടുതോറും 8 ഡങ്കഴി നെല്ലുവീതം നരമംഗലത്തു് ഇല്ലത്തേക്കു് പള്ളിയിൽ നിന്നും കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അന്നാഥ ആയിതീർന്ന ഈ തള്ള പലക്കും ദ്രഷ്ടാന്തമായി ഭവിക്കട്ടെ.

ഈ പ്രദേശത്തെ ഒരു പ്രധാന വ്യാപാരകേന്ദ്രം കുറുപ്പമ്പടി അങ്ങാടി ആയിരുന്നു. കുറുപ്പമ്പടി അങ്ങാടിയിൽ കച്ചവടം ശരിക്കുതന്നെ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അക്കാലത്തെ വ്യാപാരികളിൽ പ്രധാനി കല്ലുകൾ ഇട്ടുപ്പു് ആയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം സ്വദേശ സാമാനങ്ങളെ വിദേശത്തും വിദേശ സാമാനങ്ങളെ സ്വദേശത്തും വിറ്റഴിച്ചു വന്നിരുന്നു. പള്ളിക്കു് ആവശ്യമായ കണക്കോല (ഡയറി, കണക്കു് മുതലായവ എഴുതുന്നതിനുള്ള കരിമ്പനയുടെ ഓല കറകളത്തതു്) വാങ്ങിയിരുന്നതു് ഈ ഇട്ടുപ്പിനോടാണു്. പടയാറിൽ വക്കിയുടെ മക്കൾക്കും കച്ചവടം ഉണ്ടായിരുന്നു.

കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയോടുചേർന്നു് ഒരു മലയാളം സ്ത്രീ ആരംഭിക്കുകയും പൈലി, തോമ എന്നിവരെ അദ്ധ്യാപകരാശി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. പുഴക്കാട്ടുകരയിൽ കടമറത്തുനിന്നും വന്ന കുന്നപ്പിള്ളി ആശാൻ 1030 വരെ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇവരുടെ സന്താനങ്ങളെ കോടിയോടൻ എന്നും നടുക്കുടി എന്നും വിളിക്കാറുണ്ടു്. ഇങ്ങനെ ഈ ഇടവകയിൽ വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ശക്തിപ്പെട്ടു.

7. മരണത്തുകൾ:-

991-ൽ ആണു് മദ്ബഹായുടെ പ്രധാന പണികൾ നടത്തിയതു്. മദ്ബഹാ നികത്തികെട്ടി ത്രോണോസു് പണിയിച്ചു. (N. B. കാഞ്ഞൂർ-അങ്കമാലി മുതലായ ചില പഴയകുറ്റ പള്ളികളുടെ മദ്ബഹാ ഇപ്പോഴും താഴ്ത്തി കെട്ടിയിരിക്കുന്നു കുന്നംകുളം ആർത്താറു പള്ളിയും ഇതിനു ദ്രഷ്ടാന്തമാണു്.) മദ്ബഹായിൽ കല്ലു നിറത്തുകയും കമ്മായംതേച്ചു് ചായമിടുകയും ചെയ്തു. പള്ളിയിൽ ഇപ്പോൾകാണുന്ന അറലക്ക പന്തിച്ചെല്ലതു് 994-ൽ തോസ്രയുടെയും മരങ്ങാടന്റേയും കൈസ്സാന കാലത്താണു്. അതുപോലെ ഇപ്പോഴത്തെ

വെള്ളിക്കുരിശ് 997-ൽ എലഞ്ഞിക്കൽ നിന്നുള്ള കീടാച്ചേരി കൃഷ്ണനെകൊണ്ട് പണി ആരംഭിച്ചു. 1009 വരെ വെള്ളിക്കുരിശു പണിക്കു ചെലവായ വെള്ളി പണവീട 9605. അവസാനം 1022-ൽ പണി തീർത്തവർ ഞാറയ്ക്കക്കാരൻ തട്ടാൻ ഇട്ടി, നടമേൽക്കാരൻ തട്ടാൻ കേള, കുറുമച്ചേരിക്കാരൻ തട്ടാൻ കഞ്ഞുണ്ണി, രായമംഗലംകാരൻ തട്ടാൻ ഇട്ടി. പുള്ളിമണിക്കു കേടുവന്നതിനാൽ പള്ളിച്ചെലവിൽ 997-ൽ അതുകൂടുവാൻ. ഈ മണി വാത്ത് 1013-ൽ മദ്ബഹായുടെ വളവിനു മേലുള്ള വാതുക്കൽ കെട്ടിത്തൂക്കി. അതാണ് ഇപ്പോഴത്തെ വലിയമണി. ഇതിന്റെ തൂക്കം 23 തൂലാം 90 പലം, നാക്കിന്റെ തൂക്കം 60 പലം ആകെ തൂക്കം 24 തൂലാം 70 പലം. പള്ളിയുടെ വടക്കുവശം പണിതിരുന്ന മതിലിന്റെ കേടുപാടുകൾ 995-ൽ പോക്കി. 999-ൽ പള്ളിയുടെ പൂമുഖം മുതലായ പണികൾക്ക് ജനങ്ങളിൽനിന്ന് ഒരു പിരിവ് എടുത്തു. അമ്പതുപറ നെല്ലു മുതൽ 1 പറ നെല്ലുവരെ ഇതിലേക്ക് പലരും സംഭാവന ചെയ്തതായി കാണുന്നു. ആണ്ടുതോറും കംബം 16-തീ. നടത്തിവരിക പതിവുള്ള സ്ത്രീബാ ആഘോഷം (പെരുന്നാൾ) 998-ലും അത്യാഡമ്പര പൂർവ്വം നടത്തപ്പെട്ടു. “ആനപ്പറത്തു” വെഞ്ചാമര, ആലവട്ടം” മുതലായവയോടുകൂടെ വാദ്യഘോഷങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. “പൂവ്, വാണം, നിലാവ്” മുതലായ കരിമരുന്നപ്രയോഗങ്ങൾക്കും മറ്റും ആയി പട്ടക്കാരിൽനിന്നും, കൈക്കാരന്മാരിൽനിന്നും, കപ്യാരന്മാരിൽനിന്നും ജനങ്ങളിൽനിന്നും പിരിവ് എടുത്തു നടത്തുകയാണ് ചെയ്തത്.

8. പള്ളിയുടെ ദ്രവ്യങ്ങൾ തിരയ്ക്കൽ :-

943-ൽ പഴയകുറ്റുകാരെ പിരിച്ചുവിട്ടശേഷം പള്ളിയിൽ കരവരി ഇട്ടും, കമ്മഹീസുകൾ വഴിയും, നെല്ല് പലിശയ്ക്കുകൊടുത്തും പള്ളിയുടെ സാമ്പത്തിക നില ഉയർത്തുന്നതിനും, നിലം വാങ്ങിക്കുന്നതിനും മറ്റും പള്ളിയോഗം (പള്ളികമ്മറ്റി) കഴിവതു് ഒത്തൊരുമിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 997 ചിങ്ങം 18 മുതൽ 998 ചിങ്ങം 12 വരെയുള്ള ഒരു വാഷികതൈരട്ടിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു.

	പണംവക വരവ്	പണംവക ചെലവ്	ബാക്കി
പുത്തൻ	2049	1735	314
ചക്രം	5163	4851	312
ചെമ്പുകാശ്	80		

പലിശക്കുകൊടുത്തിരുന്നതും പാട്ടവും കൂടി വരവ് 149) പര.
ചെലവ് 1499 പര.

9. കല്ലറക്കൽ തരകന്റെ വഴിപാട്:-

കല്ലറക്കൽ കുടുംബത്തിൽ തലമുറകളായി ആൺമക്കൾ ഇല്ലാതെ ഭത്തുതാമസത്തിന് ഇടയായി. അതിനെ തുടന്ന് പള്ളിക്കു വഴിപാടുകൾ കഴിച്ചു. ആശ്ചര്യകർബ്ബാണ വകക്കും മറ്റുമായി കല്ലറക്കൻ വഴിപാടുവെച്ച നിലത്തിനെപ്പറ്റി പിന്നീട് 1009-ൽ എഴുതിയ ഒരു ഡയറി നിശ്ചയത്തിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു. “മുൻ ഞാപ്പിഴ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിന് പറന്നാൽ ഇളയിടത്തിന് എഴുതികൊടുത്തിരുന്ന വട്ടവാലി ഉൾപ്പെട്ട 14 പര 5 ഡങ്കഴി കണ്ടും 50 പര 5 ഡങ്കഴി പാട്ടമുള്ള നിലത്തിന്റെ ആധാരം ടി ഇളയതിനോടു പണയം വാങ്ങിച്ച് ഭൂവ്യബോധം വരുത്തി ആവക ആധാരം പൈലിതരകൻ ആശ്ചര്യകർബ്ബാണ വകയ്ക്കും മൂന്നുനോമ്പു വീടികവകയ്ക്കും തീരും കുടി കർബ്ബാണ വകയ്ക്കുംകൂടി പള്ളിക്കു വെച്ചു മേലഴുതിയ ആധാരം നമ്പൂരിപ്പാടിനോടു നേരിട്ടു എഴുതിച്ചു പള്ളിയിൽ കൊടുത്തുവെച്ചാറെ മേലഴുതിയ ഇളയതിന്റെ പേരിൽ കുറച്ചു പള്ളിയുടെ പേരിൽ പണ്ടാരവക കണക്കിൽ പോക്കവെറുപ്പു എഴുതിക്കയ്കയാൽ ടി ഇളയതിനെക്കൊണ്ടു പ്രവൃത്തിയിൽ കൈച്ചീട്ടു എഴുതിവയ്യിച്ച വകക്കു ഇളയിടത്തിന് കൊടുത്തുചെലവു ചക്രം 16. അശമന്തർ പിള്ളമാർക്കുകൊടുത്ത ചക്രം 60. മറ്റിറങ്ങും ഉൾപ്പെടെ ആകെ ചെലവു പുത്തൻ 16 ചക്രം 154.

കൂടാതെ പൈലി തരകന്റെ മകളെ അമ്പാട്ടു പൈലി വിവാഹം ചെയ്തു ഭത്തുതാമസം എന്ന് മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ കോരതിനെക്കൊണ്ടു മുൻനേർന്നിരുന്ന പ്രകാരം 994 ചിങ്ങം 6-ാം തീയതി മറ്റുരൂപപെരുന്നാരം ദിവസം “ഒരു പൊൻപീലാസായും ഒരു പൊൻകാസായും ദെമാസു്കും ത്രോണോസിന്മേൽ വെച്ചു കമ്പിട്ടു്”, ഇതു് 100 വിൽകാശു് കൊണ്ടു് ഉണ്ടാക്കിയതാണെന്നു പറയുന്നു. വിൽക്കാശു് = 9½ പണവിട. ഒരു വിൽകാശിനു് 10½ മാറ്ററു്. ഇതിൽ കാസയുടെ ചുവട്ടിൽ കോൽ തമിഴിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ‘‘മുലൻ വറകീതു്, പവുലോതു്, കോരതു്’’. മുഖൻ എന്നുള്ളതു് കല്ലറക്കന്റെ ജന്മപ്പേരോ

൯. കോരത്ത് വഴിപാടുവയ്ക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് 15 വയസ് പ്രായം ഉണ്ടായിരുന്നു. 943-ൽ ജീവിച്ചിരുന്ന പൈലിതരകൻ 996-ൽ മരിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ചകത്തിന് കുഴിപ്പണത്തിന് വെച്ചിരുന്ന പണയം 251 പുത്തൻ കല്ലറകൾ കൊടുത്ത് എടുപ്പിച്ചു. തന്റെ മരണശേഷം പുത്രിയുടെ ഭർത്താവായ അമ്പാട്ടുപൈലി കൈസ്സാനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഇപ്രകാരം കൈസ്സാനം അമ്പാട്ടുകുടുംബത്തിൽ ലയിച്ചു. അക്കാലത്താണ് കൈക്കാരൻ മരങ്ങാട്ട് ഐപ്പ് മരിച്ചുപോയത്. തൽസ്ഥാനത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രിയുടെ ഭർത്താവായ ആത്തുങ്കൽ പൗലോ (പൈലി) കൈസ്സാനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു.

10. ഇടവകയിലെ 996-ലെ സെൻസസ്

996-ൽ പള്ളിയോഗത്തിന്റെ ചുമതലയിൽ ഇടവക ജനങ്ങളുടെ ഒരു സെൻസസ് എടുത്തു. കുഴിഞ്ഞ 50വർഷം കൊണ്ട് ഇടവകയിൽ ജനസംഖ്യ വളരെ വർദ്ധിച്ചുകാണുന്നുണ്ട്. ഇക്കാലങ്ങളിൽ പല ഇടവകകളിൽ നിന്ന് ജനങ്ങൾ കുടികയറി താമസിച്ചു. കടമററത്തുനിന്നും മോണംകുന്നം പൈലിയും മറ്റും കുടികയറി താമസിച്ചതും കുറച്ചുവർഷം മുമ്പാണ്. സെൻസസ് കാലത്ത് 11 കരകളും 473 വീടുകാരും, സ്രീപുരുഷന്മാർ ആബാലവൃദ്ധം 2519 ജനങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നതായി കാണുന്നു. ആധുനികകാലത്ത് പൂഴക്കാട്ട്, തുരുത്തി, നെടുങ്ങപ്ര, പനച്ചിയം, വായ്ക്കര, തുരുത്തിപ്പിള്ളി, അല്ലപ്രവലമ്പൂർ ഇത്യാദി പേരുകളാൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഓരോ കരകൾ താഴെ പറയുന്ന കരകളിൽ പെട്ടതും ജനങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ കൂടുതൽ കരകളായി ഭാഗിക്കപ്പെട്ടതും ആകുന്നു.

996 ലെ സെൻസസ്

നമ്പർ	കര	വീടിന്റെ എണ്ണം	ആൺ	പെൺ	ആൺ കുട്ടികൾ	പെൺ കുട്ടികൾ	ആകെ
1	അശമന്തൂർ	47	68	79	49	55	251
2	അന്ററി	18	28	32	17	25	102
3	ഇരിങ്ങോല	63	79	93	95	64	331
4	പ്രളയിക്കാട്	66	80	98	80	61	319
5	പല്ലവഴി	45	62	81	67	47	257
6	മുടക്കഴ	15	18	28	19	28	93
7	മേതല	13	23	26	12	17	78
8	പെരുമ്പാവൂർ	13	20	20	12	13	65
9	രായമംഗലം	114	144	160	167	123	594
10	വേങ്ങൂർ	37	43	50	52	37	182
11	വെങ്ങോല	42	78	81	39	49	247
ആകെ 11 കര		473	543	748	609	519	2519

ഓരോ കരകളിലും ഉള്ള വീടുകാരെ പേരും വീടുകളിലെ ജനസംഖ്യയും പ്രത്യേകം ഓലയിൽ എഴുതി മേമ്പുട്ടിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്.

11. കരമുപ്പൻമാർ

996 ലെ സെൻസസിനശേഷം ഇടവകയെ 13 കരകളായി തിരിച്ച് ഓരോ കരകളിലേക്കും ഓരോ കരമുപ്പന്മാരെ നിയമിച്ചു. അന്ന് സ്ഥലത്തെ കരമുപ്പനെ അറിയിക്കാതെ അടിയന്തിരാവശ്യങ്ങൾ പ്രത്യേകിച്ച് വിവാഹം നടത്തുവാൻ ആർക്കും അവകാശം ഇല്ലായിരുന്നു. കല്യാണത്തിന് മധുരം വയ്ക്കുന്ന ചടങ്ങ് കരമുപ്പനുള്ളതാണ്. 1033 മകരമാസത്തിൽ പുതുശ്ശേരി പൈലി കരമുപ്പനെ കല്യാണം വിളിക്കുകയാൽ ഒരു ചക്രം പള്ളിക്കു പ്രായശ്ചിത്തം കൊടുക്കേണ്ടതായി വന്നു. അക്കാലത്തു കല്യാണം മിക്കവാറും വൃശ്ചികമാസത്തിൽ ആയിരുന്നു. കാരണം വിരിപ്പ് മുതലായ കന്നികൃഷിയുടെ വിളവെടുപ്പ് കഴിഞ്ഞുവരുന്ന മാസം കല്യാണസദ്യകൾ നടത്തുന്നതിന് സൗകര്യം ആയിരുന്നു. 999-ൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കരമുപ്പന്മാരുടെ ഒരു ലിസ്റ്റ് താഴെ ചേർക്കുന്നു.

1. മരോനമുപ്പൻ	2. ചിററായത്തുമുപ്പൻ
3. വീപ്പനാട്ടുമുപ്പൻ	4. കാമ്പനാക്കുടി മുപ്പൻ
5. തോമ്പ്രമുപ്പൻ	6. കല്ലുകുമുപ്പൻ
7. വേങ്ങൂർ മുപ്പൻ	8. പുളിക്കുമുപ്പൻ
9. ഓലപ്പരമുപ്പൻ	10. മഞ്ഞുമുക്കുടിമുപ്പൻ
11. തോട്ടുപുറംമുപ്പൻ	12. കണ്ണവത്തുകുടിമുപ്പൻ
13. കൊറിക്കുമുപ്പൻ	

ഇതിൽ മരോന മുപ്പന്റെ സന്തതി ആണ് മറ്റൊരു പനച്ചിമുട്ടിൽ വീട്ടുകാർ. മറ്റൊരു പനച്ചിമുട്ടിൽ ഇട്ടീര ഈ ആധുനികകാലത്തു ഒരു കരപ്രമാണി ആയിരുന്നു, വേങ്ങൂർമുപ്പൻ എന്നു പറയുന്നത് കാക്കത്തോടൻ ആണ്. പുളിക്കുമുപ്പന്റെ വീട്ടുകാരെ എലവം കുടി എന്നും വിളിക്കുന്നു. മഞ്ഞുമുക്കുടി കാരണവകു് പൈലി, ചെറിയ എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു് ആൺമക്കൾ. ഇതിൽ പൈലിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ ഇട്ടീരയും ഇട്ടീരയുടെ മകൻ പൈലിയും കരമുപ്പന്മാർ ആയിരുന്നു. ചെറിയകു് പൈലി, മാത്തു, കോര എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു മക്കൾ. പൈലിക് മാത്തു, മത്തായി, ചെറിയ, ഗീവറുഗീസ് പത്രോസ് കത്തനാർ കോര എന്നിങ്ങനെ ആറു് ആൺ മക്കൾ. മാത്തുകോട്ടപ്പടിയിലും ശേഷം പേർ ചേലാട്ടിലും താമസം.

പത്രോസ് കത്തനാർ ചേലാട്ടുപള്ളിയിൽ വികാരി ആയിരുന്നു. ചെറിയയുടെ മകൻ മാത്തുവിന്റെ പൗത്രൻ ആണ് വക്കീൽ മാത്തു. കരമുപ്പമ്പടി ഇടവകയിൽ നിന്നും ചേലാട്ടുപോയി താമസിക്കുന്ന മഞ്ഞമ്മക്കുടികൾ സാമ്പത്തികമായും, വിദ്യാഭ്യാസപരമായും മറ്റും വളരെ നല്ലനിലയെ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളവരാണ്.

ആധുനിക കാലത്തോടുകൂടെ കരമുപ്പന്മാരുടെ പ്രാധാന്യം കുറഞ്ഞതിനാൽ മിക്കവീടുകാരും ആ സ്ഥാനം ഉപേക്ഷിച്ചു എങ്കിലും കാക്കത്തോടൻ, കൊററിക്ക, പുളിക്ക വീടുകളിൽപെട്ട ചിലർ കരമുപ്പൻ എന്ന സ്ഥാനം ആധുനികകാലത്തും വഹിച്ചിരുന്നു. കരമുപ്പന്മാർക്ക് കല്യാണത്തിനു വയ്ക്കുന്ന അയിനിയിൽ അവകാശമുണ്ടായിരുന്നു. അയിനി പിന്നീട് പണം ആയി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി. അടുത്തകാലത്തു് അയിനി പണം നിർത്തൽചെയ്തു. മുൻകാലങ്ങളിൽ യോഗസഭ്യയിൽ പട്ടക്കാക്കും കൈക്കാരന്മാർക്കും മാത്രമെ അവകാശം ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പിന്നീട് കരമുപ്പന്മാർക്കും കപ്യാരന്മാർക്കും അതിൽ സ്ഥാനം ലഭിച്ചു. കരമുപ്പന്മാരുടെ സ്ഥാനം നിറുത്തൽ ചെയ്തപ്പോൾ അവർക്കുള്ള എല്ലാ അവകാശവും നിറുത്തൽ ചെയ്തു.

കൊല്ലവർഷം ആയിരം (1000) ആണ്ടു് പൂർവത്തിനു് തറ ഇടകയും, കപ്യാർ മുറും അടിക്കുന്ന പതിവു് നിറുത്തി ലഭിക്കുന്ന മുറും അടി ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ദീവന്നാസിയോസ് മൂന്നാമൻ "മരിച്ച സംഗതിക്കു്" വലച്ചൻ അയച്ച "സാധനം" ഇടവം 9-ാം തീയതി ഇവിടെ കിട്ടി.

12. കൊല്ലവർഷം ആയിരത്തിനുമുമ്പ്

ചില നടപടികൾ:-

A. കല്യാണരീതി:-

"ബേതിമാക്കുള്ള മണക്കോല വ്യാഴാഴ്ച പണിതുടങ്ങും. മണക്കോലക്കുള്ള ഒരു കാൽ പറ്റുസായിൽ വെച്ചു് ചീത്ത കനി തിന്നതിന്റെ സാദൃശ്യമായി കാഞ്ഞിരം ആയിരിക്കണം. ശനിയാഴ്ച അസ്തമിച്ചു് മണവാളനെ അറും ചാത്തുമ്പോൾ മണവാളനിരിക്കാനുള്ള പീഠത്തിന്മേൽ കോടിയണി ഇടണം. പീഠം പന്തലിന്റെ മദ്ധ്യ ആയിരിക്കണം. വിളക്കുകത്തിച്ചു് മുമ്പിൽ വെച്ചിരിക്കണം. കോ

ടിനുണി ക്ഷുരകന്റെ അവകാശം ആണ്. അന്തഃപാർത്തി കളികഴിഞ്ഞു മധുരം വരുന്നു. അപ്പോൾ പടക്കം പൊട്ടിക്കുകയും സ്രീകൾ കരവ ഇടുകയും ചെയ്യുന്നു. വിവാഹം ഒരു കൂദാശ ആകയാൽ ഞായറാഴ്ച ആണ് വിവാഹം നടത്തുന്നത്. മറ്റു ദിവസങ്ങൾ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. ഞായറാഴ്ച, കാലത്തു പള്ളിയിലേക്കു പോകുമ്പോൾ കന്യകപെണ്ണു കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കണം. ചുരുങ്ങിയതു ഒരു പള്ളിക്കുണ്ടെങ്കിലും കാണം. 72 പദവികളിൽ നട (നടനോട്ടോ ഓ നട), കരവ മുതലായവ യാത്രാസമയങ്ങളിൽ എല്ലാം വേണം. മണവാട്ടിയുടെ ഇടവകപള്ളിയിൽ വെച്ചു കല്യാണം കഴിഞ്ഞു മണവാട്ടിയുടെ വീട്ടിലേക്കു പോകുന്നു. പന്തലിൽ പെണ്ണിന്റെ വീട്ടുകാർ എതിരേറ്റു പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു, എതിരേല്ക്കുമ്പോൾ അമ്മായിഅമ്മ (ഇല്ലെങ്കിൽ തൽസ്ഥാനത്തു മറ്റൊരു സ്രീ) ദമ്പതിമാരുടെ മുഖത്തു വെള്ളം തളിക്കുകയും കൊന്ത എടുത്തു നെറ്റിയിൽ തൊടുവിച്ചശേഷം ആലിംഗനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. കുറഞ്ഞതു എട്ടു വയസ്സിനു മേൽ പ്രായമുള്ളവരായിരിക്കും മണവാളനും മണവാട്ടിയും. എതിരേറ്റശേഷം ദമ്പതിമാരെ മണക്കോലയിൽ ഇരുത്തി കരമുപ്പൻ മധുരം കൊടുക്കുന്നു. മധുരം കൊടുക്കുന്നതിനിടയിൽ മണവാളനോടുകൂടെ വന്നിരിക്കുന്ന വിരുന്നുകാർ സമീപത്തു പന്തിപായയിൽ ഇരുന്ന് ആശ്വസിക്കുകയും മുറുകുകയും, മണവാട്ടിയുടെ വീട്ടിലുള്ള സ്രീകൾ കല്യാണ പാട്ടുപാടുകയും ചെയ്യുന്നു. പഴവം പാനിയും ഉപ്പും ചേർത്താണ് മധുരം നല്കുന്നത്. മധുരം ദമ്പതിമാർ ഒരു പാത്രത്തിൽ നിന്നുതന്നെ രുചിനോക്കുന്നു. മധുരം കഴിഞ്ഞു മണവാളനും മണവാട്ടിയും മണവറയിൽ പ്രവേശിച്ചു ക്ഷേണം കഴിക്കുകയും വിരുന്നുകാരായ പുരുഷന്മാർ പന്തലിലും സ്രീകൾ വീടിനകത്തു പ്രത്യേക സ്ഥലത്തും ഇരുന്ന് പന്തിലോജനം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അന്തഃ പാർത്തുനന്നും, എതിരേല്ക്കുന്നതും, മധുരം കൊടുക്കുന്നതും മറ്റും ക്ഷണിക്കപ്പെട്ട എല്ലാവരോടും വിശേഷാൽ വിരുന്നുകാരോടും വൃദ്ധന്മാരോടും ചോദിച്ചിട്ടുവേണം. ആരെങ്കിലും തടസ്സം പറഞ്ഞാൽ തടസ്സം കഴിഞ്ഞിട്ടു ചെയ്യുന്നു. സാധാരണ സന്ധ്യയോടുകൂടെ ആണ് കല്യാണം കയറുന്നത്. സദ്യകഴിഞ്ഞു മണവാളനും മണവാട്ടിയും അവരുടെ തോഴ് മക്കാരോടുകൂടെ മണവറയിൽ അടുക്കപ്പെടുന്നു. അതിരാവിലെ അമ്മായിഅമ്മ വാതുക്കൽ വന്ന്

“മണവാള മരുമകനെ വാതിൽ തുറ” എന്ന ഗീതം ചൊല്ലി വാതുക്കൽ “കുത്തിവിളിച്ചു” വാതിൽ തുറപ്പിക്കുന്നു. കല്ലയാണദിവസങ്ങളിൽ വിരുന്നുകാരും ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവരും അടച്ചുതുറപ്പാട്ട്, കോലുകുളി, രസകരമായ മറ്റു വിനോദങ്ങൾ എന്നിവയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കും. കല്ലയാണ ദിവസങ്ങളിൽ ദിനംപ്രതി മണവാളനും മണവാട്ടിക്കും തോഴ്‌മക്കാർക്കും ഒരു നേരം കഞ്ഞി, രണ്ടുനേരം ചോറ്, നാലുപ്രാവശ്യം പലഹാരം എന്നിങ്ങനെ ഏഴുനേരം ഭക്ഷണം കൊടുക്കണം. എന്നാൽ ആദാം കനി തിന്നതിന്റെ സാദൃശ്യമായി ബുധനാഴ്ച വാഴപ്പ ചുരുട്ട് ഉണ്ടായിരിക്കണം. നാലു ദിവസത്തേക്കു നാലുതരം പലഹാരം ആയിരിക്കണം. വ്യാഴാഴ്ച മണവാട്ടിയുടെ വീട്ടിൽനിന്നു മണവാളന്റെ വീട്ടിലേക്കു കൂടിവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 940 മകരം 16.തീ. കല്ലയാണം നടന്നതായി ചില കണക്കുകൾ കാണുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ 1582-ൽ നടപ്പായ ഗ്രീഗറിപഞ്ചാംഗം ഈ ഇടവകയിൽ നടപ്പില്ലായിരുന്നു എന്നും ഞായറാഴ്ച കല്ലയാണം നടത്തിവന്നിരുന്നു എന്നും സ്പഷ്ടമാണ്. ഗ്രീഗറി പഞ്ചാംഗവും തികളാഴ്ച കല്ലയാണവും പറങ്കി ശീശ്മയിൽ നിന്നു വലിഞ്ഞുകയറി വന്നതാണെന്നു സ്പഷ്ടം.

B. കല്ലയാണത്തിനുള്ള പള്ളി വരുമാനങ്ങൾ:-

1. ആശാൻപണം ചക്രം 4. ഇതു ആയുധ വിദ്യ പഠിപ്പിക്കുന്നപണിക്കരശ്ശൻ ഉള്ളതാണ്. അക്കാലത്തു ഇവിടെ ആയുധ വിദ്യ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നതു കളങ്ങര അകത്തുട്ട് പണിക്കരശ്ശൻ ആയിരുന്നു. ഈ വിദ്യ പഠിച്ച ചെറുക്കൻ കല്ലയാണം കഴിക്കുമ്പോൾ സഹപാഠികൾ ഭവരിമന്ദിരം മുനിൽ ആയുധവുമായി അകമ്പടി നിന്നു പഠിപ്പിച്ചുനടത്തും. ഇപ്രകാരമുള്ള അകമ്പടിയോടും വായ്പ, കുരവ മുതലായവയോടും കൂടെ ആണ് ഭവന പ്രവേശനം നടത്തുന്നത്. പണിക്കരശ്ശൻ പള്ളിയിൽ പിള്ളാലം കടം വീട്ടേണ്ടതായിവന്നതുകൊണ്ടും കളരിപയറു നിന്നുപോയതിനാലും ആശാൻ പണം 1044-നു ശേഷം പള്ളിയിൽ മുതൽകൂട്ടി വരുന്നു.

2. പരാടൻ:-

പുത്തൻ 1, ഇത് പരാടൻ എന്ന നാമധേയം ഉള്ള മാപ്പിളകളും ബക്കാർ ഞായറാഴ്ച അസ്സമിച്ച് പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിലും വ്യാഴാഴ്ച അസ്സമിച്ച് ചെറുക്കന്റെ വീട്ടിലും മാഗ്ഗും കളിക്കുന്നതിന് ഒരു പുത്തൻ കൊടുത്തുവന്നിരുന്നു. ആ കടുംബം നശിച്ചപ്പോൾ ചാവുപൊരൾ അനുസരിച്ച് പള്ളിയിലേക്ക് ഇടാക്കിവരുന്നു.

3. കിഴിപ്പണം:-

കല്യാണസമയം പൊലിവു നടത്തിവന്നിരുന്നു. ഇതിന് പള്ളിയോഗക്കാരും സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. ഇപ്രകാരം കല്യാണ സമയം യോഗത്തോടുകൂടെ പൊലിവു നടത്തുന്നതിൽ നിന്നും ഒരു പുത്തൻ പള്ളിക്കു കൊടുത്തിരുന്നു.

4. പുതുഞായറാഴ്ച:-

പടിഞ്ഞാറെ കരിശിങ്കൽ പുതുഞായറാഴ്ച സഭ്യ നടത്തുന്നതിന് കൊടുക്കുവാൻ കല്യാണസമയം പിരിച്ചെടുത്ത് തുടങ്ങിയതും ആയിരമാണ്ടിനുശേഷം നടപ്പിലാക്കിയതുകൊണ്ടുമാകുന്നു.

C. കുടുംബപ്രാർത്ഥന:-

അക്കാലത്ത് അച്ചടി നടപ്പിലാക്കുന്നതിനാൽ എഴുത്തുപരിചയമുള്ളവരെക്കൊണ്ട് കടലാസിലോ ഓലയിലോ എഴുതിച്ച് പ്രാർത്ഥനാക്രമം ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്നു. ഈ പ്രാർത്ഥനാക്രമത്തിന്റെ ഭാഷ നവീകരിച്ച് ചില ഭേദഗതികളോടുകൂടെ കോട്ടയത്തുനിന്നും അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പൂർവ്വഭാഷയിൽ ചില പ്രയോഗങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

- 1) ശയന നമസ്കാരം “എന്റെ ദൈവം കർത്താവെ ഞാനിഹനിദ്ര ഒഴിഞ്ഞിട്ട്”
- 2) സ്തോത്രത്രയം “തമ്പുരാനെ നീ ശുദ്ധമുള്ളവനാകുന്നു”
- 3) നോമ്പിൽ ഉച്ചനമസ്കാരത്തിന്റെ അവസാനം “ആറാം കയ്യെ വിശ്വസിക്കുന്നത് ചൊല്ലിയിട്ട് കുറിയേലായി സോൻ ചൊല്ലി നാല്പതു കമ്പിടുക”.

4) കച്ചാനവേ ആഴ്ചയിലെ നമസ്കാരത്തിന് "ഓശാന നമസ്കാരം" എന്നുപേർ.

ദിവസം തോറും ഉള്ള ഏഴുനേരത്തെ പ്രാർത്ഥനകൂടാതെ 'ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞശേഷമുള്ള നമസ്കാരം' രോഗപ്പെട്ടവരുടെ തേറ്റം, വസന്തകാലത്തേക്കുള്ളത്, മരണസമയത്തേക്ക് ചൊല്ലേണ്ട വൈക്കാല, എസ്സുകറൈൻ മാറാനീശൊ, ഞാൻ പിഴയാളി' മുതലായവയും ഉണ്ടായിരുന്നു. രോഗശമനത്തിന് പട്ടക്കാറെ കിട്ടുന്നതിന് പ്രയാസം നേരിടുന്ന അവസരങ്ങളിൽ മത്തായി ശ്രീഹയുടെ നമസ്കാരംചൊല്ലി വെള്ളം ഉഴുതി കൊടുക്കുകയോ മറ്റൊരു ചെയ്യും.

5. പിശാചുബായ ഒഴിപ്പിക്കൽ:-

പിശാചുബായ ഉള്ളവരെ പട്ടക്കാരുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോവുകയും പട്ടക്കാർ അതിനുള്ള പ്രാർത്ഥനചൊല്ലി രോഗശമനം വരുത്തുകയും പിശാചുബായിച്ചവരെ ബായയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്യും. ചില പ്രാർത്ഥനകൾ ചൊല്ലി എഴുതികെട്ടി വന്നിരുന്നതുകൊണ്ട് ആയത് ആധുനിക കാലത്ത് അക്രൈസ്തവരുടെ മന്ത്രവാദം എന്ന് ചിലർ പറഞ്ഞുവരുന്നു. പൂർവ്വകാലത്ത് ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന പിശാചുബായ നിരോധനത്തിന്റെ രണ്ടുചെറിയ പ്രാർത്ഥനകൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു:—

"ആലോഹാലോഹാ, ക്ലിംക്ലിം, നിഷധി വിഗ്രഹപാതാളകുണ്ഠ, ഹം, ഖ്വീം, ഭം, ഭൂക്ത, ഭൂക്ത, പ്രീം, ക്രോം, വിദുഷുസിസു, ഹനഹന, ധുനുധുനു, ഡലഡല, ധുണധുത, ദിഷ്ടിദിഷ്ടി, മദമദ, ഖഗ്ര ഖഗ്ര, വാങ്ങ്വാങ്ങ് ഗുരുനാമനന്നെ അമീനീശൊ.

മ റ റ റ ന്നു

"രാവുവന്താലും പകലിലെ ഇരുട്ടുവന്താലും ഇരുത്ത് എന്നെ തേടി വരികിറ പിശാചുക്കളും തെക്കുവടക്കായി ഇരുത്ത് എന്നെ തേടിവരികിറ പിശാചുക്കളും, കിഴക്കുമേക്ക് ഇരുത്ത് എന്നെ തേടിവരികിറ പിശാചുക്കളും കണ്ണാകർണ്ണൻ, ബ്രഹ്മവിഷ്ണു മഹേശ്വരൻ ആതിപതി അയ്യപ്പൻ, വിടതാരി കാളി, കാളിശ്രീ, കൂളികേളപ്പൻ, മുപ്പത്തിമുക്കോടി ദേവകല്പേയും നാൽപ്പത്തിനാലുകോടി ഋഷികളേ

യും, അറുപത്താറുകോടി പിശാചുക്കളേയും, അച്ചയിട്ട ശിലവ(സ്മിത്ത്) യിനാലെ കെട്ടിയേൻ, എന്നുടെയ യേശുസ്വാമിയിനുടെ ശ്വാന്തിനാലെ മെതുക്കികൊണ്ടേൻ, ഇന്തയാണെ മിശറിവന്നാൽ എന്നുടെയ യേശുസ്വാമി എനിക്കുതന്ന ആശീർവാദ വാളാലെ വെടിപ്പാടുകിറേൻ. ആടാതെ—അലയാതെ—അലവുതു വരാതെ അച്ചയിട്ട മാതാവിന്റെ തൃപ്പാദത്താണെ ശന്തതിയാരുടെ തൃപ്പാദത്താണെ കടമററത്തു മാറാവിനാണെ, മുന്തററിപതിനെട്ടു ബാവാനാരാണെ, പന്ത്രണ്ടു അച്ചശ്ശീഹേന്മാരാണെ അടകി ഒതുക്കി നികിടക്കും പാതാളിത്തിലെ വിളിത്തു എരിതുപോകും പിശാചെ! ജന്ത ആണെ മിശറിവന്താൽ എന്നുടെയ യേശുസ്വാമിയെ കെട്ടിയടുത്ത കൽതുണക്കു പിറകുകടക്കുകിറ കന്യാസ്മി അമ്മസാക്ഷി.

സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മാമോദീസാ സമയത്തു പിശാചുക്കളെ ആട്ടി ഓടിക്കുന്ന ഒരു പ്രാർത്ഥന ഉണ്ടു്. സാത്താനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്ന പ്രതിജ്ഞാവാചകത്തിനു മുമ്പാണു് ഈ പ്രാർത്ഥന പട്ടക്കാർ ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. ഇതും ചില പട്ടക്കാർ മനുഷ്യരിൽ ആവസിക്കുന്ന ഭൂതബാധ ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിനു് ഉപയോഗിക്കുന്നു. ആദ്യം എഴുതിയവ രണ്ടും സെല്യഷ്യൻ രീതി ആണെന്നു തോന്നുന്നു.

6. പത്തുകൽപന:-

പത്തുകല്പനകൾ അക്കാലത്തു് 4-ാമത്തെ കല്പന 3-ാമത്തെ കല്പന ആയിട്ടും, ഒന്നും രണ്ടും കല്പന ഒന്നായിചേർത്തും കാണുന്നു. ആയതു് പറകി ശീശ്മയിൽ നിന്നു വന്നതാണു്. ഉദാ: 1-ാമത്തെ കല്പന. എല്ലാ വസ്തുക്കൾ ഒക്കേക്കായിൽ ഒരുവൻ തമ്പുരാനെ സ്നേഹിക്കണം. 2-ാമത്തെ കല്പന. തന്റെ തിരുനാമത്തെകൊണ്ടു് പൊളി സംസാരിക്കരുതു്. 3-ാമത്തെ കല്പന. ഞായറാഴ്ച പെരുന്നാളുകളിലും ശുദ്ധമായികൊൾക. (ഇത്യതി.)

7. കൂദാശകൾ:-

കൂദാശകൾ ഏഴു്. മാമോദീസ, മുമ്പിലത്തെ ഒപ്രീശ്മ, കമ്പസാരം, കർബ്ബാന, പട്ടം, പെൺകെട്ടു്, ഒടുക്കത്തെ ഒപ്രീശ്മ.

8. കാസോലിക്കപ്പള്ളിയുടെ കൽപന:-

- 1) ഞായറാഴ്ച പെരുന്നാളുകളിൽ മുഴുവൻ കുർബ്ബാനകാണുക.
- 2) ആണ്ടിൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം കമ്പസാരിക്കുന്നത്. (ഇത്യതി)

9. മനോഗുണപ്രവർത്തികൾ:-

- മനോഗുണപ്രവർത്തികൾ 14, 1) ആത്മത്തിനടുത്തത് ഏഴ്.
- 2) ശരീരത്തിനടുത്തത് ഏഴ്.

10. ശാപദോഷങ്ങൾ:-

ശാപദോഷങ്ങൾ ഏഴ്. അവയ്ക്കുള്ള നിവാരണ മാർഗ്ഗങ്ങൾ.

- നിഗളം — നിഗളത്തിന് എളിമ
- ശരസം — ശരസത്തിനു ദാനധർമ്മം
- മോഹം — മോഹത്തിന് അടക്കം
- അരിശം — അരിശത്തിനു ക്ഷമ
- കൊതി — കൊതിക്കു പതം
- പൗശുന്യം — പൗശുന്യത്തിനു സ്നേഹം
- മടി — മടിക്കു ഉത്സാഹം

11. കുർബാന.

‘കുർബാന കൈക്കൊള്ളുന്നതിന്റെ ആയുസ്സുപാടു’ അറിവാൻ: കലുഷഴിഞ്ഞു വായ വൃത്തിയാക്കി കിടക്കണം. രാവിലെ ഏഴു നേരത്ത് മുഖം കഴുകുമ്പോൾ വെള്ളം ഇറങ്ങാതെ സൂക്ഷിക്കണം. നെല്ലും പണവും തൊടരുത്. കാവ്യരോടു ഉറിയരുത്. തന്റെ ശരീരത്തിന്മേലും മറ്റു ശരീരത്തിന്മേലും തൊടരുത്. ലൗകികകാര്യം പറയരുത്. സ്ത്രീകളുടെ മുഖം സൂക്ഷിക്കരുത്. ആക്ഷേപവും മെനോസവും പറയരുത്. ചിരിക്കരുത്. അരിശപ്പെടരുത്. വായിലും ശരീരത്തിലും ചോരവരാതെ സൂക്ഷിക്കണം. കുർബാന കഴിച്ചാൽ ഒരു യാമം കഴിഞ്ഞെ തുപ്പാവു. അന്നു കമ്പിടരുത്.

കുർബാന ക്രമത്തിൽ ജനങ്ങൾ ചൊല്ലേണ്ടതായ ചില ഭാഗങ്ങൾ:-

“കൈകസ്തുരി കൊടുക്കുന്നവരുടേ” - മിശിഹാ തമ്പുരാന്റെ ഉപവി.

വാങ്ങിക്കുന്നവരുടേ - ലോകത്തിന്റെ അതിന്റെ തികവോളം നമ്മുടെ ഇടയിൽ നമ്മോടുകൂടെ അവയാകും.

ശോശപ്പാപൊക്കി മൊഴി എത്തിയ ഉടൻ പടിഞ്ഞാട്ട് ഉറുശ്ശി മെയ്യുമ്പോൾ ചൊല്ലണം:- ഞങ്ങളുടെ മേലും ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടപ്പിറപ്പുകളുടെമേലും ഞങ്ങളുടെ ബാവാന്മാരുടെ മേലും ഞങ്ങളുടെ മല്ലാന്മാരുടെമേലും ഞങ്ങളുടെ വലിയവരുടെ മേലും അതുവന്നാവസിച്ചത് പൊറുക്കപ്പെടണമെ.

1-മത്തെ തുബദേൻ ചൊല്ലി നിത്തുമ്പോൾ ചൊല്ലണം:- അവരുടെ നമസ്കാരം കോട്ട ഞങ്ങൾക്കതൊകവാൻ തമ്പുരാനോടു നാം പ്രാർത്ഥിക്കപ്പെടണം.

4-മത്തെ തുബദേൻ ചൊല്ലുമ്പോൾ നന്മനിറഞ്ഞ മറിയം ചൊല്ലണം.

തുബദേൻ കഴിഞ്ഞുള്ള പട്ടക്കാരന്റെ പ്രാർത്ഥന കഴിയുമ്പോൾ:- “മനസ്സാലെയും മനസ്സുകൂടാതെയും അറിവിലെയും അറിവുകൂടാതെയും നിന്റെ തിരുമുമ്പിൽ ഞങ്ങൾ പിഴച്ചു എന്നാൽ ഞങ്ങൾക്കുള്ള നു ചെറുപ്പങ്ങളും തമ്പുരാനെ നീ അനുകൂലമാക്കി പുണ്യമാക്കി പൊറുക്കേണമെ.

പീലാസ പൊക്കുമ്പോൾ.....

“കാസാ പൊക്കുമ്പോൾ:- ബാവായിക്കും പുത്രനും ഉയിർപെട്ടവനും ശുദ്ധമുള്ളവനുമായ റൂഹായിക്കും എന്നുമെന്നേക്കും സ്തുതിനേവയാകുന്നു.

“മുൻ വിശ്വസിക്കുന്നതു ചൊല്ലി സ്ത്രീബാ വാച്ചാൽ പിന്നെ ഇവിടെ വരുന്നവു. പിന്നെ ചൊല്ലണം മനോഹരണക്കാരാ നിനക്കുള്ള വാതിൽ എന്നുള്ള തേരം ചൊല്ലണം.

“2-മത്തെ മറ ഇടുമ്പോൾ ചൊല്ലണം.” മക്കളുടെ മേൽ ബാവസ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ.....

(1825-1893) 1000-1068

മെത്രാൻമാർ:-

- മാർ-ഫിലിപ്പിനോസ് തൊഴിയൂർ 1000-1001
- ദിവന്നാസിയോസ് നാലാമൻ [ചേപ്പാട്ട്] 1001-1031
- മാർ- അത്താനാസിയോസ് [ശീമമെത്രാൻ] ,,
- മാത്യൂസ് മാർ-അത്താനാസിയോസ് (പാലക്കുന്നത്തു)
- കൂറിലോസ് മാർ-യുയാഖിൻ [ശീമമെത്രാൻ] 1023-1049
- ജോസഫ് മാർ- ദിവന്നാസിയോസ് (പുലിക്കോട്ടിൽ] 1041 മുതൽ)
- അമ്പാട്ടു മാർ കൂറിലോസ് [1052-1066]
- പൗലോസ് മാർ-അത്താനാസിയോസ് [കടവിൽ] 1066 മുതൽ

പട്ടക്കാർ

- തേക്കലക്കാട്ടു ചെറിയതു കത്തനാർ 1017 വരെ
- ശോടത്തി (അരീക്കൽ) വർക്കി (വറിയത്ത്) കത്തനാർ 1037 വരെ
- തട്ടാംപുറത്തു പൗലോസ് കത്തനാർ 1025 വരെ
- വെളിയത്തു കോരത്ത് കോറെപ്പിസ്കോപ്പാ 1013-1058
- തോമ്പ്ര കഞ്ഞുവർക്കി ഗീവറുഗീസ് കത്തനാർ [1015-1040]
- തുരുത്തി പാവു [പൗലോസ്] കത്തനാർ 1015-1036-ൽ തുരുത്തിപ്പിള്ളി പള്ളിയിൽ
- പടയാട്ടിൽ ഇത്താപ്പിരി കത്തനാർ 1017-1064
- തേക്കലക്കാട്ടു കഞ്ഞുവർക്കി കത്തനാർ 1015-1017
- തട്ടാംപുറം പൈലി കത്തനാർ 1015-1029
- തോടത്തി (അരീക്കൽ) പൈലി കത്തനാർ 1019-1045
- തോമ്പ്ര കോരള കത്തനാർ 1024-1033
- തുരുത്തി തോമ കത്തനാർ 1033
- പൊയ്ക്കാട്ടിൽ കോരതു കത്തനാർ 1036

പടയാട്ടിൽ ഇത്താപ്പിരി കത്തനാർ 1045

പൊയ്ക്കാട്ടിൽ ഇട്ടീര [അബ്രാഹാം] കത്തനാർ 1043 മുതൽ തോമ്പ്ര (കിഴക്കേക്കടി) യൗസേഫ് കത്തനാർ 1040-1068

മുതൽ അല്ലപ്രപള്ളിയിൽ ടി മാത്തു ഗീവറുഗീസ് കത്തനാർ [കുറു അച്ചൻ] 1057-1068ൽ പടയാട്ടിൽ ഇസഹാക്ക കത്തനാർ 1065 അല്ലപ്രപള്ളിയിൽ മരങ്ങാട്ടു മാത്തു കത്തനാർ 1068

ഗെമ്മാശൻമാർ

അരീക്കൽ പൈലി മാത്തു ഗെമ്മാശൻ [1063-ൽ 30 വയസ്സ്] അരീക്കൽ എന്നുള്ളതു തോടത്തി ആണ് അരീക്കൽ സ്റ്ററിയ ഗെമ്മാശൻ.

മറ്റു ഗെമ്മാശന്മാർ പിന്നീടു കത്തനാർ പട്ടം സ്വീകരിച്ചു പള്ളി ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. അതു അടുത്ത അദ്ധ്യായത്തിൽ.

N. B. ഈ പള്ളിയിൽ ഓരോ കാലത്തിൽ എട്ടും പത്തും അച്ഛന്മാർ പള്ളിയിൽ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന എന്ന് മേൽ കാണിച്ച വർഷങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

കൈക്കാരൻമാർ എട്ടുപേർ [ഓരോ കൊല്ലം രണ്ടുപേർവീതം തന്നാണ്ടു കൈക്കാരന്മാർ]

{
 പൊയ്ക്കാട്ടിൽ വർക്കി, 1004-വരെ. പിന്നീടു വർക്കി ഇട്ടി
 മാത്തു 1028 വരെ. പിന്നീടു കോരള ഇട്ടിമാത്തു
 1032 വരെ. പിന്നീടു കോരള ചാക്കൊ
 1036 വരെ. പിന്നീടു ചാക്കൊ കുരുവിള
 1063 വരെ. പിന്നീടു തരിയതു
 1068 വരെ and 1063 മാത്തു മാത്തു 1068 മാത്തു
 അറക്ക വർക്കി, 1004 വരെ വർക്കി ചാക്കൊ 1044 വരെ
 വർക്കി വർക്കി 1048 വരെ മാത്തുള്ള 1063 വരെ
 ഐപ്പ് 1063 വരെ.

{
 കല്ലറക്ക പൈലി 1025 വരെ. പൈലി കോര 1068 വരെ.
 വർക്കി 1068 വരെ
 ഉറുമിയാടൻ (പൊയ്ക്കാടൻ) ഉറുമി വർക്കി 1017 വരെ ഉറുമി മാ
 ത്തു 1037 വരെ വർക്കി പൗലോസ് 1045 വരെ
 1055 ഉറുമീസ് ഉറുമീസ് പൗലോസ് 1057 വരെ

Joined { തോബ്ര കരുവിള പൈലി 1002 വരെ മത്തായി 1022 വരെ
 കണ്ണതിപാവു 1026 വരെ കോരള 1034 വരെ
 കോരള മാത്തു 1063 വരെ
 മരങ്ങാടൻ (ആത്തുകൽ) 1006 വരെ മകൻ ഐപ്പ് 1063
 മകൻ പൈലി 1068 വരെ

Joined { തുരുത്തി മത്തായി 1007 വരെ വർക്കി 1015 മുതൽ
 മത്തായി 1019—1027 വർക്കി 1035 വരെ
 മത്തായി 1039 വരെ മത്തായി വർക്കി 1043—1047
 വർക്കി മത്തായി 1051—1063
 ആത്തുകൽ ഇട്ടപ്പ് 1006 വരെ മകൻ ഇട്ടിക്കയ്യൻ 1051 വരെ
 ഇട്ടപ്പ് 1075 വരെ ഇട്ടിക്കയ്യൻ 1075 മുതൽ

N. B. 1058-ൽ പള്ളിയിൽ രണ്ടു പാട്ടി ഉണ്ടായി. തത്സമയം ഓരോ വീട്ടിൽ നിന്നും ഓരോ പാർട്ടി മുൻ കൈക്കാരന്മാരെ കൂടാതെ വേറെരാളെ ആ വീട്ടിൽ നിന്നും കൈസ്സാനത്തിൽ ചേർത്ത് കേസു നടത്തി. തന്നിമിത്തം 1058 മുതൽ 1068 വരെ കൈസ്സാന പേരുകളിൽ ചില വീടുകളിൽ വ്യത്യസ്തം കാണാം.

1. കപ്യാരൻമാരും ശിപായിമാരും

1017 വരെ പടയാട്ടിക്കു് ആയിരുന്നു കപ്പിത്വം. എന്നാൽ ആ വീട്ടിൽ ഒരാൾക്കു് കത്തനാരു പട്ടം കൊടുത്തപ്പോൾ യോഗ ആലോചനപ്രകാരം കാട്ടുകുടി പടയാട്ടിക്കു് കപ്പിത്വം കൊടുത്തു. എങ്കിലും കാട്ടുകുടിയും പടയാട്ടിയും തമ്മിൽ യോജിച്ചു് കപ്പിത്വം നോക്കിവന്നു.

ആദ്യം ഉമ്മട്ടി വർക്കി 1001 വരെയും പിന്നീടു് 1009 വരെയും ആറുപുറം വർക്കിയും പള്ളിയിൽ ശിപായി ആയിരുന്നു. മുറും അടി ആദ്യം വിച്ചാടൻ പൈലിയും പിന്നീടു് ആറുപുറം വർക്കിയും ഏറ്റവും.

2. തൊഴിയൂർ മാർ പീലക്സീനോസ്

ആയിരം ആണ്ടു് ഇടവം 5-ാം നമ്പർ ദിവനാസിയോസു് 3-ാമൻ കാലം ചെയ്തു എന്നുള്ള വാർത്ത 9-ാം നമ്പർ ആണു് ഇവിടെ ലഭി

ച്ചതു. പിന്നീടു 1001 വരെ ആരും സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. തൊഴിയൂർ മാർ-പീലക്ലിനോസ് അത്യാവശ്യ സംഗതികൾ നിവൃത്തിപ്പെടുത്തി.

3. ചേപ്പാട്ട് മാർ ദീവന്നാസിയോസ്

മലങ്കര ഇടവകയുടെ ഒരു പൊതുയോഗംകൂടി ചേപ്പാട്ട് ഫിലിപ്പോസ് മല്ലാനെ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേക്ക് തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും 1001 ചിങ്ങത്തിൽ മാർ പീലക്ലിനോസിനാൽ ഫിലിപ്പോസ് മല്ലാൻ മലങ്കര മെത്രാനായി വാഴിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഈ പള്ളിയിലെ മെത്രാമോതിരം മുതലായ സ്വർണ്ണാരണങ്ങൾ എടുത്ത് മോതിരം തീപ്പിച്ച് പുതിയ മെത്രാനെ പതിവുപോലെ മോതിരം ഇടുവിച്ചു. 1005 മകരം 25-ാം നു അഞ്ഞൂർ മാർ-പീലക്ലിനോസ് കാലം ചെയ്തപ്പോൾ മാർ-ദീവന്നാസിയോസ് 4-ാമൻ മാർ-കൂറിലോസിനെ അഞ്ഞൂർ ഇടവകയുടെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു എന്നു പറയുന്നു.

ദീവന്നാസിയോസ് 4-ാമൻ പല ഘട്ടങ്ങളിൽ ഈ പള്ളിയിൽ ഏഴുനൂറ്റാണ്ടുകളായിരുന്നു. 1009 കുംഭം 11-ാം നു തിരുമേനി വെങ്ങോല പള്ളിയിൽ നിന്നും ഈ പള്ളിയിലേക്ക് നീങ്ങി. 1015-ൽ കോതമംഗലം പള്ളിയിൽ നിന്നും തിരുമേനിയെ കൊണ്ടുവരുന്നതിനായി പള്ളിയോഗത്തിന്റെ നിശ്ചയം അനുസരിച്ച് തോടത്തി (അരീക്കൽ) വറുഗീസ് കത്തനാരെ അയച്ചു. തിരുമേനി വൃശ്ചികം 5-ാം നു അകമ്പടിയോടുകൂടി ഈ പള്ളിയിലേക്ക് ഏഴുനൂറ്റാണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ ഒരു ശെമ്മാശ്ശനും, പത്തു പല്ലക്കോരും, ഏഴു വാലികോരും, രണ്ടു ശിപായിമാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. തിരുമേനിയുടെ കൂടെ കോതമംഗലം പള്ളിയോഗക്കാരായ തേക്കലക്കാട്ട് ഐപ്പ് കത്തനാർ മുതൽപേർ വന്നുചേരുകയും അവരെ ഈ പള്ളിക്കാർ യഥാ യോഗ്യം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. മാർ-ദീവന്നാസിയോസ് ഇവിടെ താമസിക്കുമ്പോൾ കോതമംഗലത്തു നിന്നും കൊടുത്തയച്ച മാൻകട്ടിയെ തിരുമേനി വാത്സല്യപൂർവ്വം നോക്കി വന്നു. വൃശ്ചികം 16-ാം നു റസിഡൻറ് സായിപ്പിന്റെ ഉത്തരവ് കോട്ടയത്തു നിന്നും തിരുമനസ്സിലേക്ക് ലഭിച്ചു. തിരുമനസ്സിലെ അഞ്ചൻ വാഹകന്മാർ കൊച്ചുകോശി, തൊമ്മി, പത്രോസ് മാപ്പിള എന്നിവർ ആയിരുന്നു. തിരുമേനി ഇവിടെ നിന്നും 20-ാം നു അങ്കമാലി

പള്ളിയിലേക്കു നീങ്ങി. ധനു 24-ാം നു റസിഡൻറും തിരുമേനിയും തമ്മിൽ കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തി. തത്സമയം ഈ പള്ളിയിൽ നിന്നും വെളിയത്തു കോരതു കത്തനാർ മുതൽപേർ അതിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. 1018 തുലാം 5-ാം നു കോതമംഗലത്തു നിന്നും തിരുമേനി ഇവിടെ എഴുന്നള്ളി താമസിച്ചു. തിരുമേനിയെ കൊണ്ടുവരുന്നതിനു് ഈ പള്ളിയിൽ നിന്നും തോസ്ര വറിയതു കത്തനാർ മുതൽപേരെ അയച്ചു. 1023 കന്നി 20-ാം നു കോതമംഗലത്തു താമസിച്ചിരുന്ന തിരുമേനി 30-ാം നു ഇങ്ങോട്ടു എഴുന്നള്ളുകയും വൃശ്ചികത്തിൽ കണ്ടനോട്ടേക്കു് നീങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഇവിടെ താമസിക്കുമ്പോൾ കണ്ടനോട്ടു വലിയ ബാവാ യുടെ കബറിങ്കൽ "പന്ത്രണ്ടു ജനം പട്ടക്കാക്കു്" അദ്ദേഹം ഒരു നേച്ചു കഴിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതു് പ്രസ്ഥാവിക്കുകയും മെത്രാച്ചൻറെ താല്പയ്യപ്രകാരം ഈ പള്ളിയിൽ നിന്നും ഉദയംപേരൂർ പറക്കു് ഒത്തതിനു് നൂറുപറ (100 പറ) അരി കൊടുത്തയച്ചു.

4. പഴയ സിമ്മനാരിയും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാരും

മാർ-ദീവന്നാസിയോസിൻറെ പ്രാരംഭ ഘട്ടത്തിൽ കോട്ടയം സെമ്മനാരിയിൽ പഠനം ഊജ്ജിതപ്പെടുത്തി. അന്നു് ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ശെമ്മാശ്ശന്മാരെ (1013 മുതൽ കത്തനാർ പട്ടം ഏറ്റുവാർ) സെമ്മനാരിയിൽ അയച്ചു പഠിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള മാർ-ദീവന്നാസിയോസിൻറെ നിർദ്ദേശം അനുസരിച്ചു് ഇവിടെ നിന്നു് 1007-ലും 1009-ലും ശെമ്മാശ്ശന്മാരെ പഠിക്കാൻ അയച്ചു. സെമ്മനാരിയിൽ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റു മിഷ്യനറിമാർ ചേർന്നാണു് പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു്. ക്രമശ്ശുഃ അവരുടെ ഉപദേശങ്ങൾ സിമ്മനാരിയിൽ പഠിപ്പിക്കുവാനും സഭയിൽ വളർത്തുവാനും തുടങ്ങി. പാലക്കുന്നത്തു് അബ്രാഹാം മല്ലാൻ മുതലായവർ ഇക്കാലത്തു് അത്രെ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റു് ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു് സഭയിൽ നവീകരണം ഉണ്ടാകുവാൻ തുടങ്ങിയതു്. തന്നിമിത്തം മെത്രാപ്പോലീത്തായും മിഷ്യനറിമാരും തമ്മിൽ രസകുഷയം ഉണ്ടായി. സെമ്മനാരിയിലെ അഭ്യസനം ചൊവ്വില്ലാത്തതായി ഭവിച്ചതിനാൽ വടക്കൻ ശെമ്മാശ്ശന്മാർ സെമ്മനാരി വിട്ടു, നാട്ടിലേക്കുപോന്നു. മേല്പറഞ്ഞ ശെമ്മാശ്ശന്മാർ ആറുപേരും (തോടത്തി പൈലി ശെമ്മാശ്ശു, തേക്കിലക്കാട്ടു വക്കീ ശെമ്മാശ്ശു്

വെളിയത്തു കോരതു ശെമ്മാശു, തട്ടാംപുറത്തു് പൈലി ശെമ്മാശു, തോമ്പ്ര ഗീവറുഗീസു ശെമ്മാശു, തുരുത്തി പാവു ശെമ്മാശു) അധികം താമസിയാതെ കത്തനാർ പട്ടം ഏറ്റു. ഇവർ ഉൾപ്പെടെ ഈ പള്ളിയിൽ അക്കാലത്തു് എട്ടു പട്ടക്കാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. 1025-ൽ ഈ പള്ളിയിൽ പത്തു പട്ടക്കാരായി വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ പള്ളി ശുശ്രൂഷകളും സുറിയാനി പാനവും ഈ പള്ളിയിൽ നിന്നും വളരെ മനോഹരമായിത്തന്നെ നടത്തി വന്നു.

5. മാർ-അത്താനാസിയോസു (ശീമമെത്രാൻ)

ദീവനാസിയോസു മൂന്നാമന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം പരിശുദ്ധ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസു ബാവാ മാർ-അത്താനാസിയോസിനെ അബ്രാഹാം എന്ന റമ്പാനോടുകൂടി മലയാളത്തിലേക്കു് അയച്ചു. 1001 വൃശ്ചികത്തിൽ ഇദ്ദേഹം കൊച്ചിയിൽ ഇാങ്ങി, അവിടെ നിന്നു് അദ്ദേഹത്തിനും റമ്പാച്ചനും കോട്ടയം സിമ്മനാരിയിലേക്കു് പോകുന്നതിനും മേശയ്ക്കും മാറ്റം ഉള്ള ചെലവു് കുറിക്കാച്ചിറ, കണ്ടനാടു, മുളത്തുരുത്തി, പറവൂർ, കുറുപ്പമ്പടി എന്നീ പള്ളികൾ വഹിക്കണമെന്നു് മല്ലാനപ്പൻ മുതൽ പേർ നിശ്ചയിച്ചതനുസരിച്ചു് ഒരു നല്ല തുക ഈ പള്ളിയിൽ നിന്നും വഹിച്ചു. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു മിഷ്യനറിമാരുടെ കൗശലത്താൽ അധികം താമസിയാതെ സ്വദേശ ഗവൺമെന്റുകൾ മാർ-അത്താനാസിയോസിനെ നാടുകടത്തുന്നതിനു ശ്രമിച്ചു. കണ്ടനോടു പള്ളിയിൽ യോഗംകൂടി സംഗതികളെപ്പറ്റി ആലോചിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്താൽ മാർ-അത്താനാസിയോസു് എല്ലാ പള്ളികൾക്കും കല്പന അയച്ചു. ഈ പള്ളിയിൽ നിന്നും തട്ടാംപുറം പുലോസു കത്തനാർ മുതൽപേരെ ഇതിലേക്കു് നിയോഗിച്ചു് അയച്ചിരുന്നു. അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ ബാവാ കൊച്ചിയിലേക്കു് മടങ്ങി എന്നറിഞ്ഞതിനാൽ അവർ കൊച്ചിയിലേക്കു് പുറപ്പെട്ടു. ബാവാ അവിടെ നിന്നു് കപ്പൽ കയറുന്നതിനു് ഒരുങ്ങിയിരുന്നു. ഈ പള്ളിയിൽ നിന്നും കൊടുത്തയച്ചിരുന്ന നൂറു കലിയൻ പണം ബാവായിക്കു് കൈമുത്തായി കൊടുത്തു. അദ്ദേഹം ഒരു കെത്തിനശീല അപ്പൻറെ കൈയിൽ പള്ളിയിലേക്കു് കൊടുത്തയച്ചിട്ടു് ദേശം വിട്ടു.

ഈ കെത്തിനശീലയെപ്പറ്റി ഒരു സംഭവം നടന്നു. ബാവാ കൊടുത്തയച്ച ശീല മേമ്പട്ടിയിൽ വയ്ക്കണമെന്നു് യോഗക്കാർ ആവ

ശൃംഖല. പക്ഷെ അച്ഛൻ അതിൽ നിന്ന് കുറെ മുറിച്ചെടുത്തിരുന്നതിനാൽ യോഗനിശ്ചയം അനുസരിച്ച് പത്തുരൂപാ പള്ളിയിലേക്ക് കൊടുക്കേണ്ടതായി വന്നു.

6. പാലക്കുന്നത് മാത്യൂസ് മാർ

അത്താനാസിയോസ്

ദീവന്നാസിയോസ് 4-ാമൻ മെത്രാനായിരിക്കുമ്പോൾ മലങ്കരയിലെ സഭയുടെ അനുവാദംകൂടാതെ പാലക്കുന്നതു് മാത്യൂസ് ശെമ്മാശ്ശൻപരി. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായിൽ നിന്നു് മെത്രാൻസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു് 1018-ൽ മലയാളത്തു് എത്തി. ഈ മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് ശീമയിൽ താമസിക്കുമ്പോഴാണു് മാർ-ഇഗ്നാത്തിയോസ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ തിരുവെഴുത്തു് 1016 മേടത്തിൽ മലയാളത്തു് എത്തിയതു്. ഇതു വായിച്ചുകേൾക്കുന്നതിനു് പള്ളിക്കാർ കണ്ടനാടു് ചെല്ലണമെന്നു് കാണിച്ചു് മാർ-ദീവന്നാസിയോസ്, മല്ലാൻ അച്ചനെക്കൊണ്ടു് എഴുതി അയപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത വിടെ നിന്നും വെളിയത്തു കോരതു കത്തനാർ മുതൽപേർ പോവുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം മാത്യൂസ് മാർ-അത്താനാസിയോസ് മലങ്കര എത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നാത്തിക്കോൻ വായിച്ചുകേൾക്കുന്നതിനും മറ്റും പള്ളിപ്രതിപുരപ്പന്മാരുടെ ഒരു യോഗം മാർ ദീവന്നാസിയോസ് 1019 ചിങ്ങത്തിൽ കണ്ടനാടു് വിളിച്ചുകൂട്ടി. അതിലേക്കു് ഈ പള്ളിയിൽ നിന്നും വെളിയത്തു കോരതു കത്തനാർ മുതൽപേർ പോയിരുന്നു. മാത്യൂസ് മാർ-അത്താനാസിയോസ് മലങ്കരയിലെ സഭയുടെ അനുവാദംകൂടാതെ മെത്രാൻപട്ടം ഏറ്റിനാൽ തൽസംബന്ധ സാഗതികളുപ്പാറി ആലോചിക്കുന്നതിനും വിവരം പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായെ അറിയിക്കുന്നതിനും മറ്റുമായി മേടമാസത്തിൽ ഒരു യോഗം വീണ്ടുകൂടി. അതിനും കോരതു കത്തനാർ മുതലായവരാണ് പോയിരുന്നതു്. പൊതുസമ്മതം കൂടാതെ പട്ടം ഏറ്റിനാലും നവീകരണം സ്വീകരിച്ച പാലക്കുന്നതു അബ്രാഹാം മല്ലാന്റെ കുടുംബത്തിൽപെട്ട ആരും ആകയാലും പൊതു ജനങ്ങളുടെ വിശ്വാസമോ സ്വീകരണമോ ആർജ്ജിക്കുന്നതിനു് മാർ അത്താനാസിയോസിനു് സാധിച്ചില്ല. ഒരേ മെത്രാപ്പോലീത്തായാൽ ഭരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന മലങ്കരയിലെ സഭയിൽ രണ്ടു മെത്രാന്മാർ

ഉണ്ടായതിനാൽ മലങ്കര സഭ രണ്ടു പാർട്ടികളായി മാറിയിട്ടുണ്ട്. മാത്യൂസ് മാർ-അത്താനാസിയോസ് മെത്രാന്മാർക്കുള്ള തിരുവെഴുത്തും വിളംബരവും വാങ്ങി പല പള്ളികളിൽ എഴുന്നള്ളി താമസിച്ചിരുന്നെങ്കിലും കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ അദ്ദേഹം മരിക്കുന്നതുവരെ പ്രവേശിക്കുകയോ സ്വീകരിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. വെളിയത്തു് കോരതു് കത്തനാരോടു് അദ്ദേഹം വളരെ സ്നേഹം ഭാവികകയും, കോരതു കത്തനാരെ കാണുന്നതിനും പള്ളിയിൽ എഴുന്നള്ളുന്നതിനും അച്ചൻ സഹകരണം പലപ്പോഴും ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു എങ്കിലും അച്ചൻ അതിനു് വഴിപ്പെട്ടില്ല. ഒരിക്കൽ കോതമംഗലം പള്ളിയിൽ മാർ-അത്താനാസിയോസ് താമസിക്കുമ്പോൾ കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ ബലമായി കയറുന്നതിനു് വരുമെന്നു് കേട്ടിട്ടു് അന്നു വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ചു് കുറുപ്പമ്പടി ഇടവകയിൽ പ്രബലനായിരുന്ന കല്ലറക്കൽ കോര തരകൻ മുതൽപേർ അതു തടയുന്നതിനു് വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തു. ഈ സംഗതി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രവണപുടത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ കോതമംഗലത്തുനിന്നും തെക്കോട്ടു തിരിച്ചുപോയി. മാത്യൂസ് മാർ-അത്താനാസിയോസിനു് നിരോധന ആജ്ഞ ഉണ്ടായിരുന്നതും കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിക്കാർ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്നതിനു് മറ്റൊരു കാരണംകൂടെ ആയിരുന്നു.

7. യൂയാക്കീൻ മാർ കുറിലോസ്

മലയാളത്തുനിന്നും മാത്യൂസ് മാർ-അത്താനാസിയോസിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പരാതികളെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചു് വേണ്ട നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രതിനിധിയായി മാർ-കുറിലോസിനെ മലയാളത്തിലേക്കു അയച്ചു. അദ്ദേഹം 1021-ൽ മലയാളത്തിൽ എത്തി. മാർ-ദീവന്നാസിയോസിനോടൊന്നിച്ചു് പള്ളികൾതോറും സഞ്ചരിച്ചുതുടങ്ങി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സഞ്ചാരത്തിനിടയിൽ അധികവും താമസിച്ചതു് കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ ആയിരുന്നു. അക്കാലത്തു് ശീമമെത്രാന്മാർക്കു് മലയാളത്തു താമസിക്കുന്നതിനു് ഗവൺമെന്റിൽ നിന്നും ‘‘ജഗതാരിള’’ ആവശ്യമായിരുന്നു. അതിനാൽ ആ സംഗതിക്കുംമറ്റും പൊന്നത്തമ്പുരാൻ തിരുമുന്മാരെ സങ്കടം ബോധിപ്പിക്കുന്നതിനു് ‘‘ഈ രണ്ടുകത്തങ്ങളും

നാലു മാപ്പിളമാരും.' ചെലവിന് എടുത്തുകൊണ്ട് തിരുവനന്തപുരത്ത് എത്തത്തക്കവണ്ണം മാർ-ദീവന്നാസിയോസ് കല്പന അയച്ചുതന്നുസരിച്ച് 1022 ധനുവിൽ ഇവിടെ നിന്ന് വെളിയത്തു കോരതു കത്തനാർ മുതൽപേരെ അയച്ചു. ആ മാസത്തിൽ തന്നെ പോഞ്ഞിക്കര ബംഗ്ലാവിൽ സായിപ്പിന്റെ അടുക്കൽ സങ്കടം ബോധിപ്പിക്കുന്ന സംഗതിക്ക് മെത്രാപ്പുലാന്റെ കല്പന വന്നതനുസരിച്ച് ഇവിടെ നിന്നും ആളെ അയച്ചിരുന്നു. 1024 കന്നി 16-ാം നു ബാവാ മുൻപതിവുപോലെ അത്യന്തം ബുദ്ധിമുട്ടും ഈ പള്ളിയിലേക്ക് എഴുന്നള്ളി. ബാവായെ കൊണ്ടുവരുന്നതിന് തോമ്പ്ര കോരള കത്തനാർ മുതൽപേരെ ആണ് അയച്ചത്. ബാവാ എഴുന്നള്ളിയപ്പോൾ കൂട്ടം മുതൽപേരെക്കൊണ്ട് മെത്രാന്മാർക്കുള്ള ആചാരവെടികൾ പള്ളിയിൽ നിന്നും വെച്ചിട്ടു. കൂടാതെ തോരണങ്ങൾ തൂക്കുകയും പാവടകൾ വിരിക്കുകയും ചെയ്തു. വാദ്യഘോഷം നടത്താനുള്ള കല്ലുകൾ ചാക്കൊ മുതൽപേർ അഞ്ചും, ഇട്ടി മാണി മുതൽപേർ രണ്ടും, കമ്പടൻ വക്കിയും അവരവരുടെ വാദ്യഘോഷങ്ങൾ നടത്തി. ഉദ്യാചണ്ട കൊട്ടിയത് രായമംഗലത്തുകാരൻ കോന്നൻ മുതലായ അഞ്ചുപേർ ആയിരുന്നു. ഇവയെല്ലാം മുൻപുകാരും കൂലി പള്ളിയിൽ നിന്നും കൊടുത്തു. മാർ-കുറിലോസ് ഇവിടെ താമസിക്കുമ്പോൾ കോതമംഗലത്തു മാർ-ബസ്സേലിയോസ് ബാവായുടെ കബറുകൾ മണ്ണുകൊണ്ടുവന്ന് വടക്കെ ത്രോണോസിന്റെ അഴിക്കാലിനുള്ളിൽ സ്ഥാപിച്ച് മാർ-ഇഗ്നാത്തിയോസിന്റെയും മാർ-ബസ്സേലിയോസിന്റെയും നാമത്തിൽ ഒരു കബർ കന്നി 23-ാം നു സ്ഥാപിക്കുകയും തുലാം 20-ാം നു പെരുന്നാൾ ആഘോഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരമാണ് ആധുനികകാലത്തു കൊണ്ടുടന്ന തുലാം 20-ാം നു പെരുന്നാളിന്റെ ഉത്ഭവം. പിള്ളാലത്തു പരമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, കടവിൽ മാർ-അത്താനാസിയോസ് എന്നിവരുടെ ചരമം തുലാം 20-ാം നു ആയി ഭവിച്ചതിനാൽ ടി ശ്രാദ്ധങ്ങളെ ഇതോടനുബന്ധിച്ച് നടത്തിവരുന്നു. ഈ കബർ തുലാമാസത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചശേഷം അതിനടുത്ത മീനത്തിൽ കല്ലുകൊണ്ട് കെട്ടിച്ച് കൂടാതെ അന്ത്രയോസ് ബാവായുടെ നാമത്തിൽ ഒരു കബർ തെക്കെത്ത്രോണോസിനരികെ അഴിക്കാലിനുള്ളിൽ സ്ഥാപിച്ചു. അതു് 1024 മകരത്തിൽതന്നെ കല്ലുകൊണ്ട് കെട്ടിച്ച് പൂർണ്ണകാലം മുതൽ നടത്തിവരാനുള്ള ക.ഭം 16-ാം നു പെരുന്നാൾ അത്യന്തം ബുദ്ധിമുട്ടും

പൂർവ്വം കൊണ്ടാടി. എന്നാൽ അനാചാരങ്ങളേയും മൂലഭേദികളേയും തച്ചടയ്ക്കുന്ന പത്രോസ് പാത്രീയക്കീസ് ബാവാ 1051-ൽ ഈ പള്ളിയിൽ എഴുന്നള്ളിയിരുന്നപ്പോൾ ഈ കബറുകളെ പൊളിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു. മാർ-കൂറിലോസ് 1025 തുലാമാസത്തിലും 1026 കന്നിയിലും ഇവിടെ താമസിച്ചിരുന്നു. ശൂരനായ പാലക്കുന്നത്തു മാത്യൂസ് മാർ-അത്താനാസിയോസിനോടു മല്ലിടുവാൻ മാർ-ദീവന്നാസിയോസ് അശക്തനായി ഭവിച്ചതിനാൽ മലങ്കര സഭാരേണുമാർ-ദീവന്നാസിയോസ് മാർ-കൂറിലോസിനെ ഏല്പിച്ച ഇതു മലങ്കരസഭയ്ക്ക് വളരെ സന്തോഷമായിരുന്നു. മാർ-കൂറിലോസ് ഇവിടെ താമസിക്കുമ്പോൾ കരിയിരിക്കൽ എന്നു വീടുപേരുള്ള ഒരു ബാല്യക്കാരൻ ബാവായിയ്ക്ക് സേവനം നടത്തിയിരുന്നു. ഇവർ പറവൂർ നിന്നു വന്നവരാണ്. പറവൂർ നിന്നും പോന്ന ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാരിൽ രണ്ടുപേർ ആലുവയിലും, ഒരാരും കറുപ്പമ്പടി പള്ളിയുടെ കിഴക്കുവശമുള്ള എടശ്ശേരി പറമ്പിലും താമസിച്ചു. അതിനാൽ ഇവരെ എടശ്ശേരി എന്നും പിന്നീടു വിളിക്കുന്നു. വന്ന ആളിന്റെ പുത്രനാണ് ബാവായിയ്ക്ക് സേവനം നടത്തിയിരുന്നതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിറം കറുപ്പു ആയതിനാൽ കൂറിലോസ് ബാവായ്ക്കു കാപ്പിരി എന്നു അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ പില്ലാലത്തു ശീമയിൽ നിന്നു വരുന്ന ബാവാനാക്കു് അകമ്പടി സേവിച്ചിട്ടുണ്ടു് എന്നാൽ മാത്യൂസ് മാർ-അത്താനാസിയോസിന്റെ സ്വാധീനത്താൽ തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലും മാർ-കൂറിലോസിന്റെ താമസം നിരോധിച്ചു, തന്നിമിത്തം ഇദ്ദേഹം ബ്രി. മലബാറിൽ ചാലശ്ശേരിയിൽ പോയി 1028 ൽ ഒരു പള്ളികെട്ടി അവിടെ താമസിച്ചു.

8. ചാലശ്ശേരി പള്ളി

പഴഞ്ഞിക്കു് വടക്കു് വന്നുമായിരുന്ന ഈ സ്ഥലത്തു് ആൾതാമസം ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ ഈ ഇടവകയിൽ തോമ്പ്ര വർക്കി കത്തനാരടെ സഹോദരന്മാർ തുടങ്ങിയുള്ള തോമ്പ്രകളെ അവിടെ കൊണ്ടുപോയി താമസിപ്പിച്ചു. ഇപ്രകാരം ബ്രി. മലബാറിലെ ആദ്യത്തെ കടികയററം കറുപ്പമ്പടി ഇടവകയിൽ നിന്നാണ് ഉണ്ടായതു്. 1058 നും 1068 നും ഇടയിൽ കറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ ഒരു ഭാഗം ചേന്നു് കർബ്ബാന ചൊല്ലിക്കൊണ്ടിരുന്ന ചാലശ്ശേരി അച്ഛൻ. ഈ തോമ്പ്ര

കുടുംബത്തിൽപെട്ട ആൾ ആണ്. 1015-നും 1040 നും ഇടയിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന തോബ്ര വർക്കി (വറീതു) കത്തനാർ വട്ടക്കാട്ടുപടിക്കൽ നിന്നും പള്ളിക്കുടവടക്കുവശം വന്നു താമസമാക്കി. പള്ളിയുടെ വടക്കു മുതൽ ആറുപുറം പാറവരെ ഉള്ള മിക്ക സ്ഥലവും അച്ചന്റെ വകയായിരുന്നു അച്ഛനും അച്ഛന്റെ സഹോദരങ്ങളും ഇവിടെ താമസിച്ചിരുന്നു. അച്ചന്റെ ആന ഉണ്ടായിരുന്നു. അച്ഛനും അച്ചന്റെ സഹോദരങ്ങളും ധീരന്മാരും, ശൂരന്മാരും, ആരേയും കൂട്ടാക്കാത്തവരും ആയിരുന്നു. ടി അച്ചൻ തോദത്തി അച്ചന്റെ (ഭർത്താവു മരിച്ചുപോയ) സഹോദരിയെ [രണ്ടാംകെട്ടുകാരിയെ] വിവാഹം ചെയ്തു. അച്ചന്റെ രണ്ടു സഹോദരങ്ങളാണ് ചാലശ്ശേരിയിൽ താമസമാക്കിയതു്. ചാലശ്ശേരി വീട്ടുകാരിൽ ഒരാൾ ജപ്പാനിൽ താമസം ഉണ്ടു്. അച്ചന്റെ സഹോദരൻ കഞ്ഞിപാവുവിന്റെ മകൻ പള്ളിയോഗത്തിന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ പട്ടം ഏറ്റവരിൽ ഒരാളാണ്. വർക്കി കത്തനാർ മരിച്ചു് മദ്ബഹായുടെ താഴെ അഴിക്കാലിനുള്ളിൽ വടക്കെ ത്രോണോസിന്നരികെ അടക്കിയിരിക്കുന്നു. ഈ കുടുംബം പില്ലാലത്തു് ക്ഷയിച്ചുപോയി. ഈ കുടുംബത്തിൽ പെട്ടദേഹമാണ് ഇപ്പോൾ ആറുപുറം പാറയുടെ തെക്കുവശം താമസിക്കുന്ന തോബ്ര പത്രോസു്.

ചാലശ്ശേരിയിലും ബ്രിട്ടീഷ് കൊച്ചിയിലും മാർ-കൂറിലോസു സ്വന്തമായി ഓരോ പള്ളി വെച്ചു. ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ കൃപാകടാക്ഷത്താൽ ശീമമെത്രാന്മാർക്ക് മലയാളത്തുള്ള പള്ളികളിൽ പുറംകെട്ടുകൊടുക്കുന്നതിനു് അനുവാദം ലഭിച്ചു. അതിനാൽ കൂറിലോസു ബാവ വീണ്ടും മലങ്കരയുള്ള പള്ളികൾ പുറംകെട്ടുകൊടുത്തു. താമസം തുടങ്ങി. 1031 കന്നിമാസത്തിൽ പള്ളിക്കരയിൽ നിന്നും ഇദ്ദേഹം ഈ പള്ളിയിൽ എഴുന്നള്ളി താമസിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തെ കൊണ്ടുവരാൻ പോയിരുന്നതു് തോദത്തി പൗലോസു കത്തനാർ മുതൽപേർ ആണ്. ബാവ ഇവിടെ താമസിക്കുമ്പോൾ കന്നി 30-ാം തീയതി മെത്രാച്ചന്റെ ദീന വിവരത്തിനു് അറിവു കിട്ടി. മാർ-ദീവന്നാസിയോസു 4-ാമൻ കന്നി 27 ചൊവ്വാഴ്ച 7½ നാഴിക വെളുപ്പു് ഉള്ളപ്പോൾ [1031] കാലം ചെയ്തിരുന്നു. 1030 ചിങ്ങം 27-ാം നു മരിച്ചു എന്ന് വേറെ ഒരു ബുക്കിൽ കാണുന്നു. ഈ വിവരം തുലാം 9-ാം നു ആണ്. മാർ-കൂറിലോസിനു് ഇവിടെ അറിവു കിട്ടിയതു്.

9. കപ്യാർ കാട്ടുകുടിയുടെ വംശാവലി

കാട്ടുകുടിയുടെ ജനം പടയാട്ടി ആണെന്നു പറയുന്നു. കാട്ടുകുടി വർക്കിക്ക് വർക്കി, മത്തായി, മാത്തു എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു മക്കൾ. ഇതിൽ മാത്തു ആയിരുന്നു കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിലെ കാട്ടുകുടിയിലെ ആദ്യത്തെ കപ്യാർ. ഇദ്ദേഹം ചെറക്കൽ നിന്നും കെട്ടി ഭത്തു താമസം. ഒന്നാമൻ വർക്കിയുടെ പുത്രൻ ആണ് കപ്യാർ കോര. കോരയ്ക്ക് വർക്കി, കുരിയൻ എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു മക്കൾ. ഇവർ രണ്ടുപേരും കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിലെ കപ്യാരന്മാർ ആയിരുന്നു. ഇതിൽ 1-ാ മൻ വർക്കിയുടെ മകനാണ് ഇപ്പോഴത്തെ കപ്യാർ വർക്കി. രണ്ടാമൻ കുരിയൻ ഇപ്പോഴും കപ്യാർ ആണ്. ഇദ്ദേഹത്തിന് കോര, പൈലി എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു മക്കൾ. ഇപ്പോൾ ജോലി ചെയ്യുന്ന കാട്ടുകുടി കപ്യാർ വർക്കി ഈ ഇടവകയിൽ സാമ്പത്തികമായി വളരെ കഴിവുള്ളവനും ശാന്തനും സേവന സന്നദ്ധത ഉള്ള ദേഹവും ആകുന്നു. ഈ കപ്യാരന്മാർ സാമ്പത്തിക വരുമാനമാർഗ്ഗങ്ങൾ അല്ല പ്രധാനമായി ചിന്തിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തീയ സേവനം മുൻനിർത്തി പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്ന് അവരുമായുള്ള സമ്പർക്കത്തിൽ എനിക്ക് വളരെ ബോധ്യം വന്നിട്ടുണ്ട്. പള്ളിയിൽ പട്ടക്കാരുടെയും എല്ലാ ദിവസവും രണ്ടുനേരം പ്രാർത്ഥിക്കുക, ഭയഭക്തിയോടുകൂടെ കുർബ്ബാനയ്ക്ക് കഴിച്ചു വയ്ക്കുക, ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് കൂടുക പട്ടക്കാരുടെ സഹായം ജനങ്ങളുടെ ആത്മീയ ദീപ്തികൾ രാത്രിയെന്നോ പകലെന്നോ ഗണിക്കാതെ ഓരോ വീടുകളിൽ നടന്നുപോയി നടത്തിക്കൊടുക്കുക ഇത്യാദി സംഗതികൾ മാതൃകാപരമായിരിക്കുന്നു. തന്മൂലം ദൈവം അവരെ സാമ്പത്തികമായും ശാരീരികമായും സംരക്ഷിക്കുന്നതായിട്ട് എനിക്ക് തോന്നിപ്പോകുന്നു.

10. മരാമത്തു പണികൾ & പ്രത്യേക സംഭവങ്ങൾ

1001-ൽ പടിഞ്ഞാറെ ആനവാതിലിന്റെ കതക് നെല്ലിയാക്കി പൈലി വഴിപാടായി പണികഴിപ്പിച്ചു. ആ വഷത്തിൽ തന്നെ പള്ളി വക സകലജംഗമങ്ങളുടേയും ഒരു ലിസ്റ്റ് തയ്യാർ ചെയ്തതായി കാണുന്നു. മതിലിന്റെ ബാക്കികിടന്നിരുന്ന പണികൾ 1002-ൽ പൂർത്തിയാക്കി. 1006 അടുക്കെ ഉണ്ടായ വസൂരി ദീനത്തിൽ പള്ളി കൈക്കാരന്മാരായ മരങ്ങൾ ആത്തുരുകൽ കണ്ടുപറയലോയും, അദ്ദേഹത്തെ സംരക്ഷ

ച്ച സ്വന്തം ജ്യേഷ്ഠൻ ആത്തുകൽ ഇട്ടുപ്പം മരിച്ചുപോയതിനാൽ തൽ
 സ്ഥാനത്തു് അവരുടെ മക്കൾ ഐപ്പം, ഇട്ടിക്കയ്യൻ, ക്രമപ്രകാരം
 കൈസ്സാനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. 1013-ൽ മദ്ബഹായുടെ അകത്തു്
 പുറത്തു് ചെറിയ തേപ്പു് കഴിച്ചശേഷം മദ്ബഹായുടെ മുകുളിലെ
 നിലയിൽ വാതിൽ പണിതു് വലിയ മണി അവിടെ തൂക്കിയിട്ടു.
 1016-ൽ പള്ളിമുറിയുടെ കേട്ടുപാടുകൾ പോക്കുകയും ചമ്പകമരം അ
 റുപ്പിച്ചു് കഴുകാൽ കയറി മേയുകയും ചെയ്തു. പള്ളിപേരിൽ
 ഉള്ള എഴുത്തുകത്തുകൾ അക്കാലത്തു് അതിനുമുമ്പും “കുറുപ്പമ്പടി ക
 ന്യാസ്രീഅമ്മയുടെ പള്ളി” എന്നാണു്. പള്ളിയുടെ പടിഞ്ഞാറെ
 മുറ്റത്തുണ്ടായിരുന്ന കുരിശു് 1017-ൽ ചുരണ്ടി നന്നാക്കിയശേഷം
 ബങ്കളിപുശി. മുഖവാരവും മറ്റും ഇപ്രകാരം ആണ്ടുതോറും ബങ്കി
 ളി [വെൺകാളി] പൂശാറുണ്ടു്. കൂടാതെ പ്രദീക്ഷണങ്ങൾക്കു് ഉപ
 യോഗിപ്പാൻ അമ്മത്തി മുതലായവ തയിപ്പിച്ചു. ഇക്കാലംവരെ
 യും പള്ളിക്കകത്തു് ശവം അടക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഉണ്ടായിരുന്നു.
 ഈ രീതി പറങ്കികളുടെ വരവോടുകൂടെ പള്ളികളിൽ നടപ്പിലായ
 താണെന്നും അതിനുമുമ്പു് ഓരോ വീട്ടുകാക്കു് ഓരോ കരകളിൽ
 അവരവരുടെ മരിച്ചവരെ അടക്കുന്നതിനു് കഴിവാടം ഉണ്ടായിരുന്ന
 തായും അറിയപ്പെടുന്നു. കടമരം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ചില
 വീട്ടുകാക്കു് കഴിവാടം ഉള്ളതു് ഇതിനു് ദൃഷ്ടാന്തം ആണു്. ക്രമേണ
 മെത്രാന്മാരെ മദ്ബഹായിലും, പട്ടക്കാറെ അഴിക്കാലിനകത്തും,
 ശ്രമ്മാശ്ശന്മാരെ അഴിപൊളിച്ചു് പകുതി അകത്തും പകുതി പുറത്തും
 വരത്തക്കവണ്ണവും കൈക്കാരന്മാരെ അവരവരുടെ പണസ്ഥിതി അ
 നസരിച്ചു് അഴിക്കാലിനപുറത്തു് അവരവരുടെ അണികളിലും,
 ശേഷംപേരെ പള്ളിക്കുപുറത്തുള്ള മുറ്റത്തിൽ അവരവരുടെ നിരക
 ളിൽ കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറായി അടക്കിവന്നു. കുറുപ്പമ്പടി പള്ളി
 യിൽ പഴയതും പുതിയതും തമ്മിൽ പിരിഞ്ഞശേഷം അഴിക്കാലി
 ന പുറത്തു് തെക്കുവശം മുന്നണിയിൽ കല്ലറക്കനും വടക്കുവശം മുന്ന
 ണിയിൽ പൊയ്ക്കാടനും പിന്നണിയിൽ ബാക്കി അംഗങ്ങളും അടക്ക
 പ്പെട്ടു. മുന്നണിയിൽ ശവം ഇടുന്നവക്കു് 251 പുത്തനും പിന്നണി
 യിൽ 101 പുത്തൻ വരേയും കഴിക്കാണം വച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ
 1017-ൽ പൊയ്ക്കാട്ടിൽ ഉള്ള ഒരു സ്ത്രീയെ അടക്കുന്നതിനു് കഴിക്കാ
 ണം കറച്ചുവച്ചതുകൊണ്ടു് തക്കം ഉരുവിച്ചു. ഈ സംഗതി
 മെത്രാപ്പോലീത്ത കേട്ടു തീരുമാനിച്ചതനുസരിച്ചു് പള്ളിഅകത്തു്

ശകം ഇടുന്ന രീതി നിറുത്തൽ ചെയ്തു. 'പള്ളി അകത്തു ശകം അടക്കുന്നത് ന്യായത്തിനുപോരാത്തതാകയാൽ' കല്പനപടി ശകം പൂമുഖത്തും നെടുമ്പുരയിലും അടക്കി തുടങ്ങി. കല്ലറക്കൽ തെക്കെ പൂമുഖത്തും അതിനു് തൊട്ടടുത്തു് പടിഞ്ഞാറുവശം ആത്തുകനും, വടക്കെ പൂമുഖത്തു് പൊയ്ക്കാടനും, അറയ്ക്കൽ നെടുമ്പുരയിലും അവരവരുടെ അണി അനുസരിച്ചു് ശകം ഇടുവന്നു. എന്നാൽ നിശ്ചിതതുക കഴിപ്പണം വയ്ക്കുന്നതിനു് ശേഷി ഇല്ലാതെപോയാൽ 51 പുത്തനിൽക്കുറച്ചു് നെടുമ്പുരയിലും പൂമുഖത്തും ശകം അടക്കുവാൻ അവകാശം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

943-നു മുമ്പു് പണിതിരുന്ന മുഖവാരത്തിനു് കേടുവേിച്ചു് 1018-ൽ വീണ്ടുപോയതിനാൽ അതു് പൊളിച്ചു് ഇറക്കിവച്ചു. ഈ വഷത്തിൽ തന്നെ കൊച്ചിയിൽ നിന്നു് ഒരു യൂദനോടു് ശീലവാങ്ങി പള്ളി ആവശ്യത്തിനു് ഒരു നല്ല കാപ്പ തയിപ്പിച്ചു. പൂർവ്വകാലത്തു് കച്ചിമേച്ചിൽ ആയിരുന്ന പള്ളിയുടെ മേൽപ്പുറ ഓടുമേഞ്ഞു. ഇതിനു് കൂറ ഓടു് എന്നു പറയുന്നു. ഇതു് കശവന്മാർ ഉണ്ടാക്കുന്നതാണു്. 1021-ൽ വാഴക്കളത്തുകാരൻ 'കശവൻ' 'നല്ലപത്തു' മുതൽപേരോടു് 18000 പട്ടികഓടു് വാങ്ങി, അന്നു് ഓടിനു് ആയിരത്തിനു് 14 ചക്രം വിലയും നെല്ലിനു് ഒരു പരക്കു് ആറു (6) ചക്രം വിലയും ആയിരുന്നു. താഴത്തെ മേമ്പുട്ടു് മുറിയുടെ എടുപ്പു് പലകക്കു് 1019 ൽ താഴുതീർത്തു. 1021-ൽ പള്ളിയിൽ ധാരാളം മരമാത്തു പണികൾ നടത്തിയിരുന്നു. പള്ളിയുടെ ഹയിക്കാലായിക്കു് കേടുവന്ന പട്ടികകൾ തുശ്ശമംഗലം ഗോവിന്ദൻ, ഇടുണ്ണി, തൃക്കളത്തുരുതുരു് ഗോവിന്ദൻ മുതലായ ആശാരിമാരെക്കൊണ്ടു് നന്നാക്കിച്ചു.

1022-ൽ വെള്ളിയ്ക്കുരിശിന്റെ പണി പൂർത്തിയായി. ആയതു് ശകസംസ്കാരത്തിനു് വലിയ ഇടുക്കെട്ടിനമാത്രം ഉപയോഗിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. വലിയ ഇടുക്കെട്ടോടുകൂടെ നടത്തുന്ന ശകസംസ്കാരത്തിനു് കഴിക്കാണം 251- പുത്തൻ ആയിരുന്നു. അക്കാലത്തു് കല്ലറക്കനും പൊയ്ക്കാടനും മാത്രമെ വലിയ ഇടുക്കെട്ടോടുകൂടെ ശകസംസ്കാരം നടത്തിവന്നിരുന്നുള്ളു. ആണ്ടുതോറും കുംഭം 16-ാംതി. ഈ പള്ളിയിൽ വലിയ ആഘോഷത്തോടുകൂടെ നടത്തി വരിക പതിവുള്ള അനുയോസു് ബാവാരുടെ ശ്രാദ്ധപെരുന്നാൾ 1021-ലും വളരെ ഭംഗിയായികൊണ്ടാടി. അക്കാലത്തു് പള്ളിയോഗക്കാക്കു്

അത്താഴ ഊട്ട് ഉണ്ടെ യിരുന്നില്ല. എങ്കിലും പുറദേശത്തുനിന്നുവന്ന "കത്തനാരച്ചന്മാർക്കും കൈക്കാരന്മാർക്കും" തീനുംകടിയും നടത്തി വന്നിരുന്നതു കൂടാതെ ജനങ്ങൾക്കു നേർച്ചയും കൊടുത്തുവന്നിരുന്നു. അങ്ങാടിയിൽകൂടെ കിഴക്കെ അറ്റംവരെ സ്കൂളിബാ എഴുന്നള്ളിച്ചു കിഴക്കെ അറ്റത്തു ചെല്ലുമ്പോൾ മേശ ഇട്ട് സ്കൂളിബാവച്ചു ധൂപം നടത്തിയശേഷം വഴിപാട് ഇട്ടുവന്നിരുന്നു. വേറെ പുറത്തെങ്ങും കുരിശു സ്ഥാപിക്കുകയോ സ്കൂളിബാ എഴുന്നള്ളിച്ചോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കലാവിദ്യകളെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്നതിനായി പെരുന്നാൾ ദിവസത്തിൽ കഥകളിയും, വാളേറ്റം, വെടിക്കെട്ടും, വാദ്യലോഷവും മറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന് 1021-ൽ ആകെ 59 പാ 5 ഡങ്കഴി അരി ചെലവായിട്ടുണ്ട്. 1024 കർക്കടകത്തിൽ മഴ ഇല്ലാതെ ജനങ്ങൾ വളരെ സങ്കടം അനുഭവിച്ചു. തന്നിമിത്തം കൂട്ടമായി നേർച്ച കഴിച്ചു പ്രാർത്ഥന നടത്തിയപ്പോൾ അതിന്റെ ഫലം ലഭിച്ചു. 1025 മകരം കുംഭം മാസങ്ങളിൽ വസൂരി മുതലായ പകുപ്പിനും ശക്തിപ്പെട്ടു അനേകർ മരിച്ചുപോയതിനാൽ ജനങ്ങൾ ഉണർവ്വോടും കണ്ണനീരോടും കൂടെനേർച്ചകളും പ്രാർത്ഥനകളും കഴിച്ചുശാന്തിപ്പെട്ടു. അന്യാട്ട് കല്ലറക്കൽ കേരത്തരകന്റെ മകൻ പൈലി 1031-ൽ വസൂരി ദീനത്തിൽ മരിച്ചു. ശവം കൂറിലോസ് ബാവ കല്ലിച്ച നിരയിൽ അടക്കം ചെയ്തു. ഓലയിൽ നിന്ന് ചില പകർപ്പുകൾ താഴെ ചേർന്നു.

M. E. 1005-ൽ "തത്തൻ നാരായണൻ എഴുതിരുന്ന പാട്ടു ഓല ഒന്നിൽ പ്രാണം കണ്ടും ഉറപ്പെട്ട നിലം... ..63½ പാർക്ക് മുപ്രം..... മുൻ പലതവണ കൊടുത്തതുംപ്പെടെ പുത്തൻ 2496".

1020 ൽ ചെറുമല അട്ടിപ്പേറ്റു എഴുതുന്ന വകയ്ക്കും.....ദിവാൻ ജി സ്വാമി അവർകളുടെ അടുക്കൽ സങ്കടം പറയുന്നതിനും പോയ അത്രാപ്ര വറിയതു കത്തനാരച്ചൻ മുതൽപേക്ക്....."

1028 ൽ ".....2001 പുത്തൻ അത്ഥം വച്ചു വായ്ക്കാട്ടു നമ്പൂരി ങ്കടെ എടമ്പാടം ഉറപ്പെട്ട നിലം 22 പാ 5 ഡങ്കഴിക്ക്.....37 പാ 5 ഡങ്കഴി നെല്ലു ഉയേവും 19 പാ 6½ ഡങ്കഴിനെല്ലു മിച്ചവാരവും സാരവും കങ്ങാണിയും വച്ചു പൊയ്ക്കുട്ടിൽ കോരള ഇട്ടി മാത്തു പരിൽ എഴുതിവാങ്ങിച്ചു വരവു ആധാരം1".

മാർ കുറിലോസ് തുടർച്ച.

ദീവന്നാസിയോസ് 4-ാമൻ മരിച്ചപ്പോൾ മലങ്കര ഉള്ള കുറുപ്പമ്പടി മുതലായ മിക്ക പള്ളികളും മാർ-കുറിലോസ് യുയാക്കിമിനെ തങ്ങളുടെ ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്തായായി സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹം അധികവും താസിച്ചിരുന്നതു് കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ ആണു്. അദ്ദേഹം പല പള്ളികളും സന്ദർശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തെക്കുള്ള ചില പള്ളിക്കാർ മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസിനേയും മറ്റുചില പള്ളിക്കാർ രണ്ടുപേരേയും സ്വീകരിച്ചു. അന്നു് പോസ്റ്റാഫീസ് ഈ ഭാഗത്തു് കൊച്ചിയിൽ മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. മലങ്കരയിലെ സഭാകാര്യങ്ങൾ മാർ-ഇഗ്നാത്തിയോസ് പാത്രിയർക്കീസിനെ അറിയിക്കുന്നതിനു് മാർ കുറിലോസ് 1031 തൃലാമാസത്തിൽ ഒരു കത്തഴുതി തപാലിൽ ഇടുന്നതിനു് ഓരളെ ഇവിടെ നിന്നും കൊച്ചിയിലേക്കു് അയച്ചു. മാർ-കുറിലോസിനു് യാത്രക്കു് ഒരു മേനോവും, ഒരു കുതിരയും മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഇടുപ്പു്, ഐപ്പു് എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു് വാലുകാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രൗഢികൾ ഒന്നും കൂടാതെ അനാഡംബരമായിട്ടാണു് ബാവാ യാത്രചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതു്. ബാവ ഒരു പരിശുദ്ധനും, നിഷ്കളങ്കനും, ധീരനും, മികച്ച സന്യാസവർത്തനും, ഗണിതശാസ്ത്രജ്ഞനും, മിഡ് വൈഫറി ശരിയായി അഭ്യസിച്ചിരുന്നവനും, നയജ്ഞനും, സുറിയാനിഭാഷാ പണ്ഡിതനും, കലാകാരനും, മല്ലാനും ആയിരുന്നു. എന്നുള്ളതിലേക്കു് അനേകദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ എടുത്തുപറയാനാണു്. ബാവാ ഒരു മലയാളഭാഷാ നിഘണ്ടുവും എഴുതിയിരുന്നു. വിസ്താരയേത്താൽ ഇവയെല്ലാം വിവരിക്കുന്നതിനു് ഞാൻ ഒരുവെട്ടുനില്പു. ഇവിടെ നിന്നും ബാവാ ധനമാസത്തിൽ കൊച്ചിക്കുന്നീങ്ങുകയും തിരികെവന്നു് കുംഭമാസത്തിൽ കണ്ടനാടു് വഴി കോട്ടയത്തിനു പോവുകയും ചെയ്തു. 1035 തൃലാമാസത്തിൽ ബാവായെ പള്ളിക്കര പള്ളിയിൽ നിന്നും ആഘോഷപൂർവ്വം ഇങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുവന്നു. ബാവാ ഇവിടെ താമസിക്കുമ്പോൾ യദൃശലേമിലും അന്ത്യോഖ്യയിലും മൂന്നു ബാവന്മാർ കാലം ചെയ്തു. എന്നുള്ള അറിവുകിട്ടി. പിന്നീടു് അദ്ദേഹം കൊച്ചിയിലേക്കു് പോയി. അവിടെ നിന്നും മീനമാസത്തിൽ ഇങ്ങോട്ടുനീങ്ങി. ബാവായുടെ പേരിൽ വരാപ്പുഴ മെത്രാൻ 9999 രൂപായിക്കു് മാനനഷ്ടത്തിനു് കേസുകൊടുത്തതിലേക്കു് ഉത്തരം എഴു

തി വയ്ക്കുന്നതിന് അടുത്ത പള്ളിക്കാർ കൂടണമെന്ന് ബാവാരുടെ സാധനം (കല്ലന) വരികയാൽ 1037-ൽ ഈ പള്ളിയിൽ നിന്നും വെളിയത്തു കോരപ്പിസ്തോപ്പാ അച്ഛൻ മുതൽപേരെ അയച്ചിരുന്നു. ഈ കേസ് ബാവാവിക്ക് അനുകൂലമായി വിധിച്ചു.

11. യറുഗലേം പാത്രിയർക്കീസ്

1032-ൽ യറുഗലേം പാത്രിയർക്കീസ് മലയാളം സന്ദർശിക്കുന്നതിനും വിശുദ്ധ നാട്ടിലെ ദൈവാലയത്തിലേക്ക് ധർമ്മശേഖരം നടത്തുന്നതിനുമായി വന്നു. അദ്ദേഹം കുന്നക്കുരുടി പള്ളിയിൽ എഴുന്നള്ളി താമസിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ കൊണ്ടുവരുന്നതിനായി യോഗ നിശ്ചയ പ്രകാരം തോടത്തി കൊച്ചച്ചൻ മുതൽപേരെ കുന്നക്കുരുടിയിലേക്ക് അയച്ചു. ബാവാവയെ അത്യാഡംബരപൂർവ്വം ഈ പള്ളിയിൽ സ്വീകരിച്ചു. ഇവിടെ നിന്ന ഒരു നല്ല തുക ദാനമായി കൊടുത്തു. ഇവിടെ ആദിവാസം താമസിച്ചശേഷം കോതമംഗലത്തിനു നീങ്ങി. കോതമംഗലത്തിന് പോകുവാൻ ശ്രായിൽ പള്ളിയിൽ ഇരിക്കുന്ന കൂറിലോസ് ബാവാരുടെ മേനാവു എടുത്തു കൊണ്ടുവന്നാണ് ഉപയോഗിച്ചത്. ഇദ്ദേഹം റാക്കാട്ടുപള്ളിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ മാർ കൂറിലോസ് മലങ്കരയുടെ മെത്രാനാണെന്നുള്ള വിവരം റാക്കാട്ടു പള്ളിയുടെ ഭിത്തിയിൽ ഉല്ലേഖനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

12. കൊച്ചിപ്പള്ളി

ഏതൽക്കാലപര്യന്തമുള്ള ചരിത്രം നോക്കിയാൽ ശീമയിൽ നിന്നു വരുന്ന ബാവാന്മാർക്ക് അവരുടെ വകയായി കേരളത്തിൽ സ്ഥലമൊ പള്ളിയൊ ഇല്ലാത്തതിനാൽ നടുക്കരിൽ ചിലരുടെ പ്രേരണ നിമിത്തം അതതു കലത്തു ഭരിക്കുന്ന ഗവണ്മെന്റുകളുടെ നിരോധനത്തിന് അധീനപ്പെട്ടു ചിലപ്പോൾ നട്ടും തിരിയുന്നതിന് ഇടവന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതിന്റെ പരിഹാരാർത്ഥം ദീർഘദൃഷ്ടിയായ കൂറിലോസ് ബാവാ ചാലശ്ശേരിയിൽ എന്നപോലെ ബ്രി. കൊച്ചിയിൽ ശീമക്കാരുടെ പേരിൽ ഒരു പള്ളി സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് നിശ്ചയിച്ചു. ഇപ്രകാരം അത്രെ കൊച്ചിയിൽ ഒരു പള്ളി ഉണ്ടായത്. ഈ പള്ളിക്ക് മാർ-കൂറിലോസ് ബാവാരുടെ കല്ലന പ്രകാരം മുപ്പതു രൂപ ഈ പള്ളിയിൽ നിന്നും കൊടുത്തതുകൂടാതെ പള്ളിവയ്ക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ കായൽ നികത്തി എടുക്കുന്നതിന്

ആവശ്യമായ ചവറും ശീലാന്തിക്കു മരവും ഇറക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിന് വീണ്ടും കല്ലന അയച്ചപടി 1035-ൽ ടി സാധനങ്ങൾ അയച്ചുകൊടുത്തു ബാവായെ പള്ളി പണിയിൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

13. മരമത്തുപണികളും പുതിയ ശിമസ്തോിയും.

കുറുപ്പമ്പടി അങ്ങാടി 1031-ൽ പരിഷ്കരിച്ചു. പള്ളിയുടെ പടിഞ്ഞാറെ മുറ്റത്തുണ്ടായിരുന്ന കൽക്കുരിശ് മാർ-കൂറിലോസ് പൊളിപ്പിച്ചു പടിഞ്ഞാറെ ചിറയുടെ കരയിൽ സ്ഥാപിച്ചു. ആണ്ടുതോറും പുതു ഞായറാഴ്ച അവിടെ പന്തൽ ഇട്ടു പെരുന്നാൾ നടത്തുന്നതിന് കല്ലന ഉണ്ടായി. അങ്ങാടിയുടെ പടിഞ്ഞാറോട്ടും കിഴക്കോട്ടും ഉള്ളവഴികൾ വിസ്തീർന്നുമാക്കി. “കല്ലുക പൗലോന്റെ പഴയപുര നീക്കിപണിയുന്നതിനും വൃക്ഷം വെട്ടിനീക്കുന്നതിനും” വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തു. ചാമക്കാട്ട് അവരയുടെ കിഴക്കെ പറമ്പിൽ നിന്ന വൃക്ഷം മുതലായവയും വെട്ടിനീക്കി. പള്ളി അങ്ങാടിയിൽ പൂർവ്വകാലം മുതൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വ്യാപാരകേന്ദ്രങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. “ചാമക്കാട്ട് അവരയുടെ പുരയും കുടിയും ഉള്ളതു് അങ്ങാടിക്കും വഴിക്കും വിരോധം ആയിരിക്കുകൊണ്ടു് ആ പുരയ്ക്കു പകരം പുരയും കുടിക്കുപകരം കുടിയും” കൊടുത്തു ബാവായുടെ കല്ലന അനുസരിച്ചു 1035-ൽ വാങ്ങി വഴി ശരിപ്പെടുത്തി. 1036-ൽ പടിഞ്ഞാറോട്ടുള്ള വഴിയിലെ കല്ലുകൾ പൊട്ടിച്ചു വഴി നന്നാക്കി. ബാവാ സ്ഥാപിച്ച തുലാം 20-ാം തീയതി പെരുന്നാൾ ബാവായുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ 1031-ൽ ആഡംബരപൂർവ്വം നടത്തി. കണ്ടച്ചാൽ വീരവാദ്യം മുഴക്കുകയും, കല്ലുകൽ ചാക്കോ ചെട്ടിവാദ്യം നടത്തുകയും, കണ്ടത്തൂർക്കാരൻ ഇട്ടിയാണി മുതൽപേർ നാഗസ്വരം ഊതുകയും, അങ്കമാലിക്കാരൻ തോമായും, കോരശ്ശേരി ഭൗസേഫും തമ്പേർ കൊട്ടുകയും, പാറപ്പറം ചാക്കോ, രായമംഗലം പാണൻ, എളമ്പ്രകണ്ട, ഇരുമല ഇക്കോരൻ, കുന്നക്കുരുടി-മുറ്റാറുപുഴ-അങ്കമാലി-പാമ്പാക്കട-മഴുവന്തൂർ-മാമ്മലശ്ശേരി എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെ ചെണ്ടക്കാർ ഉരുട്ടുചെണ്ടകൊട്ടുകയും, കോട്ടപ്പറം പൈലി മുതലായ അഞ്ചുപേർ ചെട്ടിവാദ്യം നടത്തുകയും ചെയ്തു. കൂടാതെ തുരുത്തിക്കാരൻ പണിക്കർ ഓട്ടൻ തുള്ളലും വടയംപാടിക്കാരൻ കഞ്ഞൻ അമ്മാനം.

ആട്ടവും, പുത്തൻകുടി കോരയും പൂക്കുടുതരിയതും വെടിക്കെട്ടു നടത്തുകയും ചെയ്തു. ഇവയെല്ലാം പള്ളിയിൽ നിന്ന് ക്രമപ്രകാരം ഉലികൊടുത്തു.

1032-ൽ രണ്ടാമത്തെ മണി (18 തൂലാം 88 പലം) വാപ്പിച്ചു തൂലാമാസത്തിൽ പള്ളിയുടെ പടിഞ്ഞാറുവശത്തു മുഖവാര മുകളിൽ തൂക്കി ഇട്ടു. ഇതിന്റെ നാക്കിൻ 67 $\frac{3}{4}$ പലം തൂക്കം ഉണ്ടു്. ചെറിയമണി 1033 ൽ വാത്തു് തൂക്കി ഇട്ടു. ഇപ്പോൾ പള്ളിക്കുള്ള പുസ്തകങ്ങളിൽ 'ആശായുടെ നമസ്കാരം' എന്ന സുറിയാനി എഴുത്തു പുസ്തകം 14 രൂപാ വിലക്കു് 1033-ൽ മാവേലിക്കര വടക്കേതല പുത്തൻപെര ചാണ്ടി കത്തനാരോടു് വാങ്ങിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. മാളികയുടെ മുകളിൽ ഉള്ള മേമ്പുട്ടു മുറിയുടെ കിഴക്കുപശ്ചാത്യം ഉള്ള അന്ത്രാള മുറിയുടെ വടക്കോട്ടുള്ള വാതിലിനു് 1034-ൽ ഇടുപ്പുപലക ഇട്ടു. 1035-ൽ തുരുത്തിയുടേയും ആത്തുകന്റേയും കൈസ്സാനകാലത്തു് മുഖവാരം വിണ്ടു പണി ആരംഭിച്ചു. 1037 മുതൽ കല്ലറക്കൻ തന്നെ ഈ പണി നടത്തിക്കുകയും അതിനു് ആവശ്യമായ പണം പള്ളിയിൽ നിന്നു് എടുക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. ഇക്കാലത്തു് കല്ലറക്കൻ മറ്റുള്ള എല്ലാ വീട്ടുകാരേക്കാളും സാമ്പത്തികമായും സാമൂഹ്യമായും ഉന്നതസ്ഥാനത്തു് എത്തിയിരുന്നതിനാൽ കല്ലറക്കൻ തരകനോടു് നേരിടുവാൻ മറ്റുള്ളവർ അശക്തർ ആയിരുന്നില്ല. എട്ടു കൈക്കാരന്മാരിൽ രണ്ടുപേർ വീതം മാറിമാറി തന്നാണ്ടു ഭരണം നടത്തുമ്പോൾ എല്ലാജോലികളും അവർ തന്നെ നടത്തിയിരുന്നു. എന്നാൽ 1037-ൽ തന്നാണ്ടുജോലി ഏറ്റ കല്ലറക്കൻ മുഖവാര പണി മാത്രം തന്നാണ്ടു കൈക്കാരന്മാർക്കു വിട്ടുകൊടുക്കാതെ സ്വയം ഏറ്റു നടത്തിയതു തൃപ്തികരം ആയിരുന്നില്ല. തുടർന്നു് തനിക്കു് മാനുഷസ്ഥാനം (മാറാസ്ഥാനം) ഉണ്ടെന്നു് കല്ലറക്കൻ 1058-ലെ വഴക്കുകാലത്തു് വാദിപ്പാൻ തുടങ്ങി. മുഖവാര പണിയുടെ കണക്കുകൾ 1068-ൽ വഴക്കു് അവസാനിച്ചപ്പോഴോ അതിനുശേഷമോ ഇതുവരെ പള്ളിയോഗത്തെ കേൾപ്പിച്ചിട്ടില്ല.

1036-ൽ 27 രൂപാ ചെലവുചെയ്തു് അല്ലവ്ര പരമ്പിൽ കുരിശു വയ്ക്കുന്നതിനു് നിദാനം വരുത്തി. 1040-ൽ നൂറുരൂപാ ചെലവു ചെയ്തു് അല്ലവ്ര പരമ്പിൽ കുരിശുപള്ളി വയ്ക്കുന്നതിനു് ഉത്തരവു് വരുത്തി അളന്നുതിരിച്ചു. 1040-ൽ ബെത്സൈറൊ പള്ളിക്കു്

കല്ലിട്ടു. 1038-ൽ പള്ളിസാമാനങ്ങൾക്ക് കൂലി നിശ്ചയിച്ചു. വെള്ളികരിശിനും കരിശുമാനക്കുംകൂടി 120 പുത്തൻ കൂലിനിശ്ചയിച്ചു. കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ പല പണികളും മാർ-കൂർ ലോസ് ഇവിടെ ഇരുന്ന് ചെയ്യിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ശവക്കോട്ട 1040 ൽ വടക്കെ പുരയിടത്തിലേക്ക് (ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥലം) മാറി സ്ഥാപിച്ചു. ഇതിൽ ആദ്യമായി ശവം ഇട്ടത് 1040 മിഥുനത്തിൽ അരീക്കൽ-വടക്കൻ വായു ഇട്ടുപ്പിനെ ആണ്. ശവക്കോട്ടയുടെ നടുവിൽ സ്വല്പം കിഴക്കോട്ടുമാറി തെക്കെ അരികിൽ ഒരു ശിമസ്തേരി പള്ളി പണി ആരംഭിച്ചു. അത് ഉദ്ദേശിച്ചപോലെ പ്രയോജനപ്പെട്ടില്ല. അതിൽ ഇപ്പോൾ പട്ടക്കാരുടെ ശവം അടക്കിവരുന്നു. ശിമസ്തേരി പള്ളിയുടെ പടിഞ്ഞാറുവശം ആദ്യത്തെ അണിയിൽ കല്ലറക്ക, പൊയ്ക്കാടൻ, തോമ്പ്ര, തുരുത്തി എന്നീ നാലുവീടുകാക്കും രണ്ടാമത്തെ അണിയിൽ ആതുരക, ഉറുമിയാടൻ, അറയ്ക്ക, മരങ്ങാടൻ എന്നീ വീടുകാക്കും പിന്നിൽ മറ്റുള്ളവക്കും അണി നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. 1058 ലെ വഴക്കോട്ടകൂടെ അണിഭേദിച്ചു. കഴിക്കാണം ഭേദപ്പെടുത്തിയും ശകം ഇട്ടുതുടങ്ങി.

14. സമാവര വസതുക്കൾ

തിരുവിതാംകൂറിലെ ഭൂമി ഗവണ്മെന്റുവക, ജന്മംവക എന്നിങ്ങനെ രണ്ടുതരം. ജന്മംവകതന്നെ ദേവസ്വം ബ്രഹ്മസ്വം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. രാജകീയ നിലങ്ങൾക്ക് കൊടുക്കുന്ന കരത്തിന് വിലത്തരം എന്നു പേർ

1033 ചിങ്ങം ‘‘പടിഞ്ഞാറെ പടമറം മുഗാൽ 6 പറ 5 ഡങ്കഴിക്ക് കാലേ അറയ്ക്കാൽ പാട്ടുമുള്ള നിലം ചെരക്കൽ മാത്തു മുതൽപേരോട്ട് തീരഴുതിവാങ്ങിച്ച വകക്ക്...കരം...

1033 ൽ ചെരക്കണ്ടത്തിലെ പാട്ടം പള്ളിയിൽ അളപ്പിച്ചതായി കാണുന്നു. കൂടാതെ മുപ്പ് ചേർത്തിരിക്കുന്നതും 1040 വരെ പള്ളിക്കു ഉണ്ടായിരുന്നതുമായ സമാവര വസ്തുക്കളുടെ ഒരു ലിസ്റ്റ് താഴെ ചേർക്കുന്നു. 1040 നോട്ടകൂടെ വേറെ നിലങ്ങളും പുരയിടങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. താഴെ അവസാനം എഴുതിയിരിക്കുന്ന 95-5 നിലം ഒറി പിന്നീടു ഒഴിപ്പിച്ചപ്പോൾ ആവക മുതൽകൊണ്ട് വസ്തു സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1068 ലെ രജിസ്റ്റർ ഉടമ്പടിയിൽ വിശദമായ ഒരു ലിസ്റ്റ് കാണാവുന്നതാണ്.

1040 വരെ ഉണ്ടായിരുന്ന വസ്തുവിവരം

1. ചേരാനല്ലൂർ പ്രവൃത്തിയിൽ

പണ്ടാരംവകയും മുതലാളൻവകയും	നിലത്തിന്റെ പേരും	തടി	പറ	ഡങ്ക.
	പ്രാന്തം കണ്ടം	7	— 15	— 0
	വാരിയം കണ്ടം	3	— 12	— 0
	മണലോടി	5	— 5	— 0
	പാടച്ചേരി മ്യാലി	4	— 3	— 5
	എലഞ്ഞിക്കോട്ട	9	— 10	— 0
	പുഴക്കാട്ട് മുണ്ടകൻ	5	— 8	— 0
	കാമ്പ്രം	9	— 10	— 0
		<hr/>	<hr/>	<hr/>
		42	— 63	— 5
		മുപ്രം നെല്ലു്		19 — 0
				<hr/>
			തടി പറ ഡ.	
		മുഴിപ്പാടം	18	- 11 - 0
		ചെറുമററം	8	- 2 - 0
	പൂവക്കക്കോട്ട്	17	- 13 - 0	
	വാച്ചേരികണ്ടം	9	- 16 - 0	
	ചെമ്പന്തശ്ശേരികണ്ടം	1	- 1 - 0	
	പട്ടരുകണ്ടം	3	- 8 - 0	
	വരമ്പോത്തുകണ്ടം	4	- 5 - 0	
		<hr/>	<hr/>	
		60	- 56 - 0	
		മുപ്രം നെല്ലു്		
			<hr/>	
			16 - 8	
			<hr/>	
	കോട്ടപ്പാടം	10	- 11 - 0	
		മുപ്രംനെല്ലു്		
			<hr/>	
			3 - 3	

ആകെ തടി 112, നിലം 130 പറ 5 ഡങ്കഴി
 ആകെ മുപ്രം 39 പറ 1 ഡങ്കഴി
 വിലത്തരം പുത്തൻ 58 ന് ചത്തകൂലി 9 $\frac{13}{16}$

2. അശമന്നൂർ പ്രവൃത്തിയിൽ

പണ്ടാരൻവകയും മുതലാളൻവകയും

	പറ. ഡങ്കഴി
പള്ളി വക തന്നത് താണി അകത്തുട്ട്	16 0
പട്ടവലിയം കീപ്പറത്തുമുലംകൂടി	14 5
ആകെ	30 5

1002-ൽ അശമന്നൂരും ചേരാനല്ലൂരുംകൂടി കൊടുക്കേണ്ട പുത്തൻ ചക്രം 229 1/2

നേരവത്തു മഠത്തിൽ കോയിമ്മ 6 പറ 3 1/2 ഡങ്കഴി
 പ്രളയിക്കാട്ട് തൃക്കയിൽ മേല്പടിക്കു 14 പറ 1 ഡങ്കഴി
 ടി യാൻ പൊയ്ക്കാടൻ പേരിൽ കൊടുക്കേണ്ടത് 6 പറ 1 ഡങ്ക.

1029-ൽ നിലത്തിന്റെ വിവരം തടി നിലം

പണ്ടാരവക ഒറ്റിമുടക്കഴ കരയിൽ കഴിനിലം ആയു	പ. ഡ
പാടത്തു കിടങ്ങയം പടവിൽ ചാലിൽ മുണ്ടകൻ	9 - 5--0
ടി തട്ടയത്തു കണ്ടം മുണ്ടകൻ	7 - 5--0
ടി പാനേകണ്ടം മുണ്ടകൻ	3 - 5--0
വേങ്ങൂർ കരയിൽ വേങ്ങൂർ പാടത്തു ഇടവനപ്പടവു	
മുണ്ടകൻ	4 - 5--0
മുക്കനാട്ടുകടി മൃഗാൽ	30 - 16 0
ടി കര വേങ്ങൂർ പാടം മുണ്ടകൻ	5 - 22--0
ടി പാടത്തു കപ്പടക്കാട്ടുമുണ്ടകത്തിൽ	
അരുകിൽ മുണ്ടകൻ	2 - 1--0
.....പൊടിവു.....	
വാഴ് പിളി പാടത്തു ചീറങ്ങര വിരിപ്പു	4 - 2 0
കാനാട്ടുപടവിൽ വടക്കെ പടവു മുണ്ടകൻ	3 - 2--0
ടി കരയിൽ പയ്യിനിലം മുണ്ടകപ്പാടത്തു	
പോത്തനോടി	2 - 1--5
ചിററയോടി മുണ്ടകൻ കരിപ്പമററം വിരിപ്പു	4 - 4--0
പുഴക്കാട്ടുകരയിൽ പുഴക്കാട്ട് പാടത്തു പൊറക്കണ്ടം	
മുണ്ടകൻ	10 - 8--8
ആകെ വിരിപ്പു മുണ്ടകൻ	95 പറ. 5 ഡ.

ഈ 95 പറ 5 ഡ. “കളങ്ങര അകത്തുട്ട് പാർവ്വേലി കണക്ക കണ്ണൻ കമാരൻ പേരിൽ” ആണ്.

അരമം പുത്തൻ 12375 ക്ക് ഉഭയം 154 പറ 6 ½ ഡക.

നെല്ലു 77 പറക്ക് ഉഭയം 1 പറ 8 ½ ഡകഴി

ആകെ ഉഭയം 156 പറ. 5 ½ ഡ.

ആകെ നിലം.	പറ ഡക.
ചേരാനല്ലൂർ പ്രവൃത്തിയിൽ	130 — 5
അശമന്നൂർ പ്രവൃത്തിയിൽ	30 — 5
കളങ്ങര അകത്തുട്ടെ പേരിൽ	95 — 5
ആകെ	256 — 5

15. ഇടവകയിലെ സൗന്ദര്യപിണക്കം.

രണ്ടു തലമുറകളിലായി നൂറു വർഷക്കാലം ഈ ഇടവക യാതൊരു വഴക്കം കഴുപ്പും കൂടാതെ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചവരിക ആയിരുന്നു. എന്നാൽ 1030 മുതൽ ചെറിയ തോതിൽ സൗന്ദര്യപ്പിണക്കം ആരംഭിക്കുകയും 1058-ൽ ആയത് അന്തഃമുദ്രയായി തീരുകയും ചെയ്തു. 1068-വരെ ഈ പള്ളിയിൽ മുതൽപിടിയൊ കണക്കനൊ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കൈക്കുറെന്മാർ പള്ളിയിൽ നിന്ന് യാതൊരു ആദായമൊ ഭക്ഷണമൊ പറയാതെ സ്വഭവനത്തിൽ നിന്ന് ഭക്ഷണം കൊണ്ടുവന്ന് പള്ളിക്കാര്യങ്ങൾ മുറപോലെ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഏല്പാവരം സമഭാവനയിൽ ആണ് വർത്തിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ മുൻ പറഞ്ഞതുപോലെ 1037 മുതൽ പള്ളിയുടെ മുഖവാരപണി തന്നാണ്ടുകാരെ ഏല്പിക്കാതെ കല്ലറക്കൻ സ്വേഷ്യപ്രകാരം നടത്തിയത് പലപ്പോൾ അസുഖത്തിനു കാരണമായി. കൂടാതെ ചില കൈസ്താനികളുടെ ചീട്ടുകളിൽ ഒന്നിൽ അധികം ആട്ടുകൾ ഉണ്ടായപ്പോൾ അവരിൽ ഒരാം കൈസ്താനം നോക്കുന്നത് മറ്റു സഹോദരങ്ങൾക്ക് അസുഖക്കാരണമായി. ഇക്കാലത്തിനു മുമ്പ് പള്ളിയിൽ കൈസ്താനി ആയിരിക്കുന്നത് ഒരു ആത്മീക വൃത്തിയായി കൈക്കുറെന്മാർ കരുതിയിരുന്നു. എന്നാൽ എട്ടു കൈക്കുറെന്മാരിൽ ചിലർ പ്രതേകിച്ച് കല്ലറക്കൽ കൈസ്താനം ജോലി കടംബ അവകാശമായി ഗണിച്ച് മറ്റുള്ളവരെ അവഗണിച്ചു തുടങ്ങി. ചിലരുടെ വേ

നം ഭാഗം നിമിത്തം വളരെ ശോഷിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അപ്രകാരമുള്ള സ്ഥിതി കല്ലറക്കൽ ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ സാമ്പത്തിക നില വളരെ ഭേദപ്പെട്ടിരുന്നു. സ്വത്തിന്റെ ആധിക്യം നിമിത്തം ചില കടംബാഗങ്ങൾ ജീവിത വിശുദ്ധി ഇല്ലാത്തവരായിത്തീർന്നു. തന്നിമിത്തം ഇടവക ജനങ്ങൾ പള്ളി കൈക്കാരന്മാരിൽ ചിലരോടു് ഉള്ളിലെ രൂപി ഇല്ലാതായി. ഇതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ പള്ളി ജോലിയിൽ ഇരിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി ചില കവിതകളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

മുൻകാലത്തു് ധനസ്ഥിതിയിൽ ക്ഷീണിച്ചിരുന്ന പലരും അക്കാലത്തു് നല്ല സാമ്പത്തിക നിലയെ പ്രാപിച്ചിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ കൊച്ചി സംസ്ഥാനങ്ങൾ അതതു രാജാക്കന്മാരുടെ ഭരണത്തിലും ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ മേൽകോയ്മയിലും ആയി തീർന്നിരുന്നതിനാൽ യുദ്ധങ്ങൾ, കലാപങ്ങൾ, അടിമകൾ, കവർച്ചകൾ മുതലായവ ഇല്ലാതായി ഭവിച്ചു. വസന്ത, ക്ഷാമം മുതലായ അരിഷ്ട സംഭവങ്ങൾ കുറഞ്ഞു. തന്നിമിത്തം ഇടവക ജനങ്ങൾ ഉണർന്നു് ആത്മീകമായും, സാമ്പത്തികമായും, മാനസ്സികമായും വളരാൻ തുടങ്ങി.

അക്കാലത്തു് ശവത്തിനു് വലിയ ഇടുകെട്ടു് ഏടുക്കുന്നവർക്കു മാത്രമേ ശക്തപുരട്ടി മുതലായ വിഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാൻ അവകാശം ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഇതു ഗണ്യമാക്കാതെ മഞ്ഞുമ്മക്കടി വിഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയതിന്മേൽ കല്ലറക്കൽ ചോദ്യം ചെയ്തു. തന്നിമിത്തം അവർ കുറുപ്പമ്പടി ഇടവകയിൽ നിന്നു് കോട്ടപ്പടിക്കലും. അവിടെ നിന്നു് ചിലർ ചേലാട്ടുപള്ളിയിലും ഇടവക ചേർന്നു. 251 പുത്തൻ കുഴിക്കാണം വയ്ക്കുന്ന കല്ലറക്കൽ പൊയ്ക്കാടൻ. മാത്രമേ ശവത്തിനു് വെള്ളിക്കുരിശു് ഏടുക്കേ പതിവുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ 151 പുത്തൻ കുഴിക്കാണം വയ്ക്കുന്ന ചില കൈസ്സാന വീട്ടുകാരും ശവത്തിനു് വെള്ളിക്കുരിശു് ഏടുത്തു തുടങ്ങി. എന്നാൽ മറ്റുള്ളവർക്കു് ഇതു് അനുവദിക്കാതിരുന്നതിനാൽ താഴെ പറയുന്നവർ ചേർന്നു് ഓരോ പരാതി പള്ളിയോഗത്തിൽ സമർപ്പിച്ചു. 1. പ്രളയിക്കാട്, മറ്റവന പൈലി കോര മുതൽപേർ. 2. പാണ്ടിക്കാട്ടു മറ്റവന വർഷിചാക്കൊ മുതൽ പേർ. 3. മുടക്കുഴ ആലിയാട്ടുകുടി കുര്യൻ ഇട്ടീര മുതൽപേർ. 4. പുഴക്കാട്ടു് കല്ലറക്കൽ വർഷി വർഷി മുതൽ

പേർ. 5. നെടുങ്ങപ്ര വട്ടയ്ക്കാട്ടു പൈലി ചാക്കോ മുതൽപേർ

6. വേങ്ങൂർ പണ്ടിക്കടി പൈലി വർക്കി മുതൽ പേർ. ഈ പര്യ
തികളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ 1033 കർക്കടകത്തിൽ 151 പുത്തൻ കുഴി
ക്കാണം വയ്ക്കുന്ന എല്ലാവീട്ടുകാർക്കും വെള്ളിക്കുരിശ് ഉൾപ്പെടെ വ
ലിയ ഇട്ടുകെട്ട് സഹിതം ശവം എടുക്കാമെന്ന് പള്ളിയോഗം തീരു
മാനിച്ചു. അതിന് പട്ടക്കാർക്കുള്ള കൈറുത്ത് പള്ളി ഭോഗം എന്ന്
വളം നിശ്ചയിച്ചു.

പടിഞ്ഞാറുകോട്ടിൽ തുരുത്തിയും തോമ്പ്രയും ആണ് അക്കാല
ത്തു പ്രഥമസ്ഥാനത്തു നിന്നിരുന്നത്. എന്നാൽ തോമ്പ്ര കുഞ്ഞി
പാവു റോമാക്കാരെ വാളിച്ചു അടിയന്തിരം കഴിച്ചതിനാൽ 40 ച
ക്രവും, ചിങ്ങം 15-ാം തീയതി മേമ്പൂട്ടിന്റെ താക്കോൽ കൃത്യസമ
യത്തു കൊണ്ടുവന്ന് സാമാനം എടുക്കാത്തതുകൊണ്ട് 2 രൂപ 3 ച
ക്രവും ടി യാനെക്കൊണ്ടു പള്ളിയോഗം 1034 ചിങ്ങത്തിൽ പിഴ
നിശ്ചയിച്ചു. അക്കാലംവരെ പഴയകൂറുകാരെ അടിയന്തിരത്തിന്
വാളിക്കുന്ന പതിവു ഇല്ലായിരുന്നു. കൈക്കാരന്മാരേക്കൊണ്ടു പി
ഴ ചെയ്യിക്കുന്നത് ഇദം പ്രഥമമായിട്ടാണ്. ഇടവക ജനങ്ങളെക്കൊ
ണ്ടും കപ്യാരന്മാരെക്കൊണ്ടും ധാരാളം പിഴ ചെയ്യിച്ചതായി കണ
ക്കിൽ കാണുന്നുണ്ട്. അക്കാലത്തു മാനാനായ പെരുന്നാളും ഞായ
രാഴ്ചയും നോക്കാതെ ഏർ പൂട്ടിയവരേയും മന്ത്രവാദം ചെയ്യിച്ചവരേ
യും മറ്റും ശിക്ഷിച്ചതായി കാണുന്നു. അന്ന് കല്ലറക്കൽ കോരതര
കന്റെ പ്രാബല്യം ആയിരുന്നു. ചില ആളുകൾ നല്ല നിലയിൽ
വസ്രുധാരണം ചെയ്തും മറ്റും നടന്നാൽ അവരോടു 'നീ കല്ലറക്കനാ
ണോ! പാരായി ആണോ! എന്നും മറ്റും ഉള്ള ചോദ്യം നടപ്പിലാ
യി. തോമ്പ്ര കുഞ്ഞിപാവു തന്നിമിത്തം കൈറുത്ത് ഉപേക്ഷിച്ചു
ടി ജോലി തോമ്പ്ര കോരള ഏറ്റെടുത്തു. ഇവയും വഴക്കിന്റെ നാ
ടി ആയിരുന്നു.

തോമ്പ്ര കുഞ്ഞിപാവു തന്റെ സ്വാധീനം മറ്റുള്ളവരുടെ ഇട
യിൽ ചെലുത്തി. യോഗത്തിൽ ശരിയായ സ്വാധീനം ലഭിക്ക
വാൻ ചിലർക്ക് പട്ടം കൊടുക്കണമെന്ന് തീരുമാനിച്ചു. അന്ന് ഏഴു
പട്ടക്കാർ ഈ പള്ളിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. പൊയ്ക്കാടൻ, തുരുത്തി,
തോമ്പ്ര എന്നിവരിൽ ചിലരെ കൂട്ടുപിടിച്ചു തങ്ങളുടെ കട്ടികൾക്ക്

പട്ടംകൊടുക്കുന്നതിന് യോഗക്കുറിക്കുവേണ്ടി പള്ളി യോഗത്തിൽ (കമ്മററിയിൽ) 1034-ൽ തുലാമാസത്തിൽ അപേക്ഷ ബോധിപ്പിച്ചു. അപേക്ഷിച്ചവർ:- തോമ്പ്ര കഞ്ഞിപാവു, പൊയ്ക്കാട്ടിൽ ഇട്ടിമാത്തു, മുണ്ടയ്ക്കുമാലിക്കുടി കുരുവിള, കഞ്ഞിവീട്ടിക്കുടി വട്തി, തുരുത്തുംമാലി പൈലി, പൊയ്ക്കാട്ടിൽ (നടുമുറിക്കൽ) ഇട്ടി മാത്തു എന്നിവർ ആയിരുന്നു. എന്നാൽ പള്ളിയിൽ ആവശ്യത്തിന് പട്ടക്കാർ ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു അപേക്ഷ തള്ളി-യോഗക്കുറി കൂടാതെ പട്ടംകൊടുക്കുവാനെന്ന് കാണിച്ച് യുയാക്കിൻ മാർ-കൂറിലോസ്, മാത്യൂസ് മാർ-അത്താനാസിയോസ് എന്നിവർക്ക് പള്ളിയോഗം ഒരു അപേക്ഷ എഴുതി തോമ്പ്ര അച്ഛൻ മുതലായ നാലുപേർ വശം കൊടുത്തു. എന്നാൽ മാത്യൂസ് മാർ-അത്താനാസിയോസ് യോഗ ഫിതത്തിന് എതിരായി മേൽപ്രസ്ഥാവിച്ചവരുടെ പൈതങ്ങൾക്ക് ശെമ്മാശുപട്ടം കൊടുത്തു. തങ്ങളുടെ പൈതങ്ങളുടെ (ശെമ്മാശുനാരെ) പള്ളിയിൽ ബലമായി കയറുന്നതിന് ശ്രമിച്ചിട്ടു സാധിക്കാത്തതിനാൽ പൊയ്ക്കാട്ടിൽ ഇട്ടി മാത്തു മുതൽപേർ പള്ളിയോഗത്തിന്റെ പേരിൽ "അസംബന്ധമായി" പോലീസിൽ ഹജ്ജി കൊടുത്തു. പോലീസിൽ നിന്നും യോഗത്തിന് സമൻസ് വന്നപ്പോൾ "യോഗക്കാർ പൊന്നത്തമ്പുരാനും, ദിവാൻജിക്കും, പേഷ്കർ സ്വാമിക്കും" അപേക്ഷകൾ അയച്ചു. മാത്രമല്ല "ഇട്ടിമാത്തു മുതൽ പേർ സഭയിൽ നിന്നു മുടക്കി" കപ്യാരന്മാരിൽ ഒരാളായ പടയാട്ടിൽ മാത്തുള്ള അവർകൾക്ക് ഉള്ള അനുകൂലമായിരുന്നു. ഇട്ടിമാത്തു പള്ളിയിൽ വന്നപ്പോൾ കപ്യാർ മാത്തുള്ള ടിയാൻ കുർബ്ബാന സമയത്ത് കൈകസ്തുരി കൊടുത്തു. തന്നിമിത്തം പള്ളിയോഗം കപ്യാരെക്കൊണ്ടു് 1 ചക്രം പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യിച്ചു. ഇട്ടി മാത്തു മുതൽപേർ പോലീസിൽ കൊടുത്ത അപേക്ഷ തള്ളപ്പെട്ടു. പള്ളിയോഗം ഇതിൽ വിജയിച്ചു. അവരിൽ പടിഞ്ഞാറുംകൂറ്റിൽ ഉള്ള നാലുപേർ കുറും സമ്മതിച്ച് പള്ളിയോഗത്തിൽ എഴുതിവെച്ചു.

"മുണ്ടക്കുമാലിക്കുടി കോരത്ത് മുതൽ പേർ ആറുപേരും അവരുടെ മക്കൾക്ക് പട്ടം കൊടുക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടു് ആവശ്യത്തിന് പട്ടക്കാർ ഉള്ളതുകൊണ്ടു് കൊടുപ്പിക്കേണ്ട എന്ന് യോഗം നിശ്ചയിച്ചു. അവർ അതു് കൂട്ടാക്കാതെയും മെത്രാപ്പോലീത്തായു്

ടെ അനുവാദം കൂടാതെയും പട്ടം കൊടുപ്പിച്ചു. ശെമ്മാശ്ശന്മാരെ ബലമായി പള്ളിയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിന് ഉത്സാഹിച്ചു. അവരെ സഭ മുടക്കി. അവർ അപേക്ഷ കൊടുത്തതു തള്ളിപ്പോയി. അവസാനം അവരിൽ മുണ്ടക്കമാലിക്കടി കോരത്ത്, തോമ്പ്ര കഞ്ഞിപാവു, തുരുത്തിമാലി പൈലി, കഞ്ഞിട്ടിക്കടി വർക്കി എന്നിവർ പള്ളിയോഗത്തിൽ കുറാം സമ്മതിച്ചതിനാൽ കൈച്ചീട്ട് എഴുതി വെപ്പിച്ചു അവരെ പള്ളിയിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് അവരെക്കൊണ്ട് പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യിച്ചു. വരവ് മുണ്ടക്കമാലിക്കടി കോരത്ത് 105 രൂപ തോമ്പ്ര കഞ്ഞിപാവു 105 രൂപ തുരുത്തുമാലി പൈലി 105 രൂപ കഞ്ഞിട്ടിക്കടി വർക്കി 105 രൂപ ആകെ വരവ് 420 രൂപ''

അവർ പിഴ കെട്ടിവച്ചു എങ്കിലും കല്ലറക്കൽ കോരതരകൻ മുതൽപേർ ചില തടസ്സങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയതിനാൽ അവർ വേറെ പള്ളിവച്ചു പിരിഞ്ഞുപോയി

16. തുരുത്തിപ്പിള്ളി പള്ളി

കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയോഗത്തിന്റെ രസക്ഷയ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്ന തോമ്പ്ര കഞ്ഞിപാവു മുതൽപേരുടെ ശ്രമഫലമായി പാലകനനോട് പട്ടം ഏറ്റവുമധികം 1. മുണ്ടക്കമാലിക്കടി ഗീവറുഗീസ് ശെമ്മാശ്ശൻ 2 കഞ്ഞിട്ടിക്കടി മത്തായി ശെമ്മാശ്ശൻ 3 തുരുത്തുമാലി യാക്കോബ് ശെമ്മാശ്ശൻ 4. തോമ്പ്ര ഗീവറുഗീസ് ശെമ്മാശ്ശൻ 5. തുരുത്തി ചേട്ടാകളത്തൂർക്കര അബ്രാഹാം ശെമ്മാശ്ശൻ എന്നിവർ അഞ്ചുപേരും ശരിയായ കൈവെപ്പിനാൽ കത്തനാർ പട്ടം ഏറ്റവും അവരും അവരുടെ കുടുംബവും മാറ്റം ചേർന്ന് 1036 തുലാം 9-ാം തീയതി തുരുത്തിപ്പിള്ളിയിൽ ഒരു പള്ളി വച്ചു. ഒട്ടധികം വീട്ടുകാരെ ചേർത്ത് ഇടവക രൂപീകരിച്ചു. പില്ല ലങ്ങുളിലായി ഈ പള്ളിയിൽ നിന്ന് തുരുത്തിപ്പിള്ളി ചെറിയ പള്ളിയും, പെരുമാണി പള്ളിയും, ചെട്ടിനട സീയോൻ ആശ്രമം പള്ളിയും പിരിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഇതിൽ പറയുന്ന ചേട്ടാകളത്തൂർക്കര അബ്രാഹാം കത്തനാരുടെ മകനാണ് ഇപ്പോഴത്തെ കണ്ടനോട് ഭദ്രാസന ഇടവകയുടെ ഔഗേൻ മാർ തീമമെയോസ് മെത്രാൻ ഇദ്ദേഹം അനേകം പട്ടക്കാരുടെ വിശേഷാൽ ഈ എഴുത്തുകാരന്റെ സുറിയാനി മല്ലാൻ കൂടെ ആണ്.

17. അല്ലവ പള്ളി

1036-ൽ കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ കൈക്കാരന്മാരായിരുന്ന തുരുത്തി, തോമ്പ്ര എന്നിവർക്കു എതിരായി അവരുടെ സമീപം അവരുടെ വീട്ടുകാരും ചേർന്ന് തുരുത്തിപ്പിള്ളി പറമ്പിൽ ഒരു പള്ളി വച്ചുപിരിഞ്ഞുപോയതു കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിലെ കൈക്കാരന്മാർക്കു മൺഭേദകമായിതീർന്നു. അതിനാൽ കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ നിന്നും ജനങ്ങൾ പിരിഞ്ഞുപോകാതിരിപ്പാനും മറ്റുമായി തുരുത്തിപ്പിള്ളി പള്ളിയുടെനേരെ വടക്കെ കരയിൽ അല്ലവ പറമ്പിൽ കുറുപ്പമ്പടി പള്ളി വക ആയി സ്ഥലം വാങ്ങി 1036-ൽ ഒരു കുരിശു സ്ഥാപിക്കുകയും 1640 ഉടവം 1-ാം തീയതി കൂറിലോസ് ബാവാ അതു ഒരു പള്ളിയായി പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തുവിവരം മുമ്പു പ്രസ്ഥാവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇപ്രകാരം ഈ പള്ളി 1067-വരെ കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ നിന്നും നടത്തി വന്നിരുന്നു. എന്നാൽ 1058 - 1078 വരെ ഉള്ള കാലങ്ങളിലെ കുറുപ്പമ്പടി വഴക്കുകളെ തുടർന്ന് ഈ പള്ളിയിലെ കൈക്കാരന്മാരായിരുന്ന തുരുത്തി, തോമ്പ്ര വീട്ടുകാർ 1067-ൽ അല്ലവ പള്ളി ഒരു സ്വതന്ത്ര പള്ളി ആക്കിതീർത്തു. ആ പള്ളിയിൽ ആദ്യകലത്തു കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിലെ പുരോഹിതന്മാരാണ് തവണ (കമ്മം) നടത്തിവന്നിരുന്നതു്. അതിനുശേഷം തോമ്പ്ര ഗീവറുഗീസ് കത്തനാർ [കുറു അച്ഛൻ] പള്ളി നടത്തിവന്നു. ഇദ്ദേഹം കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയുടെ ചരിത്രം എഴുതുന്നതിൽ എന്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇപ്പോൾ ഈ പള്ളിയിൽ ബ. തുരുത്തുംമാലി അച്ഛനും, തോമ്പ്ര ഗീവറുഗീസ് (കൊച്ചുകുറു) അച്ഛനും തവണ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

18. വേങ്ങൂർ മാർ കൗമാ പള്ളി

നടമുറിക്കൽ പൊയ്ക്കാട്ടിൽ ചെറിയാൻ മാത്തു ഇട്ടിമാത്തു മാത്രം കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ 105 രൂപാ പിഴ കെട്ടിയില്ല. തന്നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ ഗീവറുഗീസ് ശെമ്മാഴ്ശ്ശൻ പ്രവേശനം ലഭിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം അവിവാഹിതൻ ആയിരുന്നു. വിവാഹം കഴിക്കാതെ പട്ടം കൊടുക്കുകയില്ലെന്ന് പറഞ്ഞതിനാൽ വേങ്ങൂർ മലയിൽ അത്തിക്കാട്ടിൽ ഒരു പള്ളി വയ്ക്കുന്നതിനു് പാലക്കുന്നത്തു് മാത്യുസ് മാർ-അത്താനാസിയോസിയോടു് കല്പന വാങ്ങി. പ

നീടു പുലിക്കോട്ടു മാർ-ദീവനാസിയോസ് കുന്നുകൂടയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഇദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കുകയും പള്ളി സ്ഥാപിക്കുവാൻ കല്പന കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതനുസരിച്ച് 1046 വൃശ്ചികം 1-ാം തീയതി മാർ-കൗമാരുടെ നാമത്തിൽ ആ പള്ളി സ്ഥാപിച്ചു. വേങ്ങൂർ പള്ളിയുടെ അക്കാലത്തെ ചുരുങ്ങിയ വിവരം വേങ്ങൂർ പള്ളിയുടെ ചിന്തിൽ ഉണ്ട്. ചിന്ത് എന്ന് പറയുന്നത് ഏതെങ്കിലും ഒരാളോ ഒന്നിൽ അധികം പേരോ ഒരു കലാ പ്രകടനം നടത്തുന്നതിനു മുമ്പായി സ്ഥലത്തുള്ള പള്ളിയേയും അതിലെ പരിശുദ്ധനേയും [പരിശുദ്ധമതിയേയും] ഓർത്ത് വണങ്ങി നമസ്കരിക്കുന്ന ഒരു ഗീതം ആകുന്നു. സാധാരണ കോലുകളിക്ക് മുമ്പ് ഈ അടുത്തകാലം വരെ ചിന്ത് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. വേങ്ങൂർ പള്ളിയുടെ ചിന്തിൽ ഒരു ഭാഗത്ത് ഇപ്രകാരം കാണുന്നു. “പെൺകെട്ടുകൂടാതെ പട്ടം, കിട്ടുകയില്ലെന്ന് കൂറിലോസിന്റെ പട്ടം”. ഈ പള്ളിയുടെ പ്രാരംഭകാലത്ത് എന്റെ അമ്മയുടെ അപ്പൻ താണാട്ടുകുടി ഇട്ടപ്പ, തുടർന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുജൻ വടക്കിയം കൈക്കാരന്മാർ ആയിരുന്നു. ഈ പള്ളി സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിലെ കൈക്കാരന്മാർ പ്രത്യേകിച്ച് വടക്കുഭാഗത്തെ കൈക്കാരനായിരുന്ന എന്റെ പിതാമഹന്റെ പിതാമഹൻ (ആത്തുകൽ ഇട്ടിക്കയ്യത്ത്) തടസ്സം ഉന്നയിച്ചിരുന്നു. ഇതിന്റെ പരിഹാരം ആയിരിക്കാം എനിക്ക് പുത്തൻകുർബ്ബാന ചൊല്ലുന്നതിന് എന്റെ ഇടവകയായ കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിലെ യോഗത്തിന്റെ ഭൂരിപക്ഷം അനുവദിക്കാതിരുന്നതിനാൽ, 1928 ന് കൊല്ലവർഷം 1104 കന്നി 25-ാം തീയതി വേങ്ങൂർ മാർ-കൗമാ പള്ളിയിൽ ഞാൻ പുത്തൻ കുർബ്ബാന ചൊല്ലി വേനപ്രവേശം നടത്തേണ്ടതായി വന്നു. വേങ്ങൂർ മാർ-കൗമാ പള്ളി എന്റെ അമ്മ മറിയത്തിന്റെ ഇടവക ആകയാൽ എന്റെ പിതാവിന്റെ കുടിഞ്ഞൂൽ പുത്രനായ എന്ന എന്റെ അമ്മയുടെ വീട്ടിൽ വെച്ച് പ്രസവിക്കുകയും അമ്മയുടെ ഇടവക പള്ളിയാകട്ടെ വേങ്ങൂർ മാർ-കൗമാ പള്ളിയിൽ മാമോദീസ, തൊട്ടിയിൽ മുക്കുകയും ചെയ്തു. എന്റെ ഭാര്യ മറിയമ്മയുടെ മാതൃ ഇടവകയും വേങ്ങൂർ പള്ളി ആകയാൽ ഭാര്യ മറിയമ്മയെ മാമോദീസാ മുക്കിയതും വേങ്ങൂർ പള്ളി ആകുന്നു. വേങ്ങൂർ പള്ളിയിൽ ബ. പൊയ്ക്കാട്ടിൽ (കാടുവെട്ടി) അഹര

നെട്ടുടൻ കണക്കും മാവടിയിൽ യുയാക്കിൻ കത്തനാർ, ആലിയാട്ടുകടിയിൽ പൗലോസ് കത്തനാർ, പണ്ടിക്കടിയിൽ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാർ, ആലിയാട്ടുകടിയിൽ യൗസേഫ് കത്തനാർ, എന്നിവർ ക്രമപ്രകാരം പള്ളിരേണം നടത്തിവരുന്നു. കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ നിന്നും പിരിഞ്ഞതിൽ പലവിധത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് വേങ്ങൂർ പള്ളി ആണ് അവിടെ ഇപ്പോൾ പള്ളിവക ആയി ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളും അഞ്ചു സണ്ടെസ്കൂളും നടത്തുന്നുണ്ട്. അധഃകൃതരിൽ (പുലയപറയ) നിന്നും കൃസ്തീയ സഭയിൽ ചേർന്നവരെ പള്ളിയിൽ കയറ്റി സമഭാവനയിൽ ആരാധനയിൽ സംബന്ധിച്ചിട്ടും ആദ്യമായി (1088 മുതൽ) ഈ ഇടവകക്കാർ തന്നെ. ഇപ്പോൾ 300ൽ പരം പുതു ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഈ പള്ളിയിൽ ഉണ്ട്. അവർ ക്രിസ്തീയ പ്രകാശം നല്കി ക്രിസ്തുസഭയിൽ ചേർന്നതിനു പ്രധാനമായി ഉത്സാഹിച്ചത് ആലിയാട്ടുകടിയിൽ പൗലോസ് കത്തനാർ, വെമ്പിള്ളിയിൽ പൗലോസ് ഉപദേശി (ഇദ്ദേഹം വേങ്ങൂർ പള്ളിയിലെ കൈക്കാരനും, എന്റെ പിതാവിന്റെ പിതാമഹൻ ഇട്ടിക്കയ്യതിന്റെ മകളുടെ മകനും ആണ്) ആത്തുകൽ വർണി ഇട്ടുപ്പ് [എന്റെ പിതാവു] എന്നിവരാകുന്നു. വേങ്ങൂർ പള്ളിയിൽ നിന്നും പിരിഞ്ഞു കിരാലിയേലിയിൽ ഒരു പള്ളി വെച്ചിട്ടുണ്ട്.

പടിഞ്ഞാറും കോട്ടിലെ പുതിയ അച്ചന്മാർ 1036ൽ പുതിയ പള്ളി വെച്ച് പിരിയുന്നതുവരേയും പൊയ്ക്കാട്ടിൽ ഇട്ടിമാത്തു വേർപെട്ടു നിന്നിരുന്നു എങ്കിലും 1036ൽ കുറും സമ്മതിച്ചു 105-രൂപ കെട്ടിവെച്ചതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ ഇട്ടീര [അബ്രാഹാം] ശെമ്മാശ്ശനെ പള്ളിയോഗം സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹം കത്തനാർപട്ടം എററു കര കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആംഗ്ലിക്കൻ സഭക്കാരെ കൂട്ടുപിടിച്ചു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റൻറ് ഉപദേശം നടപ്പിലാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു, വീണ്ടും ഇടവകയിൽ ഉറച്ചുനിന്നശേഷം ഏതാനും നാൾ കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിലെ വികാരിത്വത്തോടുകൂടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിന്റെ പിന്തുടർച്ച ആയി കൈസ്താനജോലി നോക്കിയിരുന്നു. ബ, അച്ഛൻ വീണ്ടും 1081-നു ശേഷം പാലക്കുന്നന്റെ കക്ഷിയിൽ ചേർന്നു നവീകരണം നടപ്പിലാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു, അദ്ദേഹത്തിനു മരണശയ്യയിൽ ഉണ്ടായ മാനസ്സാന്തരം നിമിത്തം അദ്ദേഹം മരിച്ചപ്പോൾ കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിലെ ശിമണ്ണരിയിൽ പട്ടക്കാരുടെ അണിയിൽ അടക്കിയ

രിക്കുന്നു. ബ:അച്ഛൻ ഭക്തനും, ധൈര്യവാനും, നല്ല ഒരു പ്രാസംഗി കനും ആയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ ഇട്ടിമാത്തു ഇംഗ്ലീഷു വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞ് വക്കീൽ പരീക്ഷ പാസ്സായി ഏതാനും വർഷം മുവാറ്റുപുഴ കോടതിയിൽ വ്യവഹരിച്ചിരുന്നു. ഈ ഇടവകയിൽ ആദ്യം ഒരു ബിരുദം സമ്പാദിച്ചത് ഇദ്ദേഹമാണ്. ഈ വേനം മേയ്ക്കമാലി കുടുംബത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്നു.

19 ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസിയോസ്

മലങ്കരയുള്ള പള്ളികളുടെ ഭരണം ഒരു ശതവർഷക്കാലമായി നാട്ടുമെത്രാന്മാരിൽ മാത്രം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതിനാൽ ശീമക്കാരനായ മാർ കൂറിലോസിന്റെ ഭരണം സ്വദേശ ഗവണ്മെന്റുകൾക്കു തൃപ്തികരം ആയിരുന്നില്ല. അതിനാൽ പരിശുദ്ധ അന്ത്യോഖ്യാസി ഹാസനത്തോടു ഭക്തിയുള്ള ഒരു നാട്ടുമെത്രാൻ ആവശ്യമാണെന്ന് ദീ ഘ്കണ്ണനായ മാർ കൂറിലോസ് ബാവാക്കു തോന്നി. അതിനാൽ കന്നുകൂട്ടം, പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് കത്തനാരെ മെത്രാൻ സ്ഥാനം കൊടുക്കുന്നതിന് മലങ്കരയിലെ പള്ളി പൊതുയോഗംകൂടി തിരഞ്ഞെടുത്തു. പാലക്കുന്നത്തു മാത്യൂസ് അത്താനാസിയോസ് വി: അന്ത്യോഖ്യ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അടുക്കൽ പോയി മെത്രാൻപട്ടം ഏറ്റെടുക്കുന്നതിനുള്ള റിക്കാർട്ടുകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ തിരുവെഴുത്തും വിളമ്പലും മാത്യൂസ് മാർ-അത്താനാസിയോസിനു ലഭിച്ചതിനാൽ പുലിക്കോട്ട് ജോസഫ് കത്തനാരെ പരിശുദ്ധപാത്രിയർക്കീസ് ബാവാക്കുയുടെ അടുക്കൽ അയച്ചു. അദ്ദേഹം മാർ-ദിവന്നാസിയോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാൻപട്ടം സ്വീകരിച്ച് 1041-ൽ മലങ്കരയിൽ വന്നുചേർന്നു. അന്നുമുതൽ ജോസഫ് മാർ-ദിവന്നാസിയോസിനെ ഈ പള്ളിക്കാർ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്തായും ആയി സ്വീകരിച്ചു. ഏകിലും മാർ-കൂറിലോസിനോടുള്ള ഭക്തിയും അനുസരണവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണം വരെ ഈ പള്ളിക്കാർക്കു ഉണ്ടായിരുന്നു.

മാർ-ദിവന്നാസിയോസ് 5-ാമൻ മലങ്കരയിൽ എത്തിയിട്ട്, ആദ്യമായി കോലഞ്ചേരി പള്ളിയിൽ 1041 വൃശ്ചികത്തിൽ മലങ്കര ഇടവകപള്ളി പ്രതിപുരുഷന്മാരുടെ ഒരു യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി. അതിൽ ഈ പള്ളിയിൽ നിന്നും പ്രതിപുരുഷന്മാരെ അയച്ചിരുന്നു. — ഇ

ദേഹത്തിന്റെ ആഗമനം മലങ്കര ഉള്ള വിശ്വാസികൾക്ക് വളരെ സന്തോഷപ്രദമായിരുന്നു. ഇതോടുകൂടെ പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്നു പട്ടം ഏറ്റവും രണ്ടു നാട്ടു മെത്രാന്മാരും ഒരു ഗീമമെത്രാനും മലങ്കരയിൽ ഉണ്ടായി. എന്നാൽ മാത്യൂസ് മാർ-അത്താനാസിയെ പാത്രിയർക്കീസ് മുടക്കിയിരുന്നതിനാൽ ഭൂരിപക്ഷം പള്ളിക്കാരും മാർ-ദിവന്നാസിയോസിനെ ആണ് മലങ്കര മെത്രാനായി സ്വീകരിച്ചത്. എങ്കിലും ഗവണ്മെന്റ് അംഗീകരിച്ചിരുന്നതു് മാർ-അത്താനാസിയോസിനെ ആയിരുന്നു. കുറുപ്പമ്പടിപള്ളി ഇടവകക്കാർ മാർ-കൂറിലോസിനേയും മാർ-ദിവന്നാസിയോസിനെയും തങ്ങളുടെ മെത്രാനായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. രണ്ടുപേരും ഇടവകക്ക് കല്പന അയക്കുകയും, പള്ളിയോഗത്തിന്റെ അപേക്ഷ അനുസരിച്ചു് പട്ടംകൊടുക്കുകയും മെത്രാപ്പോലീത്തായിക്കടുത്ത പൗരോഹിത്യ ചുമതലകൾ നിവൃത്തിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവർ പരസ്പരം സ്നേഹത്തിൽ വർത്തിച്ചിരുന്നു. മാർ-ദിവന്നാസിയോസ് പല അവസരങ്ങളിലും ഈ പള്ളിയിൽ വിസിറ്ററു ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. 1043-ൽ തിരുമേനി അകപ്പറമ്പിൽ നിന്നും ഈ പള്ളിയിലേക്ക് കന്നി 9. തീ: നീങ്ങിയിരുന്നു. ഇവിടെ നിന്നും കോതരംഗലത്തിനു നീങ്ങി. കോതരംഗലം പള്ളിയിലെ പെരുന്നാരം കഴിഞ്ഞശേഷം ഈ പള്ളിയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നതിനു് പടയാട്ടിൽ ഇത്താപ്പിരി ശെമ്മാച്ചനെ അയച്ചു. തിരുമേനി ഇവിടെ നിന്നും കുന്നക്കരടി വഴി പാമ്പാക്കടക്കു നീങ്ങി.

20 മാർ തോമസ് അത്താനാസിയോസ്

ഇപ്പോൾ മാതോമ്മസഭ എന്നറിയപ്പെടുന്ന നവീകരണ സഭയുടെ ഒന്നാമത്തെ മെത്രാൻ ഇദ്ദേഹം ആകുന്നു. ഓരോ കാലത്തു് മലങ്കരയിൽ വഴക്കുകളും കേസുകളും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതു് മലങ്കര ഇടവകയിലെ പ്രധാന മല്ലാനാരൊ മല്ലാനാരിൽ മെത്രാൻ പട്ടം സ്വീകരിച്ചുവരൊ ആണെന്നു കാണാകുന്നതാണു്, കാരണം അവരുടെ പുതിയ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിനു് മലങ്കരയിലെ വിവിധ ഇടവകകളിൽ അവർക്ക് പട്ടക്കാരായി തീർന്നു ശിഷ്യന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതുതന്നെ. കോട്ടയത്തു് പഴയ സിമ്മനാരിയുടെ പ്രാരംഭ കാലങ്ങളിൽ സുറിയാനി മല്ലാനാരിൽ ഒരാളായ ചേപ്പാട്ടു് ഫിലിപ്പോസ് മല്ലാനെ അതിൽ ഒരാളായ കോനാട്ടു മല്ലാന്റെ സഹകരണത്തോടുകൂടെ മാർ-ദിവന്നാസിയോസ് എന്ന പേരിൽ മെ

ത്രാൻ ആക്കിയതു മല്ലാനാരിൽ മറ്റൊരാളായ പാലക്കുന്നത്തു് അബ്രാഹം മല്ലാൻ അത്ര രുചിച്ചില്ല. അതോടുകൂടെ പാലക്കുന്നത്തു് അബ്രാഹം മല്ലാൻ ചേപ്പാട്ടുമാർ ഭിവന്നാസിയോസിനെ വകവയ്ക്കാതെ എതിരായി പ്രവർത്തിച്ചതുടങ്ങി. ഇതിലേക്കു് പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് ഉപദേശം നടപ്പിലാക്കുന്നതിനു് തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു വന്നു. തന്നിമിത്തം അബ്രാഹം മല്ലാന്റെ അടുക്കൽ സുറിയാനി പാഠക്കമ്പക്ഷു് മാർ ഭിവന്നാസിയോസു് പട്ടം കൊടുത്തില്ല. തന്നിമിത്തം മലങ്കരയിൽ ഒരു പാർട്ടി ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു് പാലക്കുന്നത്തു് അബ്രാഹം മല്ലാൻ തന്റെ സഹോദരപുത്രനായ മാത്യുസു് ശെമ്മാശ്ശനെ മലങ്കര മഹാഇടവക അറിയാതെ പരിശുദ്ധ അന്ത്യോഖ്യാപാത്രീയക്കീസിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു. ശരിയായ കൈവെട്ടുള്ള മെത്രാൻ ഇല്ലാതെ മലങ്കര മഹാഇടവക പ്രയാസപ്പെടുന്നതായി ഇതിനു മുമ്പുതന്നെ പല അപേക്ഷകൾ പരിശുദ്ധ പാത്രീയക്കീസു് ബാവാവികു് ലഭിച്ചിരുന്നു. തന്നിമിത്തം പാത്രീയക്കീസു് ബാവ മാത്യുസു് ശെമ്മാശ്ശനെ അത്താനാസിയോസു് എന്ന പേരിൽ മെത്രാൻ സ്ഥാനം കൊടുത്തു് മലയാളത്തിലേക്കു് അയച്ചു. (ഇദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി 6-ാം പാഠയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്) മാത്യുസു് അത്താനാസിയോസു് ഒരു യാക്കോബായ മെത്രാൻ എന്ന നിലയിൽ മരിക്കുന്നതുവരെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. എങ്കിലും അബ്രാഹം മല്ലാന്റെ നീകരണം അദ്ദേഹത്തിൽ കടികൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം മലങ്കരമഹാ ഇടവകയ്ക്കുവേണ്ടി 'മാർ തോമാശ്ലീഹായുടെ ഇടവക ആകുന്ന മലങ്കര സുറിയാനി സഭയുടെ കാനോൻ' എന്ന പേരിൽ A. D. 1857-ൽ [1832] ഒരു കാനോൻ പുസ്തകം മലയാളത്തിൽ അച്ചടിപ്പിച്ചു് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതിൽ 15 അദ്ധ്യായങ്ങളും ഒട്ടധികം പാസോക്കുകളും ഉണ്ടു്. ഇതിലെ കാനോനാകൾ അന്നത്തെ മലങ്കര ഇടവകയിലെ യാക്കോബായ ഉപദേശങ്ങൾ അനുസരിച്ചു് എഴുതിട്ടുള്ളതാണെങ്കിലും ചില നവീകരണ ഉപദേശങ്ങളും കുത്തിപ്പെലത്തിയിട്ടുണ്ടു്. 5-ാം കേപ്പാലയോൻ 10-ാം പാസോക്കായിലെ ചില പദപ്രയോഗങ്ങൾ ഇതിനു ഉദാഹരണമാണു്. ഈ കാനോൻ അടുത്ത കാലം വർദ്ധിതമാകുന്ന സമുദായം സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. മാത്യുസു് മാർ-അത്താനാസിയോസിനെ മലങ്കര മഹാഇടവകയുടെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം പള്ളിക്കാർ സ്വീകരിച്ചിരുന്നില്ല. മലങ്കര ഇടവകയുടെ അപേക്ഷ പ്രകാരം പരിശുദ്ധ പാത്രീയക്കീസു് ബാവ പട്ടം കൊടുത്തു് പിന്നീ

ട് നിയമിച്ചാക്കിയ പുലിക്കോട്ട് ജോസഫ് മാർ. ദിവന്നാസിയോസിനെ ആണ് ബഹുഭരിപക്ഷം പേരും സ്വീകരിച്ചിരുന്നതു്. തന്നിമിത്തം മത്യൂസ് മാർ-അത്താനാസിയോസിനെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നവർക്കു വേണ്ടി അദ്ദേഹം മുടക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കാലത്തു് മുൻ നടപടികളെ അവഗണിച്ചും, മലങ്കര ഇടവകയുടെ അനുവാദം കൂടാതെയും സ്വന്തം കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട അതായതു് അബ്രാഹാം മല്ലാന്റെ മകനെ മാർ-തോമസ് അത്താനാസിയോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രനാക്കി-മാത്യൂസ് മാർ-അത്താനാസിയോസ് 1052-ൽ ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു. മാർ-തോമസ് അത്താനാസിയോസും, പുലിക്കോട്ടു ജോസഫ് മാർ-ദിവന്നാസിയോസും തമ്മിൽ നടന്ന വട്ടിപ്പണ കേസിൽ അദ്ദേഹം മലങ്കര യാക്കോബായ സഭയുടെ മെത്രാൻ ആണെന്നു് മൊഴി കൊടുത്തിരുന്ന എങ്കിലും 1064-ൽ വട്ടിപ്പണ കേസിൽ അദ്ദേഹം പരാജിതൻ ആയതിനാൽ അദ്ദേഹത്തോടു് പറ്റി ചേർന്ന നടന്നു വന്നവരെ ചേർത്തു് അദ്ദേഹം നവീകരണ സഭ രൂപീകരിച്ചു. 1066-ൽ ഇദ്ദേഹം ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു. പിന്നീടു് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമികൾ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമയേയ പ്രകാരം നവീകരണസഭയെ മാർതോമാസഭ എന്നു സ്വയം വിളിച്ചുവരുന്നു.

21. ചേലാട്ടു പള്ളി.

പുലിക്കോട്ടു മാർ-ദിവന്നാസിയോസ് 1046-ൽ തുരുത്തിപ്പള്ളിയിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ ചേലാട്ടുകരയിൽ ഒരു പള്ളി സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു് ആവശ്യമായ സ്ഥലവും നിലവും പണവും കൊടുക്കാമെന്നു് ചേലാട്ടിൽകൊടിയ്ക്കേരിക്കടി തിരുമനസ്സ് അറിയിക്കുകയും തിരുമേനി അതു് സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനു വേണ്ടി വൃശ്ചികം 7-തീ. തിരുമേനി ഈ പള്ളിയിലേക്കു് നീങ്ങി. ഇവിടെ നിന്നും വൃശ്ചികം 21-ാം തീയതി ചേലാട്ടിൽ ചെന്നു് 1046- വൃശ്ചികം 28-ാംനു ചേലാട്ടു പള്ളിക്കു് കല്ലിട്ടു. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ 1046-ൽ കാലം ചെയ്ത വാർത്ത അറിഞ്ഞപ്പോൾ മാർ-കൂറിലോസ് മുട്ടുരുത്തിയിലും, മാർ-ദിവന്നാസിയോസ് കുന്നംകുളത്തും ആയിരുന്നു, രണ്ടുപേരും വിവരം ഗ്രഹിച്ച ഉടനെ വിവരം പള്ളിയിൽ അറിയിച്ചു. ദുഃഖസൂചകമായി പള്ളിയിൽ ഘണ്ടാരവം മുഴങ്ങി. കത്തിനു വെടികൾ വച്ചു. ജനങ്ങൾ പള്ളിയിൽ തിങ്ങിക്കൂടുകയും ബാവാ

യുവേണി യുവപ്രാർത്ഥന നടത്തുകയും പുല (നോമ്പ്) ആചരിക്കുകയും ചെയ്തു. ബാവാ യുടെ അടിയന്തിരം മേടം 5-നു കന്നുകുളത്തു വച്ച് പുല പള്ളിക്കാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടെ നടത്തി. മാർ.ദിവനാസി യോസഫ് 1047-ലും 1051-ലും മറ്റു അവസരങ്ങളിലും ഈ പള്ളിയിൽ വന്നിരുന്ന പള്ളിക്കാര്യങ്ങളിൽ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ പതിച്ചിട്ടുണ്ട്.

22: യുയാക്കീൻ മാർക്വറിലോസ് [തുടർച്ച]

രണ്ടു അദ്ധ്യായങ്ങളിലായി ഇദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി വിശദീകരിച്ചു വരിക ആണല്ലോ. 1040, 1041, 1042 ഈ വർഷങ്ങളിൽ ബാവ മിക്കവാറും ഇവിടെതന്നെ ആയിരുന്നു. ചെമ്പിൽ പള്ളി പണിയുന്നതിന് ഗതി ഇല്ലായ്കയാൽ „ബാവായുടെ നിർദ്ദേശം അനുസരിച്ച്“ ചെമ്പിൽ കത്തനാരച്ചൻ വശം 7 ക. കൊടുത്തു” 1042-ൽ ബാവ ഇവിടെ നിന്നു കോലഞ്ചേരിക്കു നീങ്ങി. വീണ്ടും 1043-1046 വരെ ബാവ മിക്കവാറും ഇവിടെതന്നെയായിരുന്നു.

a. പുതിയ ചില നടപടികൾ.

ഇക്കാലത്തു പട്ടക്കാക്ക് പസാരം മൂന്നിൽ ഒന്നു മാത്രമെ കൊടുത്തു വന്നിരുന്നുള്ളൂ. 1040-ൽ തോമ്പ്ര കിഴക്കുകെടി യൗസേഫ് യോഗസമ്മതം കൂടാതെ ശെമ്മാശ്ശപട്ടം ഏറ്റിനാൽ പള്ളിയിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. പിന്നീടു യോഗനിശ്ചയം അനുസരിച്ച് 1041-യനു 25-ാംനു 105-ക പള്ളിയിൽ കെട്ടി വച്ചതിനാൽ പള്ളിയിൽ ഇടവക ശെമ്മാശ്ശനായി സ്വീകരിച്ചു, 1041. ഇടവത്തിൽ പടയാട്ടിൽ ഇത്താപ്പിരി കത്തനാരച്ചനും, 1042-ൽ പടയാട്ടിൽ കപ്യാർ വർക്കീയും ഓരോ തുക പാച്ചോർ നേർച്ച കഴിച്ചു. കളങ്ങര അകത്തുട്ടുകാർ പള്ളിയിൽ നിന്നും പററിയിരുന്ന കടബാധ്യതകൾക്ക് 1044-മുതൽ ആശാൻ പണം കൊടുക്കാതെ തട്ടികഴിച്ചു.

b) വലിയ ത്രോണോസ്.

1043-ൽ ബാവായിക്കു കിടക്കുവാൻ ഒരു കട്ടിൽ പണിയിച്ചു. 1044-1046 വരെ കാലം കൊണ്ടു ശീമ രീതിയിൽ മനോഹരമായ

ഒരു ക്വട്ടർ കിഴിൻബാവാ യുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ പണി കഴിപ്പിച്ചു. ഇപ്രകാരമുള്ള ദോസ് കുരിശ് മലങ്കരയിൽ ഇദം പ്രഥമമായി പണിയിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്, ഇതിനെ മാതൃകയാക്കി പലപള്ളികളിലും പിലക്കാലത്തു ക്വട്ടർ കിഴിൻ പണിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അക്കാലത്തു ബാവാ മലങ്കര മെത്രനായിരുന്ന എന്ന് അതിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. സുറിയാനിയിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതിന്റെ തർജ്ജിമ താഴെ ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു. 'മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്ത ആയ മാർ യുയാക്കീൻ കുറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത അന്ത്യോഖ്യായുടെ മഹാ പ്രധാനാചാര്യനായ മോറാൻ മോർ-ഇഗ്നാത്തിയോസ് യാക്കോബ് ദ്വിതീയൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ നാളുകളിൽ ഈ ക്വട്ടർ കിഴിൻ 1870 കണി 14-ാം-നു പണിതു. അനാദ്യന്തനായ ദൈവത്തിനു എന്നുമെന്നേക്കും സ്തുതി ആമീൻ. കരുണനിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും അതിന്റെ ഉള്ളിൽ കരുണകൾ ഉള്ളതുമായ വാതിൽ ഇതാകുന്നു. പാപിയെ! പ്രവേശിച്ചു കരുണ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ കർത്താവിങ്കൽനിന്നു കരുണയെ യാചിക്കുക' കൂടാതെ 1047-ൽ പള്ളിയുടെ ഐക്കല ഓടുമേഞ്ഞു. യോഗം കൂടിക്കൊണ്ടിരുന്ന അന്ത്രനാളമുറി 1048-ൽ ആണ് വേർതിരിച്ചു പണി ചെയ്തതു്. കൂടാതെ മാമോദിസാ പുരയുടെയും മറപ്പുരയുടെയും മേകൂടുകൾ ഓടു മേഞ്ഞു. ഈ വർഷത്തിൽ തന്നെ വടക്കു വശത്തുള്ള ശവകോട്ടയുടെ മതിൽ കല്ലുകൊണ്ടു പണി ആരംഭിച്ചു. ഇക്കാലത്തു നെല്ലിനു പരക്കു 11-ചക്രം വില ആണു്. പൂമുഖത്തിന്റെ പണിയും ഇക്കാലത്തു ആരംഭിച്ചു.

c. കുറിലോസ് ബാവാ യുടെ അന്ത്യകാലം.

1046-ൽ ബാവാ കൊച്ചിക്കു നീങ്ങി. 1048 തുലാമാസത്തിൽ ബാവാ യെ കടമറത്തുനിന്നും ഈ പള്ളിയിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു. ഇതു കുറുപ്പമ്പടിയിലെ തന്റെ അവസാന താമസം ആയിരുന്നു. വൃദ്ധനായ ഈ പിതാവു തന്റെ ആയുസ്സിന്റെ ഒരു നല്ല ഭാഗം ചെലവാക്കുകയും, പള്ളിയുടെയും ജനങ്ങളുടെയും അഭിവൃദ്ധിക്കു വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ പള്ളിയിൽ വച്ചു കാലം ചെയ്തു കബറുക്കപ്പെടണമെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹം. ബാവാ ഇവിടെ താമസിക്കുമ്പോൾ അത്യാവശ്യം നിമിത്തം കൊച്ചി

യിൽ തന്റെ പള്ളിയിൽപ്പോയി. അവിടെ വെച്ച് തന്റെ വൃദ്ധൻ
 യിലെ രോഗശയ്യ മരണത്തിന്റെ ഒരു ദൃതൻ എന്ന് ബാവാധിക
 ബോധ്യപ്പെട്ടു. ബാവയുടെ രോഗവിവരം അറിഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തെ
 കൊണ്ടു വരാനതിന് കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിക്കാരും, മുളത്തുരുത്തി പള്ളി
 കാരും കൊച്ചി പള്ളിയിൽ എത്തിയിരുന്നു. മുളത്തുരുത്തിക്കാരുടെ
 വള്ളം കലേകൂട്ടി ക്രമീകരിച്ചതിനാൽ ബാവാ അതിൽകയറി മുളത്തു
 രുത്തിക്കു പോയി. അവിടെ വെച്ച് ബാവ 1050 ചിങ്ങം 20-ാം ന-
 കത്താവിൽ നിദ്ര പ്രാപിച്ചു. ബാവയുടെ ശ്രാദ്ധം മുളത്തുരുത്തി പ
 ള്ളിയിലും, കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിലും ചിങ്ങം 20-ാം ന- ആണ്ടുതോറും
 കൊണ്ടാടി വരുന്നു. ബാവയുടെ പ്രാർത്ഥന ഈ പള്ളി ഇടവകക്കു
 കോട്ടയായിരിക്കട്ടെ.

23. പത്രോസ് പാത്രീയർക്കീസ് ബാവാ.

ജോസഫ് മാർ-ദീവന്നാസിയോസും, മാത്യൂസ് മാർ-അത്താനാ
 സിയോസും തമ്മിലുള്ള വാദം ഇക്കാലത്ത് വളരെ ശക്തിപ്പെട്ടിരു
 ന്നു. തന്നിമിത്തം മലങ്കര മഹാഇടവകയുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം പ
 ത്രോസ് പാത്രീയർക്കീസ് ബാവാ മലങ്കരയിൽ 1050 മിഥുന മാസ
 ത്തിൽ എഴുന്നള്ളി. കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയോഗ (കമ്മറ്റി) നിശ്ചയം
 അനുസരിച്ച് ബാവായെ 1051-ൽ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നു. ബാവാ
 പരമ ഭക്തനും, ധീരനും, ശൂരനും ആയിരുന്നു. ബാവാ ഇവിടെ താ
 മസിക്കുമ്പോൾ പള്ളിക്കകത്ത് വടക്കും തെക്കും വശങ്ങളിലെ ചെ
 റിയ ത്രോണോസുകളോടു ചേർത്ത് കെട്ടിയിരുന്ന കബറുകൾ പൊ
 ളിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു. ബാവാ ഇവിടെ നിന്നും അകപ്പറമ്പ് പള്ളിയി
 ലേക്ക് നീങ്ങി. ബാവയുടെ മലങ്കരയിലേക്കുള്ള യാത്ര ചെലവി
 ന്നായി ഈ പള്ളിയിൽനിന്നും 708½ രൂപാ:10 പുത്തൻ 1535-ചക്ര
 വം; ഈ പള്ളി ഇടവക ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് പിരിവിട്ടെടുത്ത്
 241½ രൂപാ 109 പുത്തൻ 684 ചക്രവം കൊടുത്തു.

പത്രോസ് പാത്രീയർക്കീസ് ബാവയുടെ ആഗമനത്തോടുകൂടെ
 മുളത്തുരുത്തിയിൽ മലങ്കരയുടെ ഒരു സുന്നഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടി.
 ഈ സുന്നഹദോസിൽ കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽനിന്നും വെളിയത്തു ഗീ
 വറഗീസ് കോരപ്പെണ്ണോപ്പാ, കല്ലറക്കൽ കോരക്കുഞ്ഞു വർക്കി

തരകൻ മുതൽ പേർ സ. ബന്ധിച്ചിരുന്നു. പല നിശ്ചയങ്ങൾ ചെയ്തു. ജോസഫ് മാർ-ദിവന്നാസിയോസിനെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്ത ആയി സ്ഥിരപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹത്തെ സഭാഭരണത്തിൽ സഹായിപ്പാൻ 24-പേർ ചേർന്ന ഒരു കമ്മറ്റിയും അസ്സോസിയേഷൻ (Jacobite Syrian Association) രൂപീകരിച്ചു. ഈ കമ്മറ്റിയിൽ കല്ലറക്കൽ വർക്കി തരകൻ ഒരു മെമ്പർ ആയിരുന്നു. അതിൽ നിന്നും മെത്രാൻ, കത്തനാർ, ആത്മായ എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു ഭാഗികൾ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. അനന്തരം പാത്രീയക്കീസ് ബാവ തിരുമേനി മലങ്കര മഹാഇടവകയെ കൊല്ലം, തൃവരൺ, നിരണം, കോട്ടയം, കണ്ണാട്ട്, അങ്കമാലി, കൊച്ചി എന്നിങ്ങനെ ഏഴു ഭാഗങ്ങളായി തിരിച്ച് ഓരോ ഭാഗങ്ങളിലും ഒരു മെത്രാനും വാഴിച്ചു നിയമിച്ചു. അതനുസരിച്ച് കറപ്പമ്പടി മുതലായ ഇടവകകളിലും അങ്കമാലി ഭാഗങ്ങളിലും അമ്പാട്ട് ഗീവറുഗീസ് മാർ-കുറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ചുമതലയിൽ ആയി തീർന്നു. എങ്കിലും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ചില അവസരങ്ങളിൽ ഉൾഭരണത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. തുടർന്ന് മലങ്കരയിൽ ഒന്നായി ഉണ്ടാകുന്ന പല പ്രശ്നങ്ങളും ഓരോ ഭാഗങ്ങളെയും ഓരോ പള്ളികളെയും ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഓരോ ഭാഗങ്ങളും പരിശുദ്ധ പാത്രീയക്കീസിന്റെ നേരിട്ടുള്ള ഭരണത്തിൽ ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരുന്നു എങ്കിൽ പെരുമ്പ്രശ്നങ്ങൾ ഓരോ പള്ളിയെ ബാധിക്കുകയല്ലായിരുന്നു എന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. പരിശുദ്ധ പാത്രീയക്കീസ് ബാവ 1052-ൽ സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. മത്യസ് അത്താനാസിയോസിന്റെ ശേഷം അദ്ദേഹത്താൽ വാഴിക്കപ്പെട്ട മാർ-തോമസ് അത്താനാസിയോസ് താനാണ് മലങ്കര മെത്രാൻ എന്ന് ഭാവിച്ച് മലങ്കര സ്വത്തുകളും മറ്റും കയ്യടക്കിഭരിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചതിനാൽ 1054-ൽ വട്ടിപ്പണകേസ് എന്നറിയപ്പെടുന്ന കേസ് ഉൽഭവിച്ചു. ഇതിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസിയോസ് പ്രധാന വാദിയും മാർ-തോമസ് അത്താനാസിയോസ് പ്രധാന പ്രതിയും ആയിരുന്നു. 1064-ൽ വട്ടിപ്പണകേസ് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ-ദിവന്നാസിയോസിന് അനുകൂലമായി വിധി ഉണ്ടായി.

24. കുറുപ്പമ്പടിപള്ളിയിലെ അന്തഃശില്പം (തുടർച്ച)

1030 മുതൽ ചെറിയ തോതിൽ ആരംഭിച്ച സൗന്ദര്യപിണക്കം 1058-ൽ മുഖന്യ ഭഗവതെ പ്രാപിച്ചിരുന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിന് പള്ളിയിൽ അമ്പാടന്മാരുടെ ഭരണമെന്നും, കല്ലറക്കൻറെ ഭരണം എന്നും സാധാരണപറഞ്ഞു വരാറുണ്ട്. കാരണം ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്തമാർ കൂറിലോസും കല്ലറക്കനും ഒരു കടംബത്തിൽ പെട്ടവർ അതായത് അമ്പാട്ടു കടംബത്തിൽ പെട്ടവർ ആകയാൽ കല്ലറക്കൻ പള്ളിയിൽ ഭരണം സ്വയം ശക്തിപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചു. തന്നിമിത്തം പട്ടക്കാരും ജനങ്ങളും ആത്മീകമായി അധപതിച്ചു തുടങ്ങി. എട്ടു കൈക്കാരന്മാരിൽ അറയ്ക്ക, ആത്തുകൻ, ഉറുമിയാടൻ എന്നിവർ കല്ലറയ്ക്കന് പള്ളിയിൽ മാനുഷ്യം ഉണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കത്തക്കവണ്ണം അവർ കല്ലറയ്ക്കൻറെ സ്വാധീനത്തിൽ അധഃപതിച്ചു പോയി എന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതോടുകൂടെ പള്ളികായ്ക്കത്തിൽ ഓരോരുത്തർ തന്നിഷ്ടം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചു. 1030 വരെ ആത്മീകമായും സാമ്പത്തികമായും സാമൂഹ്യമായും ഉണ്ടായിരുന്ന അഭിവൃദ്ധി കുറഞ്ഞുതുടങ്ങി. മലങ്കര മഹാഇടവകയിൽ 1054-ൽ ഉണ്ടായ സമുദായകേസു (വട്ടിപ്പണകേസു) മൂലം ജോസഫ് മാർ.ദീവന്നം സിയോസിയൻറെ ദൃഷ്ടി ഈ പള്ളി ഇടവകയിൽ പതിഞ്ഞിരുന്നില്ല. തുരുത്തി, തോമ്പ്രവീട്ടുകാരിൽ ചിലർ ഈ പള്ളിയിൽ നിന്നും പിരിഞ്ഞുപോയതിനാൽ തുരുത്തി, തോമ്പ്ര വീടുകളിലെ കൈക്കാരന്മാർക്ക് സ്വാധീനം കുറഞ്ഞു. അറയ്ക്ക, ആത്തുകൻ, പൊയ്ക്കാടൻ, മരങ്ങാടൻ എന്നിവർ ധനസ്ഥിതിയിൽ വളരെ ക്ഷീണിച്ചു. കുറുപ്പമ്പടി പള്ളി ഇരിക്കുന്ന രായമംഗലം കരയിൽ താമസിക്കുന്ന മിക്ക ജനങ്ങളും അന്ന് ധനസ്ഥിതിയിൽ മുതിന്നിരുന്ന കല്ലറക്കൻ തരകൻറെ സ്വാധീനത്തിൽ ആക്കിതീർന്നു. തന്നിമിത്തം കല്ലറയ്ക്കൻ പറയുന്ന നടപടികൾ തന്നെ പള്ളിയിൽ ആയി തീർക്കുന്നതിന് അവർ ശ്രമിച്ചു. ഇടനിലയിൽ പലക്കും കല്ലറയ്ക്കനോടു അസൂയ തോന്നി. പൊയ്ക്കാട്ടിൽ കുരുവിളയും കല്ലറയ്ക്കൻ കോരതരകനും തമ്മിൽ സ്വരചേർച്ച ഇല്ലാതായി. കല്ലറയ്ക്ക, ആത്തുകൻ, അറയ്ക്ക, ഉറുമിയാടൻ എന്നീ കൈക്കാരന്മാർ ഒരുക്കെയ് ആയും, പൊയ്ക്കാടൻ, തുരുത്തി, തോമ്പ്ര, മരങ്ങാടൻ എന്നീ കൈക്കാരന്മാർ ഒരു കൈയ്യായ് ആണ് നിന്നിരുന്നതു്. ഇവർ തമ്മിൽ ഉള്ള രസക്ഷയം മുത്തു്

1058 ൽ പരസ്യമായി വഴക്കുകളും കേസുകളും ഉണ്ടായി. 1057-ൽ തോബ്ര ഗീവറഗീസ് (കറ) ശെമ്മാശ്ശൻ കത്തനാർ പട്ടം ഏറ്റെടുത്തു.

1058-ലെ കേസ് ശക്തി പ്രാപിച്ചു പള്ളിയിലെ രേണകന്താക്കൾ രണ്ടു ഭാഗമായി തീർന്നതോടുകൂടെ ജനങ്ങളും രണ്ടു ഭാഗമായി തീർന്നു. കല്ലാക്കൻ തുടങ്ങിയവരെ തെക്കെ ഭാഗക്കാർ എന്നും, പൊയ്ക്കാടൻ തുടങ്ങിയവരെ വടക്കെ ഭാഗക്കാർ എന്നും ചിലർ വിളിച്ചു തുടങ്ങി. മറ്റു ചിലർ കല്ലറയ്ക്കൻ തുടങ്ങിയവരെ കിഴക്കെ കൂറ്റുകാർ എന്നും, തുരുത്തി തോബ്ര തുടങ്ങിയവരെ പടിഞ്ഞാറൻ കൂറ്റുകാർ എന്നും വിളിച്ചു തുടങ്ങി. തെക്കെ ഭാഗക്കാർ മരങ്ങാട്ട് എപ്പിനു പകരം വായ്ക്കര മരങ്ങാടൻ വർക്കി മത്തായിയേയും, പൊയ്ക്കാട്ടിൽ കുരുവിളിയ്ക്കു പകരം പൊയ്ക്കാട്ടിൽ മാത്തുവിനേയും കൂട്ടുകെക്കാരന്മാരായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ഇവർക്കു സഹായമായി അഹമ്മാരിൽ പൊയ്ക്കാട്ടിൽ അബ്രാഹാം കത്തനാർ മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ അറയ്ക്ക, മേനോത്തുരാലി, തട്ടാംപുരം, തോബ്ര എന്നീ വീടുകളിൽ നിന്നും ഒരോരുത്തർക്കു ശെമ്മാശ്ശപട്ടം കൊടുപ്പിച്ചു. വടക്കെ ഭാഗക്കാർ ആത്തുകൽ കീഴെ ഇട്ടുപ്പിനു പകരം ആത്തുകൽ പൈലി ഇട്ടുപ്പിനെ കൂട്ടുകെക്കാരനായി എടുത്തു. അവരുടെ കൂടെ പടയാട്ടിൽ അഹമ്മാരിയും, തോബ്ര അച്ഛന്മാരും മറ്റും സഹകരിച്ചു നിന്നു. കേസിന് കേസിന്റെ പ്രാബല്യം നിമിത്തം പട്ടക്കാർക്കു തവണ നടത്തുവാൻ ഇടക്കിടെ തടസ്സം നേരിട്ടതിനാൽ പുറം ഇടവകകളിൽ നിന്നു തങ്ങളുടെ സഹായത്തിനായി അതതു കാലത്തു് ഓരോ അച്ഛന്മാരെ വരുത്തി കൂടാശകൾ നിർവ്വഹിച്ചു. നടത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പല കേസുകളും നടന്നു. ഇടവകയിൽ ആത്മീക പ്രവർത്തനം ക്ഷീണിച്ചു തുടങ്ങി. പള്ളിവക ജംഗമസ്വത്തുക്കൾ മിക്കവാറും പടിഞ്ഞാറും കൂറ്റുകാരുടെ (വടക്കെ ഭാഗക്കാരുടെ) കൈവശം ആയി. പള്ളിയിലെ പാട്ടം മിക്കവാറും പിരിയാതായി സ്വർണ്ണം, വെള്ളി മുതലായ ജംഗമ ഉരുപ്പടികൾ അവരവർക്കു കിട്ടിയ പ്രകാരം വിറ്റു തുടങ്ങി. വടക്കെ ഭാഗക്കാർ വെള്ളി കരിശു മുതലായവ പണയം വെച്ചു പണം വാങ്ങി. പസാരം, കഴിപ്പണം മുതലായവ കിട്ടുന്നതുപോലെ വാങ്ങിച്ചു. ശവകോട്ടയിലെ അണി ഭേദിച്ചു ശവം ഇട്ടു തുടങ്ങി. 'നാമനില്ലക്കളിവട്ടക്കളി' എന്ന പിള്ളേരുടെ ചൊല്ലുപോലെ ആയി തീർന്നു. പള്ളിയിൽ രണ്ടു ഭാഗമായി നിന്നു സമയനിഷ്ഠ ഇല്ലാ

തെ കർബ്ബാനയും, രാസയും നടത്തി തുടങ്ങി, 1058-ലെ കേസ് 1063 ആയപ്പോഴേക്കും ശക്തി പ്രാപിച്ചു. അന്നത്തെ കേസിന്റെ സ്വഭാവം മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് 1063-ൽ കൊടുത്ത കേസിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു:-

“പറവൂർ ജില്ലാ സിവിൽ കോടതി മുമ്പാകെ സിവിൽ നിയമം 23-ാം വകുപ്പുംപ്രകാരം ബോധിപ്പിക്കുന്ന അന്യായം.

വാദികൾ:- 1) അശമന്തർ പ്രവർത്തിയിൽ രായമംഗലം കരയിൽ കുറുപ്പമ്പടി സുറിയാനി പുത്തൻകുറ്റ പള്ളിയിൽ ശാശ്വത കൈസ്താനം-ടി പ്രവൃത്തിയിൽ രായമംഗലം കരയിൽ കല്ലറയ്ക്കൽ സുറിയാനി ക്രിസ്തുമതം മക്കവഴി സ്വസ്ഥവൃത്തി 84 വയസ്സായ പൈലി കോരത്ത് 2) ടി പള്ളിയിൽ കൈക്കാരൻ ടി പ്രവൃത്തി വാക്കൂര കരയിൽ അറയ്ക്കൽ സുറിയാനി 57 വയസ്സായ വർക്കി മാത്തുള്ള 3) പള്ളിയിൽ കൈക്കാരൻ ടി കരയിൽ മരങ്ങാടൻ 48 വയസ്സായ വർക്കി മത്തായി 4) ചേരാനല്ലൂർ ഭൂവൃത്തിയിൽ പുഴക്കുറുപ്പകരയിൽ ടി പള്ളിയിൽ കൈക്കാരൻ ആത്തുകൽ 52 വയസ്സായ കുരിയത്ത് ഇടുപ്പ് ഇടുപ്പിന്റെ പൗത്രൻ (ഇടുപ്പിന്റെ മകൻ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാർ ആണ്) ഈ എഴുത്തുകാരൻ 5 ടി പള്ളിയിൽ കൈക്കാരൻ പെരുമ്പാവൂർ പ്രവൃത്തിയിൽ ഉരിങ്ങോല കരയിൽ പൊയ്ക്കാട്ടിൽ 42 വയസ്സായ മാത്ത മാത്ത.

പ്രതികൾ:- 1) അശമന്തർ പ്രവൃത്തിയിൽ രായമംഗലം കരയിൽ പടയാറ്റിൽ സുറിയാനി ക്രിസ്തുമതം മക്കവഴി സ്വസ്ഥവൃത്തി 67 വയസ്സായ കോരത്ത് ഇത്താപ്പിരി കത്തനാട്. 2) ടി പ്രവൃത്തിയിൽ മുടക്കിരായി കരയിൽ പുത്തൻകുടി പറമ്പിൽ 40 വയസ്സു കാണുന്ന വർക്കി ഇത്താപ്പിരി കത്തനാട്. 3) പെരുമ്പാവൂർ പ്രവൃത്തിയിൽ വെങ്ങോല കരയിൽ തോമ്പ്ര 40 വയസ്സു കാണുന്ന മാത്തയനുസേഫ് കത്തനാർ. 4) ടി കരയിൽ തോമ്പ്ര 30 വയസ്സു കാണുന്ന മാത്ത ഗീവറുഗീസ് കത്തനാർ. 5) അശമന്തർ ഭൂവൃത്തിയിൽ രായമംഗലം കരയിൽ അരീക്കൽ 30 വയസ്സു കാണുന്ന പൈലി മാത്ത ശെമ്മാശ്ശൻ. 6) പെരുമ്പാവൂർ പ്രവൃത്തിയിൽ വെങ്ങോല കരയിൽ തുരുത്തിയിൽ 58 വയസ്സു കാണുന്ന വർക്കി മത്തായി. 7) ടി കരയിൽ തോമ്പ്ര 54- വയസ്സു കാണുന്ന കോരള മാത്ത. 8) അശമ

ന്നൂർ പ്രവൃത്തിയിൽ രാജമംഗലം കരയിൽ താഴത്തെ പൊയ്ക്കാട്ടിൽ 38 വയസ്സ് കാണുന്ന ചാക്ക കരുവിള. 9) ടി കരയിൽ മരങ്ങാട്ട് 67 വയസ്സ് കാണുന്ന പൈലി ഐപ്പ്.

1) 2 മുതൽ വാദികൾ ടി കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയുടെ കൈകായും നടത്തുവാനായി അതികൃതന്മാരായിട്ടുള്ള കൈക്കാരന്മാർ ആകുന്നു. 1-ാം വാദി കൈക്കാരന്മാരിൽ പ്രധാനിയും ശ.ശ.പത കൈസ്സാനം [മാനുഷം] ഉള്ള ആളും ആകുന്നു.

2) 4 വരെ പ്രതികളെ അവർക്കു ടി പള്ളിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വികാരി സ്ഥാനത്തു നിന്നും, 5-ാം പ്രതിയെ അയാൾക്കുള്ള ശുശ്രൂഷ സ്ഥാനത്തു നിന്നും 6 മുതൽ പ്രതികളെ അവർക്കുള്ള സ്ഥാനത്തു നിന്നും 58 മിഥുനത്തിലും അതിനുശേഷം പ്രതികൾക്കു ടി പള്ളി സംബന്ധമായ യാതൊരു കായ്ത്തിലും പ്രവേശിപ്പാനോ വരവു എടുപ്പാനോ ചെലവുകൾ ചെയ്യാനോ അവകാശവും അധികാരവും ഇല്ലാത്തതാകുന്നു.

4) പ്രതികൾ അധികാരത്തെ അക്രമിച്ചു, ധിക്കാരമായും കൈകായും നടത്തുവാൻ അധികാരമുണ്ടെന്നു നടിച്ചും യോജിച്ചു ഒന്നായി നിന്നുകൊണ്ടു 1059 വൃശ്ചികം മുതൽ പള്ളിവക വരവുകളെ എടുക്കുകയും പട്ടികയിൽ പറയുന്ന ജഗമമുതലുകളേയും കണക്കുകളേയും പള്ളിമുറികളിൽ നിന്നും കൈവശപ്പെടുത്തി എടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

5)..... 6)..... 7)

8) വ്യവഹാരകാരണ പ്രതികൾ ന്യായാചിതമായി പണങ്ങൾ എടുക്കുകയും മുതലുകളെ കൈവശപ്പെടുത്തിക്കുകയും ചെയ്തതായി 59 വൃശ്ചികത്തിനു ശേഷം ഉണ്ടായിട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ പ്രതികൾക്കു ടി പള്ളി സംബന്ധമായി യാതൊരു കൈകായ്തും നടത്തുവാൻ അധികാരമോ അവകാശമോ ഇല്ലെന്നു സ്ഥാപിച്ചു. പള്ളി സംബന്ധമായ കൈകായ്ങ്ങളിൽ പ്രതികൾ കൈവശം വച്ചു പോകരുതെന്നും വരവുകൾ എടുത്തുപോകരുതെന്നും നിരോധിച്ചു എന്നും നിലനില്ക്കുന്നതിലായിൽ ഒരു ഇഞ്ചക്ഷൻ ഉത്തരവുകൾ കൊടുക്കുന്നതിനും പ്രതികൾ ഇതേവരെ എടുത്തിട്ടുള്ള താഴെ കാണിക്കുന്ന

സംഖ്യ മേലാൽ പലിശയോടുകൂടിയും പ്രതികളുടെ കൈവശം ഇരിപ്പുള്ള പള്ളിവക ഉരുപ്പടികളൊ അതിന് പട്ടികയിൽ പറയുന്ന വിലയൊ കണക്കുകളൊ അതില്ലാത്തപക്ഷം അതിലേക്ക് നഷ്ടമായി താഴെ കാണിക്കുന്ന സംഖ്യയൊ, മേലാൽ പള്ളിവക വരവുകൾ എടുക്കുന്നതായാൽ ആയതും മേലാൽ പലിശ ചെലവുസഹിതം പ്രതികളുടെ പക്കൽനിന്നും പള്ളിവകക്കായി ഞങ്ങളുടെ കൈവശം തരുന്നതിന് വിധി ഉണ്ടാകവാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

59. വൃശ്ചികം മുതൽ നാളിതുവരെ പള്ളിവക നടവരവുകൾ ഉൾപ്പെട്ട വകയിൽ പ്രതികൾ എടുത്തതാകെ പണം 10314, പ്രതികളുടെ കൈവശം ഇരിപ്പുള്ള പള്ളിവക ഉരുപ്പടികൾക്കു വില പണം 17561.

1014-ാം ആണ്ടു മുതൽ 57-ാം ആണ്ടു വരെ മുതൽ തിട്ടത്തിനും ചെലവിനും നീക്കിയിരുന്നും ആണ്ടുതോറും എഴുതിവെച്ചു വരുന്നതായ മേമ്പുട്ട് കണക്ക് തരാത്തപക്ഷം അതിനു കിട്ടേണ്ട നഷ്ടം പണം 7125, ആകെ പണം 35000.

1063-ാം ആണ്ടു കന്നിമാസം.

- 1)(ഒപ്പ്) 2)(ഒപ്പ്) 3)(ഒപ്പ്)
- 4)(ഒപ്പ്) 5)(ഒപ്പ്)

ഇപ്രകാരമുള്ള വഴക്കുകളും കേസുകളും നിമിത്തം പള്ളിയോടും ആത്മീകശുശ്രൂഷകളോടും ജനങ്ങൾക്കുള്ള ഭക്തി വളരെ കുറഞ്ഞു. ഈ ഇടവകയിലെ ഈ വിധത്തിൽ ഉള്ള സ്ഥിതിഗതികളെ കണ്ടുകൊണ്ടു് ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്ത 1065-ൽ ചരമം പ്രാപിച്ചു.

വട്ടിപ്പണകേസു് എന്നറിയപ്പെടുന്ന സമുദായ കേസു് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്ത ആയ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസിയോസിനു് 1064-ൽ അനുകൂലമായി വിധി കിട്ടി. തുടർന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശുഭ ഓരോ പള്ളികളിലേക്കും തിരിഞ്ഞു. കോട്ടയം ഇടവകയുടെ പൗലോസു് മാർ-അത്തനാസിയോസു് അങ്കമാലി ഭദ്രാസന ഇടവകയുടെ ഭരണം കയ്യേറ്റു് ആലുവായിൽ ആസ്ഥാനം ആക്കി.

കുറപ്പുവെട്ടി. ഇടവകയിൽ പത്തുവർഷക്കാലമായി നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന കേസുകൾ നിമിത്തം ഇടവകയിലെ രണ്ടു കൂട്ടരും പലവിധത്തിൽ ക്ഷീണിച്ചു. തുരുത്തി തോമ്പ്ര വീടുകളിലെ കൈക്കാരന്മാർ അല്ലെങ്കിൽ കരിശുപള്ളി സ്വതന്ത്രപ്പെടുത്തി 1068-ൽ പിരിഞ്ഞുപോയതിനാൽ പുതുതായി രണ്ടു കൈക്കാരന്മാർ ആവശ്യമായി വന്നു. രണ്ടു കൂട്ടരുടേയും എടുത്തുപാട്ടങ്ങൾ അവസാനിക്കാറായപ്പോൾ മലങ്കരയുടെ ജോസഫ് മാർ. ദീവന്നാസിയോസ് ഈ പള്ളിയിൽ വന്നിരുന്നു. രണ്ടു പാർട്ടിയുടെയും വാദമുഖങ്ങൾ കേട്ടു. കായ്ക്കങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിന് തിരുമേനിയുടെകൂടെ പുതുക്കയിൽ ശീമോനും, കോനാട്ടു ഇട്ടൻ പിള്ളയും ഉണ്ടായിരുന്നു. തിരുമേനി രണ്ടു ഭാഗക്കാരെയും രമ്യപ്പെടുത്തി. 100 (100) വർഷം നിരന്തരം പള്ളിയിൽ കൈസ്സാനം നോക്കി പള്ളിയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളവരായ തുരുത്തി, തോമ്പ്ര വീടുകാർക്ക് പകരം മറ്റൊരു കള്ളപ്പുരയ്ക്കു നേയും, കോനേക്കാട്ടു മോണംകുന്നത്തു് വറിയതിനേയും കൈമാറ്റം നടന്നുവെന്ന് തിരുമേനിയുടെ കേൾവിയെ അറിയിച്ചു. ഇതു തീർപ്പു സംബന്ധിച്ചു് പട്ടക്കാരും ഗെമ്മാശ്ശന്മാരും കൈക്കാരന്മാരും ചേർന്നു 1068 മകരത്തിൽ ഒരു കരാർ രജിസ്ട്രാർ ചെയ്തു. ഈ രജിസ്ട്രാർ ഉടമ്പടി ആണു് ഇപ്പോഴും നിലവിൽ ഇരിക്കുന്നതു്. അതിൽ ചില അമൻറമെൻറുകൾ വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആയതു് ഒരു രജിസ്ട്രാർ മുഖാന്തിരം ഭേദഗതി ചെയ്തിട്ടില്ല. എന്നാൽതന്നെയും പൊതുയോഗവയറി നിശ്ചയം അനുസരിച്ചുള്ള അമൻറുകൾ എല്ലാവരും സ്വീകരിച്ചു് നടന്നു വരുന്നു. ഈ രജിസ്ട്രാർ ഉടമ്പടിയിൽ സ്ഥാപന വസ്തുക്കളുടെ ഒരു പട്ടിക ഉണ്ടു്.

1068-ലെ രജിസ്ട്രാർ ഉടമ്പടിയുടെ പകർപ്പു് താഴെ ചേർക്കുന്നു. ഇതിൽ മുൻഭരണക്രമത്തിൽ നിന്നു് പ്രധാനമായി കൂട്ടിച്ചേർത്തിരിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ:- മെത്രാന്മാരുടെ ചില അധികാരങ്ങളും വരവു ചെലവുകളുടെ സൂക്ഷ്മതക്കു് ഒരു മുതൽപിടിയേയും കണക്കുനേയും ശമ്പളത്തിൽ നിയമിച്ചു എന്നുള്ളതാണു്.

(1-ാം നമ്പർ പുസ്തകം 5-ാം വാല്യം 156 മുതൽ 163 വരെ വശങ്ങളിൽ 1060-ാം നമ്പരായി രജിസ്ട്രാർ ചെയ്തു) മുദ്രവില രൂപം 15.

'മിശിഹാകാലം, 1893 ന് ക്രൈസ്തവം 1668-ാം മാണ്ടു് മകരമാസം 17-ാം തീയതി അന്ത്യോഖ്യ സിംഹാസനത്തിൽ വാഴുന്ന മോറാൻ മോർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമനസ്സിലെ നാളുകളിൽ മലങ്കര അസ്സോസിയേഷൻ കമ്മറ്റി പ്രസിഡൻറ് ആയ മാർ-ദിവന്നാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ഇവിടെ എത്തിയിരുന്ന നമ്മളിലുള്ള സകല വാങ്ങലേയും കേട്ടു് തീരുമാനിച്ചു് മേൽ നടത്തിപ്പിനുവേണ്ടി കല്പിച്ചപ്രകാരം നടപ്പാനായിട്ടു് താഴെ പേരെഴുതി കയ്യൊപ്പിട്ടിരിക്കുന്ന കുറുപ്പമ്പടിപ്പള്ളിയിലെ പട്ടക്കാരന്മാരും, കൈക്കാരന്മാരും യോഗജനങ്ങളും കൂടി എഴുതി വയ്ക്കുന്ന നിശ്ചയം 15.

1) 58-ാം ആണ്ടു മുതൽ യോഗത്തിൽ ദക്ഷമമില്ലാതെ ഭിന്നിച്ചു ഇര കക്ഷികളായി തിരിഞ്ഞു് അനേകം വ്യവഹാരങ്ങൾക്കു് ഇടയായതിൽ പള്ളിക്കു വളരെ നഷ്ടവും ദോഷവും നേരിട്ടുപോയ സംഗതികൾ ഒക്കെയും തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് കേട്ടു് തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്ന താകയാൽ വ്യവഹാരനാളുകളിൽ തമ്മിൽ തർക്കിക്കുകയോ വാദഭിവാസങ്ങളിൽ ചെയ്തതും നടത്തിയതുമായ സംഗതികളെ മേലിൽ അടിസ്ഥാനമാക്കി പറകയോ പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്യാൻ ആർക്കും അധികാരം ഇല്ല.

2) നമ്മുടെ സഭയുടെ ചട്ടപ്രകാരം പള്ളിയുടെ ആത്മീകസംബന്ധമായും ലൗകീകസംബന്ധമായും ഉള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർക്കുള്ള മേലധികാരത്തെ കൈക്കൊണ്ടു് അനുസരിച്ചു നടക്കേണ്ടതു മുറയും കാനോനായിക്കടുത്ത വിധിയും ആകുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ മേലധികാരികളായ മലങ്കര അസ്സോസിയേഷൻ കമ്മറ്റി പ്രസിഡൻറ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകളുടേയും ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്ത അവർകളുടേയും കല്പനയെ അനുസരിച്ചു് നടന്നുകൊള്ളുന്നു.

3) പള്ളിയിലുള്ള നിത്യകർമ്മം മുതലായി ആത്മീകദിഷ്ടതികൾ നടത്തുന്നതിനു് പട്ടക്കാർ അവർക്കുള്ള വീതപ്രകാരം ഓരോ ആളു മുപ്പതു മുറക്കു് പള്ളിമുറിയിൽ താമസിക്കുകയും കുർബ്ബാന നമസ്കാരം മുതലായ ദൈവിക ശുശ്രൂഷകളും സുവിശേഷപ്രസംഗവും ജനങ്ങളുടെ നിഷ്യാദികളും ഉദാസീനത കൂടാതെ നടത്തുകയും

അവരവരുടെ ആശ്ചര്യ വീരത്തിൽ ജനങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന പട്ടക്കാരുടെ വരുമാനങ്ങൾ അവരവർ എടുക്കുകയും ആശ്ചര്യകർബ്ബാന വകക്ക് വെച്ചിട്ടുള്ള ഉടമനെല്ലും പട്ടക്കാർ പൊതുവായി ഭാഗിച്ചെടുക്കുവാനുള്ള ഒരു വരുമാനങ്ങളും ഭാഗിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൂടാതെ കർബ്ബാന വകക്കു വേണ്ടിവരുന്ന മെഴുകുതിരി, വീഞ്ഞ്, ഗോതമ്പ്, കത്തുകടം, സൈത്തു മുതലായ സാമാനങ്ങൾ പള്ളികായ്ക്കത്തിൽ നിന്ന് കൊടുത്തു നടത്തേണ്ടതും ഞായറാഴ്ച ദിവസങ്ങളിൽ രണ്ടു കർബ്ബാന ചൊല്ലേണ്ടതും ആകുന്നു.

4) നമ്മുടെ പരിശുദ്ധപിതാവായ അന്ത്യോഖ്യാപാത്രീയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമനസ്സിലേക്ക് ആണ്ടുതോറും കൊടുക്കേണ്ടതായ റീശീശാപണവും പിരിച്ചെടുപ്പാനുള്ള ചുമതല പട്ടക്കാർക്കുള്ളതും ആ വകപിരിവ് പട്ടക്കാർ എല്ലാവരും കൂടി ആലോചിച്ചും മുറി തിരിച്ചും അവരവരുടെ മുറിയിലെ പിരിവുകൾ വലിയ നോമ്പിന്റെ അവസാനത്തോടുകൂടി പിരിച്ച് തിരുമുന്മാരെ ഏല്പിക്കേണ്ടതും ഈ സംഗതിയിൽ പട്ടക്കാരിൽ ആരെങ്കിലും വീഴ്ച കാണിച്ചാൽ ആ പട്ടക്കാരനും ഏതു ഭവനക്കാരൻ റീശീശാ കൊടുക്കാതിരുന്നതോ അവനും മുടക്കപ്പെട്ടതായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

5) പള്ളി കൈക്കാരൻ പള്ളിവക മുതൽ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും പള്ളിവക മുതൽ കായ്ക്കങ്ങളെ ക്രമ വിക്രമം ചെയ്യുന്നതിനും ഉള്ള അധികാരികളും ഭാരവാഹികളും ആകുന്നു. എങ്കിലും എല്ലാ കൈക്കാരനും അവരവരുടെ മുറുക്ക് ശരിയായി എത്തി കായ്ക്കങ്ങളെ അന്വേഷിച്ചു നടത്തുന്നതിനു പ്രയാസമായി കാണുന്ന സ്ഥിതിക്കും പള്ളികായ്ക്കങ്ങളുടെ ശുഭകരമായ നടത്തിപ്പിനും കൈക്കാരന്മാരുടെ സഹായത്തിനുമായി ഉറപ്പ് വാങ്ങി ഒരു മുതൽപിടിക്കാരനേയും, ഒരു കണക്കനേയും നിശ്ചയിച്ചു നടത്തുന്നത് എത്രയും നല്ലതും പ്രയോജനകരവും എന്ന് എല്ലാവർക്കും അഭിപ്രായം ആകയാൽ ജാമ്യം സ്ഥിരപ്പെടുത്തി ഒരു മുതൽ പിടിയേയും കണക്കനേയും മേലിൽ നിശ്ചയിച്ചു നടത്തേണ്ടതെന്ന് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു.

6) പള്ളിവകയായി മേമ്പുട്ടിൽ ഇരിപ്പുള്ള സാമാനങ്ങളിൽ പള്ളിയുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കോ മറ്റൊരാൾ എടുക്കേണ്ടതായി വന്നാൽ

എടുത്തു അടിയന്തിരങ്ങൾ വീഴ്ചകളാതെ നടത്തിക്കയും കണക്കൊ ആ
ധാരങ്ങളെ വല്ല വ്യവഹാരങ്ങൾക്കും കാണിക്കേണ്ടതായി വന്നാൽ
തന്നാണ്ടു കൈക്കാരന്മാരെ ഏല്പിച്ചു രശീതി വാങ്ങി ആവശ്യം നി
റവേറുകയും ആവശ്യം കഴിയുമ്പോൾ തിരികെ വാങ്ങി മേമ്പട്ടിൽ
വച്ചു സൂക്ഷിക്കേണ്ടതും, ആവശ്യങ്ങൾക്ക് മേമ്പട്ടിൽ നിന്നു എടു
ത്തു കൊടുക്കുന്നതിനു കൈക്കാരനിൽ ആരെങ്കിലും ഹാജരാകാതെ
അടിയന്തിരം മുടക്കുകയോ താമസപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യാൽ അങ്ങ
നെ ചെയ്യുന്ന കൈക്കാരനെ കുറപ്പെടുത്തേണ്ടതും ആകുന്നു.

7) പള്ളിവക ജംഗമ വസ്തുക്കളും സ്ഥാവരവസ്തുക്കളുടെ ആ
ധാരങ്ങളും എഴുതി തീർത്ത കണക്കുകളും മേമ്പട്ടിൽ വച്ചു സൂക്ഷിക്കേ
ണ്ടതുമല്ലാതെ പള്ളിവകയായി ലിസ്റ്റിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള സകല വ
കകൾക്കും കൈക്കാരന്മാർ ഉത്തരവാദികളായിരിക്കേണ്ടതും പള്ളി മു
ടെ നിത്യനിദാന ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി കപ്യാരന്മാരെ ഏല്പിക്കുന്ന
സാമാനങ്ങൾക്ക് കൈക്കാരന്മാർ പ്രമാണം വാങ്ങേണ്ടതും ആകുന്നു.

8) കൈക്കാരന്മാർ ഈ രണ്ടു ആളുകൾ ചേർന്നു ഓരോ ആണ്ടിൽ
കായ്ങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുകയും പള്ളിക്കു പിരിവാൻ ഉള്ളതൊ, മറ്റു ഏ
തു സംഗീക്കൊ അത്യാവശ്യം കൊടുക്കേണ്ടതായി വന്നാൽ തന്നാണ്ടു
കൈക്കാരന്മാർ അന്യായം കൊടുക്കേണ്ടതു, പള്ളിക്കു ആവശ്യമായി
പട്ടക്കാരും കൈക്കാരന്മാരും കൂടി അനുവദിക്കപ്പെടുന്ന പണികൾ
തന്നാണ്ടു കൈക്കാരന്മാരുടെ അന്വേഷണത്തോടെ മുതൽ പിടി
ക്കാരൻ നടത്തി അതതു മാസങ്ങളിലും വരവു ചെലവു കണക്കുകൾ
എഴുതി അതതു മാസം 30-ാംനു തന്നാണ്ടു കൈക്കാരനു കണക്കു
കൾ പരിശോധിച്ചു അടയാളം വച്ചു കൊടുക്കുകയും മുതൽ പിടിയി
ലുള്ള ഇരിപ്പു തിട്ടപ്പെടുത്തി ഇരിപ്പുള്ള സംഖ്യ മേമ്പട്ടിൽ വെപ്പി
യ്ക്കുകയും കണക്കിന്റെ ഒരു പകർപ്പു മുതൽ പിടി, കണക്കൻ ഇവ
രെക്കൊണ്ടു അടയാളം വയ്പിച്ചു വാങ്ങി തന്നാണ്ടു കൈസ്സാന
ത്തിൽ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതും അപ്പഴപ്പോൾ ഉള്ള വരവുകൊണ്ടു ചിലവു
നടക്കാതെ വന്നാൽ ആവശ്യമുള്ള പണം മുതൽ പിടിക്കാരൻ കൈ
ക്കാരന്മാർക്കു രശീതു കൊടുത്തു വാങ്ങി ആവശ്യപ്പെടുന്ന ചെലവു
കൾ ചെയ്തു നടത്തേണ്ടതും ആകുന്നു.

9) തന്നാണ്ടു കൈക്കാരന്മാർ നടത്തപ്പെടുന്ന വ്യവഹാരങ്ങൾ അവർ തന്നെ പൂർത്തിപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയാത്താൽ ആ സ്ഥാനത്തേക്ക് മറ്റാണ്ടിൽ വരുന്ന കൈക്കാരൻ കക്ഷിചേർന്നു വ്യവഹാരം നടത്തേണ്ടതും വ്യവഹാരം നടത്തുന്നതിൽ വേണ്ടചെലവുകൾചെയ്തും, അപ്പഴപ്പോൾ വേണ്ടിവരുന്ന അന്വേഷണങ്ങൾ ചെയ്തും നടത്തേണ്ടിയ ചുമതല മുതൽ പിടിക്കാരനും കണക്കനും ഉള്ളതാകുന്നു.

10) തന്നാണ്ടു കൈക്കാരൻ മുതൽപിടി, കണക്കൻ ഇവരാൽ എഴുതപ്പെടുന്ന കണക്കുകളും അവരാൽ നടത്തപ്പെടുന്ന പ്രവർത്തികളും വികാരിയും, ശേഷം പട്ടക്കാരനും, കൈക്കാരനും യോഗക്കാരനും കൂടി ചിങ്ങം 1-ാം മുതൽ 15-ാം തിയതിക്കു് അകം പരിശോധിച്ചു് തിരുത്തീത്തും കണക്കിലും തിരുട്ടിലും യോഗക്കാരൻ അടയാളപ്പെടുത്തി കണക്കു് മേമ്പൂട്ടിൽ വയ്ക്കുകയും തിരുട്ടു് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനാലൈ അയക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതുകൂടാതെ അതാതാണ്ടുകളിൽ കൈക്കാരൻ ചെയ്യുകയും ചെയ്യിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തികളുടെ ഗുണദോഷാവസ്ഥയെ കുറിച്ച് യോഗം ഒരു ഡയറി എഴുതി റിക്കാട്ടിൽ വയ്ക്കുകയും അതാതാണ്ടു കൈക്കാരന്മാരുടെ യോഗ്യതയേയും പ്രവർത്തിയേയും മെത്രാപ്പോലീത്താ അറിവിനായി അതിന്റെ പകർപ്പു് തിരുട്ടോടുകൂടി മെത്രാപ്പോലീത്തായിക്കു് അയച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതും ആകുന്നു.

11) പള്ളിയുടെ മേമ്പൂട്ടിനു് 9 താക്കോലും, ഇവകളിൽ ഓരോ താക്കോൽ കൈക്കാരന്മാർ എട്ടു പേർക്കും കൊടുക്കേണ്ടതും, വികാരിയും പട്ടക്കാരന്റെ മൂപ്പു മുറ അനുസരിച്ചു് ഓരോ കൊല്ലം ഓരോ പട്ടക്കാരൻ താക്കോൽ വഹിച്ചു കൈക്കാരന്മാരുടേടുകൂടി നടക്കേണ്ടതും ആകുന്നു.

12) പട്ടക്കാരനോ കൈക്കാരന്മാരോ മുതൽ പിടിക്കാരനോ, കപ്യാരന്മാരോ എന്തെങ്കിലും തൊറ്റുകൾ ചെയ്താൽ അവരെ ശിക്ഷിക്കുകയോ, മാറ്റുകയോ ചെയ്യുന്നതിനു് മെത്രാപ്പോലീത്തായിക്കു് എഴുതി അയക്കുകയും അവിടെ നിന്നും കുറും നിശ്ചയിച്ചു വരുന്ന കല്ലനപ്രകാരം എല്ലാവരും അനുസരിച്ചു നടക്കേണ്ടതും ആകുന്നു.

13) മുഖാപള്ളിയുടെ കണക്കുകളും 57 മുതൽ ഇതേവരെ ഇരു കക്ഷികളായി പിരിഞ്ഞു് ഓരോ കക്ഷികൾ പള്ളി വക വരുമാനങ്ങൾ എടുത്തു ചെലവു ചെയ്തു വരവുചെലവിന്റെ കണക്കുകളും, ഓരോരുത്തർ പണിക്കു കൊടുപ്പാനുള്ള കണക്കുകളും ഇപ്പോൾ കേട്ടു തീരുമാനിച്ചാണോ മുതൽ പിരിച്ചു് വസൂൽ ചെയ്യാനോ തിരുമേനിക്കു് എന്തിനായിരിക്കുന്നതിനാൽ-ടി-വക കണക്കുകൾ ഒക്കെയും കേട്ടു് തീരുമാനിച്ചാനായി തിരുമനസ്സുകാണ്ടു് തക്കതായരോളിനെ നിയമിച്ചു് 6 മാസത്തിനകം കണക്കുകൾ ഒക്കെയും കേട്ടു തീരുമാനിച്ചും കെട്ടിവയ്ക്കാനുള്ള ആളുകളെക്കൊണ്ടു് കെട്ടിവയ്ചിച്ചും കായ്ക്കങ്ങൾ തീരുമാനിക്കാമെന്നു് കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രകാരം തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ആരെ നിയമിക്കുന്നുവോ അയാളെ കണക്കുകൾ കേൾപ്പിച്ചു കെട്ടിവെപ്പാനുള്ളതു് തക്കം പറയാതെ കെട്ടി വച്ചു നടന്നു കൊള്ളുന്നു.

14) കൈക്കാരന്മാരിൽ ഓരോ കൊല്ലത്തേക്കു് രണ്ടു പേർ വീതം ചേർന്നു നടത്തണമെന്നു് മേൽവകുപ്പിൽ പ്രസ്ഥാവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഓരോ കൊല്ലം ഇന്നാരു ഇന്നാരു കൂടി കൈസ്സാനവേല നടത്തണമെന്നു് സ്ഥിരപ്പെടുത്തേണ്ടതു് ആവശ്യമാകയാൽ 68-ാം മാണ്ടു് കല്ലറയ്ക്കൽ വർഷിയും പൊയ്ക്കാട്ടിൽ മാത്തുവും 69-ൽ പൊയ്ക്കാട്ടിൽ തരിയതും അറയ്ക്കൽ ഐപ്പും, 70-ാം ആണ്ടു് മരങ്ങാട്ടു പൈലിയും മരമന കളപ്പുറം കുറിയനും, 71-ാം ആണ്ടു ആത്തുകൽ ഇട്ടപ്പും * മോണം കുന്നത്തു വറിയതു.-ടി-മുറക്കു് മേലിൽ നടപ്പാനുള്ളതാകുന്നു. പള്ളിവക ആധാരം മുതലായ രേഖകൾ ഇപ്പോൾ കോടതിയിൽ ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ചുവടെ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു ആയിരം രൂപാ മതിപ്പു വരുന്നതുമായ സ്ഥാവര ജംഗമങ്ങൾ കൂടാതെ വേറെ ഇതിൽ വിവരിക്കാതെ വല്ലതും വിട്ടുപോയിട്ടുണ്ടായിരുന്നാൽ ഉടനെ തീർത്തു തയ്യാറാക്കി റജിസ്ട്രാർ ചെയ്തും മേമ്പട്ടിൽ വയ്ക്കേണ്ടതാകുന്നു.

* ആത്തുകൽ ഇട്ടപ്പിന്റെ പൗത്രൻ ഇട്ടപ്പിന്റെ മകൻ ഗീവറുഗിസ് കത്തനാർ ആണു് ഈപുസ്തകത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു്. 1118-ൽ 40 വയസ്സു്.

15) പള്ളിക്കു വരുവാനുള്ള നെല്ല്, പണം, സാമാനങ്ങൾ മുതലായതുകൾ തരുവാനുള്ളതു് ന്യായമായി വയ്ക്കാതിരുന്നാൽ അതുകൾക്കു വയ്പിക്കുന്നതിനു് ഒരു വിധത്തിലും ഒന്നാം വകുപ്പു് ബാധകമാകുന്നതല്ല. ഇപ്പോൾ-ടി യോഗനിശ്ചയത്തെ അനുസരിക്കാതെയും ധിക്കരിച്ചു നില്ക്കുന്ന ആളുകൾക്കു പകരം മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലെ അനുമതിയോടുകൂടിയും കല്പനപ്രകാരവും നൂതനമായി ആളുകളെ ചേർത്തിട്ടുള്ളതാകുന്നു.“

അദ്ധ്യായം 5

ആധുനികകാലം .1068-1118 (1893-1943)

ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ M. E. 1118 വരെ ഉള്ള ചില ചരിത്രസംഭവങ്ങൾ മാത്രമാണു് എഴുതിയിരിക്കുന്നതു്. അതിനാൽ ഇനി വിവരിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കഴിഞ്ഞ അമ്പതു വർഷത്തെ ചരിത്രം ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന പലർക്കും അറിയാവുന്നതുകൊണ്ടും ഭാവിയിലെ ഏഴുതുകാർ വിശദമായി രേഖപ്പെടുത്തട്ടെ എന്നും വിചാരിച്ചു. 1068 മുതൽ 1118 വരെ ഉള്ള സംഭവങ്ങളുടെ ചുരുങ്ങിയ വിവരം മാത്രമാണു് താഴെ ചേർക്കുന്നതു്,

1. ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്തൻമാർ:-

- 1) കടവിൽ പൗലോസു് മാർ-അത്താനാസിയോസു് 1083 വരെ,
- 2) കുററിക്കാട്ടിൽ (പൈനാടത്തു്) പൗലോസു് മാർ-അത്താനാസിയോസു് 1085 മുതൽ.

2. പട്ടുകാർ. 1068-ൽ

- 1) പുത്തൻകുടി പടയാട്ടിൽ വർക്കി ഇത്താപ്പിരി കത്തനാർ

- 2) പൊയ്ക്കാട്ടിൽ ഇട്ടീര (അബ്രാഹം) കത്തനാർ
- 3) അറക്കൽ കോരത്ത് മാത്തു കത്തനാർ (ഇത്താപ്പിരി കത്തനാർ)
- 4) മേനോത്തുമാലി ചുമാൽ തോമസ് കത്തനാർ
- 5) തോസ്ര ഇട്ടീര പൗലോസ് കത്തനാർ
- 6) പടയാട്ടിൽ ഇത്താപ്പിരി കത്തനാർ മകൻ ഇസ്സാക്ക് കത്തനാർ
- 7) മരങ്ങാട്ടു പൈലി മാത്തു കത്തനാർ പിന്നീട്
- 8) തട്ടാംപുറത്ത് ഇട്ടുപ്പ് കത്തനാർ
- 9) പുതുശ്ശേരി പൈലി പൗലോസ് കത്തനാർ
- 10) മററമന കയ്യൻകുരിയാക്കോസ് കത്തനാർ

1115-ൽ പടയാട്ടിൽ ഇസ്സാക്ക് കത്തനാർ, തട്ടാംപുറത്ത് ഇട്ടുപ്പ് കത്തനാർ പുതുശ്ശേരി പൗലോസ് കത്തനാർ എന്നിങ്ങനെ മൂന്നുപേർ മാത്രം ശേഷിച്ചു. തുടന്ന് 1115 മുതൽ 1 മുതൽ ഈ എഴുത്തുകാരൻ ആത്തുങ്കൽ ഇട്ടുപ്പ് ഗീവർഗീസ് കത്തനാർ ഈ പള്ളിയിലെ വികാരി ആയി പ്രവേശിച്ചു.

3. കൈക്കാരന്മാർ 1068 മുതൽ

- 1) കല്ലറക്കൽ കോര വർണി, തുടന്ന് വർണി പൈലി
- 2) ഉറുമിയാടൻ (പൊയ്ക്കാട്ടിൽ) മാത്തു 1082 വരെ
- 3) പൊയ്ക്കാട്ടിൽ തരിയത്ത് പന്നീട് പുരവത്തു മാത്തു 1081 വരെ
- 4) അറയ്ക്കൽ ഐപ്പ് പിന്നീട് വർണി മാത്തുള്ള 1081 വരെ
- 5) മരങ്ങാട്ടു പൈലി തുടന്ന് മകൻ അബ്രാഹം
- 6) മങ്ങാട്ടു മററമന പൈലി കുരിയൻ 1082 വരെ
- 7) ആത്തുങ്കൽ ഇട്ടുപ്പ് തുടന്ന് മകൻ ഇട്ടിക്കയ്യൻ 1082 വരെ
- 8) മോണംകുന്നത്ത് (കോനേക്കാട്ടു) കോര വരിയത്ത് 1082 വരെ

4. ഭരണരീതി

ആധുനിക കാലത്തെ പൊതുജനഭരണകാലമെന്നോ, സങ്കലിത ഭരണകാലമെന്നോ, ഡെമോക്രാറ്റിക് എപ്പിസ്കോപ്പൽ ഭരണകാ

ലമെന്നൊ പറയാവുന്നതാണ്. കാരണം; 1068 നു മുമ്പ് കൈസ്താനം പിന്തുടർച്ചാവകാശമായി സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നു. കൈസ്താന യോഗം കൂടുമ്പോൾ മാത്രം പ്രായം കൂടിയ മുപ്പപ്പൻ അധ്യക്ഷത വഹിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ 1068 നു ശേഷം ആ സ്ഥിതിക്ക് മാറ്റം സംഭവിച്ചു, 1068-ൽ മാറ്റപ്പെട്ട രണ്ടു കൈക്കാരന്മാർക്ക് പകരം ഇടവകജനങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുത്ത രണ്ടു പേർ കൈസ്താനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. അവർക്കു മെത്രാപ്പോലീത്ത അംഗീകരണവും നൽകി. പള്ളികൾക്കു കേൾക്കുന്നതിന് ഇടവക ജനങ്ങൾക്ക് നേരിയ തോതിൽ ഒരു അവകാശം ലഭിച്ചു. പള്ളിയിലെ എട്ടു കൈക്കാരന്മാരും ഇടവക പട്ടക്കാരും ചേരുന്നതു് പള്ളിയോഗം (പർച്ച കമ്മറ്റി). തന്നാണ്ടു വികാരി യോഗാധ്യക്ഷൻ ഇടംപ്രഥമമായി ഒരു മുതൽപിടിയും കണക്കും നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്തായിക്ക് കണക്കിന്മേൽ ഒരു അവകാശം ലഭിച്ചു. ഈ രീതി നിലവിൽ വന്നു എങ്കിലും ജനപ്രതിനിധികളെ കണക്കു കേൾപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. ഇതിന്മേൽ 1081-ൽ ശക്തിയായ പ്രക്ഷോഭം ഉണ്ടായി. അതിന്റെ ഫലമായി 1081 തുലാമാസത്തിൽ ഇടവക ജനങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു് പള്ളിയോഗത്തിൽ സംഗതികൾ പറയുന്നതിനും കണക്കുകൾ കേൾക്കുന്നതിനും ഇടവക പൊതുയോഗം കൂടി ജനപ്രതിനിധികളായി പത്തു പേരെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും അറക്കൽ വർക്കി മാത്തുള്ളയേയും പൊയ്ക്കാട്ടിൽ പുരവത്തു മാത്തുവിനേയും മാറ്റി പകരം ചോലാഞ്ഞി വർക്കി മാണിയേയും, മേയ്ക്കാമാലിൽ തൊമ്മൻ മത്തായിയേയും കൈക്കാരന്മാരായി തെരഞ്ഞെടുത്തു തുടർന്ന് ഇടവക ജനപ്രതിനിധികൾക്ക് പള്ളികമ്മറ്റിയിൽ അംഗത്വം ലഭിച്ചു. താമസംവിന 1൮82-ൽ ഇടവക പൊതുയോഗം തന്നാണ്ടു വികാരിയുടെ അധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി എല്ലാ കൈക്കാരന്മാരും താക്കോൽ വച്ചു് പുതിയ തെരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തി. ആത്തുങ്കൽ ഇട്ടിക്കയ്യൂതിന്റെ പേരിൽ സ്വത്തു് ഇല്ല എന്നുള്ള കാരണത്താൽ അദ്ദേഹത്തെ മാറ്റി പകരം ആളെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഏറ്റവും പഴയ കമ്മറ്റിയിൽനിന്നു് രണ്ടു പേർ മാത്രം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. പുതിയ കമ്മറ്റിയിലേക്കു് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട എട്ടു കൈക്കാരന്മാരും ഇടവക വിവരം രാഷ്ട്രമേട് ന്നു.

1) മരങ്ങാട്ടു ഐപ്പു് പൈലി 2) കണ്ണോത്തുകടി ഔസേഫ് വർക്കി 3) കോലാഞ്ഞി വർക്കി മാണി 4) മേയ്ക്കാമാലി തൊമ്മൻ മത്തായി 5) കല്ലറക്കൽ വർക്കി പൈലി 6) മററമന ഇടുപ്പു് ഔസേഫ് 7) പൊയ്ക്കട്ടിൽ പൈലി യോയാഹി 8) കല്ലുകൽ ചാക്കോ തൊമ്മൻ. ഇപ്രകാരം പള്ളിയോഗം എന്നു പറയുന്നതു് ഇടവക പട്ടക്കാരും, എട്ടു കൈക്കാരന്മാരും, പത്തു ജനപ്രതിനിധികളും ചേർന്ന ഒരു കമ്മറ്റി ആയി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു- തന്നാണ്ടു വികാരിയും തന്നാണ്ടു കൈക്കാരന്മാരും ചേരുന്നതു് തന്നാണ്ടു ഭരണക്കാർ. തന്നാണ്ടു വികാരിയും എട്ടു കൈക്കാരന്മാരും ട്രസ്റ്റികൾ. മുതൽപിടി ട്രഷറർ തന്നാണ്ടു ഭരണം ആണ്ടുതോറും മാറി മാറി നടത്തിവന്നു. അതായതു് പട്ടക്കാരുടെ മൂപ്പമുറ അനുസരിച്ചു് ഓരോ പട്ടക്കാർ ഓരോ വർഷം തന്നാണ്ടു വികാരി, കൈക്കാരന്മാർ രണ്ടുപേർ വീതം മാറിമാറി കൈസ്സാനം നോക്കി വന്നു. പത്തുപട്ടക്കാർ ഉണ്ടായിരുന്നതനുസരിച്ചു് ഇടവകയെ പത്തു കരകളായി തിരിച്ചു് ഓരോ കരയിലെ പ്രധാന മേൽനോട്ടം ഓരോ പട്ടക്കാരനെ ഏല്പിച്ചു. ഓരോ പട്ടക്കാരന്റെ കീഴിൽ ഓരോ കരമൂപ്പൻ എന്ന പ്രകാരം പത്തു കരമൂപ്പന്മാരെയും നിയമിച്ചു. തുടൻ നാലു വർഷം കഴിയുമ്പോൾ വീതം പുതിയ കൈക്കാരന്മാരെയും ജനപ്രതിനിധികളേയും തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന രീതി നടപ്പിലായി. പട്ടക്കാരുടെ ഭൂരിപക്ഷവും കൈക്കാരന്മാരുടെ ഭൂരിപക്ഷവും ജനപ്രതിനിധികളുടെ ഭൂരിപക്ഷവും സമ്മതിക്കുന്ന സംഗതികൾ പള്ളി കമ്മറ്റിയിൽ പാസാക്കി ഡയറി എഴുതി വന്നു. 1118 ആയപ്പോഴേക്കും കൂടുന്ന പള്ളിയോഗത്തിന്റെ ഭൂരിപക്ഷംപേർ സമ്മതിക്കുന്ന സംഗതികൾ പാസാക്കിവന്നു. പള്ളിയോഗത്തിന്റെ കോറം 14 എന്നു് നിജപ്പെടുത്തി. ഈ വിധത്തിലുള്ള രീതികൾ ഡയറിനിശ്ചയം കൊണ്ടു് സാധിച്ചുവന്നു. ഇതിനു് ചിലപ്പോൾ ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ അംഗീകരണം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്. 1082-നു ശേഷം ചിറയ്ക്കൽ, മാണിയാടൻ, കോച്ചേരി, എമ്പാശ്ശേരി, പടയാട്ടി, പുതുശ്ശേരി, താണിയേലിമാലി, പാത്തിക്ക, ശ്രാമ്പിക്കടി, മുറിക്കൻ, പാണാടൻ, കല്ലുക, നടക്ക, ഇരുമല, കോതച്ചിക്കടി, നെല്ലിക്കാക്കടി, മുട്ടത്തു്, എടക്കര, കല്ലറയ്ക്ക,

മുതലായ ചില വീടുകളിൽ നിന്നും ചിലർ പള്ളികമ്മററിയിൽ പ്രവേശിച്ച് സേവനം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്.

5. 1068 നു ശേഷം പള്ളികമ്മററിയിൽ പ്രവേശിച്ച ചിലരുടെ കുടുംബ ചരിത്രം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

1) മററമന: ഇവർ കിടങ്ങയത്തുനിന്നും കാഞ്ഞൂർ വരുകയും അവിടെ നിന്നും രോഗം കറുപ്പമ്പടിയിലും പിന്നീട് 946-ൽ പ്രളയിക്കാടു വന്ന താമസം ഉറപ്പിച്ചു. പ്രളയിക്കാടുള്ള അവരുടെ തറവാടിന് വലിയ വീട് എന്നു അവർ പറയുന്നു. അവിടെ നിന്നും പിരിഞ്ഞുപോയവരാണ് മററമനവീട്ടുകാർ. ഇവരുടെ ജനം കിടങ്ങയം എന്നാകുന്നു. ഇവരിൽ പലരും സാമ്പത്തികമായും, വിദ്യാഭ്യാസപരമായും, സാമൂഹ്യപരമായും വളരെ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവർ ജനപൈതൃകമുള്ള ഒരു വർഗ്ഗമാണ്. ഇവരിൽ മററമന കുരിയൻ മാസ്റ്റർ, കുരിയൻ മാത്തു, കുരിയൻ കുരിയാക്കോസ് കത്തനാർ, ഗീവറുഗീസ് കത്തനാർ, മുതലായവരുടെ ഉത്സാഹഫലമായി അവരുടെ ഒരു കുടുംബയോഗം സംഘടിച്ചുവരുന്നു. ഇവരിൽ കുരിയൻ മാത്തു, കുരിയാക്കോസ് കത്തനാർ, എം. വി. കുരിയൻ മാസ്റ്റർ തുടങ്ങിയുള്ളവർ ഈ എഴുത്തുകാരന്റെ അപ്പൂപ്പൻ വക്കിയുടെ അമ്മ മറിയത്തിന്റെ അപ്പൻ പുതുശ്ശേരി വക്കിയുടെ സഹോദരി അച്ചണ്ണിയുടെ സന്താന പരമ്പര ആണ്. കയ്യൻ മാത്തു കറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ കൈക്കാരൻ ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഇപ്പോഴത്തെ വട്ടിപ്പണ കേസ്സിൽ പാത്രീയക്കീസ് ഭാഗം സാക്ഷി ആയിരുന്നു. ജഡ്ജ് മെൻറിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൊഴി പ്രസക്തം ആയിരുന്നു.

2) കോനേക്കാട്ട് (മോണംകുന്നത്തു്): കോനേക്കാട്ടു എന്നുള്ളതു് കുടി പേരു് ആണ്. കോനേക്കാട്ടു എന്ന കുടി പേരിൽ മററമനയിൽ ചില വീടുകളും അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. മോണംകുന്നത്തുകാർ കടമററത്തു നിന്നും വന്നവരാണ്. കടമററത്തു നിന്നും വന്ന പൈലി മുടക്കഴ താമസിച്ചിരുന്നു. അവിടെ നിന്നും മുത്തമകൻ മുടക്കിറായിൽ പുള്ളാക്കുടി എന്ന പൂർയിടത്തിലും രണ്ടാമൻ കോര പ്രളയിക്കാട്ടു കോനേക്കാട്ടു എന്ന പൂർയിടത്തിലും താമസമാക്കി. കോര 1012-ൽ പുലയരെ തീറ്റ വാങ്ങിയ ഒരു ഓലയിൽ ഇപ്രകാരം

കാണുന്നു 'മഹാദേവർ പട്ടണം മുതലായി മുടക്കുകയായിരിക്കും മോ
 ണംകണം പൈലികോരപേക്ഷ്'. കോരതിന്റെ മകൻ വറിയതും,
 വറിയതിന്റെ മകൻ ഇത്തപ്പിരിയും, ഇത്തപ്പിരിയുടെ മകൻ ഗീ
 വറുഗീസും ഓരോ കാലത്തു പള്ളിയിൽ കൈക്കാരന്മാർ ആയിരുന്നു.
 വറിയതിന്റെ മകൻ പാലോസിന്റെ (പൈലിയുടെ) മകൻ കോ
 രത്തു ദീർഘനാൾ മുടക്കിരായി സണ്ടെ സ്ത്രീയെ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ ആയി
 രുന്നു. അദ്ദേഹം എന്റെ പിതാവു് ഇട്ടപ്പിന്റെ വൈദിക ശിഷ്യ
 നും ചാർച്ചയിൽ പെട്ടദേഹവും ആണു്.

3) പുതുശ്ശേരി: ഇവരുടെ ജന്മം മൂലായം എന്നാണു്-കർക്കനോ
 ടൻ-കല്ലറക്ക (നെടുങ്ങപ്പു) വീട്ടുകാർ മൂലായം ജന്മത്തിൽ പെട്ടവർ
 ആണെന്നു പറയുന്നു. ചൈലികൂമ്പിൽ നിന്നു വന്ന പുതുശ്ശേരി വർക്കി
 ക്ക് മൂന്നു ആണു മക്കൾ. മൂത്ത മകൻ വർക്കി കരിമ്പു കലപുരയി
 ടത്തിൽ താമസിച്ചതിനാൽ അവിടെ കരിമ്പു കലപുതുശ്ശേരി എന്ന്,
 രണ്ടാമൻ ചാക്കോ തറവാടിന്റെ തെക്കെ പുരയിടത്തിൽ താമസി
 ച്ചതിനാൽ തെക്കെ വീടൻ പുതുശ്ശേരി എന്നും പറയുന്നു. തറവാ
 ടിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ഇളയ മകൻ പൈലിയുടെ മകൾ അച്ചുണ്ണി
 യെ മറ്റുമനയിൽ കല്യാണം കഴിച്ചിരുന്നു. പൈലിയുടെ മകൻ
 വർക്കിക്ക് മറിയം, മത്തായി, പൈലി, വർക്കി, മാത്തുള്ള എന്നു ഞ
 ണെ അഞ്ചു മക്കൾ ഇതിൽ മറിയം എന്റെ അപ്പപ്പൻ വർക്കിയുടെ
 മാതാവു് ആണു്. പൈലിയുടെ മകൻ ആണു് പുതുശ്ശേരി പൗലോ
 സു് കത്തനാർ, വർക്കിയുടെ മകൻ പൈലി കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ
 കൈക്കാരൻ ആയിരുന്നു. മാത്തുള്ളയുടെ മകൻ കോര കുറുപ്പമ്പടി
 പള്ളിയിൽ മുതൽപിടി ആണു്.

4) കോതേച്ചിക്കുടി ഇവരുടെ ജന്മം പെരുമ്പള്ളി എന്നാണു്. ഇ
 വർ പുല്ലുവഴിയിൽനിന്നും രായമംഗലത്തു് കോതേച്ചിക്കുടി എന്ന
 പുരയിടത്തിൽ താമസിച്ചതിനാൽ കോതേച്ചിക്കുടി എന്ന പേർ ഉ
 ണ്ടായി. കോതേച്ചിക്കുടി മാണി മാത്തു ആശാൻ 1019 ൽ ജനിച്ചു.
 1050 മുതൽ 1068 വരെ കോട്ടയത്തു് സി. ജെ. കുറിയന്റെ അപ്പ
 ന്റെ കണ്ടാക്റ്റു് പണിയിൽ കണക്കു് എഴുത്തുകാരൻ ആയിരുന്നു.
 1068-ൽ മാത്തു ആശാൻ കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിലെ കണക്കും തുട
 ന്നു മുതൽപിടിയും ആയി ജോലി ചെയ്തിരുന്നു. മാത്തുവിന്റെ

മകൻ മാണി പിന്നീട് പള്ളിയിലെ മുതൽപിടി ആയിരുന്നിട്ടുണ്ട്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിൽ കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയുടെ ഒരു ചരിത്രം എഴുതി സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്, ആയത് ഈ എഴുത്തുകാരന് വളരെ പ്രയോജനപ്പെട്ടു.

5) ശ്രാമ്പിക്കടി ഇവരുടെ ജന്മം തീയാടിപറമ്പിൽ എന്നാണ്. പാറപ്പാടൻ, തേലക്കാടൻ, ചേന്നോത്തുമാലി വീട്ടുകാർ ഈ ജന്മത്തിൽ പെട്ടവർ ആണ്. ഇവർ കുറുപ്പമ്പടിയിൽ ഒരു ശ്രാമ്പി (മാളിക) ഉണ്ടായിരുന്ന കടിയിൽ താമസിച്ചിരുന്നതിനാൽ ശ്രാമ്പിക്കടി എന്ന പേർ ഉണ്ടായി. ഇവർ ഇപ്പോൾ കോട്ടപ്പടി-എടനാട്ട് കുറുപ്പമ്പടി ഭാഗങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നു കോട്ടപ്പടി പള്ളി വികാരി ബ: ശ്രാമ്പിക്കടി അച്ഛൻ ഈ കടുബത്തിൽ പെട്ടതാണ്, ഈ കടുബത്തിൽപ്പെട്ട എസ്. പി. വർക്കി കുറുപ്പമ്പടി എ. ജി. എം. സന്തോഷ്ശുളിലെ അദ്ധ്യാപകനായി ദീർഘകാലം ഇരുന്നിരുന്നു, കൂടാതെ പള്ളികമ്മറ്റി മെമ്പറും ആയിരുന്നു.

6) എമ്പാശ്ശേരിയുടെ ജന്മം പുതിയാമാത്തിൽ എന്നാണ്. പുതിയാമാം വീട്ടുകാർ കടമറം ഇടവകയിൽ ഉണ്ട്. പന്തലിക്കടി ഈ ജന്മത്തിൽപെട്ടതാണ്. കോലഞ്ചേരിയിൽ ചെന്നക്കാടൻ ലഹനാൻ എമ്പാശ്ശേരിയിൽ ദത്തു താമസം, ഉലഹന്നാൻ വർക്കി പൈലി എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു ആൺ മക്കൾ-വർക്കിയുടെ മകൻ ലഹനാൻ കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ കൈക്കാരൻ ആണ്. ഒ. വർക്കി ബി. എ. ബി. എൽ. ഇ. ജെ. ജോൺ B. A. L. T.; ഈ. ജെ. പൗലോസ് എന്നിവർ മി. ഉലഹന്നാൻ മക്കൾ ആണ്. ഇപ്പോൾ നടക്കുന്ന വട്ടിപ്പണകേസിൽ മി. ഒ. വർക്കി പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗത്തെ ഒരു സാക്ഷി ആയിരുന്നു.

6. ചില സംഭവങ്ങൾ

ഈ പള്ളിയുടെ കുരിശുപള്ളി ആയിരുന്ന അല്ലുപ്രപള്ളിയിൽ നിന്നും വഴക്കു കാലത്തു് 1060-ൽ കൊണ്ടുവന്ന വെള്ളിപ്പച്ച കാസാ കൂട്ടം ഒരു ജോടി, ഒട്ടു കുരിശു് ഒന്ന് ഓടുകൊണ്ടുള്ള ധൂപക്കുറി ഒന്ന് എന്നിവ അല്ലുപ്ര പള്ളിയിൽ തിരികെ ഏല്പിച്ചു, അന്ത്യോഖ്യാ

വ്യയുടെയും കിഴക്കു കരയുടെയും മോറൻ മോർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് അബ്ദുള്ള പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ 1085-ൽ ഈ പള്ളിയിൽ എഴുന്നള്ളിയിരുന്നു. ഈ പള്ളിയും ഇതിലെ ഇടവകക്കാരും ഏതു കാലത്തും പരിശുദ്ധ അന്ത്യോഖ്യാസിംഹാസനത്തോടു അതിൽ വാഴുന്ന മോറൻ മോർ-പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായോടു വിശ്വാസവും അനുസരണവും ഉള്ളവരാണ്. 1035-ൽ വൃശ്ചികത്തിൽ പരിശുദ്ധ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ അധ്യക്ഷതയിൽ കോട്ടയത്തു കൂടിയ പരിശുദ്ധ സുന്നഹദോസിൽ ഈ ഇടവകയിലെ പ്രതിനിധികളും സംബന്ധിച്ചിരുന്നു.

7. പള്ളിയുടെ സാമ്പത്തികനില

1045-ൽ തന്നെ ഈ പള്ളി സാമ്പത്തികമായി വളരെ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചിരുന്നു. തത്സംബന്ധമായി അന്ന് ഈ പള്ളിയുടെയും മലങ്കരയുടെയും മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരുന്ന മാർ-ക്രിലോസ് ബാവാ ചമച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഗീതം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

‘റീശോനുസൊ അങ്കമാലി
കാദീശുസൊകോതമംഗലം
ഹേബൊ ഉസറൊ കുറുപ്പമ്പടി
മെസ്കിന്നുസൊ കന്നക്കുരടി’

1076 ഇടവം 15-ാംനൂ പള്ളിവക ചെറുമലയിൽ ഉള്ള കപ്പേളയിൽ മാർ-കരിയാക്കോസ് സഹദായുടെ തിരുശേഷിപ്പ് പരുമല [ചാത്തുരുത്തിയിൽ] പരിശുദ്ധനായ മാർ-ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനി (കൊച്ചുതിരുമേനി) സ്ഥാപിച്ചു. ആണ്ടുതോറും മാർ-കരിയാക്കോസ് സഹദായുടെ ഓർമ്മദിവസമായ കർക്കടകം 15-ാംനൂ അവിടെ പെരുന്നായ നടത്തണമെന്ന് തിരുമേനി കല്പിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും, പിന്നീടു വർഷാധികൃത്തേ കരുതി പള്ളിയോഗത്തിന്റെ അപേക്ഷ അനുസരിച്ച് ആണ്ടുതോറും മകരം 15-ാംനൂ മലേകുരിശിൽ പെരുന്നായ ആഘോഷിക്കണമെന്ന് കൊച്ചുതിരുമേനി കല്പിച്ചപ്രകാരം നടന്നുവരുന്നു. തുടർന്നു പള്ളിയിൽ ധാരാളം വരുമാനം ഉണ്ടായി അതോടുകൂടി കരുശുപള്ളി വിപുലപ്പെടുത്തിപണിയുകയും ഒരു ഉടുപ്പുപുരകെട്ടി ഓടു മേയുകയും ചെയ്തു.

1083-ന ശേഷം പള്ളിക്കകത്തുള്ള ചെറിയ ദോസ് കുരിശു നന്നാക്കി, പള്ളിക്ക് അകം ചെത്തിതേക്കുകയും പോർ പലക അടിച്ചു ചിത്രവേലകൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. കിളിവാതിലുകൾ വെട്ടി വലിപ്പപ്പെടുത്തി ജനലുകൾ ആക്കി. പള്ളിയുടെ അഴിക്കാലിനു തെക്കുവശം മാമോദിസാപുര പണിതു മാമോദിസാ തൊട്ടി അവിടെ സ്ഥാപിച്ചു. അഴിക്കാലുകൾ നന്നാക്കി ചായപണികൾ ചെയ്തു. പള്ളിക്ക് അകത്തു് ഇഷ്ടിക വിരിച്ചു. പള്ളിയുടെ പടിഞ്ഞാറോട്ടു് 1076-ൽ നീട്ടിയ പൂമുഖം 1079-ൽ പൂത്തിആക്കി.

8. സാമൂഹ്യനില

A. രാഷ്ട്രീയം: ഈ ഇടവക രാഷ്ട്രീയമായും സാമൂഹ്യപരമായും വളരെ പുരോഗമിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈ പള്ളി വികാരി ആയിരുന്ന ബ: മരങ്ങാട്ടു് (ആത്തുകൽ) മാത്തു കുത്തനാർ പ്രജാസഭ മെമ്പർ ആയി സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്സാഹഫലമായി സ്ഥലത്തു് ഒരു അഞ്ചൽ ആഫീസ്, ചന്ത, കാളചന്ത, ആശുപത്രി, ബാങ്ക് മുതലായ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തി കുറുപ്പമ്പടിയിലെ ആധുനിക പുരോഗമനത്തിലേക്കു് വഴി നടത്തിയിരുന്നു. ഈ പള്ളിയിലെ കൈക്കാരൻ കല്ലറക്കൽ കെ. പി. കൊച്ചുകോരത്തരകൻ നിയമസഭാമെമ്പർ (എം. എൽ. എ.) ആയി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. താണിയേലിമാലിൽ മി. റി. എം. ഐസക് തിരുവിതാംകൂർ സ്റ്റേറ്റു കോൺഗ്രസിലെ സജീവ പ്രവർത്തകൻ ആയിരുന്നു,

B. വിദ്യാഭ്യാസം; ഈ ഇടവകയുടെ നാനാ ഭാഗങ്ങളിലായി അതായതു് കുറുപ്പമ്പടി, മുടക്കഴ, പുഴക്കാട്ടു്, പാണ്ടിക്കാട്ടു്, അശമന്തൂർ കരകളിൽ ഓരോ ഗവൺമെന്റു സ്കൂളുകൾ ഇടവകക്കാരുടെ സഹായസഹകരണത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതിൽ കുറുപ്പമ്പടി മലയാളം ഗവൺമെന്റു സ്കൂൾ പള്ളിയുടെ പ്രത്യേക മേൽനോട്ടത്തിൽ പണിയിച്ചു് ഗവൺമെന്റിലേക്കു് വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതാണു്. 1083-ൽ പള്ളിയിൽ വച്ചു് ഒരു ഇംഗ്ലീഷു് സ്കൂൾ ആരംഭിച്ചു. ആയതു് പിന്നീടു് 1096-ൽ പള്ളിവക പുരയിടത്തിൽ പള്ളി വകയായി ഒരു സ്കൂൾ കെട്ടിടം പണിതു് ഗവൺമെന്റു അനുവാദത്തോടുകൂടെ ഒരു മിഡിൽ സ്കൂൾ ആയി നടത്തി തുടങ്ങി. മിഡിൽ സ്കൂൾ നടത്തിപ്പിന്നെ അന്നത്തെ പള്ളിയോഗത്തിനു് വേണ്ടി

ടത്തോളം കഴിവു ഇല്ലാത്തതിനാൽ ബ: മരങ്ങാട്ടു മാത്തുകത്തനാരുടെ സഹോദരിപുത്രൻ ബ: പി. എ. പൗലോസ് കത്തനാർ B. A. അ വർകളെ 1106-ൽ ടി സ്കൂൾ ഹെഡ് മാസ്റ്ററായി നിയമിക്കുകയും, പി നീട്ട് 1108-ൽ മാനേജറായി നിയമിക്കുകയും മാനേജ് മെൻറ് അ ജൂഹത്തെ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ബ: പി. എ. പൗലോസച്ചന്റേ യും മി. കെ. പി. കൊച്ചുകോരതരകന്റേയും അന്നത്തെ പള്ളിയോ ഗത്തിന്റേയും ഉത്സാഹഫലമായി 1113-ൽ മിഡിൽസ്കൂൾ ഹൈ സ്കൂൾ ആയി ഉയർത്തുകയും ബ: പൗലോസച്ചൻ ഹെഡ് മാസ്റ്റർ ആയി തുടരുകയും ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്കൂൾ മാനേജരും, തുടന്ന് 1116-ൽ മി: ഒ. വർണി B. A. B. L. കറസ്പോണ്ടൻറും ആയി നിയമിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. മാനേജരെ സഹായിക്കുന്നതിനായി പള്ളിയോഗത്തിൽനിന്നും പള്ളിയോഗത്താൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അഞ്ചുപേരും കറസ്പോണ്ടൻറ്, ഹെഡ് മാസ്റ്റർ ഉൾപ്പെടെ ഏഴു പേർ അടങ്ങിയ ഒരു സ്കൂൾ ബോർഡ് നടപ്പിൽ വന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസമുള്ള പലരും ഈ ഇടവകയിൽ ഉണ്ടു്, അതിൽ കല്ലറക്കൽ താരു തരകൻ L. M. E. ഒ. വർണി B. A. B. L. മററമ ന ഗീവറഗീസ് ശെമ്മാശ്ശൻ L. C. P. S. കെ. എം. ചാക്കോ L. M. P. എമ്പാശ്ശേരി ഇ. ജെ. ജോൺ എന്നിവരുടെ പേരുകൾ എടുത്തുപറയാവുന്നതാണ്.

ഇടവകയിലെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം ആളുകളും കൃഷിക്കാരാണ്. കൃഷി കായ്ത്തിൽ സ്രീ പുരുഷന്മാർ ഒത്തൊരുമിച്ച് ജോലി ചെയ്തു വരുന്നതു് സ്തുത്യർഹംതന്നെ. കച്ചവടക്കാരും ചുരുക്കമായിട്ടുണ്ടു്. അദ്ധ്യാപകന്മാർ, വക്കീലന്മാർ, പോലീസുകാർ, ബാങ്കുമന്മാർ, മുതലായ വിവിധ വൃത്തികളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരും ചുരുക്കമായിട്ടുണ്ടു്. 25 ശതമാനം പേർ കൂലിപണിക്കാരാണ് ദരിദ്രന്മാരെ പറ്റി പള്ളിയിൽനിന്നു് ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്നതായി കാണുന്നില്ല. ഭാവിയിൽ എങ്കിലും ഇതു പരിഹരിക്കപ്പെടും എന്ന് ഈ എഴുത്തു കാരൻ ആശിക്കുന്നു.

9. ഇടവകയുടെ വിസ്തീർണ്ണം

ഈ പള്ളിയിൽനിന്നും മാറി വേറെ പള്ളികൾ സ്ഥാപിച്ചു് ഓരോ കാലത്തു് പിരിഞ്ഞുപോയതു് മിക്കവാറും ചില വഴക്കുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആണെന്നു് കാണാവുന്നതാണു്. എങ്കിലും അവയെല്ലാം പിച്ഛാലത്തു് വിശ്വാസികൾക്കു വളരെ പ്രയോജനപ്പെടുകയും, അതതു ഇടവകകളുടെ ആത്മീകവും സാമൂഹ്യവും ആയ നില പള്ളിരൊമ്മച്ചപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.

a. ചില പള്ളികളുടെ ചരിത്രം

i) കോട്ടപ്പടി (നാഗഞ്ചേരി) ഹെബ്രോൻ പള്ളി- ഈ പള്ളി 1039-ൽ കോതമംഗല പള്ളിയിൽ നിന്നും പിരിഞ്ഞു വച്ചതാണു്. അക്കാലത്തുതന്നെ കുറുപ്പമ്പടി പള്ളി ഇടവകയിൽപ്പെട്ട ചില വീട്ടുകാർ ഈ പള്ളിയിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞു് കോട്ടപ്പടി പള്ളി ഇടവകയിൽ ചേർന്നിരുന്നു. പുതുക്കണം, ഇരുമല, ശ്രാമ്പിക്കടി, പാറപ്പാടൻ, കൊറ്റാലി, തേക്കംകടി, തേലക്കാടൻ, ചമ്പക്കോട്ടുകടി മുതലായ ചില വീട്ടുകാർ ഇതിലെ പ്രധാന പ്രവർത്തകരാണു്. പാറപ്പാട്ടു മത്തായി കത്തനാർ, ഇരുമല യാസേഫ് കത്തനാർ, ശ്രാമ്പിക്കടി സ്കറിയ കത്തനാർ എന്നിവരുടെ രേണകാലത്തു് ഇടവകയ്ക്ക് വളരെ പുരോഗമനം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്.

ii) പെരുമ്പാവൂർ ബഥേൽ സുലോക്കോ -പള്ളി. കുന്നത്തുനാടു താലൂക്കിന്റെ പ്രത്യേകിച്ചു് കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയുടെ നഗരപ്രദേശമായി തീർന്ന പെരുമ്പാവൂർ ടൗണിൽ ഒരു പള്ളി സ്ഥാപിക്കണമെന്നുള്ള പല വിശ്വാസികളുടെ ആഗ്രഹത്തിന്റെ ഫലമായി 1078 മകരം. 15-ാം തീയതി ഈ പള്ളി സ്ഥാപിച്ചു. കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ ദീർഘകാലം കൈസ്സാനം വഹിച്ചിരുന്ന ഉറുമിയാടൻ (പൊയ്ക്കാട്ടിൽ) വീട്ടുകാർ കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ നിന്നും പിരിഞ്ഞു് ഈ പള്ളി സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു് ഉത്സാഹിച്ചു. അതോടുകൂടെ മുക്കടഞ്ചേരി, തോമ്പ്ര, പാർവ്വേലിക്കടി, മരങ്ങാടൻ, കണ്ടുവീട്ടിൽകടി, പാത്തിക്കൽ, ചാമക്കാടൻ, പള്ളിപ്പാടൻ മുതലായ വീട്ടുകാരും ചേർന്നു് 1081-ഇടവം 20-ാംനു് ഒരു ഉടമ്പടി ഉണ്ടാക്കി നടന്നുവരുന്നു. ആദ്യ

കാലങ്ങളിൽ ഈ പള്ളിയിൽ കർമ്മങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതു പ്രധാനമായി കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിലെ പട്ടക്കാർ ആയിരുന്നു. തുടന്ന് ഈ ഇടവകയിൽപ്പെട്ട പാത്തിക്കൽ പൗലോസ് കത്തനാർ, തോബ്ര ഗവൗഗ്സസ് കത്തനാർ, ഉറുമിയാട്ടു പൗലോസ് കത്തനാർ എന്നിവർ ഈ പള്ളിയിലെ വികാരിയായി പ്രവേശിച്ചതിനെ തുടർന്ന് കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിലെ അച്ചന്മാർ അവരുടെ തവണ ഉപേക്ഷിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

iii) നെല്ലിമോളം സെഹിയോൻപള്ളി-കല്ലറയ്ക്കൽ (ആളോത്തുമാലി പൈലി കോര തരകന്റേയും, മേനോത്തുമാലി തോമസ് കത്തനാരുടെയും ഉത്സാഹഫലമായി ഈ പള്ളിക്ക് 1080-ൽ ആരംഭം ഇട്ടു, ബ: മേനോത്തുമാലി അച്ചനും, ബ: അയ്ക്കൽ അച്ചനും കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ നിന്നും പിരിഞ്ഞു ഈ പള്ളിയിൽ ചേർന്ന് വികാരിത്വം നടത്തിവന്നു. 1086-ൽ ആണ് ഈ പള്ളിയുടെ പ്രാരംഭ ശുശ്രൂഷ നടന്നത്. കുറുപ്പമ്പടി ഇടവകയിൽപ്പെട്ട റായമംഗലം, ഇരിങ്ങോരം, പുല്ലുവഴി, കീഴില്ല, വായ്ക്കര, മേതല കരകളിൽപ്പെട്ട പല വീട്ടുകാരും കുറുപ്പമ്പടി പള്ളി ഇടവക വിട്ട് നെല്ലിമോളം പള്ളിയിൽ ചേർന്നു. ഇതിൽ കല്ലറക്ക തരകൻ, കുന്നത്തു, കാവനാക്കുടി കണ്ണോത്തുകുടി, ആടുകാലി, പരത്തുവേലി, മുല്ലപ്പള്ളിമാലി, മേനോത്തുമാലി, അയ്ക്കൽ, പനയ്ക്കൽ, കാനാമ്പ്രത്തുകുടി മുതലായ വീട്ടുകാർ ഉൾപ്പെടുന്നു.

iv) കൽകരിശ്ശ് ഗവൗഗ്സസ് സഹദാപ്പള്ളി കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ നിന്നും കോട്ടപ്പടിപള്ളി ഇടവകയിൽ ചേർന്ന ചില വീട്ടുകാരും, കോട്ടപ്പടിപള്ളി ഇടവകയിലെ മറ്റു ചില വീട്ടുകാരും ചേർന്ന് കൽകരിശ്ശ് പള്ളി 1083-ൽ ആരംഭിച്ചു, ആദ്യമായി സ്ഥാപിച്ച കരിശ്ശ് ഒരു പാറയുടെ പുറത്തു കല്ലുകൊണ്ട് കെട്ടിയിരുന്നതിനാൽ ഈ സ്ഥലത്തിന് കൽകരിശ്ശ് എന്ന പേരു ഉണ്ടായി. ഈ പള്ളിയിരിക്കുന്നതു കോട്ടപ്പടികരയിൽ ആണ് പ്രാരംഭകാലത്തു ഈ പള്ളിയിൽ കമ്മം നടത്തിയിരുന്നതു കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിലെ അച്ചന്മാർ ആയിരുന്നു. പിന്നീടു കോട്ടപ്പടിപള്ളി വികാരി ബ: പാറപ്പാട്ടു മത്തായി കത്തനാർ ഈ പള്ളിയിലെ വികാരി ആയിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹവും അദ്ദേഹത്തിന്റെകൂടെ പാറപ്പാട്ടു, കണ്ണോത്തുകുടി,

ചേന്നോത്തുമാലി, വട്ടക്കട്ടുകടി, വിച്ചാട്ട്, എടപ്പാട്ട്, കൊററാലി, കന്നപ്പിളി മുതലായ 67 വീട്ടുകാർ ചേർന്ന് 1090-ൽ ഒരു രജിസ്റ്റർ ഉടമ്പടി ഉണ്ടാക്കി നടന്നുവരുന്നു. അന്ന് മലപ്രദേശം ആയിരുന്ന ഈ സ്ഥലത്ത് പലതരം കൃഷിസൗകര്യം കൂടി കയറി പാർത്തവർ ആരാധനാസൗകര്യത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഈ പള്ളി ഉണ്ടാക്കിയത്.

ഈ പള്ളി ഇടവകയിലെ ആദ്യത്തെ അഡ്വക്കേറ്റ് ആണ് കൊററാലിൽ കെ. പി. അബ്രഹാം B. A. B. L. ഇദ്ദേഹം ഒരു നിയമസഭാമെമ്പർ (എം. എൽ. എ.) ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം സ്ഥലത്ത് ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂൾ സ്ഥാപിച്ചു. കുറുപ്പമ്പടിയിൽ ഇരിങ്ങോല ഭാഗത്തു നിന്നും കൊററാലി കടുബത്തിൽപ്പെട്ട ജേപ്പു നജന്മാരായ കുരിയനും, ഔസേപ്പും ഈ ഭാഗത്തുതാമസമേകി. ജേപ്പുൻ കുരിയന്റെ വീട്ടുകാരെ വചിയ കൊററാലി എന്നും, അനജൻ ഔസേഫിന്റെ വീട്ടുകാരെ ചെറിയ കൊററാലി എന്നും വിളിച്ചു വരുന്നു. കുരിയന്റെ മകൻ മാത്തായിക്കു കുരിയൻ, പൈലി, എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു ആൺ മക്കൾ, ഇതിൽ കുരിയൻ വകി, മത്തായി എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു ആൺ മക്കൾ. ഇതിൽ വകി കൽകരിശു പള്ളിയിൽ ദീപ്കാലം കൈക്കാരനായി മറ്റ് പ്രശസ്തമായ രീതിയിൽ സേവനം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. വകിയുടെ പൗത്രനാണ് കൊററാലിൽ ജോർജ്ജ് കത്തനാർ. മത്തായിയുടെ മകനാണ് പരേതനായ പൗലോസ് കത്തനാർ. മത്തായിയുടെ മകൻ പൈലിയുടെ മകനാണ് കെ. പി. അബ്രഹാം B. A. B. L.

v) ചെട്ടിനടസീയോൻ ആശ്രമം പള്ളി. കുറുപ്പമ്പടി ഇടവകക്കാരനായിരുന്ന ചെട്ടാകുളത്തംകര (തൃശ്ശൂർ) അബ്രഹാംകത്തനാർ തൃശ്ശൂരിൽ പള്ളിയിൽ ചേർന്ന് നടന്നുവരവെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ ഔഗേൻറമ്പാച്ചൻ പെരിയാർ തീർത്തു കൊടുക്കാനിന്നു സമീപമുള്ള ചെട്ടിനട ഭാഗത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ ഒരു പുരയിടം വാങ്ങി ഒരു ആശ്രമം പണിയിച്ച് താമസം ആക്കി, ആരാധനാസൗകര്യത്തിനായി ഈ ആശ്രമത്തോടു ചേർന്ന് മോർ മറ്റല്ല എന്ന പരിശുദ്ധന്റെ നാമത്തിൽ 1097 ഫെബ്രു 2-ാം-നു ഒരു പള്ളി സ്ഥാപിച്ചു. സുറിയാനി ഭാഷാപണ്ഡിതന്മാരായ അബ്രഹാം കത്തനാരുടേയും ഓഗേൻറമ്പാച്ചന്റെയും അടുക്കൽ മലങ്കരയിൽ ഉള്ള അനേകം

വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികൾ വന്നു് ആശ്രമത്തിൽ താമസിച്ചു് വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. കർഷകവൃത്തിക്കായി ഈ പ്രദേശത്തു കടികയറി താമസിച്ച പല വീട്ടുകാരും ഈ പള്ളിയിൽ ഇടവക ചേർന്നു് നടന്നുവരുന്നു. ഈ എഴുത്തുകാരൻ 1104 മുതൽ 1114 വരെ ഈ പള്ളിയിലെ വകാരി ആയിരുന്നു.

vi) കിരാലിയേലി സെൻറു് മേരീസു് പള്ളി. കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിലെ വികാരി ആയിരുന്ന തോസ്ര പൗലോസു് കത്തനാർ പുനർ പിവാഹം ചെയ്തതിനാൽ കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിലെ പള്ളാരാഹിത്യജോലി നഷ്ടപ്പെട്ടതിനെ തുടർന്നു അദ്ദേഹം പെരിയാർ തീർത്തുള്ള കിരാലിയേലി എന്ന മലപ്രദേശത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുരയിടത്തിൽ പോയി താമസിക്കുകയും തുടർന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു് കമ്മം നടത്തുവാൻ ഒരു പള്ളി വെച്ചുകൊടുക്കയും ചെയ്തു. പക്ഷെ പുനർ വിവാഹക്കാരനായ അദ്ദേഹം കുർബ്ബാന ചെല്ലുന്നതു് സ്ഥലത്തുള്ള വിശ്വാസികളും അങ്കമാലി ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്തയും നിരോധിച്ചതിനാൽ അദ്ദേഹം മലബാറിൽ വയനാട്ടിൽ സുൽത്താൻ ബത്തേരിക്കു സമീപം താമസമാക്കി. തുടർന്നു സ്ഥലത്തു് ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അനുവാദത്തോടുകൂടെ ഒരു പള്ളി സ്ഥാപിച്ചു. വേങ്ങൂർ പള്ളി വികാരി കണക്കംമാവുടി യൗസേഫു് കത്തനാരെ ആ പള്ളിയിലെ വികാരി ആയി നിയമിച്ചു. അദ്ദേഹവും, അതിരമ്പുഴ, എലിഞ്ഞിക്കാമാലി, കോപ്പുഴ, കരിപ്പേലി, മുല്ലപ്പിള്ളിമാലി (പുതുക്ലബ്ബുൻ) മുതലായ വീട്ടുകാർ ചേർന്നു് 1099 ധനു 25-ാംനു് ഒരു ഡയറി നിശ്ചയിച്ചു ചെയ്തു മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അംഗീകരണം വാങ്ങി നടന്നു വരുന്നു. കുറുപ്പമ്പടി ഇടവകയിൽനിന്നു് വേങ്ങൂർ ഇടവകയിൽ ചേർന്നു് അവിടെനിന്നും ഈ ഭാഗത്തു് കടികയറി താമസിച്ചവരാണു് ഇതിൽ മിക്ക വീട്ടുകാരും.

vii) ആലാട്ടുപിറ ബഥംലഹേം സെൻറു് മേരീസു് പള്ളി. ചെട്ടിനട സീയോൻ ആശ്രമംപള്ളി വികാരി സ്ഥാപകൻ ഔഗേൻ മാർ-തിമമെയോസു് മെത്രാപ്പോലീത്ത ഇപ്പോഴത്തെ വട്ടിപ്പണകേസിൽ മെത്രാൻകക്ഷികളോടു് യോജിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതായി കണ്ടതിനാൽ ഈ എഴുത്തുകാരൻ ചെട്ടിനടപള്ളിയിലെ വികാരിത്വം ഉപേക്ഷിച്ചതോടുകൂടെ ആ പള്ളിയിൽ കൂടി നടന്ന ഒട്ടധികം വിട്ടുകാ

ര: വേങ്ങൂർ ഇടവകയിലെ ആ ഭാഗത്തുള്ള ചില വീട്ടുകാരും ചേർന്നു ഈ പള്ളി 1116-ൽ സ്ഥാപിച്ചു. എലഞ്ഞിക്കമാലി, വെളിയത്തുകടി, മനേക്കടി, കണ്ടത്തി, നടക്ക, ശ്രാമിക്ക പുത്തൻപുര, തണ്ണിശ്ശാടൻ, കുളങ്ങടൻ മുതലായ വീട്ടുകാരാണ് ഈ പള്ളിയിലെ പ്രാരംഭ പ്രവർത്തകർ.

viii) ഇതര സമുദായങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനം.

വട്ടിപ്പണകേസ് എന്ന് പറയപ്പെടുന്ന സമുദായകേസ് 1064-ൽ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിക്ക് അനുകൂലമായി വിധിച്ചു.. തുടർന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷികൾ സുവിശേഷപരമായ വേലകളിൽ ശ്രദ്ധിച്ചു. സണ്ടെസ്കൂൾ, വിജാതികളുടെ ഇടയിലെ വേല, വേദാഭ്യായനക്ലാസ്സുകൾ വിദ്യാർത്ഥിസംഘം, വിദ്യാഭ്യാസം മുതലായവ ഓരോ ഇടവകകളിൽ വ്യാപരിപ്പിച്ചു. സമുദായ കേസിൽ തോറ്റ അന്നത്തെ മെത്രാൻ കക്ഷികൾ എന്നു പറയപ്പെടുന്ന പാലക്കന്നൻ കക്ഷികൾക്ക് വടക്കൻ ഇടവകകളിൽ യാതൊരു സ്വാധീനവും പ്രവേശനവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്നിമിത്തം പാലക്കന്നൻ കക്ഷികൾ നവീകരണ ഉപദേശം ലഭിച്ച ചില ഉപദേശിമാരെ തിരുവല്ലയിൽനിന്ന് വടക്കൻ ഇടവകകളിൽ സുവിശേഷത്തിന്റെ പേരും പറഞ്ഞ് വേലക്കായി അയച്ചു. അവർ കുറുപ്പമ്പടി, വേങ്ങൂർ, വെങ്ങോല, കുന്നക്കുരുടി, കടമാറം മുതലായ ഇടവകകളിൽ ചെന്നു രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിനു് വേദപുസ്തകം മാത്രം വായിച്ചു് അതുപോലെ ജീവിച്ചാൽമതി എന്നു് വേദപുസ്തകത്തിൽ ഇല്ലാത്ത എല്ലാ ഉപദേശങ്ങളും ആചാരങ്ങളും അതായതു കുരിശുവര, കമ്പിടി, നോമ്പു്, എഴുതികെട്ടിയ പ്രാർത്ഥന, അടിയന്തിരങ്ങൾ, നേർച്ചകൾ, ധൂപക്കുറി, കുരിശു്, കിഴക്കോട്ടു് തിരിഞ്ഞുനിന്നുള്ള നമസ്കാരം, മെത്രാന്മാരുടെ വടി, മുടി മുതലായവ എല്ലാം തെറ്റാണെന്നും, അതുകൊണ്ടു് യാക്കോബായ സഭയിൽ നിന്നാൽ രക്ഷകിട്ടുകയില്ല എന്നും പറഞ്ഞ് പാവപ്പെട്ട വിശ്വാസികളെ തെറ്റിധരിപ്പിച്ചു. തന്നിമിത്തം മേൽപറഞ്ഞ ഇടവകകളിൽനിന്നു് ചിലർ അവരോടുകൂടെ ചേർന്നുനിന്നു് സഭയ്ക്കു് എതിരായി പ്രവർത്തിച്ചു. തന്നിമിത്തം ഓരോ ഇടവകയിൽനിന്നും രണ്ടും മൂന്നുപേർ വീതം മുടക്കപ്പെട്ടു. മുടക്കപ്പെട്ടവർക്ക് തദ്ദേശനിവാസികൾ ആഭ്യുക്തരായി വെള്ളം, തീയ്, സദ്യ

യിൽ പ്രവേശനം, വേലൻ അലക്സ്, ക്ഷുരകൻ മുതലായവ വിരോധിച്ചു. ഈവിധസംഗതികൾ അവരുടെ പ്രവർത്തനത്തിന് ശക്തികൂട്ടി. മന്ത്രാമ്മാക്കാർ എന്ന് ഇപ്പോൾ അറിയപ്പെടുന്ന നവീകരണക്കാരോട് അഥവാ പലക്കുന്നൻ കഷിയോട് കുറുപ്പമ്പടി ഇടവകയിൽനിന്ന് ചേർന്നിന്നിരുന്നതു വാഴ്ത്തര കരയിൽ കുന്നത്തു ചുമാരത്ത് ആയിരുന്നു. "1082 മീനത്തിൽ കുന്നത്തു ചുമാരത്ത് സഭേട്ട, കെട്ടുകൾക്ക് എതിരായി പഠിപ്പിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് മെത്രാൻ ചോദ്യം ചെയ്ത് എഴുതി അയച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ 1082 മേടത്തിൽ സഭയിൽനിന്നു മുടക്കി. ഇപ്രകാരം ഓരോ പള്ളിയിൽനിന്നും മുടക്കപ്പെട്ടവരിൽ പ്രധാനികളെ നവീകരണ സമുദായത്തിന്റെ പ്രചരണസംഘടന ആയ മന്ത്രാമ്മ സുവിശേഷ പ്രസംഗസംഘത്തിൽ നിന്നു പ്രതിമാസം ശമ്പളം കൊടുത്തു വേലക്കായി നിയമിച്ചു. അതോടുകൂടെ നവീകരണ സമുദായ വടക്കൻ ദേശത്തു പ്രചാരത്തിൽ ആയി. കറെകഴിഞ്ഞ് തെക്കൻ ദേശത്തുള്ള നവീകരണക്കാരായി കൂട്ടുപിടിച്ചപ്പോൾ ഇവരെല്ലാം വഞ്ചിതരായി എന്ന് അവർക്കു ബോധ്യപ്പെട്ടു. "മുള്ളൽ പിടിച്ചാലും മുറുകെ പിടിക്കണം എന്നുള്ള ചിന്തയാൽ ചിലരെല്ലാം അതിൽ തന്നെ ഉറച്ചു നിന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി നവീകരണമന്ത്രാമ്മക്കാർ വാഴ്ത്തര, പെരുമ്പാവൂർ, വേങ്ങൂർ, വാളകം, വെങ്ങോല, കിഴിപ്പം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ പള്ളികൾ ഉണ്ടായി. കുന്നത്തു ചുമാരം കൂട്ടരും വാഴ്ത്തര നവീകരണക്കാർക്കായി ഒരു പള്ളി സ്ഥാപിച്ചു. എന്നാൽ കുന്നത്തു ചുമാരത്ത് വഞ്ചിതനായി എന്ന് കണ്ടപ്പോൾ അവരുടെ ആദ്യകാല ഉപദേശത്തിന് ഏകദേശം യോജിച്ച നാഗൽമിഷ്യൻകാരായി (ബ്രദറൺ) യോജിച്ച് 1098-ൽ പുനർസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു. മി. ചുമാരിന്റെ ഉപദേശം കേട്ട് അന്റൂറിയിൽ മുട്ടത്തു വർക്കിയും, കുറുപ്പമ്പടിക്കൽ ചെരക്കൻ വർക്കിയും കൂട്ടരും ബ്രദറൺ സമൂഹത്തിൽ ചേർന്നു. ഇപ്രകാരം കുറുപ്പമ്പടി, അന്റൂറി, വാഴ്ത്തര, പെരുമ്പാവൂർ ഭാഗങ്ങളിൽ നവീകരണക്കാർക്കും ബ്രദറൺകാർക്കും ചില സ്ഥാപനങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയും, കുറുപ്പമ്പടി കുറുപ്പമ്പടി ഇടവക ഉപേക്ഷിച്ച് അവരുടെ കൂടെ ചേരുകയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം പോകുന്നവർ ലോകത്തിൽ വേദപുസ്തകം മാത്രം മതി എന്നു പറയുന്ന വിവിധ തരത്തിൽ ഉള്ള അനേക

സമൂഹങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നും വേദപുസ്തകം മാത്രമല്ല സഭയുടെ വിശ്വാസോപദേശാചാരങ്ങൾക്ക് അടിസ്ഥാനം എന്ന് പറയുന്ന വിവിധ രീതിയിൽ ഉള്ള പല എപ്പെസ്റ്റേറപ്പൽ സഭകൾ ഉണ്ടെന്നും ഇവയെല്ലാം ഓരോ ചേരി തിരിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ളവ ആണെന്നും ചിന്തിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ മലങ്കരയിൽ പൂർവ്വകാലം മുതൽ നിലനില്ക്കുന്ന പരിശുദ്ധ അന്ത്യോഖ്യാപാത്രിയക്സീസ് ഉൾപ്പെട്ട സഭയെ വിട്ടുപോവുകയില്ലെന്നാണ് ഈ എഴുത്തുകാരന്റെ അഭിപ്രായം.

N. B. പ്രാർത്ഥനാലത്തു കിഴക്ക് കോട്ടപ്പടി വരെയും, തെക്ക് കുന്നക്കരടി-വലന്തൂർ വരെയും പടിഞ്ഞാറ് വെങ്ങോല-ചേരാനല്ലൂർ വരെയും വടക്ക് പെരിയാർ വരെയും വീസ്കീണ്ണും ഉണ്ടായിരുന്ന ഈ ഇടവകയിൽ പഴയകൂറുകാർ, പുത്തൻകൂറുകാർ നവീകരണക്കാർ ഡിസന്റേഴ്സ് മുതലായവർവേറേ ഇടവകകൾ (Churches) സ്ഥാപിച്ച് പിരിഞ്ഞുപോയതിനാൽ ഇടവകയുടെ വിസ്കീണ്ണം ചെറുതായിതീർന്നു. ഇതെല്ലാമായിട്ടും 1105-ൽ എടുത്ത സെൻസസ് അനുസരിച്ച് ഈ ഇടവകയിൽ രായമംഗലം, ഇരിങ്ങോൾ, അന്യൂറി, പ്രളയിക്കാട്ട്, മുടക്കഴ, പുഴക്കാട്ട്, തുരുത്തി, വേങ്ങൂർ, നെടുങ്ങപ്ര, അശമന്നൂർ, പനിച്ചയം, മുടക്കിരായി, ചെറുകുന്നം, വാങ്ങൂർ എന്നീ കരകളിലായി 996 വീടുകൾ ഉള്ളതായി കണ്ടു. ഇത് 1118 ആയപ്പോഴേക്കും 1200-ൽ പരം വീടുകൾ ആയി വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

10. ഇടവകയിലെ സുവിശേഷപ്രസംഗം

1054 മുതൽ മലങ്കരയിൽ നടമാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന സമുദായകേസപാത്രിയക്സീസ് കക്ഷിക്ക് അഥവാ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്ത പുലിക്കോട്ട് മാർ വേന്നാസിയോസിന് അനുകൂലമായി 1064-ൽ വിധിച്ച തോട്ടകൂടെ മാർ ദിവന്നാസിയോസിന്റെ ശുദ്ധ മലങ്കരയുള്ള പള്ളികളിൽ സുവിശേഷപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ശക്തിപ്പെടുത്തുക എന്നുള്ളതായിതീർന്നു എന്ന് മേൽപ്രസ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. തൽഫലമായി ഇടവകകളിൽ സഭയെ സ്തുഭൂകൾ, അക്രൈസ്തവരുടെ ഇടയിലെ വേല, മലയാളം ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂൾ സ്ഥാപനം, പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങൾ, മാർ-ഗ്രിഗോറിയോസ് വിദ്യാർത്ഥിസംഘം, സുവിശേഷ പ്രസംഗ

സംഘം, ദിവനാസിഃനാസ് വിദ്യാപ്രചരണസംഘം, ഇടവക പത്രിക, സുറിയാനി സുവിശേഷകൻ എന്നീ സ്ഥാപനങ്ങൾ പ്രചാരത്തിൽ ആയിരീൻ. ആയത് ഈ ഇടവകക്കും വളരെ പ്രയോജനം ചെയ്തു. 1073-ൽ ഈ ഇടവകയിൽ ഒരു ഞായറാഴ്ചകൂട്ടം സ്ഥാപിച്ചു. ഇക്കാര്യത്തിൽ അധികമായി ഉത്സാഹിച്ചത് പടയാട്ടിൽ ഇത്താപ്പിരി കത്തനാരം നെടുങ്ങപ്ര പാത്തിക്കൽ പൈലി പൈലിയും ആയിരുന്നു. അതോടുകൂടെ ഇടവകയിൽ ഓരോ കരകളിലും ഞായറാഴ്ചകൂട്ടങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു. നെടുങ്ങപ്ര കരയിൽ അതിന്റെ ചുറ്റുമുള്ളവരുടെ ഉത്സാഹഫലമായി ഞായറാഴ്ചകൂട്ടത്തിന് 1078-ൽ ഒരു പള്ളിക്കൂടം പണി ചെയ്തു. തുടന്ന് 1083 മീനം 11-ാം-നു പുഴക്കാടുകരയിൽ ഈ എഴുത്തുകാരന്റെ പിതാവ് ഇടുപ്പ് മുതൽപേർചേന്ന് 1083-ലെ 3518-ാം നമ്പർ രജിസ്റ്റർ ആധാരപ്രകാരം ഒരു സ്ഥലം വാങ്ങി ഒരു സഭാസ്തലം കെട്ടിടം പണിയിച്ച് ഇപ്പോഴും നടന്നുവരുന്നു. 1081-ൽ ഈ ഇടവകയിൽ സുവിശേഷവേല ചെയ്യുന്നതിനു പ്രതിമാസം 7 രൂപാശമ്പളത്തിൽ തെക്കേനിന്ന് ഒരു ഉപദേശിയെ ഈ ഇടവകയിൽ നിയമിച്ചു. ഓരോ കരകളിലെ ഞായറാഴ്ചകൂട്ടങ്ങൾ ഓരോ പട്ടക്കാരുടെ ചുമതലയിൽ ആയിരുന്നു. 1085-ൽ ഈ ഇടവകയിൽപ്പെട്ട കുട്ടികളുടെ പഠനത്തിനായി സഭാസ്തലം കെട്ടിടം സ്ഥാപിച്ചു. ഇതിൽ അധികമായി ഉത്സാഹിച്ച പ്രവർത്തിച്ചത് വെമ്പള്ളിയിൽ പൗലോസ്, ആത്തുകൽ വർക്കി ഇടുപ്പ്, താണിയേലിമാലി വർക്കി മാത്തു എന്നിവരായിരുന്നു. ഇവരെല്ലാം സ്വമേധാവേലക്കാർ ആയിരുന്നു. അതായത് യാതൊരു ശമ്പളവും അലവൻസും പറ്റി അല്ല ഇവർ വേല ചെയ്തത്. 109൮-ൽ വെമ്പള്ളിയിൽ പൗലോസ് ഉപദേശിയും ആത്തുകൽ ഇടുപ്പും അനേകം അധഃകൃതരെ ക്രിസ്തീയ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചേർത്തു. തന്മൂലം അനേകം കഷ്ടതകളും പ്രയാസങ്ങളും അവർ സഹിക്കേണ്ടതായിവന്നു. ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചവർ കുറുപ്പമ്പടി വേങ്ങൂർ ഇടവകകളിലായി കൂടിനടക്കുന്നു. അവരുടെ പുരകൂദാശ നടത്തികൊടുക്കുന്നതിന് ഈ പള്ളിയിലെ പട്ടക്കാർ ഉദാസീനത കാണിച്ചുവെങ്കിലും ബ: ചേട്ടാകളെത്തുംകര ഔഗേർ റമ്പാച്ചൻ (ഇപ്പോൾ മെത്രാൻ) ഇവയെല്ലാം സന്തോഷത്തോടുകൂടെ നടത്തികൊടുത്തു.

1090-ൽ താണിയേലി മാത്തുവും സ്നേഹിതന്മാരും ചേർന്ന് കുറുപ്പമ്പടിക്കൽ ഒരു സണ്ടെസ്കൂൾ സ്ഥാപിച്ചു. ആത്തുകൽ ഇടുപ്പും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാരും ചേർന്ന് പൂഴക്കാട്ട്, നെടുങ്ങപ്ര, മുടക്കുഴ ഇരിങ്ങോൾ, അന്തൂറി, വേങ്ങൂർ ഭാഗങ്ങളിൽ ഓരോ സണ്ടെസ്കൂൾ സ്ഥാപിച്ചത് പിന്നീട് നിന്നുപോയി. ആധുനിക കാലത്തു കാണുന്ന സുവിശേഷ അന്തരീക്ഷം ബ: പടയാട്ടിൽ ഇത്താപ്പിരികത്തനാർ (പടയാട്ടിൽ വലച്ചൻ) നട്ടതും മേൽപ്രസ്ഥാവിച്ചവർ വളർത്തി എടുത്തതാണെന്നുള്ള സംഗതി വിസ്മരിക്കത്തക്കതല്ല. വീണ്ടും വേലകൾ മന്ദീവിച്ചു എങ്കിലും ഈ എഴുത്തുകാരനും എഴുത്തുകാരന്റെ സ്നേഹിതന്മാരും ശിഷ്യന്മാരും ചേർന്ന് ഇടവകയുടെ നാനാ ഭാഗങ്ങളിൽ സണ്ടെസ്കൂൾ പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങൾ മുതലായ സുവിശേഷയത്നങ്ങൾ പുനരാരംഭിക്കുകയും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. 1099 ൽ ഞാൻ സണ്ടെസ്കൂൾ ഇൻസ്പെക്ടർ ആയി ഇടവകയിൽ പത്തുസണ്ടെസ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിച്ചു. സുവിശേഷവേലയെ പ്രതി വൈദികജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. 1099-ൽ ശെമ്മാശ്ശൻ ആയി. 1100-ൽ പൗരസ്ത്യസുവിശേഷസമാജം സ്ഥാപിച്ചു. 1114-ൽ കുറുപ്പമ്പടി ഇടവകയിലെ സുവിശേഷവേലക്ക് പള്ളിയിൽ ഒരു മിഷനറി പട്ടക്കാരനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. 600-ൽ പരം ആളുകളുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം ഇടവകപട്ടക്കാരനായി ജോലിയിൽ 1115-ൽ പ്രവേശിച്ചു ജോലി ചെയ്തുവരുന്നു. അതോടുകൂടെ അവിടവിടെ വേദപാഠക്യാസുകൾ നടത്തുകയും സുവിശേഷവേലക്ക് ഒരു സംഘടന രൂപീകരിക്കുകയും ചെയ്തു 1118-ൽ ഈ ഇടവകയിൽ ഉള്ള സുവിശേഷസംഘം സ്റ്റാഫിൽ താഴെ പേരെഴുതിയിരിക്കുന്നവർ ഉൾപ്പെടുന്നു.

- ആത്തുകൽ ഗിവറുഗീസ് കത്തനാർ (പ്രസിഡൻറ്)
- മുരിക്കൽ എം. സി. ഇത്താപ്പിരി (സെക്രട്ടറി)
- ഇരുമല ഇ. കെ. വർഗ്ഗീ
- പുതുശ്ശേരി പി. പി. ഗിവറുഗീസ്
- കല്ലറക്കൽ കെ. വി: കുറിയൻ
- വള്ളോടത്തുമാലി വി. ഔസേഫ്
- പള്ളിമാലിൽ പുരവത്തു്

മേയ്ക്കാമാലി എം. റി. കുറിയൻ
 കിഴക്കുംശ്ശേരി കുരുവിള
 സുവിശേഷകൻ നെല്ലിമറത്തിൽ എം. പി. ജോസഫ്

1118-ൽ ഈ ഇടവകയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സന്ദേശങ്ങളുകളുടെയും ഹെഡ് മാസ്റ്ററന്മാരുടെയും പേരുവിവരം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

1. കുറുപ്പമ്പടി	എം. ജി. എം.	എസ്. പി. വർണി
2. മുടക്കിരായി	ടി	കോന്നേക്കാട്ടു കെ. പി. കോര
3. മുടക്കുഴ	ടി	പള്ളിമാലി പുരവത്തു
4. പൂക്കുട്ടു	ടി	ആത്തുകൽ എ. എം. ഫിലിപ്പോസ്
5. നെടുങ്ങപ്ര	ടി	പുതുശ്ശേരി പി. പി. ഗീവർഗീസ്
6. അശമന്നൂർ	ടി	വള്ളോടത്തുമാലി ഔസേഫ്
7. വായ്ക്കര	ടി	മോണേക്കാട്ടു എം. വി. ഇസഹാക്കു
8. പൊന്മലകുന്നം	ടി	മേയ്ക്കാമാലി എം. വി. കുറിയൻ
9. ഇരിങ്ങോരം	ടി	മൂലേക്കുടി എം. പി. വർണി
10. അമ്പുറി	ടി	കാഞ്ഞിരത്തുകൽ ഉലഹന്നാൻ

1118-ലെ പള്ളിയോഗക്കാരും മറ്റു ജോലിക്കാരും

പട്ടക്കാർ

1. പടയാട്ടിൽ ഇസ്ഹാക്കു കത്തനാർ
 2. തട്ടാംപുറത്തു് ഇടുപ്പു് കത്തനാർ
 3. പുതുശ്ശേരി പൗലോസ് കത്തനാർ
 4. ആത്തുകൽ ഗീവർഗീസ് കത്തനാർ
- കൈക്കാരന്മാർ
5. കല്ലറയ്ക്കൽ പൈലി കോരതരകൻ
 6. പുതുശ്ശേരി വർണി പൈലി
 7. എമ്പാശ്ശേരി വർണി ഉലഹന്നാൻ
 8. കോച്ചേരി മാത്തു മാത്തു
 9. ആത്തുകൽ വർണി മത്തായി
 10. മരങ്ങാട്ടു പൈലി അബ്രാഹാം

- 11. അറയ്ക്കൽ തരിയതു ചാക്കപ്പൻ
- 12. മററമന ഔസേഹ് മത്തായി

പൊതുയോഗക്കാർ

- 13. പാണാട്ടു വർക്കി പൈലി
- 14. താണിയേലിമാലി തൊമ്മൻ മാത്തു
- 15. പാത്തിക്കൽ പൈലി മാത്തു
- 16. പുതുശ്ശേരി വറിയതു മാത്തുള്ള
- 17. നേയ്ക്കമാലി മത്തായി ഇട്ടുപ്പ്
- 18. ശ്രാമ്പിക്കടി പൈലി വർക്കി
- 19. മുറിക്കൽ ചാണ്ടി ഇത്താപ്പിരി
- 20. താണിയേലിമാലി വർക്കി ഇത്താപ്പിരി
- 21. മുട്ടത്തു പൈലി വർക്കി
- 22. കല്ലറക്കൽ മത്തായി വർക്കി

കുപ്യാരന്മാർ

- 1. പടയാട്ടിൽ കോര വർക്കി
- 2. കാട്ടുകുടി കോര കുരിയൻ
- 3. കാട്ടുകുടി വർക്കി വർക്കി

മുതൽ പിടി

പുതുശ്ശേരിയിൽ മാത്തുള്ള കോര
കണക്കൻ- പനമ്പിള്ളിൽ ശങ്കരപിള്ള

മാസപ്പടി ജോലി നടത്തുന്നതിനു് പന്തയ്ക്കൽ കുരിയാക്കോസി നേയും, തൃപ്പുകാരി ആയി കുരിയാക്കോസിന്റെ അമ്മ ഏലിയേയും നിയമിച്ചിട്ടുണ്ടു്

ഈ ഇടവക ദുഃഖിശേഷ വേലയിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു വരുന്നതിന്നും പരിശുദ്ധ അന്ത്യോഖ്യാസിഹാസനത്തിൻ കീഴിൽ ഇടവക

മിരപ്പെട്ടു നില്ക്കുന്നതിനും ദൈവമായ കർത്താവു സഹായിക്കുക
അതിനു വി, മാതാവിന്റെ പ്രാർത്ഥന കോട്ട ആയിരിക്കുകയും
മുട്ടെ എന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനയോടു കൂടെ ഈ ചരിത്ര സംഗ്രഹം ഉപ
പരിചരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

══════ ശുഭം ══════

ഗ്രന്ഥകർത്താ

ആതുരകൾ ഗീവരഗീസു കത്തനാർ
എടശ്ശേരി ജനം.

പുസ്തകം,
—12—1118.

അ വ ശേഷം

എന്റെ പിതാവു ഡോക്ടർ ഇടുപ്പ് അവർകളുടെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരനായ റൈറ്റ് റവ. ഗീവറഗീസ് കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ അവർകൾ കൊല്ലവർഷം 1118-ൽ (1943) ഏഴുതിവച്ച കറുപ്പമ്പടി പള്ളിയുടെ ചരിത്രം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിനു എന്റെ കുടുംബത്തിൽ ഉള്ളവർക്കു താല്പര്യം ജനിച്ചതിനാൽ ഞങ്ങൾ ഇതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചതിന്റെ ഫലമായി 1057 ചിങ്ങം 2-ാം തീയതി ജാതനായ എന്റെ പിതാമഹൻ ആത്തുങ്കൽ വർഷം ഇടുപ്പ് വൈദ്യൻ - സുവിശേഷകൻ അവർകളുടെ സ്മാരകമായി ഓരോ പുസ്തകം തുടർച്ചയായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിനു ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിൽ നിന്നും മൂലധനമായി അയ്യായിരം രൂപാ പൗരസ്ത്യ സുവിശേഷ സമാജത്തിൽ ഏല്പിക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ഇതു സംബന്ധിച്ചു എന്റെ പിതാവു പൗരസ്ത്യ സുവിശേഷ സമാജം മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയിൽ കൊടുത്ത അപേക്ഷയ്ക്കു് സമാജം പ്രസിഡൻ്റ് നി.വ. ദി. മ. ശ്രീ. പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ മോർ ബസ്സേലിയോസ് പൗലോസ് II ബാവാ തിരുമേനിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി ചെയ്ത ഡയറി നിശ്ചയത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു.

“സമാജത്തിനു് Evangelist Ittoop Athumkal Memorial Publication എന്ന പേരിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥാവലി അപേക്ഷയിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്കുവിയേതമായി ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു് ഈ കമ്മറ്റി തീരുമാനിക്കുന്നു. ഈ പബ്ലിക്കേഷനു് പ്രത്യേക ഫണ്ടു കണ്ടുകൊടുക്കുവാനും പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നതിനു് സമാജം പ്രസ്സ് & പബ്ലിക്കേഷൻ കമ്മറ്റിയെ ചുമതലപ്പെടുത്തി” [No. 21 / 56 Date 5-4-1980].

ഇതനുസരിച്ചു് സ്മാരക ഫണ്ടു് മുഖാന്തിരമായി അതതു കാലത്തു് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ വിറ്റുകിട്ടുന്ന പണം മറ്റൊന്നിന്നും ചെലവുചെയ്യാതെ ഓരോ പുസ്തകങ്ങൾ ഓരോ കാലങ്ങളിൽ ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷ അനുസരിച്ചു് തുടർച്ചയായി അച്ചടിപ്പിക്കുമെന്നും അതിന്റെ കണക്കുകൾ കാലാകാലങ്ങളിൽ സമാജത്തിന്റെ ഭരണഘടന അനുസരിച്ചു് ഞങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുമെന്നും ഞങ്ങൾ

വിശ്വസിക്കുന്നു, അതോടൊപ്പം ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷ അനുസരിച്ച് ആവശ്യമായ നടപടി സ്വീകരിച്ച ബ. സമാജം മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയോട് ഞങ്ങൾക്കുള്ള കൃതജ്ഞത ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

കൂടാതെ ഒരു ചരിത്ര പണ്ഡിതനായ മലങ്കര മല്ലാൻ ഡോ. കണിയാപറമ്പിൽ കര്യൻ കോർ എപ്പിസ്കോപ്പ ഡി. ഡി. അവരകളാണ് ഈ പുസ്തകത്തിന് ശീർഷലേഖ്യം ചാർത്തിയത്. അതുപോലെ ബഹുജന സമക്ഷം ഈ പുസ്തകം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് ചരിത്ര പണ്ഡിതനും, ഗവേഷകനുമായ ശ്രീ. രാജൻ ഗുരുക്കൾ എം. എ. അവർകൾ ആണ്. ഈ പുസ്തക രചനയിൽ ചില ഗ്രാമീണ സാങ്കേതിക വാക്കുകളും പദങ്ങളും കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ടെന്ന് പുസ്തക പരിശോധന നടത്തിയവരായ കുറുപ്പമ്പടി മത്ത് മറിയം പള്ളിവികാരി റൈറ്റ് റവ. പി. എ. പൗലോസ് കോറേപ്പിസ്കോപ്പ B. A. L. T. അവർകളും എന്റെ സഹോദരന്റെ ഭായ്യ ശ്രീമതി എസ്. പി. തങ്കമ്മ എം. എ. അവർകളും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഇവരോടൊപ്പം ഞങ്ങൾക്കുള്ള കൃതജ്ഞത രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. എന്നാൽ പുസ്തക രചനയിൽ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രാമീണ വാക്കുകളും പദങ്ങളും എടുത്തുകളയേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നാണ് ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ അഭിപ്രായം.

ഈ പുസ്തകത്തിൽ 1068 (1893) ന് മുന്പുള്ള ചരിത്ര സംക്ഷേപം മാത്രമാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. 1068 മുതൽ 1118 വരെള്ള ചരിത്ര സംഭവങ്ങളിൽ ചിലതു മാത്രമെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ള, പുസ്തക വലിപ്പഭാരത്തെ ഓർത്ത്, ബാക്കിള്ള സംഗതികൾ ആധുനിക ചിന്താഗതിക്കാർ പില്ലാലത്തു് എഴുതും എന്ന് കരുതിയും ആണ് അവയെല്ലാം ചേർക്കാതിരുന്നിട്ടുള്ളതു് എന്ന് ഗ്രന്ഥകാരനിൽ നിന്നു ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എങ്കിലും ഗ്രന്ഥകർത്താവു് അവർകളുടെ ജീവചരിത്രത്തിലെ ചില സൂക്ഷ്മ ഏടുകളും, ഈ പള്ളിയിലെ ഇപ്പോഴത്തെ കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളുടേയും ജീവനക്കാരുടേയും മറ്റും പേരുകൾ വെച്ചു, ചേർന്നതു് സന്ദർഭോചിതം എന്നു വിചാരിച്ചു് അവ മാത്രം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

I ഗ്രന്ഥകർത്താവ് ആത്മകൃത ഗീവറുഗീസ് കോർ എപ്പിസ്കോപ്പായുടെ ജീവചരിത്രത്തിലെ ചില പ്രധാന ഏടുകൾ

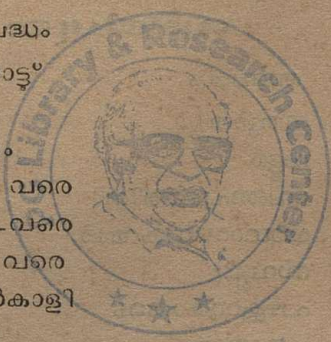
- M. E. 1078 (1902) ഒക്ടോബർ 27-ാം നു പുരം നാളിൽ ജനനം.
- „ 1094-ൽ സ്ത്രീ അധ്യാപകനായി
- „ 1096 മകരം 21 വിവാഹിതനായി
- „ 1099 കറുപ്പംപടി സെൻറർ സണ്ടേസ്കൂൾ ഇൻസ്പെക്ടറായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു.
- „ 1100 (1924) വൃശ്ചികം 8 പൗരസ്ത്യ സുവിശേഷ സമാജം സ്ഥാപിച്ചു.
- „ 1100-ൽ ഹോമിയോ ഡോക്ടറായി ഡിഗ്രി എടുത്തു.
- „ 1100 കർക്കം 3 ശെമ്മാശ്ശിപട്ടം ഏറ്റു.
- „ 1104 കന്നി 25 പുത്തൻകർണ്ണാണ ചൊല്ലി.
- „ „ „ ചെട്ടിനട സീയോൻ ആശ്രമംപള്ളി വികാരിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു
- „ 1108 പൗരസ്ത്യ സുവിശേഷ സമാജം മലബാർ മിഷൻ ആരംഭിച്ചു. (വികാരി ജനറൽ ആയി നിയമിക്കപ്പെട്ടു.)
- „ 1114 വൃശ്ചികം 2 (1938 നവംബർ 15) കറുപ്പംപടി ഇടവകയിൽ മിഷനറി ആയി നിയമിക്കപ്പെട്ടു.
- „ 1115 മകരം 1 (1940 ജനു. 14) കറുപ്പംപടി പള്ളിയിലെ വികാരിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു ആയത് ഇപ്പോഴും തുടരുന്നു.
- A. D. 1954-ൽ കറുപ്പംപടി എം. ജി. എം. ഹൈസ്കൂൾ മാറോജർ cum കൗൺസിലർ ആയി നിയമിക്കപ്പെട്ടു.
- „ 1963-ൽ ടി ഹൈസ്കൂൾ ബോർഡ് പ്രസിഡൻറായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു
- „ 1975 ആഗസ്റ്റ് 10 പരിശുദ്ധ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ തുടച്ചുതെറിയ കപ്പന അനസരിച്ച് കറുപ്പംപടി പള്ളിയിൽ വച്ച് കോര്പ്പിസ്കോപ്പു ആയി വാഴിക്കപ്പെട്ടു.

II കറുപ്പംപടി മർത്തമറിയംപള്ളിയിൽ 1981-ൽ ഉള്ള പള്ളികർമ്മനി അംഗങ്ങളുടെയും ജീവനക്കാരുടെയും മറ്റും പേരുവിവരം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

ശുഭ്‌ധിപത്രം

വശം.	വരി	അബദ്ധം	സുബദ്ധം
3	26	ഇത്യോതി	ഇത്യോദി
4	13	വട്ടൂർ	വട്ടൂർ
4	16	വേങ്ങപ്പുരത്തിന്	വേണപ്പുരത്തിന്
6	3	യാമാസ്ഥിതികന്മാർ	യാമാസ്ഥിതികന്മാർ
7	18	സവണ്ണ	സവണ്ണർ
16	23	പഴയകൂറുകാരുടെ	പഴയകൂറുകാരുടെ
19	22	പട്ടത്തോര	പട്ടത്തോര
23	31	നിർവോധാക്കര	നിർവോധാക്കര
32	23	ഹേവു	ഹേതുവു
34	17	പമ്പൊ	പിമ്പൊ
34	21	ഗേരമപ്രയത്നം	ഗേരമപ്രയത്നം
42	17	പൂർച്ചാൽ	പൂർച്ചാൽ
45	18	വിട്ടുപോയി	വിട്ടുപോയി
57	12	ചൊടൽ	ചൊടൽ
57	27	9	11
60	29	അത്യുൽക്കഷ്ണത്തെ	അത്യുൽക്കഷ്ണത്തെ
61	18	ശാമസംവി	ശാമസംവിന
63	12	തക്കസ്ഥാനങ്ങളിൽ	തക്കസ്ഥാനങ്ങളിൽ
68	30	കയ്യക്കാരുടെ	കായ്യക്കാരുടെ
69	21	പുജപത്രം	പുജാപത്രം
70	21	ഞാടൻ	ഞാൻ
73	23	4 തീ.	4 തീ. മുതൽ
74	8	തരവനം	തരകനം
81	27	പുത്തൻകുട്ടർ	പുത്തൻകൂർ
88	19	വട്ടൂർ	വട്ടൂർ
89	19	മല്ലാനാരിൽ	മല്ലാനാരിൽ
89	28	ചേർത്തിനാൽ	ചേർത്തിനാൽ
99	29	പത്രവാദ	പത്രവാദയിൽപ്പെട്ട
102	19	കുറപ്പൻ	കുറപ്പൻ
110	25	998-ൽ	988-ൽ
111	20	കൊട്ടിയൂരികുടി	കൊട്ടിയൂരികുടി
111	21	എന്നിത്യോതി	എന്നിത്യോദി
113	30	കുമാരക്കുളി	കുമാരപ്പിളി

വശം	വരി	അദ്ധ്യം	സുബദ്ധം
115	19	മരണാട്ട്	മരണാട്ട്
115	30	കൻ	മകൻ
123	15	കു. ബം	കുംഭം
137	26	1068 വരെ	1063-മുതൽ
137	28	1068-വരെ	1068-മുതൽ
138	5	1068 വരെ	1063 മുതൽ
148	12	വെൺകാളി	വെൺകളി
150	18	1031	1025
161	13	പൈതങ്ങളുടെ	പൈതങ്ങളെ
161	21	അവർകൾക്കു്	അവർക്കു്
167	28	പട്ടക്കാരായിതീൻ	പട്ടക്കാരായിതീൻ
168	30	കാലംവര	കാലംവരെ
169	19	തുരുത്തിപ്പിള്ളിയിൽ	തുരുത്തിപ്പിള്ളിപ്പള്ളിയിൽ
171	17	അന്തനാളമുറി	അന്ത്രാളമുറി
174	25	അക്കിതീൻ	ആയിതീൻ
174	27	ഇടനിലയിൽ	ഈ നിലയിൽ
175	19	കേസീനു് എന്ന വാക്കുവേണ്ട	
176	16	കുറിയതു് ഇട്ടുപ്പു് (ഈ ഇട്ടുപ്പിന്റെ പശ്ചാത്തു് ഇട്ടുപ്പിന്റെ മകൻ ഗീവറുഗീസു് കത്തനാർ)	
177	5	അതികൃത	അധികൃത
187	28	രണ്ടെട്ടത്തു	രണ്ടെട്ടത്തു
195	21	തീൻ	തീൻ
195	28	കണ്ടുവീട്ടിൽകുടി	കണ്ടുവീട്ടിൽകുടി
197	10	കൊറലി	കൊറലി
193	30	ഔഗേ	ഔഗേൻ
203	22	രൂപീകരിക്കുകയും	രൂപീകരിക്കുകയും ചെയ്തു
203	26	മുറിക്കൻ	മുറിക്കൻ

ശ്രീ, രാജൻ ഗുരുക്കൾ അവർകളുടെ തിരുത്തു്.

പേജു്. 12. പെരുമാക്കന്മാരുടെ ഭരണം. 12-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അവസാനിച്ചു. 12-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ അന്തഃചിദ്രം വർദ്ധിച്ചു.

പേജു്. 13. എ. ഡി. 12, 13. നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ കേരളത്തിൽ രാഷ്ട്രീയമായി അന്തഃചിദ്രങ്ങൾ ഉണ്ടായി. 13-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കൊടങ്ങല്ലൂർ പട്ടണം തീർക്കു് ഇറയായി.

1831

1831

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

1831

1954
1908

48

കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയുടെ ചരിത്രം

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്:-

വ. ദി. ശ്രീ. ഗിവാഗിസ് കോറെപ്പിസ്കോപ്പ ആത്തുങ്കൽ

വ. ദി. ശ്രീ. മലങ്കര മല്ലാൻ ഡോക്ടർ കണിയാംപറമ്പിൽ കര്യൻ കോറെപ്പിസ്കോപ്പ D. D. അവർകളുടെ ശീർഷഃലഖ്യം ഉള്ള ഈ പുസ്തകം, ശ്രീമാൻ രാജൻ ഗുരുക്കൾ എ. എ. അവർകൾ (ഡൽ ഹി) ബഹുജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈ പുസ്തകത്തിൽ A. D. 1-ാം ശതാബ്ദം മുതൽ ഉള്ള കുന്നത്തു നാട് താലൂക്കിന്റെ ചരിത്രം, പല ഹൈന്ദവ ക്രൈസ്തവ അമ്പലങ്ങളുടേയും പള്ളികളുടേയും കുടുംബങ്ങളുടേയും സംക്ഷിപ്ത ചരിത്രം, പഴയകൂറുകാരടയും (റോമ) പുത്തൻകൂറുകാരടയും (യാക്കോബായ) മലങ്കരയിലെ സഭാചരിത്രം, കുറുപ്പമ്പടി സമീപ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള പഴയകൂർ-പുത്തൻകൂർ പള്ളികളുടേയും കുടുംബങ്ങളുടേയും ചരിത്രം, ചില പൂർവ്വാചാര നടപടികൾ മുതലായ പല ചരിത്ര സംഭവങ്ങളും ചേർന്നിരിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകം ഹൈന്ദവ-ക്രൈസ്തവ കുടുംബാംഗങ്ങൾ വായിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്. 211 പേജുള്ള ഈ പുസ്തകത്തിന് ചുരുങ്ങിയ വില മാത്രമേ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഈ പുസ്തകം പൗരസ്ത്യ സുവിശേഷ സമാജം പബ്ലിക്കേഷൻ ഗ്രന്ഥാലയത്തിൽ 1-ാമത്തേതാകുന്നു. ഇത് വിറ്റുപറയുന്നപണം വീണ്ടും പ്രയോജനകരമായ പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിനുള്ളതാകുന്നു. ഈ പുസ്തകത്തിന് ധാരാളം ആവശ്യക്കാർ ഉണ്ടെങ്കിലും ചുരുക്കം പ്രതികൾ മാത്രമേ അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ആവശ്യക്കാർ പെരുമ്പാവൂർ ഉള്ള പൗരസ്ത്യ സുവിശേഷ സമാജം ഹെഡ്ക്വാർട്ടേഴ്സിലോ - തുരുത്തിയിൽ (പുഴക്കാട്) ഡോക്ടർആത്തുങ്കൽ ഇടുപ്പ് അവർകളുടെ അടുക്കലോ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ കിട്ടുന്നതാണ്. വില 3 ക. മാത്രം പത്തു പുസ്തകം വിലയ്ക്ക് എടുക്കുന്ന ആൾക്ക് ഒരു പുസ്തകം കമ്മീഷൻ നൽകുന്നതാണ്.

എന്നും,

പെരുമ്പാവൂർ, പ്രസ്സ് & പബ്ലിക്കേഷൻ കമ്മറിക്കുവേണ്ടി,
1-3-1981. മാനേജർ ഇ. ജെ. ജോൺ B. A. I. P.

Indic Digital Archive Foundation

The Evangelist Ittoop Athumkal Memorial Publication No. 1

കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയുടെ ചരിത്രം

പ്രകാശകർത്താവ്:-

ബഹു. ഡബ്ല്യു. തിരുമിശ്ശി കോർ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സെക്രട്ടറി

M. E. 1118-ൽ എഴുതിയതു്

3072

പ്രകാശനം A. D. 1981

BY A. I. PAUL B. A. B. ൫

Published by:-

Evangelistic Association of the East
PRESS AND PUBLICATION COMMITTEE

വില 8 ക.